

உ

மருதுவான சுவாமி துணை.

மத்தியாரச்சுன மான்ரியமென்னும்

மருதுவனபுரானம்.

பூதேதி

கொட்டை ஆர்

ம. ஹா வி த் து வ ா ன்

சிவக்கொழுந்து தேசிகியற்றியது.

திருவிடைமருதூர்

கந்தசாமி தேசிகரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருப்பணிப்பெட்டை

திரு கோவிந்தராமிப் பிள்ளை முதலிய

அம்மதினவரும் சைவாமிமானிகளின் பொருளாதலினைப் பொருளாகக் கொண்டு

திருமா திருவிடைமருதூர்

மெலையூர்

..... மகோத்ஸவம்

திருவிசுவூர்

..... வாரும்

திருப்பணிப்பெட்டை

..... - அவர்களால்

செய்யுள்

கோமல் கொத்தங்குடி

..... வாரும்

செய்யுள்

பயன் அச்சுயந்தீர்சாலையிற்

மெலையூர்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பொன்னூர்

1896.

தும்பகோணம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொருநினையாழியினமுதைச் செண்புவலர்க்கித்திமொல் போலி
ங் கெய்தித், திருமருவு மிடைமருதிள் வடசொலுறு மான்ரிய
த்தைத் தென்சொ லாங்கி, கருதுபுவி தனிப்புலவர் செவிக்க
முதா மெனப்பருகிக் களிக்க மேலா, மருதிதைசந் திதியினரம்
கேற்றினான் சிவக்கொழுந்து வள்ளன் மாடொ.

இந்த நூல் அக்சிவேதந்தப் பொருளுதவிசெய்த
கனவாங்களின் பெயர்.

ஊர் பெயர்.	கனவாங்களின் பெயர்.
திருவிடைமருதூர் சாமிநாததேசிகர்..... ரூ 15.
அம்மாபேட்டை கந்தசாமி செட்டியார் ரூ 10.
திருமரத்துறை சபாபதி பிள்ளை ரூ 10.
யெலையூர் முத்தைய பிள்ளை..... ரூ 15.
திருவிசுவூர் சாமிநாத பிள்ளை... .. ரூ 15.
திருப்பணிப்பேட்டை கோவிந்தராஜ பிள்ளை. ரூ 15.
செய்யூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை.. ரூ 10.
கோமல் கொத்தங்குடி ச. கோவிந்த பிள்ளை... ரூ 10.
செய்யூர் கணபதியாபிள்ளை..... ரூ 5.
யெலையூர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை.. ரூ 15.
பொன்னூர் சிங்காரம் பிள்ளை..... ரூ 15.
கும்பகோணம் புஸ்தகக்கடை கோவிந்தசாமி நாயுடு... ரூ 5.

மருதவனபுராணச் சருக்கவகாரதி.

பக்க 1.

சருக்கவகாரதி.

பாடந்
நெடை

முதற்பாகம்.

31	உபதேசச் சருக்கம்.	39
51	உரோமசச் சருக்கம்.	85
1	சடவன் வணக்கம்.	23
51	கருமன்மியச் சருக்கம்.	24
71	காசிபச சருக்கம்.	10
73	குமரபுரைச் சருக்கம்.	11
65	சுசுந்தன் சருக்கம்.	45
25	சலவியைச் சருக்கம்.	34
53	சுமநிலச் சருக்கம்.	42
44	தலைமையச் சருக்கம்.	52
55	திருவிழைபாடச் சருக்கம்.	38
6	திருநாட்டச் சருக்கம்.	55
13	திருநாட்டச் சருக்கம்.	51
20	சுமநிலச் சருக்கம்.	31
65	சுமநிலச் சருக்கம்.	14

3-வது பாகம்.

35	அஞ்சுந்திசைச் சருக்கம்.	34
52	உலகசன் மினியைச் சருக்கம்.	17
3	திருநாட்டச் சருக்கம்.	18
58	சுமநிலச் சருக்கம்.	16
60	திருநாட்டச் சருக்கம்.	46
40	திருநாட்டச் சருக்கம்.	42
45	சுமநிலச் சருக்கம்.	20
20	திருநாட்டச் சருக்கம்.	11
15	திருநாட்டச் சருக்கம்.	30
54	பொன்னுருச் சருக்கம்.	30
25	திருநாட்டச் சருக்கம்.	72
22	திருநாட்டச் சருக்கம்.	23
33	திருநாட்டச் சருக்கம்.	14
7	திருநாட்டச் சருக்கம்.	95
6	திருநாட்டச் சருக்கம்.	14
1	திருநாட்டச் சருக்கம்.	20

இரண்டாம் பாகத்தின் அகராதி பாகத்திலிருக்கின்றன.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதவனப்புராணம்.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆண்டவிநாயகர்.

உலகமுணர்ந் திடுகருணை யதனெடுநெஞ் சகடதின் றுவகை யெய்தி
யலகில்புக முறுகவிகை நிழலதின்மெய் யன்பர்குல மதனைக் காக்கக்
குலவுமுப ிட்டவரி யணைமீது பரசெழிற்செங் கோல்கைக் கொண்டாங்
கிலகுமிடை மருதாண்ட லிநாயகனை யெப்பொழுது மிறைஞ்சி வாழ்வா
[ம். (ச)

வாழ்த்து.

வேறு.

பூவுல கிதனு னெங்கும் புநமுறு சுருதி வேள்வி
மேவுமா கமநன் னூல்கள் விளங்கு க வளங்க னீடு
பாவுக மதிக்கோர் மூன்று பயின்மழை பொழிக நானுங்
காவிரி வருக வாரி காவலன் செங்கோல் வாழ்க, (உ)

நாற்பயன்.

வேறு.

போற்றலுறு மருதவனப் புராணமென்னப்
புகலிதனைப் படிப்பவர்கள் கேட்போரியாரு
மாற்றரிய வினையினெடு பகையைவென்று
மன்னுகெடுஞ் செல்வமொடு மகவுமெய்தித்
தேற்றலுறு புலியினிடை நீடுவாழ்ந்து
திசமுறுவின் னூலகில்வள ரின்பந்துய்த்துச்
சாற்றரிய பாருண மருவியீசன்
சரணபங் கயநிழல்வீற் றிருப்பர்மன்னோ. (ங)

பெருநலமாழையம்மை.
வேறு.

பூமேவு திசைமுகன்மா லெனுமவரும் போற்றரிதாய்ப் பொருவி லாதாய்
நாமேவு செழுமறையி னுட்பொருளா யகண்டிதமாய் களின மென்னு
மாமேவு மலர்வாவிக் கயல்வாவிக் கனியுதிர்க்கும் வளத்தினீடு [வாம்,
தேமேவு பொழிப்புடைகு ழிடைமருதின் வளரொளியைச் சிந்தைசெய்

ஏகநாயகர்.

தேறுபுக ழிடைமருதி லுறையேக நாயகன்றன் செய்ய தாளு
முறுமது மலர்க்கூந்தற் பசியமயி லுறையிடமு மோங்கு கங்கை
யாறிலகு சடைமுடியு பைப் முகமு நாறறோளு மணிமுகக் கண்ணுங்
கூறுதிரு லிருமானு மொருமழுவு மனவரதங் குறித்து வாழ்வாம் (டு)

மருதவாணர்.

ஒருதவள மால்விடைமேற் புகலவுறு மொருசிருட்டி யுதயந்தன்னிற் [யக்
பொருதனிவான் சிலைதுதல் வேற் றடக்கனுமை யணங்கினோடு புவனமும்
கருதினையோர் கணப்புடைகுழ் கயிலையினிற் றணந்தனையகயிலையென்னு
மருதநிழ லிடத்துறையு மருதவா ணக்கடவுண் மலர்த்தாள் போற்றி. (சு)

பெருநலமாழையம்மை.

பொன்னிலகு பனிவரைக்கண் முனைத்தருள்வண் டளிர்குழைத்துப்
பொற்பி னோங்கிப், பன்னுமின மதிச்சடிலப் பவளமலை யிடத்தினிதுபடர்
ந்து மேன்மை, யென்னுமுகை முகிழ்த்துவகை பூத்துமணந் திடைமருதி
லிமையோர் போற்ற, மன்னுபுகழ்ப் பெருநலமா முலையெனச்சொல் பசங்
கொடியை வணங்குவா மால். (ஏ)

வயிர்வரீ.

வேறு.

மேலையோர் கற்பகத் திறுதியிற் கதிற்கண் மேவுநிக் கணங்கன்கி முறத்திம்
பாலையொத் திடுசங் சீன்றமுத் தினங்கள் பார்திடப் புலியிடத் தெழுந்த
வேலையின் மிதந்த புகலியந்தோணி விளங்கிடு வடுகனாக் கடவுள்
காலமென் போதை யுச்சியிறகொள்வாங் கடுத்துயர் மாலைதீர்ந் திடவே.

படித்துறை விநாயகர்.

வேறு.

வடித்துறைவே லனகருங்கட்பாவையர்க னொடுமருதம்வயங்குவான்விற்
பிடித்துறைகள் களிக்குமுகி லுலவுமலர்ப் பொழிவினிடப் பெருகு செ

சத்திதனை யனைவள்ளி காந்தனைக்கர் தனையசுரர் தம்மை வென்ற
சத்திதனை யுறுமலர்க்கைத் தலத்தினையன் போர்கடயி தயமாம் பங்க[னே
சத்திதனை யிடைமருதூக குமரனைநெஞ் சேபணியென் றன்பான்மன்
சத்திதனை யவனுக்கின் னருளெனக்குத் தரும்துன் சகாயமாமால். (௯)

தமார்க்கடவுள்.

சத்திதனை யனைவள்ளி காந்தனைக்கர் தனையசுரர் தம்மை வென்ற
சத்திதனை யுறுமலர்க்கைத் தலத்தினையன் போர்கடயி தயமாம் பங்க[னே
சத்திதனை யிடைமருதூக குமரனைநெஞ் சேபணியென் றன்பான்மன்
சத்திதனை யவனுக்கின் னருளெனக்குத் தரும்துன் சகாயமாமால். (௯)

நிருநந்தேவர்.

முழுதலகு நிறைபிரமம் பரமனே யெனமறைகள் மொழியுர் தன்மை
வழுதியின்பான்முதுகிலடி படுபொழுதிர்கண்டிருந்து மயங்குவோர்க்குக்
குழுவுறுமால்விரிஞ்சன்முதல்வானவாமேற் கைப்பிரமபு கொண்டதாக்கிச்
செழுமணித் தன்கயிலையின்பாற நெளிவிககு மவன்மலர்த்தான் சிரத்திற்
கொள்வாம். (௧௦)

நாமகன்.

[ண்டு

எழுத்தசைசொற் பொருளுதவு மணிகளிரு வகைபெறுபா லினங்கள் கொ
மழுத்தடக்கைக் கடவுளிடையெருநவன வடசொலுறு மான்மி யத்தை
வழுத்திடத்தென் றமிழிதின மினிதுபுரித் திகெவென மகிழ்ந்து வணடிண்
ருழுத்த மைப்போற் றிடுதவன பங்குபு றுறைத்திடுபுங் கோதைநானே.

தமிழாசியர்.

புலியினகத் திருனொதுக்கி வானெய்தி யறியவுறு பொருள்கள் காட்டிச்
சலிமருவிப் பொலிபரிதித் தமிழினிது தோன்றுருண் சயிலர் தன்னைக்
ருவினொத்தன் பெருங்கடலை செடுங்கிரியை யடக்குசிறு ருடங்கையனை
வலியமெடுத்திடுபாணுக் குரியவனைப் பணிகுவதோய்க்கு வேலை. (௧௧)

நிருநாநகம்பந்தழர்த்தி நாயனார்.

சிவஞானக் கடலருந்திக் கருமைகொடு திசைகொங்குற் தெரிய யின்னித்
தவரினஞ்ஞழிர் திடவுலக முணரவிடித் தமணகோடை தண்ப்ப வோங்கு
புவுணமகிற் சைவகெடும் பயிர் தழைப்பப் பரங்கருணைப் பொருப்பின்மீது
சலிமழைகள் சொரிபுறவக் கவுணியக்கொண் டலைநாளுங் கருத்துன் வை
ப்பாம். (௧௨)

நிருநாவுக்கரசு நாயனார்.

வடமருவு தென்னிழலிற் கருணைவடி வாய்விளங்கு வரதன் போல [டு
விடமயிர்த மெனப்பருகிச் சூலந்தோன் மிசையேற்று விடைமேற்கொண்

தடமருவு தீரணியிடைத் திகழ்த்திவா சேர்பத் சேரர் ருத்தகைத்
திடமுறுமன் பொருகினமுஞ் சிந்திப்போர் துயர்களுல்லாஞ் சிந்திப்போர்
[மால். (௨௫)]

சுந்தராமரீதி நாயனார்.

முதலையன ராளுறு தந்திடவை யாறெய்தி முடிவில் லாத [ண்
முதலையெடுத் தமிழொடுசெந் தமிழ்க்கவிதை யாற்றுகித்து மொழியாவிக்க
முதலையொரு மகவுதரச் செய்துகந்த முன்னேனை முகிழ்மென் கொங்கை
முதலையிதழ்ப் பரவைமடைய ளினைவணங்க நமதெண்ண முற்றுந் தானே. (]

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வந்திதளிச் சிவலோகம் பெறவருந் பவநீங்க மனத்தி னீடார்
வந்திதளிக் கொய்ரைமுலை யுடையவன்பால் டைத்தபரன் மகிழ்விடைல்
வந்திதம்பெற் றிடப்பல்லோர் டைக்கையின்பாற்கண்டிடச்செய் மறையோ
வந்திதக வுறமனமே நந்தனை மெய் யன்பரிடைவைக்கு மன்றே. [ன்றனை

சுண்டேசநாயனார்.

நேசமுறு தாதைபுரி சுவறுமவன் றுனைப்பதமு நீக்கி நீடு
பாசமகற் றிதிவரம் பதத்தினொடு சண்டேச பதமும் பெற்றோன் .
வாசமலர்ப் பதத்தினையாம் வணங்கிது மனையதனி வணக்கமாகும்
பேசரிய பேரின்ப மருவுதற்கோர் பதமென்னப் பெரிதுமன்னே. (௨௮)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

விளம்புகாரொனுமிடற்று மருதிறைவன் திருவருளின் மெய்ம்மைநோக்கிக்
கனம்புகார் விண்மதன்றன் படைமகளிர் புவியாசை கருதுங்காத
லுளம்புகா ராகிவெறுத் தனைந்தொருமும் மணிக்கோவை யுகந்து நல்கும்
வளம்புகார்ப் பட்டினத்துப் பிள்ளையெனும் பெரியவந்தான் மனத்துள்
[வைப்பாம். (௨௯)]

கடவுள் வாழ்த்து.

முற்றிற்று.

அவையடக்கம் .

சொன்ன மேருமுன் சிறியகற் குன்றமுந் தலங்கு
மன்னு மான்மதக் களிற்றின்முன முயல்களும் உயங்கும்
பன்னு தண்கதிர்க் கடவுளமுன் னுடுக்களும் பயிலு
மென்னின் மேதையர் கவிதைமுன னிலங்கு மென் கவியும். (௨௦)

பகரு நாரொழின் மலரொடு பயில்கட வுளாதஞ்
சிகர முற்றிடு திறமெனச் சிறியனேன் பஹுவன்
மகர வு-குழைப் பிறைச்சடை மருதநா யகன்றன்
புகழு டன்கலந் தறிநாதஞ் செவியுநன் புகழால். (௨௧)

விமல ஞாயிறு சிறியனேன் விளாபிய கவிதை
கமல நாமுழை யறிநீ டருளினோ கருதது
நிமிர்தன் பே வழுத காற்றிடு ன் ஞஞ்சக மலர்த
குமுத மூடாத முறுமனங் குறிநதிங் கருங்கல். (௨௨)

நற்ற வததினோ நொழுமிடை மருகிறை நார
முற்ற விக்கதை யானெடுத துளைத்திடு கின்றேன்
முற்று சீருறு தென்றமி ழிலக்கண முழுதுங்
கற்று ளாதமைப் பவினோர் புகழந்திடக கருதி. (௨௩)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருதம் ௨௩.

உ

சி வ ம ய ம்

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

விருத்தம்.

பொன்னி லத்துறை சுரர்களும் விருப்புறா பொலிவுத்
துன்னி யீசர்வாழ் பதிகளுந் துதைந் திசை தூணி
தன்னி லோங்குநா டெவற்றிறகுத் தலைமைய தாகிச்
சென்னி நாடெனத் திகழுறு நாட்டனி தெரிப்பாம். (க)

திங்க ளொண்கதைக் கதிரின் துருவெனச் சென்று
மங்கு லின்வழித் துருகடற் றெண்டை வாரி
பங்க மின்றுயர் பரிமுகத் தெரியினிற் பருகிப்
பொங்கு நள்ளிருள் வடிவுபெற் றெழுத்தன புயல்கள். (உ)

எழுந்த தண்புய லிடைபரு திறையவ னிபத்தின்
முழங்கி யாங்கத னோடையின் மின்னியோர் மூன்று
செழுங்க ளாறுட னுமைதிகழ் சிறப்பின்விற் கோட்டிப்
பொழிந்த சையமேற் சுரமு துருத்தன போல. (ங)

மாலெனப் புகல் பெயருறு மாயனு முகிலும்
வேலை வாய்க்கடைந் தெடுதகமு துதவினும் விளங்கு
மேலை வானவர் தமக்கரி யுதவினன் விசமபு
ஞால மீதுறு சராசர வுயர்க்கெலா நல்கும. (ச)

ஓங்கி டும்பல சிகரங்கொன் சிலம்பின்மே லுதகந்
தாங்கு தண்புயல் சொரிதர லிரர்வணன் றன்மேற்
றேங்கொன் பூந்தொடைத் தசரதப் பெடரினோன் சிறுவன்
வாங்கு விற்கொடு சொரிந்திடு சரங்களை மானும். (இ)

துங்க வெற்பினிற் கருமுகில் கிலையொடுத் துன்னிப்
பொங்கு தீம்புனல் சொரிதரல் புணாயுந் தெழிலா
ளங்கள் காளத்தி யிடத்திலோ ரன்பன்வா யிடுநீர்
சங்க ரன்றிரு முடிமிசை யுமிழ்ந்திடுந் தன்மை. (ஈ)

கூறு வானிடை மிடைதரு பயோதரங் குளிர்பூ
நாறு வெற்பினின் சுணைசொரி நறும்புணற் றுறா

தேறு வான்நனி மகவண்ணை யன்னதன் செவ்வா
பூது கொங்கையிற் பீர்விடுத் தூட்டுவ தொக்கும்.

(௭)

கருவ னாச்சிக ரத்தினின் றிடையிடை கதிர்வெள்
ளருவி யின்கண் மார்ப்பரித் திழிருவ தாங்காங்
கிருளும் வெண்ணில வுங்கழத் தணிவகுத் திலங்கப்
பொருது வெல்வதற் கெதினொதிர் நிற்பது பொருவும.

(௮)

வெற்பி டத்துறு தரளங்க ணுடன்றினா வேலை
யிற்பி றங்குரித் திலங்களு மிடையிடை யிசைத்துப்
பொற்பி யின்னெனும் வணிகனோ டோகருதல் புளாயும
விற்பரபு நித்தி லங்கனோ டாலிகண் மிடையிடைத்

(௯)

வேறு.

அலைகொடு திரிவான னிழி ய புத டாககின் பாயுங்
கொலைபுரி யிபமுந் தேருந் குலாணி யிலுறு மமபு
மையெனும் பெயருங் கொழி வனாசைய வேந்து வாளா
குலவுற நின்றி டுட்கொல கோபமே ட கொட டுட துட துட. (10)

வேறு.

குரவ னேதவத தொருவனை வதுவினிற் கொண்டு
விரவு பாசரீத கரணிடை விடுத்திடு திறநதி
ஹரவு தனாகடற புனன்முந் துவாகெய்த துலகப்
பரவ நீன்புயல் விடுத்தது பொன்னியின் பாங் (11)

வேறு.

வாகுறு தரள மூரற் கயமுலை வணக்கை காட்டென
மேகமென் கூட்டை னைய வெறபடாங் கருத்தி யனறன்
மாகமண டலபென் றேருதும வயிற் றிள்ள றுதித்த கன்னி
யாகிய பொன்னி நீதந் தருவியைத் தழீஇய தன்றே. (12)

வேறு.

அருவி பொறகழிப் போரிழுத தாங்கிழி
யருவி வச்சிர மீனென வாராதெழுங்
குருவி யின்கண்ங் கூட்டற பந்திகள்
குருவி யன்மணி கொண்டுடெறிந் தோட்டிமால. (13)

சிந்து வாரஞ் செறிவெதிர் நித்திலஞ்
சிந்து வாரத் தசோகஞ் சிதைத்துநி
வந்து வாரத் திறைஞ்சிட மண்ணுனோ
வந்து வாரத் கட்டத்து வாரியே.

(14)

மற்க டத்தடங் கோடு மருவுமா
மற்க டத்தடங் கோடு மருவொடு
சொற்க டத்தவர் துன்னிடு தண்புனல்
சொற்க டற்செல வென்னத் துலங்குமால். (௨௫)

மாத னந்தன் வயிறுற வாய்ந்துதன்
போத னந்தன் மிசைக்கொடு போதலிற்
போத னந்தம் புறாதரு மென்பராற்
போத னந்தம் வளைபயில் பொன்னிடோ. (௨௬)

காம னுர்தின் கரைபொரு காவிரி
காம னுமலர் கனனல் பரித்தலின்
மாம னுந மலைவன டேவியே
மாம னுந மனனுனு மேய்க்குமால். (௨௭)

வேறு.

புன்னு கமமறு கம்பு பொருந்தலை
மன்னு வுரிமும் மதிரு டிறையைப்
புன்னு கம்மறு கம்பு பொருந்தலை
மன்னு தரவோ டேகிடு மாரீர். (௨௮)

வேறு.

செப்புனல் குறிஞ்சி யிற்கொன் செறிகதிர் டேமி வாளி
வில்லுட னனைந்து முல்லை விளங்கிடங் கெவையுங் கொண்கு
மெல்லிடை மகளி ராய ரிரங்கனோய் வினைத்திட் டோடி
மல்லலம் புவனத் தோர்க்கு மறவர்பாற் பயிற்சி காட்டும். (௨௯)

குலவுறு புறவினின்று கொடியிடை துடங்க வங்க
ணிலகுவெண் டயிர்பால் வெண்ணெ யினிதுறு தாழி பற்றி
வலுவொடு தலைமேற் கொண்டு வனமுலை குலங்கச் சென்ற
தலகிவ்சீர் மருத டோக்கி யாயர்த மடந்தை யென்ன. (௩௦)

இன்னலம் படரும் பொன்னி யிலங்கிடு பொழிழ்பூங் கோதைக்
கன்னலென் னெழிற்றோட் பைம்பூ கதமிடற் றரம்பை யேன்னு
மன்னுமென் கவான்வண் டேமாந் தளிரியன் மருதப் பாவை
தன்னெழிற் றோழி யாகத் தழீஇவினை யாடி நின்ற. (௩௧)

தடமுறு மருதங் கொண்ட தமனக முதல குடித்
திடமுறு வனச மென்னுந் திருமுக மலர்வுற் றன்ன
மடநடை கொடுசென் றங்கே தகைமன மருவ லுற்ற
கடவினை யவன்முன் னெய்தல் கண்டெதிர் கலந்த தன்றே. (௩௨)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க

ஏலம்வண் மினகு மஞ்சள் குங்கும மிலவங் கந்தன்
பாலுறு செம்பொ னல்கிப் பனிவரை விடக்கொண் டோங்கு
கீழுறு கடற்பா லெய்து கெடும்புணல் வயங்கு மோர்பெண்
கோலுறு தாயினின்று கொழுந் னிற் கேக லொத்தே. (உ௯)

சொற்றிடு குறிஞ்சி தன்னிற் றோனறுதன் பொருளே க ட்டி
மற்றா னினைக டமயில வனாபடி பெருளக ளாது
பற்றிய முறையிற் காட்டல் பகர்தரு பொன்னி நீரா
லுற்றிடொன றாது யோனாந தறிவுறு முயிர்க ளபோலும். (உ௯)

நகமதிற் கதழ்விற் றேய்க்கு ிறிய குங் கு ாத்தி ிறு
மிகநிலத் தியல்பி னுலுங் கலங்கிபயி னனிய வ்ரு நீத்தந்
தகவுறத் தெளித் த தாங்கோர் சாரியினி டு கல்குற் றுலுந்
திகழ்சிறு பொழுதிற் றுமே தெளிவடு சிறநத நிரார். (உ௯)

வேறு.

சைய முறமுத தமிழமுனி சத பக ளவனா ன
கைய னுற்றிடு க ளுடல மயி தயவ ளக ளார்
துய்ய காவிரிப புனலாலுந் தொலைத்தி ய மயித்தா
வைய டோலது பெற்றவா வானவர் களங்கள். (உ௯)

மால்ப டிந்திடு சையமே வாணுல கதனிற்
சால்பு கொண்டெழு பொன்னிந்ன் கற்பகத் தாரு
பால்பி ிந்திடு அதிககுல மாங்கதன பனைகள்
கால்கள் யாவையுஞ் சிறியகொம பினங்களைக் கடுக்கும். (உ௯)

கூறு கால்வழிப் படர்புணல் வயலிடைக் கூட்டிக்
தேறு சால்வழி மணிக் குலங் கிளர்தர வுழுது
சேறு செய்துவண் டழைவிராய்ச் சொன்முனை சிதறி
நாறு செய்குவர் களமர்க ணலமபுனை மருதம். (உ௯)

பெருகு காவிரிப் புனலன்றிப் பிறங்குநாற் றினைத்தன்
னருகு வாழ்பொழிற் பலவொடு சூதநீ டரம்பை
தருக னித்திர ளிரதமுந் தகைமலர்த் தேனுந்
திருகு றாலையின் சாறதுஉம் வளர்த்திடுஞ் சென்று. (உ௯)

பூட்டி நாஞ்சில்கெங் கொழுப்படை யூர்தரப் புலம்பு
கோட்டி னோசையங் கருமபொடித் துழவர்கள் குலவே
ரோட்டி மோசையு முழத்தியர் நடும்பொழு துணாக்கும்
பாட்டி னோசையும் பரந்திடும் பழனங்க ளெங்கும். (௯௦)

வள்ள வாய்ச்செழுநு சலசமும் குமுத மென் மலரும்
கள்ளு லாமலர்க் குவணியு மதிமுகம் கனிவாய்
துள்ளு சேல்விழிப் பகையெனத் தூர்பவப் போலப்
பள்ள நீர்வயற் கடைசியர் கணந்தனர் பரவி.

(கக)

வேறு.

மன்னர்தம் விழியின் சாயல் கயலென மறிக்கக் கையாற்
றெள்ளுநீர் வயலு ணின்று செறிக்கை கணியு நல்வா
ரள்ளல வணையும் பற்றிக் குழிசியி னடைப்பர் காணிற்
கண்வனை விடுவர் கொல்லோ வுலகினிற் கணைக டர்ப்போர்.

(கஉ)

அலவனே ராக நாள மார்தரு கமலப் போதிற்
கலணியி னுழுது கொமமைக கமடத்திற் பரமபின் செய்கை
யிலகுறச் செய்வர் மன்ன ரின்கிறு புதலவா செய்யுள்
வலசிறு மகளிர் பைபு னயிவாகண் மகிழ்வுற் றோர்பால்.

(கங)

நெடியநீர் கொடுவந் தூட்டு நெடுவரை யீரூவின நேனு ம
படிமலர்ப் புறவத தாவின் பாலுமல் லாது பாணற்
கடிக்கழ் வனசத் தேனுங் கயலினம பாய பேதி
மடிசொரி பாலு முண்டி வளர்த்தன சாலி யெல்லாம்

(கச)

குக்குமை யாதி மூன்று தொழில்களுட் பட்டுக் கண்ட
மேக்கெழு சொல்லிற் சாலி வினைகருக கொண்டு பின்னர்த்
தேக்குரு வொழுங்கு பெறறுத தெரியவுள் விமம லுறறு
மாக்கவி னுறமேற் றோனறிற் றன்னது உம வளாசொல் லன்றோ.

(கரு)

உதயமால் விலங்க றன்னி லுதித்தெழும் கதினோ யென்ன
மதியுல குவகை நீட வண்பயி றொழுது செந்நெல்
சதிரற் வுச்சி நின்று முதிர்நதுபிற சாடந்து தானுங்
கதிரருக் கொண்ட தன்மை காட்டிய தெவர்க்கு மனனோ.

(கௌ)

வினைவுகண் டரிவான் கொண்டு மேவின ரரியும் போது
கணையினிற் பிழைத்த செங்கட் கமலமொண் குமுத மென்னுங்
கிணையுறு மலரும் கூட வரிபட்டுக் கிடந்த வம்ம
தனர்வுறி லடுத்தோர் தாமுந் தனர்வுறு மறிஞர் போல.

(கௌ)

அரிந்தன விசித்துத் தூக்கி யடுத்திடு கணத்திற் சேர்த்துத்
திருந்தவான் நீண்டப் பல்போர் செய்துபின் பிரித்து விட்டுப்
பார்க்கிடு பகட்டி னூர்த்து படிந்தவை யுதறித் தூற்றிப்
பொருத்துபொற் குன்றி னீட்டம் போன்மொன்ப பொலிக ளாக்கி.

(கஅ)

முன்னினைச் தனலுந் தெய்வ மந்தணர் முதலோர்க் கேந்து
பின்னனர் தரசர்க் குள்ள தனத்தன் பிறகு செல்லும்
புன்னில வினைவுத் தங்கள் மனைகளிற் பொருந்த வய்த்தாங்
கன்னமும் பிறவு மன்பா வருந்துவோர்க் கருத்தி யுண்பார்.

(கக)

மின்னிய வெழிலி பூர்கி வேந்தனென் றிசைத்த லாலும்
பன்னிசை யரம்பை மாதர் பயிலுற வினிதி னெங்கு
மன்னிய தாலும் வெள்ளை வாரணஞ் சூழ்த லாலும்
பொன்னிகூழ் மருதத் தன்னைப் பொன்னுல கென்ன லாகும்

(சய)

பொய்வதை ருதலாஞ் சேனைப் பொருபவப் பகையை மோதி
மெய்யெனுஞ் செங்கோ லோச்சி வினங்கிசைத் தரும மென்றும்
வையமேத் திடத்தன பொன்னி ரருதன் னிலமென் றோதுஞ்
செய்ய சிங்காத னத்திற் சிறுதிருந் தரச செய்யும்.

(சக)

வேறு.

தேசுறு மருத நாடெலாகாகன் சிறந்திடற் ககலொ மிலங்கும்
வாசந் டியதா மணாச்செழுந் தடமும வளமபெரு செந்நெல்கூழ்வயலு
மூசவண டிணாக் குஞ் சோலையுங்கமுத மொழிதரு குதமுங் கருமபும
பாசிலைக்கதவி செங்குடன் பலவும் பரமனா லடமுந் விழாவும்.

(சஉ)

வேறு.

மலரின் மின்னெனப் பணவையே லெயினர்த மகளி
ரிலக நின்றதே னிறைத்தவி னாலொல மெனலு
நிலவு செந்திணைக் கதிர்கொள டெடுஞ்சினை வேங்கை
குலவு பைங்கிளி குலமெனிக் கூவிவங் குறிஞ்சி.

(சக)

அனைய வன்னிலத் தெயினர்கள் வெறியினி தாற்ற
வனைத் ருங்கனன் மணப்பர்செங் காந்தனமுன் மணக்குந்
தினையி னெண்புணங் காத்திடு சிறுமியர் சென்று
சனையி னுடுவ ரவரமுனந் தோகைக ளாயும்.

(சச)

கருந்து ணர்ச்செழும் பூவைவீழ் கடுக்கையந் துணர்போர்த்
திருந்தி டுந்தி மத்திணைத் தெய்வத் மெவரும்
பொருந்து மத்தனை யறிந்திடப் பொலங்கலை யுடனே
திருந்த நிற்பதை யுறழ்ந்திடுஞ் சிறந்திடு முல்லை.

(சரு)

காங்கு திக்குமப் புறவிடை யிடைச்சியர் கவின்செய்
தேங்கு திக்குமென் கூத்தலை நோக்கிமுன் சேர

வான்கு திக்குமற் தவரட்டம் வரிவிழி கோக்கி
நான்கு திக்கிலுந் குதித்திடு நவ்வியென் திரலை. (சக)

தீன்க ருஞ்சினைப் புன்னைநன் னீழலுப் பறலுள்
வானை மீடெழு வரால்களும் பொருத்துழி மதனன்
கோளி ரும்படைக் கேதனை குருகெனத் தோன்றி
மீள ஓற்றொள்த் திடச்செயுந் விளங்கிடு மெய்தல். (சஎ)

ஒங்கு வேலையிற் பாதந்க னோட்டிவர் தோணி
பாங்கு வேலையிற் பாததிய ரோட்டிவர் பறவை
யாங்க ளத்தவர் குவிப்பர்க ளடைத் தவென் றுப்பு
தேங்க ளத்தியர் குவிப்பர்க டி னாயெறி துப்பு. (சஅ)

மன்னு மால்வரை முல்லைநன் பருதன் னெய்த
லென்னு நான்லங் களிற்றனி யியல்பிவை நிற்கச்
சொன்ன மென்மலர் கடுக்கைகேசங் காந்தன்மேற் சொரியத்
துன்னு முல்லையுந் குறிஞ்சியுந் தொடரிடஞ் சிலவே. (சக)

ஆயர் வேய்க்குழ லிசையொலி யகஞ்செவிக் கொண்டு
தாய சோலையி லோதி மந் தயிலவுர் விழவின்
ரோய லோதையின் மார்புல ாருளவும் விரிசர்
பாய முல்லையு மருதமும் புணரிடம் பலவே. (ரு)

செந்நென் மேய்த்தெழு படர்நுப் பெருமைகள் சென்று
புன்னை நீழலின் மறியவும் புணரிடால் வனைகள்
பன்னு பூதந் பாணை தெறியவும் பாங்கின்
மன்னு செய்தலு மருதமு மயங்கலு முரிய. (ருக)

திகழ்க ளங்கனிக் கத்துணை செய்யவொண் பவன
நிகரில் பட்டினத் தவறெதிர் புறவிடை தேர்ந்து
தகவி செய்துவர் பொதுவியர் பட்டினஞ் சார்ந்து
பகர்வர் நித்தில மொருபடி தனக்கொரு படிபால். (ருஉ)

ஆன வெற்பிடை மண்சொரி யருவியின் சிலைப்புங்
கானி டைச்சியர் நறந்தயிர் கடைத்திடு கலிப்பு
மான முற்றிடு மருதவொண் மணமுர சகிப்பும்
வானு துங்கடற் கணைப்புநீண் மாலையிற் றொடரும். (ருக)

வைய கம்புகழ் பொன்னிகன் னாட்டிற வனத்தைத்
தையல் பாக்கீ டிறையவன் னுனெதிர் கோக்கி

யையர் சூழ்மணி மன்றுனின் ஞானந்த நடனஞ்
செய்யு மென்றிடி வதனையார் தெரிப்பதற் கெளிதோ. (௫௪)

பொன்னி னாட்டினிற் சிற்திடு பொன்னிநாட் டியல்பு
தன்னி லிங்குனஞ் சிறிதிசைத் திட்டனஞ் சார்நி
டன்ன நாடெனுந் தனிமக ளணிநுதா நிலக
மென்ன நீடுவந் திருநகர் வளமினி யிசைப்பாம். (௫௫)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆ. திருவிருத்தம் எய்யு

௧

சுவாமிநாராயண.

திருநகரச்சிறப்பு.

பொற்பு மிககலிந் நாட்டிடைப் பொன்னிதன நென்பாற்
கற்ப காலதது மழிவின்றிக கடவுளந் போற்றச்
சிற்ப ரண்பரை யுடன்மகிழ்ந் துறைந்திடத் திகழு
மற்பு தத்திரு விடைமரு தெனா பபதி யம். (௧)

கொண்ட லூர்தியு ம விரிஞ்சனுங் கோடுறு கரணு ம
பண்ட ரங்கனை நனுகியே வலரொடும் பணிபோ
தெண்ட ருமபுக முவாபதி யென்னவு மெழிற்பே
ரண்ட மென்னவு மிலங்கிடு மனையநீள் பதியே. (௨)

அனைய மாநக ரொருதனிப் பூந்தட மதன்களை
வனைத லிற்றொளிர் மாளிகை மண்டப மெவையு ம
புனை யெழிற்கருங் குவனையுற் பலமபுகல் குமுத
நனைகொன் பங்கயக் செழுமலர் நாடகன் கோயிலே. (௩)

மேரு வாமரு திறையவன் மேவுபொற் கோயில்
சேரு லாமணி மறகெழு கடல்களுந் தீவுஞ்
சாரு மந்நகர்ப் புடைமகி நேமியஞ் சயிலங்
காரு வாமதன் புறத்தகழ் புறத்தடங் கடலே. (௪)

எக்கு, மிடம்பெறுவீதித் தோரண நிராயா விரவிகாண் பரிபதெப் போ
தும். (உ௨)

காலையிற்கடைக்கட் குவிக்குறித் திலமும் கதிர்மணித் தோரணத்தவழித்
மாலையுமாலைப் பெழுதினிற்புலவி மகளிர்க ளெடுத்தெறி கலனு
மாலைவிற சொற்பூங் கோடியடுகளி ரணிமலர்க் கைசொரி வளையுஞ்
சோலையுந் நிங்கால் பறித்துவர் திறைக்கும் துணுருமல் வீதியிற் குப்பை

[மென்

வனமுலைத் தடங்க ளாசை மிடி லொடிய மருந் துன்மெல் லெனைதடந்திதி
றினமணிச் சிலாபு காலில்வீழ் திணைப் பெதிர்ப்பரி காழுகர்யக்கு
மனமுமண் மதனா தெட்டர் திடச்சுற்ருன் டட்டையர் மறுகிடைச் செ
லனமவர் பின்னர் டட்டிட்டுநின்ற ளாநாட், நுகுறச் சுழலும் [ஹங்கா

கணிதரு விசம்பி ஹறநிமிர் மெழுத் ததிர்ணி ரோடைமுற் றத்து
நணுகியிற் றெழுடிக்கைத் தார் தன் தாட ருமலாக் குவளைவி தாட
வினையிலம் பரினா ளிடையினின் ட விடையிரு ப்தெடுத் தாட
வணியிழை மகளி ராடல்பொன்னுலகி லர பைய ரா விற றோன்றும்.

தொண்டையங் கனிவய் தாதிப்பொன்றோடைச் சுடர்மணித் தொட்
டிலில் வளர்த்த, துண்டளிர்ச் தளவப்பசங்கொடி கவின்கொள் சாளரச்சு
ற்றெலாந் தவழ்த்து, வெண்டுகிற் கொடியிற் பற்றிகிச்சென்று வெயில்விரி
மணிமுடியினை யோர், கொண்டகற் பசப்பூங் கொப்பிற் படர்பொற்
கொடி யுடனினிதுவீற் றிருக்கும். (உ௨௪)

விண்படுபன் ங்கி ஈரமிகத் தலத்து ரேவ்வினையாடுங் கையர்க்குப்
பண்படுநறுஞ்சொ லரபைய ரணிதம் பணியொடு தொடைலும்புனைந்து
சண்பகத் தொடைபோ டவர்கடம்பணியுந் தாங்கொடி தரித்துவான் புகு
வர், நண்புறு மவரு மிருகிறத் தரையு ரவிலுள்வாள் விழிகளா நெளிப. ()

மஞ்சினை நிகர்த்த பலர்க்குமுன் மகளிர் வடமொழிக் கவியெளி து
ணர்ந்து விஞ்சை மகளிர்க் கெதிரிசைப் பதிகம் விளம்பலு மவர்முழு
துணரா, தருசகத் தொடுவண் பூவையுந் தம்மி லறைதல்கேட் டரிபிப் ப
வர்போற், பஞ்சாத் தருகு திரிவர் விண்டொடு பொன்பயி லரமியங்களி
ன்மாதோ. (உ௨௬)

சுந்தர மிருந்த பளிங்கினு லறைத்த துங்கமண் டபமிசை யொருபாற்
சுந்தர மணைவுந் நிலங்கிடி காட்சி கவுரியோர் புறத்தனைப் பொருவு
மித்திர நீலத் திலங்குமா ளிகைதன் னிடைகொள்செம் மணியொடு மொ
ளிர்தல், செத்திரு மட டுன் மருவுறு மருமத் திருநெடு மாலினை நிகர்க்
கும். (உ௨௭)

உச்சியிற் கதிரோ னடைத்திடுங் காலை யொளிந்தரு பொன்னிறஞ் சிலப் புப், பச்சையி னுருவுற் திலங்கிடு முயர்ந்த பனிக் கிளி வியற்றா மியங்கண் மெச்சிடு தூங்கற் தோற்றுதன் வடிவை விளங்குபுல் லெனவெனின் தாவு மச்சுற செறிந்தேர் வலவனத திறங்கண் டணிச்சும வருந்தவோட் டிடு மால்.

(௨௮)

குழிமதக் கவுட்குரு சாங்களி டெவியுங் கொடியினப் புரவியி னெ வியு, மெழின்மணித தடந்தே ரு க்கிடு டெ வியு யிலகபல் வியக்குழாத் தொலியும், பொழியிசைசு சுருதி முரலியென வியும பொலியிதினிகெங்கு மோங் குதலான், மொழியுங் கருதி டெலெ வித கிடலு முகிலொலித் திவிவதுங் கேளா

(௨௯)

ஆலையி னிடத்தற் கிராஹம புரையு உதார புரித்தி வேன்விச் சாலையி னெழுந்த புனையொலுங் கூடலு கா சிவ சுருமயின மதல, வே லையிற் காவ ரிடுகிற புனையு விகழின ருத சுழல்வது நோக்கிச், சோலையிற் குயிலவாய் திறக்கிடா தெளிந்த ராணையின் குழாமெதிர் கடிக்கும.

(௩௦)

விளங்கிடு பறையோரா பாடர்வீதி, வெண்குதைத தண்கதிர் பரப்பி வளங்கெழு கலைகா ருருவியி டெழுது மக, மெய்யு பயின்றநேர் கண் டோ, ருளங்கனிகூரப புலவகெ ண டாங் முயாசெபெற் திலங்கிடுந் திற த்தாற், களங்கமின டங்க ணிதையொரு கோழ கலவதுவீற்றிருப்பது கடுக் கும்.

(௩௧)

வாங்கொலிச் சடலகுழ புயிபுரூ சருளு மன் தவ ரியாவரு மீண்டித் தாங்களுற்றிடுமீ டெருநி டெருநிடுகருகு தண்கலை யொத் தரசர்வாழ்வீதி யோங்கலிற் றேனறிசென டாணிக் கதிரொலு மிலவுகா ரிருக்குழா மொ துக்கிப், பாங்குறுராட மாளிகைக் குலங்கள் பரிதியின் கணங்கொள்த் திலங்கும்.

(௩௨)

புகழொடு தனமுந் தருமமும பொறையும் போற்றிடு வணிகர்தம் வீதித் திகழுநு கிகரத்தனிகவ டாணிகள் செறிந்தொளி புரித்திட னோக்கி மகிதலத் தனைய னுகிமன் டலத்தின் மருவுறு கோளின மயங்குந் தகவுற மனைக் களகிலச்செல் வத்தாற் தனித்தனி யளகையின் விளங்கும்.

மன்னவர் தமக்கு மணிமுடி சூட்டிப் வளங்கொன்வே ளாளர்தம வீதித் தின்னிய செல்வக் கதிர்மணி மாடத் தொகுநிலா யித்திரன் தனக்கு மன்னவர் முகில்காத் தியற்றிடு முதவி முன்னின னுளங்கனி துளும்ப தன்னெழில் விமான மெனப்பல வமைத்துத் தந்தனவிரும்பது போலும்.

கண்ணுறுஞ்சொ வகாபடு பொருளுங் கானிடைப் படுபொருட் குலனுந்
தண்ணுறு மருதத் திண்படு பொருளுஞ் சலதியின்பாற்படு பொருளு
நண்ணுறுஞ் சலதி யிடைப்பொலிந் தோங்குககர்படு பொருள்களு மேனை
விண்ணுறு பொருளுங் கவிஞ்குடி யிருக்கும் வீதியில் வயினறொறும் வி
னங்கும் (கக)

வானவர் மருட முரிஞ்சொபொற் றுகளு மற்றவர் புனைமலர்த் துகளு
மானிலந் தனைவிட் டெழுந்திடா தடக்கு மானிகைக கொடிபடிந் துதறு
மேனதித் துளியுஞ் சண்பகத் தருக்கள் விரித்திடு மலர்மதுத் துளியுங்
கானமுற் நிலங்குஞ் சிவிறிநீர்த் துளியும விழவறாக கண்ணகன் மறுகின்.

வேறு.

மாந்தளி ரஞ்சி லோதி மடந்தையர் வடிவு காட்டு
மேந்தெழிற் கமுக மன்னா ரிழையணி மிடறு காட்டெ
வாய்த்திடு முருவின் றன் வனப்பிணை சுதலி காட்டிந்
தேந்துளி யிலவின் போது சேயிதழ் காட்டு மெங்கும். (கங)

மிகவிரி பாணை போதது வினங்குதெங் கிளநீ ரன்னா
துகிலொரு புறமேற் கொண்ட துணைமுலை காட்டிந் காவிற
றகுகொடி யிடைகள் காட்டிந் தடமுறு ஈளினம யாவும்
முகமலர் காட்டிம வண்டு முகத்தறு கண்கள் காட்டிம. (கடி)

வேறு.

மந்த மாருதம் பயினைடை மருதினெம மருங்குரு
சந்த முறறொளிர் சண்பக முதலிய தழைநது
கந்த மாந்தரு பொழிலெழில் கண்டவர் மகவா
னந்த னந்தன தெழிவினை நவிலநா ணுறுவார். (கக)

எண்ட ருமபுக மூலகெலாம் மெய்திடை மருகில்
வெண்டணிக் கலை மதிச்சடை விமலர்தம் விழாவிற்
பண்டருங் கனி மொழியெழிற் பாவைய ராடல்
கண்டிலா தவர் திலோத்தமை யாடலிற் களிப்பார். (செ)

எங்க ளீசர்வீற் றிருப்பது உ மாலயத் தெழிலும்
பொங்கு தண்புக ழிடைமரு தெனுகர்ப் பொலிவுக்
தங்கி வாழ்பவர் மகிழ்ச்சியுஞ் சார்ந்தெகிற் கண்டோ
ரங்க ணூர்செவ ணுலகினை யகத்தினில் விரும்பார். (சக)

வேறு.

மொழிதரு மொருமை தன்னோ ஁ருமைசெய் முத்தி வேட்டுச்
செழுமறை நான்கு ஁ன்றாய்த் தெளிதமற் றையத் தீபப்
பழுதக லங்க மாறும் பயின்றர னிடத்தி லன்று
மெழுதரும் பிறவி யெட்டா நியற்றிநான் கழிப்பா சில்லோர். (௧௨)

பத்திவீற் காமி காதி பகருமா கமங்க ளாய்த் து
நித்தியப் பொருளென் றோது நிமலனைப் பூசித் துற்றோர்
சத்திநி பாத மோர்ந்து சார்ந்திடு கலைக னீர்துஞ்
சத்திசெய் திகழும் பாசர் தொலைத்தகற் றுவர்நான் சில்லோர். (௧௩)

கல்வனை கணைய மாதி கரங்கொடு சுழறறி யுங்கை
மல்லொடு வடிவா ளாதி மற்ருழில் பயின்றுந் தான
வல்லிபற் துறங்க மூர்து ம வகுத்திடு கலைக ளாய் துஞ்
சில்லியந் தடந்தே ரூர்துஞ் சிலாககுறு பொழுது போமால். (௧௪)

விரிபொரு டம்பா லுள்ள வேண்டிர்க கினிதி னீர்தும
புரிதரு மவர்தஞ் செங்கைப் பொருளெதிர் முறையி னேற்றும்
வரிமலர்ச சோலை பார்த்தும வயலுறு வளமை பார்த்துந்
தெரிவுறு கேளவி யுற்றுஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். (௧௫)

துலங்குகா விரியிற் பூசத் துறைப்புன லிடல் செய்து
நலம்பெறு நியம முறற் நடாத்தியுங் கலைக டோதும்
பலன்றரு மகுத வாணன் பணிவிடை புரிந்து மன்னோன்
சிலம்பணி பதம் பணிந்துஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். (௧௬)

வேறு.

கொடிபடு நெடிய மாளிகை வீதி குலவுறு மனைய்பொற் பதியி
லடிபடன் மணிவார் செறித்திடு முரசே யமைவடுப் படுவன மாவே
கடிமது வநூத்தல்சிறைகொள் வண்டினமே கட்டின லுருத்தல்பைம்பொ
ழிலே, படியுறு குளனே யலைபடல்கிறுமைப் படலெழிற் பாவைய ரிடை
யே. (௧௭)

காரண மின்றிச் சினத்துட னெதிர்த்துக் கடுஞ்சமர் வினைத்தல்செஞ்ஞட்டு
வாரண மதவே திரித்திடு கோட்டு வளம்பெறு பெருமையும் வினைக்கு
மோரண வுருவ மதனனே தன்னோ டெதிர்த்திடா நிருப்பவர் தம்மேற்
ஞ்சன முறிக் டம்புக றுக்குந் தடித்துறு முகிமத் துதகைத்தால். (௧௮)

விசிதரு பறவைக் குலங்களே யன்றிச் சிறைப்படு முயிர்க ளங்கிலை
விசிதரு பயமுற் றொளித்திருந் திடுதன் மீனினை மன்றிவே நிலை
வசிதரு மகளிர் கடைக்கணே யன்றி ளைநெறி கடப்பன விலை
யுரிமையுற் றொருவர்க் குதவிசெய் யாத தேவிய மன்றிமற்றிலை. (௯)

• வெறு

அணிபருவு நிடை பருசு சருக்கு ர்தி
யாவதென நறையோடு கத்த ராரூர்
கிணியுழை லுடையுயிற் குருமுத தியானைத்
திருமுதற் றென வகுத்தே மகத்திற செவ்வென்
கணிதரு பபயி யுயி ரு மக லிலலை
கதி டபொதுவி டகடவுள பகன காழ்
பிண்பருவு மாநுதறிய சிதவி யாகுப
பாரணெழி லுடையருக் கருபு மிகச் (௧௦)

அனலதனி, துடித்து டெ லில ரோகத்
• நரபகெ டி திட யி டுடபொருள்
பன்னசு டகது டு துதன காட்சி
புதற்திக டுனையகொரு முகங்க ளுற்றுன்
மன்னுபிற சுமாகற னுதடு டு கோதாத
துலங்கிக டு னினைய டு டு ராநு
தென்னவு த தடசுபு டு கான் பொதபை
ய டெநி, திக டு டுப துணுகிசெய் மன்றே. (௧௧)

திருநகரச்சிறப்பு மற்றுப்பெற்றது.

அஃ திருவிருத்தய கருக.

உ

சுவமயா.

தேமிசாரணியச் சிறப்பு.

முன்னமோர் காலத் தன்னின் டு தவத்து முனிவர்க ளியாவருஞ் சென்று
கன்னர்செய் வணசப் பொகுட்டின்வீற் திருக்கு கான்முகக் கடவுன்பா ல
டைத்து, பொன்னடி வணங்கிக் கருணையங் கடலே புவியிடை யாங்களு
ண் மவிழ்து, தன்னுதற் றவஞ்செய் தருபல னடையச் கொல்கவோ ரி
டமினி தென்றார் (௧)

மற்றவர் மொழியுட் கொண்டவர் மிசையோன் மருங்குறு மொருத
குப் பையினைப், பற்றியோர் கேமி யாக்கியங் கதனைப் பார்மிசை யுருட்டி
முன் னீவி, ருற்றிடு மிதன்பின் னடந்திடு மிதுசென் றுறைத்திடுங் காணக
மதுதான், ருற்றியில் ருணத்தீர் நல்வழியென்னக் குறித்திடு மூதுரை கொ
டுத்தான். (உ)

இரவிலீற் றிருக்கு மெழுபரித் தடந்தே றோற்றிடு கேமிசென் றிடுத
லொருவியப் பலவென் றுரைத்திடத் தனித்தாங் கூர்ந்திடு கேமியின் பின்
ன, ரிருடிக ளெவரு மயனவிடை மேகொண் டேகின ரதுபகி ரதியார்,
திருநகிப் பாங்கர்க் காகியின் வடகீழ்த இசையினிற் சென்றதங் கிய
தால். (ங)

தாமரை யுருக்கொண் டேகுவுதென்னத தொடந்திந் மாதவ முனி
வர், கேமியங் குறையக் கூட்டணா தாமுற நின்றார் நிறைதவ மியற்றி
யேமமுற் றிடுந் தலமிதே யெ ன் ன விலங்குடிக் காணகந் தனக்கு, நாமமி
ந் கேமி தங்கிய றிறத்தா னைமிச மெனப் பொருந் தியதால்.

மாயனை நிகர்க்கும பு. ஸா பெறலான் மயினமிசை யிருப்பதா லெ
னையான், சேயினை நிகர்க்கும கொண்டலூர் திடலாற் றேவர்க ளிறைவ
னை நிகர்க்கும், பாடதா மனாங் கலின்விதி நிகாக்கும் பசுமையா லுலகி
னை யின்ற, தாயினை நிகர்க்குங் கலேநிறைத் திடலாற் றண்மதி நிகர்க்குமங்
வனமே. (ஊ)

வெறு.

அணிதரு கோங்க மெங்கு மதனரு கோங்க மெங்குந்
திணிதரு தமால மெங்குஞ் செந்நீரர் தமால மெங்குந்
தணிலில்பைங் கோல மெங்குஞ் சாற்றுதற் கோல மெங்குங்
கணியுடன் சால மெங்குங் கலத்திடு விரால மெங்கும் (க)

தவளித வருக்க மெங்குந் தாததி வருக்க மெங்கு
மவமில் சம்பகங்க ளெங்கு மலாகொன்சம பகங்க ளெங்குங்
குவிதரு கடுக்கை யெங்குங் குருந்தில கடுக்கை யெங்குந்
தவவொளிர் சோதி யெங்குந் தழைத்தெதி ரிருத்தல் கண்டார். (எ)

காவுற வளருந் தேமா புளிமாநற் கருவினந் தன்
கவின மருவுஞ் சேருங் குலவுகாய் கனியின் சேரும
பூவுட னிழலின் சேரும புதலுநேர் நிரைய தாகிப்
பாவுற சேருமெங்கும் பார்த்தனர் மகிழ்ச்சி பெற்றார். (அ)

அன்னதில் வேள்விச் சாலை யருட்கதை கேள்விச் சாலை
துன்னிடு யோக சாலை சுவைநரு பாக சாலை
வன்மறை நவீற்று சாலை வளர்தவ மியற்று சாலை
யின்னபல் சாலை செய்தங் கிருந்தனர் தவஞ்செய் கின்றார். (க)

வேறு.

கரங்கொடு பன்ன சாலைகள் புதுக்கக் கட்டினின் நிபக்குழாங் களிக்கு
முரங்கினர் கலைக ளிறந்திடு கலையி னுரிக்கொடு முனிவர்முன் விரிக்குங்,
குரங்கினங் கிழங்கு தருப்பைமா விலைதேன் குறித்திடு சமிகைத கொண்
டளிக்கு, மரங்களுந் தாமே வணக்கமுற் றருகே மலரொடு காய்கனிகுவி
க்கும். (ங)

நடனுறு மயில்கட் குலவுபச் சோந்தி நறுங்கனி பறித்தெகிர் நீட்டிம
படவர வதன்மேற் படுமவெயில் மயில்கள் படர்சிறை விரித்தினி தோட்
டுங், கொடுவரிக் குலந்தம மடிசுரந்திடுபால் கோவிளங் கனறினுக் கூட்
டும, வடுவறு மடங்கன் மறந்தருந் தொழிலை மறந்தருந் தவநெறிகாட்டிம()

பொழுதினுற் றிறைஞ்சிக் கின்னையைத் தீஞ்சொற் பூவைமற்றிருவெ
ன விருந்தாக, கெழுதுசித் திரததி னடங்குவாய் செவியா யெழிற்சிவ
கதையமு தருந்தி, முழுதுமுள் ளத்துள் விடாதமைத் தேக மொழிந்தபின்
னேகிடுந் தெய்வந், தொழுது பைங்கின்னை முகமலர்ந் துணாக்குந் தொகுத்
தத னகத்தினிற் பொருந்த. (ஊ)

வேறு.

இத்தகைப் பெருஞ் சிறப்புற விருந்திடு நாளி
லுய்த்திடுந் தவத் ததீசியிக் குயர்சதா னந்தர்
சித்தர் கண்ணுவ ரத்திரி திரிசடி யாதி
மெய்த்தவத் தினோர் கூடிநல் வேள்வியொன்றிழைத்தார். (ஊ)

அந்த வேள்விபார்த் திடும்பொருட் ட்ருந்தவச் சூதன்
சந்த முற்றகண் மணியொடு தயங்குவெண்ணீறுஞ்
சுந்த ரம்பெறத் தரித்திடு மிடந்தொழந் துலங்க
வந்த னைந்தனன கண்டனர் மாதவத் தவர்கள். (ஊ)

உவகை யுற்றெழுந் தெகிர்கொடு முகமனன் குணத்தோர்
தவிசின் மீதுற விருத்தினர் தாங்களு மிருக்க
நவையில் சூதனு மவரவர்க் கிசைந்தன நவின்ரு
னவி யளித்திடு வேள்வியு முடிந்ததாங் கதன்பின். (ஊ)

மாதவத துனோர் சூதனை நோக்கிடும் வதன
சீத பங்கய மலர்ந்தெதிர் செப்பினீ ரனந்தங்
கோதி லாதநற் மலங்களுந் தீர்த்தமுங் குலவு
மீகிவற் றரன் மலக்கதை விருமபிளோ மின்னம். (௨௧)

அத்தலஞ் சிறு பொழுதினீ லகதகினிற் குறிக்கு
மெத்தகைப் பெரும பயனகளு மெளிதினிற் கொடுக்கு
மித்தகைத்த தாய்க் கொடுவினை யெவையுமார் றுவதாய்
நித்த னன்புறு மிடத்ததாய் நிலவிட வேண்டும். (௨௨)

வேத வாகம புராணமாம் விளங்கிருங் கடலை
யோது துமமதி மந்தரங் கொடுகடைந் துதிக்குந்
திதிலத் தலக் கதையெனூந் தெளிவுறு மமிாதை
யேதில் வாக்கெனூங் கரத்தினு லெந்தமக் கருள்வீர். (௨௩)

என்று னாத்தனர் சூதன்மற் நிகலுமைம புலனும
வென்ற மாதவ முனிவிரீநீர் விருப்புறு தலமு
மொன்று பாரிடை யுளதிடை மருதென வோதூந்
துனறு சீரினை மருவிய தஃதெனச் சொல்லி. (௨௪)

திரு மகிழ்ந்துறைந் திடுமிடை மருதினைச் செல்வ
மருத வாணனைப் பெருநல மாமுலைக் கொடியைக்
கருதி நீடெழு மாணந்தக் கடலிடை மூழ்கி
யொருமு கூர்த்தமங் கோவிய மொத்திருந் ததன்பின். (௨௫)

வெதிரி மாவனத் திருந்திரு வேதங்க ளெவையுஞ்
சதூர் விதப்படுத் திசைத்திடு வியாதனாந் தவத்தோன்
புதிய வின்னமு தென்னவீ ரொன்பது புராணங்
கதி யுறும்படி யெமக்குமுன் கருணைவைத் துணாத்து. (௨௬)

விரவு மின்னவை தவத்துட னுருளுறு மேலோர்
பூரவு காதலின் வினாவிடிற் பசுனொன்ற னவற்றுண்
மருவு மீசன்மா லயன்பகல் வன்னிமற் றிவர்க்கு
நிரல்கொள் பத்துநான் கிரண்டுட னிசுழ்த்துமொவ் வொன்றும்.()

காமனைப் பொடி செய்தவற் குரியன காந்தம்
வாமனம் பிர மாண்டமொண் மார்க்கண்ட மிலிங்கங்
கூர்மமச் சம்வ ராகமே பவுடிகங் குறிக்கு
கேம முற்றிடு சைவமென் றிசைக்குமீ னாந்தும். (௨௭)

நாரணன் தனக் குரியவை நாரதம் விண்டு
காருடந் திகழ் பாகவ தப்பெருங் காதை
யாரணற் கியல் பதுமமும் பிரமமும் மருணற்
கோரும் பிர்மமை வர்த்தமாக் கினையந்திக் கோதும். (௨௪)

ஈசனீழைசக் காந்தமும் மிலிங்கமும் மிரவி
மாசில் வண்கதைப் பிர்மமை வர்த்தமும் மருவி
வீச திண்புக முடைமரு தெனுமதன் பெருமை
பேச மன்னவை யுமக்குநாம பெரிதுறாத திதிதும் (௨௫)

என்ன மாதவர் மகிழ்வுற வெதிர்விரித னுறாததா
னன்ன வன்றிருப் பதமல ரகத்தினுஞ் சிரதது
மன்ன வைத்தவ னிசைத்தவா வடசொலா மதனை
யுன்னு தென்சொலிற் புகலுவரந் தமிழிடுரு ருனா. (௨௬)

வேறு.

உரைசரு தலவி சேட முபதேச மகிமை யீசன
நிருவினை யாடல் வெற்பின் சிறுவிதன் தவத்தி னுற்றல
பான்றனைப் பூசை செய்த பரிசுவெவ கொடியொன் றுடி
விரவுபொன் னிறமாய்ப் பின்னர் வெள்ளிவெற் படைந்த வாறு. (௨௭)

உரோமசன் பூசை மற்றை யோதுமாக கண்டன காதை
தராதலம் புகழ்ச் சீர்த்தி மன்னவன் தன்மை மேன்மை
விராவுகா சிபனறன் காதை வெறறிவேற குமர நெய்திப்
பராவல்செய் திறையோன தன்னைப் பரிந்துபூ சித்த தன்மை. (௨௮)

வாணுத விமயச் செல்வி மன்னுகா ருணியத் தீர்த்தம்
பாணமா தீர்த்த மோங்கு பராசர தீர்த்த மேன்மை
நீணலச் சோம தீர்த்த நிகழுருத் திரமா தீர்த்த
நாண்மலர்ப் பதுமப் பேரா னணணிய புனித தீர்த்தம். (௨௯)

மிக்கபாண் டவர்க டீர்த்தம் விணபுரந் திடிலோ னாதித்
திக்கிறை யவர்க டீர்த்த நிருவுறு கணண தீர்த்தந்
தக்கசீர்க் காக தீர்த்தஞ் சாற்றிடு கெங்கா கூடஞ்
சக்கர கருட தீர்த்த முதலிய சசதீர்த்த தங்கள். (௩௦)

கச்சப தீர்த்த நீடு கவுதம தீர்த்தம் யாரு
மெச்சுகல் யாண தீர்த்தம் விளங்கிடு சேட தீர்த்தம்
விச்சைகொன் கந்த தீர்த்தம் வெளனைவா ரணத்தின் தீர்த்த
மிச்சையி னியம்ப லுற்ற விவ்வகைத் தீர்த்தக் காதை. (௩௧)

தெரிதரு வீரசேனன் சித்திர கீர்த்தி யெங்கும்
விரிதரு சீர்த்தி விச்வா மித்திரன் கூடலுற்ற
வரகுணத் தென்னன்காதை வலனுறு நல னயோத்தி
வருயுவ னுச்சவன்சீர் மாந்தாதாப் பெற்ற பேறு. (௩௨)

மாசறு உசுமன்னன்சீர் வளரஞ்சந் துவசன் காதை
வீசறு புகழ்செய் தேவ விரதனந் தகன்மன் வண்மை
பூசமான் மியத்தின் றன்மை பொதியுறு வாடன் மீன்க
வீசனீ டருளினுவி யெய்தல் பொன வளவன் றன்மை. (௩௩)

சுணங்கன்மா முத்தி யெய்தல் சொற்றிரி யம் பகன்சீ
ரிணங்கிடு மீனைய யாவு மிருபத்தை திரண் டிரன்மின்
கணங்குலாந் சருக்க மாக்கிக் கருதிடு விருத்த மென்னு
மணங்குலாங் கவிதை தன்னால் வகைபட வுண்டதல் செய்வாம்.

தைமிசாரணியச் சிறப்பு

முற்றுப்பெற்றது.

(:x:)

ஆ நிருவிருத்தம் ௩௫௫.

உ

மருநீசர் துணை.

தலவிசேடச் சருக்கம்.

பு வனம் யாவையும் படைத்தவன் பொருந்தொரு காற்றேர்க்
கவன வரம்பரி நின்றினைப் பாறிடக் கருதிச்
சவி மணித்திரள் கொண்டுமுன் சமைத்த தே யென்னத்
தவ நிமிர்ந்திவங் கிடுவது செயமாம் பொருப்பு. (௧)

மொழிந்தி டம்மலை யிடத்துறு முதிர்ந்தருன் மந்திக்
செழுந்த வன்பொடு கடுவனீ டுறலெடுத்த ததன்வாய்ப்
பிழிந்த தேன்வழிந் தருவியா யிடந்தொறும் பெருகுஞ்
செழுந்தண் சாரலி னொருபகல் சிறந்துழி யிருந்து (௨)

சுத்த மாதவ வசிட்டனே சுமந்தொடு விசுவா
மித்திரன் புகழ்க் கவுதமன் முதலிய மேலோர்
மெய்த்த வம்மகந் தருமங்கள் செயிற்பலன் மிகவு
மெத்த லந்தரும் வினாவினி லென்ன வாய்ந் தனநால். (௩)

ஒருவர் காசியென் றிசைத்தனர் தில்லையென் றுரைத்தா
ரொருவர் சோணமா சைலமென் றோதின ருயர்மற்
றொருவர் நீடெழிற் கமலையோ வென்றன ருகந்தாங்
கொருவர் கூடலோ வெனப்புக் லுற்றன ரொருவர். (ச)

உற்ற வேலையிற் குன்றுதோ ருதெ லுகந்த
கொற்ற வேற்படைச் சூர்ப்பகைச் சேவலங் கொடியோ
னெற்று தெண்டினைக் கடன்மிசை யிரவிதோன் துதல்போற்
சுற்றும் வானவர், சூழ்ந்திடத் தோகைமேல் வந்தான். (ரு)

கண்ணுற் றார்வமோ டெழுந்தனர் கதுமெனப் பணிந்து
பண்ணுற் றாந்துதி யரியினை யீந்தனர் பரனு
நண்ணுற் றனெதிர் பூசனை விடமுறை நவின்ரு
ரொண்ணுற் றார்தவ மென்செய்தோ மிவண்வர வென்ன. (ரு)

அங்கதன் பினர்ச் சிறுவரை தாழ்ந்தரு கணைவுற்
றிங்கு வேள்வியொன் றிழைத்திடக் கருதின மியாங்க
ளெங்க ளீசர்தம் புதல்வமற் றியாவையு முணர்ந்தோய்
புங்க முற்றிடு மன்னது புரிந்திடு போதின். (எ)

மந்தி ரத்தினிற் கிரியையில் வளர்திர வியத்தில
வந்து சேரினு மொருகுறை மருவிவா ளரக்கர்
சித்தி டாவகை தனதுமான் மியத்தினற் சிறப்ப
தெத்த மாதல மிகுபல னதுதரு மென்றார். (அ)

இத்திறம் புகன் முனிவரை நோக்கிவே லினையோ
னுத்தமத் தனிப் புராணங்க ளுமையவட் கெங்க
ளத்த னோதுநான் மிகுவின யாட்டொடு மவற்றை
யுய்த் துணர்ந்தன னவளிடத் திருந்தஃ துரைப்பேன். (க)

நீவிர் கேண்மினீ மகிழ்ந்துறை தலனெது நிகழ்த்தென்
ருவ லுற்றனை வினவின ளுதுமுன் னிசைத்தே
மேவு வாலையான் மறந்தனை விளம்புது மின்னும்
பாவு சோதிநற் றலங்களென் றிரண்டுள பகரின். (ங)

சோதி யென்பதோர் தானமென் றுரைத்தது தூய
வேத மாகமம் புராணம்வண் மிருதிகள் குரவன்
நீதில் யோகிகள் மந்திரஞ் செங்கதிர் கனவி
யோது மந்தணர் விபூதியென் றிவற்றினு முறைவோம். (ஐ)

தரணி தன்வயிற் றிகழ்ந்திடு தலங்களொன் றென்ற
தருணை காசிகா ளத்திகே தாரந்தென் னாரூர்
கிருவ லஞ்சுழி யேரகந் தில்லவெண் காடி
மருவு தண்பொழிற் குடந்தைபொன் வளரிடை மருது. (ஐஉ)

ஆதி யாகிய முத்திதந் தருளிடு தலங்க
 னோதி டப்புதி லனேகமுண் டவற்றினு முறைவோங்
 கோதி லாங்கவற் றிடைமரு ததிகமாய்க் குலவும்
 யாதினா லெனிலி நாதியா யிலங்கலி னென்னு. (௨௩)

அத்த லத்துறு மகிமையுஞ் சிறிதெடுத் ததைந்தான்
 மெய்த்த வத்தினீ ரத்தல மேன்மையே யாகு
 நித்த னம்பிகை யுடனங்கு நிலவுமெஞ் ஞானுஞ்
 சித்த மின்புறு பலன்றருஞ் சென்மினாங் கென்றான். (௨௪)
 மாத வப்பெரு முனிவர்கள் வளையுரம் பிளந்த
 சோதி வேற்படைக் கரதலத் தோகைவா கனத்த
 வேத நாதவத் தலத்துறு விசேடத்திற் சிறிதீண்
 டோது கென நனர் கருணைகூர்ந் தனையவே னுரைக்கும். (௨௫)

வேறு.

தகமைபெறு முயர்சம்ப காரணியஞ் சத்திபுரந் தபோவ னஞ்சீர்
 திகழ்சோதி நகர்ச்சுருவ தீர்த்தபுரம் வில்வவனஞ் செல்வ நாளு
 மிகுதரும விருத்திபுர முத்திபுர மிடைமருது வீர சோழ
 நகரமெனப் புவியிடத்துச் சிவலோக பொனுமதன்ற னும மாகும். (௨௬)
 கருதுபுகழ்ப் பராசத்தி விமலமுறு தனியீதய கமல மென்னப்
 பொருவிலதாய்ப் பூரணசின் மயானந்தத் தனிச்சோதி புவனம் போற்ற
 விரவலுறு செழுங்கருணை யுடனிருக்கு மிடமாகி விளங்குந் தான்
 மருதவனத் திடைமேவி யிடைமருதென் றதினமும் வயங்கிற் றன்றே. ()
 கொத்துறுசண் பகவனத்தாற் புகல்சம்ப காரணியங் குலவு முன்னர்ச்
 சத்தியணைத் துறைதலினாற் சத்திபுர முயர்முத்தி தருந் லாலே
 முத்திபுர மிறைசோதி யானதனாற் சோதிநகர் மொழியும் வில்வ
 மத்தமெனச் சூழ்ந்திடலால் வில்வவனம் பிறவுமங்காங் கறிய லாகும். ()

வேறு.

நற்ற வம்புகழ் தருமநல் விரதமெய்ஞ் ஞானஞ்
 சொற்றி டெந்திடம் பொறைநலந் தொகுபொரு டம்மை
 யுற்ற வேள்வியைச் சராசர வுயிர்த்தொகை தம்மைப்
 பெற்ற தாயென வளர்ப்பது பேரிடை மருது. (௨௭)

வேறு.

கோலமுறு மனையநக ரிடத்துற் றோர்கள்
 கோகனகன் விதித்தவிதி தனையும் வெல்வர்
 காலனச்சங் கணவினிலு மவர்கட் கில்லை
 கருதுமந்தப் பதியிடத்தி லவனும் வாரா

னேலுமவன் றாதருக்குத் தினமுஞ் சொல்வா
 னிடைமருதின் மற்துமணைத் திடேன்மி னென்னப்
 பாலின்வல்லு ரினர்களெதிர்ப் படினு மஞ்சம்
 பார்க்கினருங் குறள்கணத்தோர் வெகுள்வ னென்றே.

பூதலத்தி லுயர்ந்தவிடை மருதின் மேவும்
 புண்ணியர்க்கு நவக்கிரகத் திடுக்க ணில்லை
 பூதமொடு பசாசுநான் வாரா வின்னல்
 பொருந்தாது வயிரவன்றன் னுணைதன் னுற
 பூதமுறு தவந்தானீ மியோகமாதி
 புரிந்திடுங்கா லிடைபூறு புணராதாமுற்
 பூதமுறு மினியபுகழ் ஞானீதீம்
 புத்தியொடு முத்தியது மெளிதினுமே. (௨௧)

அந்தவனம் பதியிடத்தோர் கவனமன்ன
 மருந்திடநீ ரணுவளவு செம்பொன்றான
 மந்தனர்கட் களித்தவர்கள் கயிலசேர்வா
 ரகஞ்சமைத்தீர் தவர்தின்கல் லாதிநுண்ம
 ணந்தமொரு துகட்கயுத யுகமீசன்பா
 லமர்ந்திருப்பார் வினைநிலனுக் கரன்போலாவ
 ரந்தமுறு கன்னியரைத் தானயாக
 வளித்தவர்க ளரவணையோன் பதவிசேர்வார். (௨௨)

தருவுதவு கனிகளொடு காய்கண்மூலஞ்
 சந்தனம்வெள் ளிலைகமுகத் தயிலநெய்ப்பால்
 மருவுகலை கவிதைபா துடைநீள் கட்டில்
 வழங்கினர்கள் வேண்டிமின்ப மருவிவாழ்வார்
 குருடொடு செவிடர்பித்தர் பினியருமர்
 குறையுடையோர் முடவர்முது கிழவொன்னும்
 பொருளிலர்க னெவரோனு மவர்கட்கன்னம்
 புரிந்தளித்தோ ருலகமெல்லாம் புரப்பர்தாமே. (௨௩)

விடத்தனியொண் மிடற்றிறைவ னடியார்கட்கு
 விருப்பினெடு மடஞ்சமைத்தாங் களித்திட்டோர்க்
 னுதித்திடுமென் கலைகொடுத்தோர் சொன்னமன்ன
 முதவினோ ரிம்மையிலுஞ் செல்வமின்ப
 மடுத்திருந்து மறுமையினு நெற்றிமேற்க
 ணமர்ந்திலங்கப் பாரிடங்கள் சூழவாழ்வார்

கொடுத்திடுவோர் பெறும்பலன்மற் றொருவர்க்குண்டோ
கூறுவது மூலகமவர் புநழையன்றோ. (௨௪)

புறநகரிற் பரிமேதம் வாசபேயம்
புகலுமக்கி னிட்டோம மிராச சூயந்
திறனாச்செய் திடுபலனுங் கங்கை யாதித்
தீர்த்தமெலாம் படிந்துவரு பலனுந் தூய
நெறியுதவு மிடைமருதில் வதிவோர் கட்டு
நேருமனு தினமுமங்க ணினிது செய்யு
மறமெவையுந் திலமளவு மேரு வாகு
மல்லதுவெற் பெள்ளளவு மாகாதுதன்றே. (௨௫)

சுருதியிழந் திடுமறையோ னாங்கு மேவிச்
சோதிதனைப் பணிந்திடிற்ரு ரியனே ராவன்
றரணியிழந் திடுவேந்தன் றரணி சேர்வன்
றக்கபொரு ளிழந்தவர்கட் கதுவந் தெய்தும்
பொருபகைமை தவிரவெண்ணிற் றவிரு மோங்கு
புதல்வருற வேண்டினோற புதல்வ ருண்டாம்
மருவுபிணி தீரவெணிற் றீரு முத்தி
வழங்குநகர்க் கிவைகளொரு வியப்போ வம்மா. (௨௬)

வீசுபுகழ் மருதீசர் தமக்கு நெய்பால்
வெண்டயிந்தே னாதிகள்கொண் டாட்டு வோர்கள்
வாசமொடு மலரளித்தோர் தூப தீபம்
வகுத்திட்டோ ரனமாத் திவேதித் திட்டோர்
தேசபெறு சிவலோகத் தினிது வாழ்வார்
திகழாடல் பாடலிவை செய்வித் தோர்கள்
பேசுமெழிற் கயிலையினீ டீழி காலம்
பிரியாது வாழ்வார்சிவ கணங்கள் போற்ற. (௨௭)

இடைமருதி சனைப்பணிதற் கொருவ னொண்ணுற்
• நெழுந்திடி லங்கவர்வினையு மெழுந்து நிற்கு
நடையுறிலவ் ளுந்நோக்கிப் புறஹ் நோக்கி
நடக்குமது சொல்லாம லவர்க ளைகத்
திடமிலரா யுடனொருகாற் றிரும்பி னாஹ்
திரும்பாது சென்றவினை சென்ற தேயாம்
புடவிபுகழ் காசியினுற் றிலகு கங்கைப்
புனல்படிந்து வருபலன்மற் றவருக் கெய்தும். (௨௮)

வேறு.

கொலைபுரி வினைசெய் தோர்கள் குலவிடை மருதர் செய்ய
மலரடி வணங்கற் கெய்தின் வாயிலின் புறத்தே¹மிக்க
மெவ்வொடு நிற்கு மன்னோர் வெளிவரிற் குனிந்து கொள்ளும்
வலியாத்தம் மருள்பெற் றோரை மற்றையோர்செய்வ தென்னோ. (௨௯)

பாங்குயர் தலத்தோர் திங்கட் பட்டினி விரதத் தின்பே
ஞங்கொரு திங்கள் வாரத் தாற்றிய விரத நல்கும்
பாங்குயர் தலத்திற் பல்லாண் டருத்தவம் பயின்ற தின்பே
ஞங்கொரு கழிகை மூலத் தாற்றியு²செபத்தி னெய்தும். (௩௦)

அத்தலத் துமையா ளாதி யனேகர்மெய்த் தவஞ்செய் தானார்
தத்தனா தியர்பல்லோ டொம் மத்சனை யருச்சித்தாடொம்
மத்தனூர் தன்னைத் தானே யருச்சனை புரித்தான் மேலு
மத்தநாட் டிறைமுன் னாகப் பலர்பழி யகற்றி னார்கள். (௩௧)

ஆயிரம் வாயி னாலு மனந்தனோர் பணிய தாகி
யாயிர முகஞ்சொன் னாலு மணியிடை மருதின் மேன்மை
யூயிர மதனி லோர்கூ றாயினு மறைதன் முற்று
தாயிரங் கதிரோ னன்ன வாய்மைசா லருந்த வத்தீர். (௩௨)

என்றனன் முனிவ னாய வித்தல மகிமை தம்மு
னொன்றுமித் திவசங் காறு முணர்ந்தில முணர்ந லுற்றே
மின்றுன தருளி னன்மற் றிகைதவ மிமைய மென்னுந்
தென்றனிப் பொருப்பின் செல்வி செய்ததென் னிமித்த மென்றார்.

என்றலு மகிழ்வுற் றந்த விருடியர் விருப்பந் தன்னைக்
குன்றெறி வடிவே லண்ணல் குறித்தநுங் கருத்தி தாயி
னன்றதா³உ முளைத்து மென்ன நவின்றன னவின்ற வாறே
துன்றுமக் கறைது மென்னச் சூதமா முனிவன் சொல்வான். (௩௪)

தலவிசேடச்சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௮௬.

உபதேசச்சுருக்கம்.

இருமணிப்பெருங் கோடுபெற் நிலங்கலாற் சுவேத
வுரும னுற்றிடுந் தகையின லுமையவ னொடுதன்
மரும வர்ச்சடைத் தனிமுதன் மகிழ்ந்துறைந் திடலாற்
மரும மால்விடை போன்றது கைலையஞ் சயிலம். (க)

செங்கண் மாலினை விடுத்தொரு சிறுவனுண் டிடமுன்
னங்க ளித்தல்போற் றினையின்னு மளித்திடா தெவர்க்குந்
துங்க வெற்புவிற் பரனறனைச் சுமந்துகொண் டுனிது
பொங்கு பாற்கட விருப்பது போலுமச் சயிலம். (உ)

அகில லோகமுங் கணத்திடை யழித்துட னுக்கு
மிசலுடைக் குறட் பூதங்க ளிலங்குபல் கோடி
பகரு மம்மலைச் சாரலெங் கணுமுயர் பரம
னுள்ள பங்கயப் பதம்புழந் தாடி முலாவும். (ங)

அனைய சாரலின் மீதெழி லாயிரந் தோட்டி
நனைகொ டாமரை யோடையும நறவமுண் டளிகள்
கனைசெ ய்ப்பொலிந் தாயிரம யோசனை கமழும்
புனைம வர்ப்பொழிந் குலங்களுங் புடைதொறுஞ் சூழும். (ச)

ஒதி வற்றினுட் கதிர்மணி யொளிர்ந்தரு மலகில்
வீதி யும்புக லமர ரோ டிருத்திரர் மேவுஞ்
சோதி மாளிகை நிராகளுஞ் சூளிகைக் குலமு
மாத வத்தினே ருறையுளும் வயின்றொறும் விளங்கும். (ரு)

அலகின் மங்கைய ரிசைக்குமே ழிசையுட னார்வத்
திலகு தும்புரு நாரத ரிசைக்குமியா ழிசையும்
நிலவு வானமு தெனச்செவி நெறிப்புருந் துளத்தி
லுலவ மெய்மறந் துறைவரீ சனைத்தொழ வற்றோர் (சு)

படக மாகியின் முழக்கமும் பிணமூலை மகளி
ரழக டாங்கிடு மணிச்சிலம் போதையு மமர
ருட னருந்தவர் துதித்திடு மமலையு மொன்றா
யிடியி னார்த்தவி னைமுற் றிடியுட லிடியும் (ஏ)

இன்ன வீதிகள் சூழ்ந்திட நாப்பணுற் நிலங்கு
பொன்னின் மாமதி லேழினும் பொருந்துநாற் றிசையுந்
துன்னுகோபுந் துணைகொன் பொன் மலையெனத் தோன்ற
மன்னு கோவிலொன் றம்மலை யுச்சியின் வயங்கும். (அ)

கோயி லெங்ஈணு மம்மர்தங் குலமணி மகுடம்
மேய வொன்றொடொன் றுரிஞ்சலின் வீழ்திடு பணியாற்
றாய மாமணி வொயெனச் சொலும்படி துலங்கும்
வாயி லெங்கணுங் கருத்திப ரளவிலர் வதிவார் (௧௯)

மணிபு முத்திய தமனியத் தூண்பல வகுத்தட்
டிணையி லீந்திர நீலவொண் போதிகை யியழறி
அணிசெ யுத்திர மரசுதத் தமைததுவண் கொடுங்கை
தணிவி னீள்கதிர்ப் பதுமரா கத்தினுற் சமைத்து. (௨௦)

இந்து காந்தவுத் திரங்கண்மீ திலங்கிடப் பரப்பி
சந்த நித்தில விதானங்கள் சாற்றிமள் ளொங்குந்
தந்து மீதெழில் விமானமுந் தயங்கிடப் புரிந்த
வந்தண் மண்டப மொன்றுள தாலய நடுவில். (௨௧)

அடுக்கும் வச்சிரத் தமைத்தொளிர் விமானமீ தமரத்
தொடுக்கு மாணிக்கத் தகம்புறு சோதியின் முன்னர்
நடக்கு மோதின கரன்கதிர் நானொடு தெற்கும்
வடக்கு மாகவே திரிகுவன் வயங்குப் ப்பகலோன். (௨௨)

ஒங்கு மண்டபத் திடையினோ ருரகமா மணிக
டாங்கு வச்சிரத் தகடடெழின் டடங்கலா தனத்தின
வாங்கு வெண்பிறைச் செஞ்சடை வரதன்வீற் றிருந்து
பாங்கு பெற்றிடு மம்பிகைக் காகப் பம்பகருப. (௨௩)

ஆலமார் மிடற் றிறைவனைப் பணிவதற் கணைந்த
மால யன்புரற் தான்முதல் வானவர் கணங்கள்
சால் பெரும்புகழ் சிலாதான் றினையனுங் கீது
கால மன்றென மீண்டகன் கடைத்தலை யிருப்ப. (௨௪)

பானு கம்பனா தியர்சில பாரிடத் தலைவர்
மானமுற்றவர் சேய்மையி னிலங்குதூண் மறைவில்
ஞான நாயகன் பார்வையுஞ் சிறிதுமே னண்ண
தான மொன்றினிற் பொருந்திடார் தனித்தனி நிற்ப. (௨௫)

அயில்கொள் வேல்விழிக் கமலினி யாதியாஞ் சிலர்கள்
பயிலுஞ் சேடிய ருமையவன் பங்கயா னனத்தி
வியலு மன்பொடு நோக்கம்வைத் தினிதுசே ணிடையோர்
வெயின் மணிச்சுவ ரருகிற்சித் திரமென மேவ (௨௬)

கூறி மும்முல கணைத்தையு மீன்றவள் குலவு
வேறொ ராதனத் தருகெதிர் மேவின ளிருந்து
மாறி லாதர முளத்திடை மருவிடக் கேட்குந்
தேறி மும்படி கேட்பவன் சிலவினாச் செய்வான். (௨௭)

வேறு.

இறைவரின் வடிவா மாகமப்பொருளை யெடுத்தெடுத்த தருளுட ணெனக் கீ
டறைதியா லனந்த விதங்களி னவற்றா லடியனேற் குற்றதோர்மலைவு[ன்
மறைகளு முனது குணமுண ராது மருள்கொடு திரிவதூந் தெரியு
முறைமையாற் கேட்ட தமைவரக்கேட்டல் முன்னினன் வினாவுறத்துணி
[ந்தேன். (௮௮)

உலகமென் னிடத்தி லுளதியா னந்த வுலகிடத் துளனென வுரைத்தா
யிலகுமாண்பெண்ணோடலியெனு மூன்றிலெதுவென நினைப்பிரித்தறிவே
னலனுறு சாந்த னாகவு மிருத்தி நவிலுமுக் கிரனென வுறைதி [னீடுற்றாய்
மலர்நெடுங் கணையோன் றனைமுனிந்திட்டாய் வாஞ்சையென்னிடத்தி
மாயைபற் பலவாற் றிடுகியீங் கணைய மாயையி னென்றிலோ மென்றாய்
மேயவோர் தொழிலு மிலனெனவுரைத்தாய் விளங்கு மெத்தொழில்களும்
புரிதி, தூயதாம்வடிவோ டிருத்தியோர் வடிவுந் தோய்விலோ மெனவெ
டுத் திசைத்தா, யேயுறு முயிர்க்குச் சங்கரனாக விருத்திசங் காரமும் வினை
த்தி. (௨௮)

ஐயமேற்றிடுகி நினைநினைந்தோர்கட் கருள்கொடு வேண்டிய தளித்தி
யையமின்றுலகுக் கொருவனா யிருத்தியநேகனு யிருக்கவுங் கண்டே
னையமென் மலரா னனத்தினை யுனையா னறிவதெவ் வாறரு னென்று
னையனு முவகை கூர்ந்திது வினாதற் கமைந்ததேயென வுரைத்திடுவான்.

வேறு.

ஆதிநம்மிடத் திருந்தது மாயைமற்றதனைப்
பேதமுற்றிட நோக்கின நோக்கலும் பிரிவுற்
ருதரத்தெகிர் நின்றதை யாங்குறநோக்கி
ஒதுமிப்பு வ னாகியைச் சிருட்டியென் றுரைத்தேம். ௨௨

மன்னுறும் வட வித்தினில் வடபரிணை
மென்னமாயையிற் செகமெலா மடங்கியதெனினு
மன்னதற் தெனஞான மொன்றின்மையினாகா
துன்னையன்றி நானது செயவென்ற தாலுற்று. ௨௩

முந்திரம்மினின் நிச்சைமென் மொழிதரு ஞானஞ்
சந்தமூற்றிடு கிரியைா மிவைகனைத் தந்தே
யிந்த மூவகை ச்சத்தியில் யாமுமோ ருருக்கொண்
டந்த மாயை யிற்றனுமுத னான்கையு மகற்றி ௨௪

நன்மை தீமைகட் கிசைவுற நவிறனு வாகி
யென்னு நான்கையு மளிக்ருவ மிசையுயிர்க் கங்ங
னன்ன தன்மையிற் பிறந்திறந் தயருமம் மாயை
தன்னி னாஞ்சிறி தேனுமுண் மயங்கிடேந் தழுவி. ௨௫

வலிகொளீந்திர சாலஞ்செய் வான்றனை மயக்கா
 லலகின் மற்றுள மனிதனா மயக்குத லொப்ப
 நிலவுமாயையு நந்தமை மயக்குற நீனையா
 திலகு நம்மை யல்லுயிரொலா மயங்கிட வியற்றும். ௨௪

மேவலென்னை நாமிச்சையாதிகளை மேன்மேவி
 யாவதென்னென்ற சத்தியு நாழும் வேறன்று
 பூவும்வாசமு மிரவியுங் கிரணமும் போல்வோர்
 தாவுசத்திநித் தியமதாய நாதியாய்த் தயங்கும். ௨௭

இச்சை மற்ரெடுங் குயிர்களைக் கருணையா லெடுக்கு
 மெச்சுஞான மவ்யுயிர்களின் வினையறிந்துதவு
 மெச்சமில்லதாங் கிரியைநின்றவ யவமிசைக்கு
 ஈச்சி யைந்தொழி னடாத்துவோம் நாம்வினை யாட்டின். ௨௮

இலகுகற்பனை கரணமென்றிரு விதந்திருட்டி
 நிலவுகற்பனை சத்தியின் மாயையை நீக்க
 லலவுமைந் தொழிலியற்றுதல் கரணமென் றுநாக்குந்
 திலகவாணுதற் றுடியிடைச் சேயிழைக் கொடியே. ௨௯

மன்றிடிகளஞ் சகன நீள்வித்தையே மாயை
 யென்றுநந்தமக் கீரிரண்டுருவ நன்கிசையுந்
 துன்றுமாயைக்கட் டோன்றியோர் மேனியாத் துலங்க
 நின்ற மூன்றதிட்டிதமுற நேர்கொள்வோம் பூசை. ௩௦

சாற்றுமந்திர வருவமாய்த் தயங்கிடு வித்தை
 யேற்றதந்திர மாதிவர்க்காதி களீந்திட்
 டாற்று பூசனைக்குரிய மெய்யுருவ மாயுன்பர்
 போற்றல்செய்ய வீற்றிருந்த வர்க்கின்னருள் புரியும் ௩௧

சத்தி மூவகையால் வடிவுற்றது சகளஞ்
 சுத்த மாதவர் தியானமும் பூசையுந்துதியு
 மித்திறத்தினே றிட்களம் புணர்தலு மிதுவே
 யுய்த்தல் செய்வது மொடுக்கலு மித்தகையருவே. ௩௨

வந்த றிட்கள மளவைநீண்மறை திருக்காதி
 முந்திடும்புலங் கடந்தொளிர் முநிரறிவுருவாய்ச்
 சிந்தைசெய்பவர்க் கத்திறந் திகழ்ந்துயிர்க் குயிரா
 யந்தமார் குருவருளின லளவிலே யருளும். ௩௩

சகளநீயுணா றிட்களந் தானுநீயாமெண்
 டிகழுருக்கொளப் புரிதனீ யைந்தொழிற் செயனீ
 மகிழ்வொடுன் னிடத்துறைவம்மா மிங்ஙனீவதிவாய்
 மிகுமுருப் பெயர்நமக்கு வேறன்றி நாம்வேரே. ௩௪

நீருந்தண்மையு மென்னவே நின்னுடனிலகும்
பூண்ப் பொருளாகு நாமெந்தொழில் புரிந்திட்
டாருயிர்க்கெலாம் புத்தியு முத்தியு மளிப்பான்
சாரும்பறபல வருவமுஞ் செய்கையுந் தரித்தோம்.

௩௬

ஆதலான் முனமிசைத்ததே யுண்மையென்றமல
னாகிராயகிக் கிசைத்தலுமவண் மகிழ்ந்திறைஞ்சி
யாதரத்தொடு தெளிந்த தாலைய நினனருளா
னாதனே யுலகெழிலி னிக்காட்டென நவின்முள்.

௩௭

பாண்டாங்கனெம முடலினிற் பரவுலகி யல்போ
பூண்டிமும் புறவுலகுறு புதுமையோ வென்ன
வாண்டின் கணருலகிய லுணர்வின லறிகேண்
காண்டல் வேண்டியிவ் வுலகுறுகவின்றனை மாதோ.

௩௮

மதிகொள் வேணியாய் புவியிடைமருவுறு தலங்கட்
கதிகமாய்ச் சுரர்போற்ற நீயகமகிழ்ந் தினிது
வதிவதெத்தலங் காட்டுதி மற்றதுஉ மென்றான்
பதிமகிழ்ந்து நன்றென்றன னெழுந்தனன் பனாமுன்.

௩௯

ஐந்துருக்கொடத் தொகைத்தொழி னடாத்திடெம் மையன்
சிர்தையான் மகிழ்வுற்றுமை தெளிந்திட நன்கு
முந்தையாகமத்துட் பொருளுரைத்திடு முறையீ
தந்தணீரினி யவன்வினையாட லீண்டறைவாம.

௪௦

உபதேசச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆக திரு விருத்தம் ௨௨௮.

திருவிவியாடற் சுருக்கம்.

ஆதிநந்தியை நினைத்தனது வொருவயிர
வோதிமத்தின் வந்துற்றதாங் குமையவளுடனு
மீதிவந்தன னந்நொரு மாணிக்க வெற்புஞ்
சோதி நீலமால்வரை யொன்றுந் தோன்றியதென்ன.

வென்றி மால்விடையது தனைவிசம்புற நெறியாய்த்
தென்றிசைப்படச் செலுத்தினன் மெல்லெனச் செலுங்காற்
குன்றுகானமு நதிகளுங் குலவுயர் தலனு
மின்றயங்கிடை யுணர்ந்திட விளம்பினன் சென்று.

அன்னையாகி யிவ்வுலகினுக் கறைதருகவேரன்
கன்னியாய்க் கயல்விழிகளாய்க் கமலமே முகமாய்ப்
பன்னிடுஞ் சுழியுந்கியாய்ப் படியோதரஞ் சகோர
மென்னும் புட்களா யிலங்கிநின்றுறைவள னிசைத்து. ௩௩

பின்னுமந் நதியீறதா யிசைந்தவும் பிறவு
மின்னகின்ன தென்றோகையோ டிலங்கிடக்காட்டி
மன்னுதென்கரை வளரிடை மருதினேருறுங்கா
லுன்னுமோர் மருதாகியாங் குற்றது கயிலே. ௩௪
எங்குமுற்றுநின் றியாவையு முணர்ந்தடு மெங்கள்
சங்கரன் தனிக்கயிலையா மருதிடைச் சார்ந்து
பொங்குமத் தருநீழலிற் பொருந்துறு விசும்பிற்
றங்கமால்யிடை நிறுத்திநின் றின்னது சொல்வான். ௩௫

இனையமாதல மநாதியா யிருப்பது நமக்கீ
தனையமாதலம் புரவைசூழ கிலத்தி னில்லை
நனையமாமலர்ச் சோலையும்வாவியு நன்கு
புனையுமீடுறு மிதனெழில் பாகொனப் புகன்றான். ௩௬
மற்றதற்கு முன்னாங்குப மன்னியானதி
நற்றவத்தி னோரனேகர் கணவிலுறு தவமு
முற்றதெய்விகத் தன்மையு முயர்ந்த சம்பகங்கள்
பெற்றகானமும் பார்த்தன னுமையவன் பெரிதும். ௩௭
கண்டிருஞ்ச நெக்குருகிநிங் காலையிற் கண்கள்
வண்டுளிக்கணம் விடுத்தனன் மற்றது குணபான்
மண்பொற்பிடுனா டிலகெலாம் வணங்கிடு மேன்மை
கொண்கொருணி யாமுத தீர்த்தமாய்க் குலவும். ௩௮
செய்யவான் வரித்தடங்கணீர் சிந்துத னோக்கிக்
கையின் மான்மழு வெடுத்தவன் கண்டனை கொல்லோ
வையமுற்றிடு புதுமை யென்றுரைத்தனன் வணங்கி
யைய கண்டனனென்ற ளகிலமு மீன்றான். ௩௯
எவகளன்னையீ தியம்பலு மெழின்மதிச் சடிவப்
புங்கவன் நிருநயனமுங் கருணைநீர் மொழிந்த
தங்கதோ ரிரண்டாகிப் பொன்னிறத்த தாயனிலன்
றங்கு திக்கினுந் செற்கினுஞ் சார்ந்தது தடத்துள். ௪௦

வேறு.

சார்ந்திடு வடமேற் றடித்ததின் முன்னர்த் தண்புன விலாமையினவி
தீர்த்துலர் துற்ற சலசரமனைத்துஞ் சிவபரஞ் சோதிதன் றிருக்கண்
வார்ந்திடு மமிர்தம் படவுயிர் வாய்ந்து மருவுருத் திரிந்துருத்திரராய்
சோர்திடுங்கோடி. தினகர ருதய நிகரொளி விமானமேறினவே. - ௪௧

இலகெழில் விமானத் தலர்மழைபொழிய வேறிய வருத்திரர் கணமும்
வலனுறு மிமையோர் கணங்களுங்கணிச்சிவலவனை வலங்கொடு வணங்கி
மலர்கொடு சமைத்த வொருதனிவிமான மகிழ்வொடுஞ்சுத்தினர்நின்றும்
கலகில் வண்போதா வருச்சினை புரிந்தா னாவகை நாடமுமுழங்க. ௨௨

இவ்வணமுனிவ ரறிந்திடாதவர்க ளிசைத்திடு தர்க்கமுற்றறிவா
னவ்வயி னிறைவ னிலங்கொருமுகூர்த்த மமர்ந்திடவிந்தமுன்னடக்குஞ்
செவ்விய முனிவ னப்பொழு தவர்க டிருமுனம் வந்தன னவர்கள்
பவ்வமொன்மதிகண்டாலெனமகிழ்ந்துபணிந்தெழுந்தவனெடுமிருந்தார்
இருந்திடு முனிவ ரடைந்தமாதவ ன்றெனெழின்முகப் பங்கயநோக்கி
பொருந்தினாக்கடலை யருந்தருட்கடலை புண்ணியமியற்று புண்ணியமே
திருந்திய வேள்வியாதிரல் வினைகள்செய்திழிப் பலனினி தளித்தல்
புரிந்திடுவினையோ பரமனோ மெமக்குப் புலப்படப்புகல்கெனப்புகன்றார்.
தண்டமிழ் முனிவனின்னுதும் மனத்திற் சார்ந்திடு சங்கைகளியாவும்
விண்டிடுமெனமற் தவார்மறைக் குலங்கள் விதித்திடு வேள்விக டவங்க
ளெண்டர வியற்றிற் பரனெதிர்நோன்று மெனுமுறை யிசைவதன்றாகுங்
கண்டிடாமையினம்நாதியாங்கரணங் கண்ணுதற்பரமன்மற்றில்லை. ௨௩
இம்பரிற் புரிந்த நல்வினைப்பயனை யெய்திமற்றிவ ருயிர்தாமே
யும்பரி னருந்து மென்னவிய வுலகோ ருறாப்பர்க ளின்னவும் புகல்வாய்
பம்பிடவினாவு பொருள்களுண் டின்னும்பார்க்கிலிந்நெறியவேயென்றார்
கும்பசம்பவ னீர்தெளி வுறவுரைப்பன் குறிப்புறக் கேண்மெனக் கூறும்.
முனிவிர்கா ளென்கண் முனிவுற தொழியுன் மொழியிதங் குலத்தொடு
நனியுயரமுதைப் புவிபுருகமரி னண்ணின் ருகுத்ததபோன்ற [தவமும்
வினைகளு முடலுஞ் சடமெனக்கலைகள் விளம்பிடு மாதலா லொருவ
னையதொல் வினையைக் கூட்டிவித்தன்றி யாருயிரருந்திடாதாகும். ௨௪
தவமுறவேள்வி யாதிக ளியற்றிற் மகுபல னடைகுவ துயிரோ
நவிலுறு தனுவுங் கரணமுமிடமும் நண்ணிடு போகமுமான
திவளுறு பலனைத் தெரிந்துயிர்க்கெங்குஞ்செறிந்தினிதுறைந்திடுமெங்கள்
சிவபரஞ்சோதி யெனுமிறையவனே திறம்பிடாதடைவிலினருள்வோன்.
ஆவியுங்கரும மதுவும் விண்ணாதி யடைந்துறு பலன்கொளு மென்னின்
மேவுறு குருட் னாகுமோர் முடவன் மேருவின் முடித்தனிச்சென்று
நாவுறப் பசுந்தே னெடுத்தருந்தியது நானெதிர் கண்டனனெனலாங்
காவலன் திணைசீகுழ் மறவார்வென்றனநோற்கருதிடுவரிசையார் கொடுப்பார்
வேறு.

அண்டர்பிரான் திணைப் பணியாச்சிறுவிதி யி ண்ணிகமு

மிண்டுபுரி யிராக்கதர்க டிரிபுரமும் விதிதலையுந்

தொண்டிபடு சண்டசன் றுன்னுபெருஞ் சிறப்பொடுமொர்க்

கண்டனடை பேறுமென்றன் கைத்திறமும் கருதிடுமின்

பாசிவனைக் குறியாதார் மனமெவையும் பகர் சுடரி
விருளறையும் பகலவனில் விருவிசும்பு மனுமுறைதேர்
புரவலனில் பேருலகும் புனல்வறந்த பைங்கூடும்
வரனிழந்த தனிமுல்லை மடந்தயரு நிகராகும்.

௨௧

மனமாதி கண்டிலவான் மதிமுடியோன றினையென்றீ
ரனையனுள னென்றவர்பா லுளனாவ னாதலின்மூன்
வினைதருதும் மியல்புனைத்தும் வி பித்தினைய வியன்றலத்திற்
றனிமுதலை மனத்திருத்தித் தவம்புரிமி நெதிர்தோனறும்.

௨௨

இத்தகமை சரதமென மலையமுனி யிசைத்திடலு
மத்தவர்கள் மிகமகிழ்வுற றிறையுள னென்றகந்தேறி
யெத்துணைநா ளிவற்பணியா தேகினவென் றிரங்கிவினை
யொத்திடச் சத்திரி பாதமுதிதது முனிவனைவணங்கி.

௨௩

நல்குரவி லுறுநிதியு நவில்வேனி லிடைச்சொரியு
மல்குபெரு மழைமுகிலு மாணுறவென மெதிர்தோன்றிக்
கல்விதரு சுருதிகொடு கத்துரு நிச்சயஞ்செய்தா
யொல்லுறு மாதவ முனியாமுஞற்று நெறிவிதிக்கென்றார்.

௨௪

விறபெறு கனமணிக் குணங்கள் விழியில்லான காண்பதுவும்
பொற்புறு வித்தாதி யிலான் பயிர்வருப்பும் புராவாகுஞ்
சொற்படு மெய்ப்பரம பொருளைத்தொகுபத்தியிலா ரறிதல்
பற்பல மாதவத் தன்றித் தோன்றாத பத்தியுமே.

௨௫

இன்னுமொரு வழியுரைப்ப னியலளவைக் கடங்காத
சின்மயனை யவனருளாற் றெரிசித்தல் வேணும்ங்கண்
முன்னிருந்து மொளியின்றி மொழிபொருள்க் டெரிவுறுமோ
வன்னதனாற் பராபரையா லறியமுயன்றிடல் வேணும்.

௨௬

ஒதுபர னருளதனி லுருத்திரன்மால் விதிதோன்றத்
தீதிப்பரை யிடத்திலுமை திருவினாடு வாணியென
மாதருறு மூவர்களும் வந்துதித்தம மூவருக்குங்
காதலுறு தேவியராய்க் கலந்தனர் கணிராரிடையே.

௨௭

சுருதிமுதற் பலகலையுந் தோற்றுவிக்கு முயர்வாணி
திருமகணல் லறத்தினொடு பலதிருவுந் திகழ்விக்கு
மரணையுமை யவள்காட்டு மாதவினாலிவர் தமமைப்
பரவிலிறை யெதிருமெனக் குறுமுனிவன் பகர்த்திட்டான்.

௨௮

வேறு.

நெடிய புகழ்க் குறுமுனிவ னிசைத்ததுவு மருந்தவத்தோர் நினைவு
மோர்ந்து, விடமணிகண் டனைநோக்கி யுமையிவர்மூன் நெதிர்வமென
மேவலின்று, தொடர்தவத்தி னுமையருண்முற பெறிலவன் செய்திடுவன்ப
ரன்றோன்றவென்னக், குடமுனிவ னிசைத்ததற்கு விரோதமா முறைய
துவேகுறிக்கும்போதில.

௨௯

அதுவுமன்றி வருத்தமுறத் தேடினொரு பொருளதன்மனருமைதோன்றும்
விதுவதனத் தாயெவர்க்கு மாதலினான் மலையமுனி விதித்தவாறே
முதுமறை மாதவர்க ளுனைக்குறித்தியறறுந் தவத்தானீ முன்னர் நின்றார்
கதுமெனத்தோன்றுதாரமும் நீயினிகினுந் துதவங்கண்டுபின்னர். ௩௮
என்றிறைவனசைத்தனனாங் கிருந்தவர்க ளைசத்ததுவு மிலங்குமின்பத்
தென்றமிழ்மா தவனசைத்ததிருமுமையசைத்ததுவுஞ்சிலே வேடன்னினை
வென்றவன்ற னைசப்புமிடை மருதினியந் கையுமெண்ணிவிடபதேவன்
மன்றலையையசைத்திடத்தன் மணியசைந்து கண்ணொன்னத் தயங்கிறன்றன்
மே. ௩௯

மண்ணுலக மதிர்ந்ததுகட் செவியுலக மதிர்ந்த திமை மருவிடாதோர்
விண்ணுலக மதிர்ந்ததிது வெண்கொலெனத்த போதனார்கள் வியத்தல்
கண்டு

கண்ணுதலோன் சிறுநகசெய் திறைவிதினைநோக்கவவன்கருணைமூர்த்தி
யெண்ணுறு நின்றிரு விளையாட்டுலகிலெவற்றிவொனவிசைத்தான்போற்றி.
அவ்வுரை கேட்டுளமகிழ்வுந் தினிவருகென தவளுடனு மடலேழார்ந்து
செவ்வியல்வெண் கயிலையடைந் தினிந்ருநதா னிறைவனினது தேவிகாண
நவ்வியங்கைப் பரணிழைத்த விளையாட லினித்தேவர் நகரிநெங்கு
மவ்வன் மணங்கமழ் பொழில்சுழிடை மருதினுமை தவஞ்செய்வனமை
சொல்லாம். ௩௯

திருவிளையாடற் சருக்கம்

முற்றியு. ௪௯ திரு விருத்தம் ௨௬௯.

தவநிவலிச்சருக்கம்.

மலையமுறு தவமுனிவ னுரைத்தபடி தபோதனரு மகிழ்வினோடு
நிலைதருமெய்ஞ் ஞானமுறத் தவமுரிந்தார் கலைமகளை நினைந்துமுன்னர்ச்
சிலைதுதல்வேற்கருந்தடங்கட்கலைமகள்வென்னமதனிற்சிறக்கத்தோன்றி
யலைவறநீ ரொவையுமுணர்ந் திடுகவென வரங்கொடுததா ளகிலமுய்ய. (௧)
ஞானமுறச் சகலமுமிக் குணர்த்ததற்பின் மகமினது நவிலுங்காலை
தானமுத வியற்றுதற்குப் பொருளாகி வேண்டினர்செஞ் சலசமின்னை
மானமுறக் குறித்தரிய தவமியற்றக்கருடனமிசை வந்துநின்ற
தேனமிர்தமெனுஞ் சொல்லாள் வேண்டுவதென் னெனவேண்டுஞ் செல்வ
மென்றார். (௨)

கானுலவு மலர்த்தடமுங் கனகமணி மண்டபமுங் களிவண்ணெனத்
தேனுலவு சண்பகத்தன் பொழிலு நவமணிக்கு வையுந்தேவர்குமும்
வானுலவு தேனுவுமொண் கற்பகமும் பிறவுமெங்கும் வயங்கச்செய்தான்
மீனுலவு கமல நிகர்வதன முறுகமலை யெனும் விமலைமன்னோ. (௩)

முத்தநகைப் பவனவிதழ்க் கமலையெழின் முகநோக்கி முனிவரின்று
மித்தலவாழ்குந் றொவர்க்கு மினிய பெருஞ்செல்வ மளித்தென்றுநீயுஞ்
சித்தமகிழ்ந் திவணுறைதல் வேண்டுமென்ற ரவளுமிது செய்துமென்ற
னத்தினனதொட் டநகரந் திருவளர்மா நகரான தவனிமீது. (சு)

பொன்னுருவச் சண்பகத்தண்மலர்ச்சோலை யெங்குமிகப் பொலிதனோக்கி
மன்னுசண்ப காரணிய மாகியதித் தலமிந்த வைக லாதி டரும்
யென்னவதற் கொருநாமங் கொடுத்தனன்பின் னருந்தவர்க ளிருந்துளோ
தென்மலைய முனிவரனு முமையநினைந் தரியதவஞ் செய்ய லுற்றார். (ஈ)

கந்தமலர் வேணியனைப் பூசித்தும் மகம்புரிந்துங் கல்வி நீடு
மந்தணர்க்குஞ் சிவனடியா றொவர்க்குமன்ன மாபுமகிழ்ந் தனித்துநெஞ்சிற்
சந்ததமு முமையவள்பொற்றாள்ருநித்தும் பற்பலநாட் டவங்கள்செய்தும்
வந்திலளாங் குமையவள்கண் டகந்தியன முனிவன்மிக வருந்துகின்றான்.

பனிவனாக்கொம் பருளாதிவ் வாறிருக்க நாமென்ன பவஞ்செய் தோமோ
முனிவரர்க்கு நாமிசைத்தமொழியென்ன மினியென்ன முன்னிமுன்னித்
துனிவருத்த மிகவுற்றா னெதுவுமிறை யவனருளாற் றோற்றுங் காலம்
நனிவரத்தோன் றிடுமென்றியிடையொருவர்முயற்சியினுண்ணற்பாற்றோ

அம்பிகையா தியைநோக்கி யரியதவ மிகவியற்றி யன்பின் மிக்க
கும்பமுனிவருத்துவதுன்றிருவுளத்தி லிசைந்திலைகொல் கோமானென்ன
வெம்புலியி னதளாடுத்தோன் முனபடர்தி யென்றினிது மொழிந்தா னன்
னான், செம்பதுமத்தான்பணிந்து சென்றனள்வின் ணின்றொருமின் செல்
வதென்ன. (அ)

சத்தினைப்பிரிந்து நொடிப்பொழுது தனித்திருப்பதற்குச் சத்தியேதாங்
கத்தினையுரித்த பிரானவன் வருமுனிடையரு தினனை வுற்றந்தப்
பத்திமிகு முனிவர்முத லெவருமறியா திருந்தான் பரையும்வந்து
முத்தியல் வெண்ணைகத்து வர்வாய்ச் சேடியார்க்கும் வரமுனிவர் முன்னர்
நின்றான்.

வேறு.

செந்தழலினின்றுருகு சொம்பொன் வரையென்ன
வந்தலகில் செங்குதிர்கள் மண்டியெழ லென்ன
நந்தலறு மின்கள் முனந்நன் கொளர்வதென்ன
வந்தணனர்கணின் றொளிர்தல கண்டனர்களம்மா. ௮

வான்வர் கணங்கள் சொரி மாமலர்கள் கண்டார்
கானமுறு மைந்தொழில்கள் காதின் வழிகொண்டார்
மேனிலவுமிந்த வொளிமேவு மெதுவென்றார்
மாணலது துங்கமுற வாய்வெருவி நின்றார். ௧௧

இந்தவொளிரீடு மிவனென்று முளதேயோ
மந்திரமன்வேழ்வி யின்மந்த விடமீதோ
வீந்தையிரு மாதவமும் வெங்கனவு தானோ
வந்தவைமுன் யாவையெது வந்திடுவதன்றோ. ௧௨

வேறு.

என்னவுரைத் தலமரலுற்றிருப்பதுவு நிற்பதுவு மியக்கந்தானும்
பன்னுவது முணர்ந்திலரா யுழல்வேலை யருந்தவர்கள் பயிற்றவேள்வி
தன்னிலெழும்புகை முகிலிற் புலவர்சொரி மலர்மழையிற் றானுமோங்கு
மின்னென நின்றவள் புவிமேற் பெண்வடிவந் தோனறவுற்றாள்வேள்விச்
சாலை. (மக)

எழுதரியவவயமு முரகமணி முதலவற்றி னிலகுபூணு
முழுதுலகும் விலையிலெனும் கலையுமிரு ளகற்றமணி முடியுஞ்செய்ய
செழுமலர்க்கை யபயமொடு வரதமுநீ டகமகிழ்வுஞ் செம்பொற்கச்சம்
பழுதகல் விண்ணுல கமலர்த்தொடையலு நற்றிருவருளின் பண்புந்தாங்கி.

தும்புரு நாரத ரிசைத்தேன் சொரியமலர் மடந்தைநிதி சொரிய வில்லி
னம்புருவக் குமரியொடு காளியுடை வாளேந்த வமர்செய்வேற்கட்
கொம்புருவச் சிறுமருங் குற்புலோமிசை வெள்ளிலமடித்துக் கொடுப்ப
[மேவும்
வம்புருவத் தனதடத்து வாக்கணங்கு புகழிசைப்ப மறைகள் வாழ்த்த. ()

தென்மலையிற் பணைத்தெழுந்து வடமலையுற்றிலருமுலைத் தேவமாதர்
பொன்மலிவெண்கிலிரட்டகமலினிவெணகுடைநிழற்றப்பூவையன்ன
சின்மொழிச் சிற்றிடைக்கயற் கட்டி லோத்தமை மென்னடம்புரியத்தீர்த்
தமினார, வின்மருவு கவரிபுடை வீசி முன்னு முனிவர் விளங்கக்க
ண்டார். கக

கண்டனர்கண் மகிழ்ந்த குதிகுதித்தனர் முன்வணங்கினர்கள் கரை
யிலார்வங், கொண்டனர்கள் விழுந்தனர்பின் நெழுந்தனர் மெய்விதிர்ப்பி
னெடு குலவு கண்ணீர், விண்டனர்கள் குதித்தனர்கள் பதைத்தனர்க ளரற்
றினர்கள் வெம்பேயாற்பற், றுண்டனர்க ளெனத்திகைத்து நின்றனர்க
ளனைவர்களு மொருவரென்ன. (மௌ)

ஆங்கதன் பின்னகமதனை யொருவழிக்கொண்டொல்லையினிலருகிலெய்தி
யோங்குபர னியற்றிடுமைந் தொழிலினுக்குங் காரணமா மொருத்திதன்
பூங்கமலத் தவிசினிடை விருத்திமலராதிகளாற் பூசையாற்றி [னைப்
நாங்கனீறை மீவன்றனையுங் கணபெணிந் திடக் கருணைநல்குகென்றார்.

இந்தவித முரைத்தமறை முனிவர்மகிழ்ந்திட வுமையாளிசைக்குநீடு
சத்தனமென் பரிமளமு மாயதென வந்தனரும வருமானீர்
முந்திரவி தன்னையும் விண்ணுலகினையும் விளங்கிடச்செய் முறைமையெ
ன்னச்

இத்துபுடை குழலகினீவிரு மேற்பிறவி யருந்திகழச் செய்தீர். கக

குணநிசைக்க னெடுத்தவொளி யிரவியருகினிலடைந்த குறியதென்ன
யுணர்வுதரு வாணியொடு கமலையு முன்னுதித்தனர் நீருவகையெய்த
மணமருவு மலர்க்கடந்தப் பாவையர்கூழ்திட நாமும்வந்தோ மீண்டுப்
பணவரவப் பணியிறையும் வருவனினி னையபமீல பயப்படுன்மின். ௨௨
மாமதியில் விசும்பெனவு மதியமைச்சி லரசெனவும் வயங்குங்கல்வி
யேமமுறுங் குரவரின்றித் தாமேநின் நியற்றுவினை யிலங்கிடாது
தாமமுறு மிவனுமக்கச் சிந்தனை வேண்டுவதிலேமேற் றிலைவற்காண
நாமுமருந் தவம்புரிது நீவிருநின்றறியுதுவ நவிறுதுகென்றான். ௨௩

ஆற்றுதவப் பாவினையு மதின்புனித் தருள்பவளுமாகி நிற்பான்
சாற்றுதவம் புரிவதற் றத் தொடங்குவதுங் குறிப்பினிருந்தவர்கடேறப்
போற்றுதவ பேதத்தினியல்பறி வித்தவர்க்குறுதி பூட்டவுற்ற
தோற்றமெனத் தகுமதுவு மன்னவர்முன் புரிதவத்தின் ஞோற்றமேயாம்.
அன்னைதவம் புரிந்திடுது மென்னலுமா தவர்வணங்கி யமராராட்டில்
துன்னிடு கற்பகமலராத் சண்பகத்தண் சோலையிடை துலங்கச்செய்தார்
பன்னுமெழின் மண்டபமொன்றதனை நவமணிகளினாற் பதுமக்கோயிற்
பொன்னினிதினலங்கரித்துநன் கிரட்டிமங்கலமும்பொருந்தச்செய்தார்.
அந்தமணி மண்டபத்திற் புகுந்து வடதிசை நோக்கி யணிகொள்பீடத்
திந்துமுகவர மகளிப்பணிவிடை செய்திடுவன சத்திருவரோடு
சந்தமுறு கைலைமலை மாதர்வழிபி வடுகன் சயமின் காளி
வந்தகங்காத்திட வயன் மாலுருத்திரர்கள் புறங்காப்ப மகிழ்வோடுற்றான்.

நற்றவர்கள் போற்றி மகப்பிணி தவிர்ப்பத்தாய் மருந்துநனி தின்றாங்கு
சிற்றறிவினோம் பொருட்டுத்தவம் புரிதிநீயு முயர்சிவனும் வேறன்
முற்றமண நீயவன் போதுனைக்கண்டா மவற்காண்பாணுடையோங்காதல்
மற்றவற் காண்பருவமெமக்கென்றுறுங்கொலென் றுலாத்தார் வணங்கின்று.

நிகரின் முனிமடந்தையர்களுமையவள்பால்நின்றாப்பார் நிலவெமன்னை
பகருமணி முடிக்ககிரு மொளிர்வதன மதியுமண்டப் பரப்பினெங்கு
மிகலுமிருட் கணமகற்றப் பரிதியெனத் திங்களென விளங்குவேறு
திகழுறுவதென் விசும்பிற் றிங்களின் முன்னுதிக்கணங்க டிகழுவதென்ன.

வரித்தடங்க ணுலகனைத்தும் படைத்தளிப்பநான் முகனு மாந்மென்னோ
விரித்தவருட் கடல்குழக் திணாக்கடலென் விளங்குகுண வெற்புநீடித்
தரித்திருக்கப் புவனமெலாம் பூதாமென் நிலகுபல சயிலமென்னோ
தெரித்திடுமிப் பொருளிவ்வா நிலங்கலிவன் வினையாடற் செய்தியன்றோ.

பரிவினுறு மிவடனைவிட்டொரு கணமும் பிரிவுபொருப் பரனுக்காங்குத்
தரிதருங் கொலின்னு மிவனெய்தாத பரிசென்னோ தயங்குமிண்டு
வரியளிகள் சண்பகத்தேனருந்துகின்றதிணாக்கரத்தால் வயங்குபொன்னி
விரிகதிர்ப்பென்மணி யெறிந்ததுறவான பகையான விலங்கும் புள்ளும்.

கத்தமிஞ் தெதிரோ மக்கனலும் வலன்சுழித் தெழுந்த கரந்திடாது
சந்தமுறு மாணினங்கள் பால்சொரிந்த களிநிறைந்த தன்காவெங்கும்
மந்தமருத் தினிதெழுந்த தினியகுறி யிறைவனிங்கு வருதற்கேது
வந்தனவென்றுகாககின்ற பூவைகிளி யென்றனர்கண் மகிழ்ச்சியெய்தி.

பாவுமொழி யிவையனைத் தும்பற முழுதுலக ளித்தபாவை கேளா
விரவியெழுந்திடுஞ் சமயஞ்சில குறியாலறிஞதல் போலீண்டு வள்ளல்
வரவதுவுஞ் சிலகுறியா லறிந்தனர்களிவொன்ன மனத்துட்கொண்டு
விரவுசிறு நகைசெய்து மகிழ்வொடு தவம்புரிய மேவலுறாள். ௩௦

பொன்னிநதி யிடத்திணந்து புனல்படிந்து சந்திவினை போற்றிவந்து
பன்னிடு மைந்தெழுத்தோசிப் பூசனைக்கு வேண்டுவன பலவுங்கொண்டு
நன்னளிசத் திருவர்களு முதலிடவை வகைச்சுத்தி நவிறியாரு
மன்னுமகத்தினும் புறத்தும் பரம்பொருளைப் பூசித்து வாழ்த்திப்பின்னர்.
மேவுதழ விடந்தனிலு ம வந்தனஞ்செய் தவியினிது வீசங்காலேப்
பாவகன்வெய்தெனக்கொள்வன்றி நமுகத்திற்குருவெயர்வைபடு முனஞ்சி
தாவியினைப்பகற்றிங் காற்றிறை யொருகாற் பதமலர்கள் தன்மீ துற்றாற்
பூவதென விருநதுமன மகிழ்தெடுவன் பூவென்னப் புகலுமன்னாள். ௩௧

இவர்களிவை புரிவனவும் பிறருமவரவர்க்கிசைநத தியற்றுமாறுஞ்
சிவனதரு நெவளவென நினைந்து பிறசெய்வனவுஞ் செய்துபின்னர்
மவுனநிலையடைந்து தனித்தியான முற்றளிவ்வாறு வருங்காலத்து
நவநகமா யெழுந்தன்புரிட விழையவனருளும் நனுகிறநதே. ௩௨

ஓதரியமறைப் பொருளாய்ப்பூணமாய்த்தெளிவினிடையு திக்குமொன்றாய்
பேறுருகேவல சகலந்துரிய மிவைசுடந்ததுவாய்ப் பிரிவினாதா [ப்
யாதிரடு விரிவதாய்ச் சிற்பரமாய் நிற்குணமா யனாதியாகி
நாதமதின முடிவினதா யிலங்குபரன நிருவுருவை நண்ணிநின்றாள். ௩௩

அன்னைய சஞ்சலையாகிப் பரமசுகத்திடை நிற்கவமலரான [ஞள்
தன்னிதயத்திடை விளங்குஞ் சுடருருவாயெழுந்திறைவன் நயங்குமன்
முன்னொவர்களுந் காண வெளிகின்ற னீட்டெட முகடுதீறி
துன்னிமெச் சுடரினவவளவென விதிதனக்குஞ் சொல்லவற்றே. ௩௪

வேறு.

இயதியிற் பரமன் பதம்புகுந்துயிர்க ளியாவையு மொடுங்குவதென்ன
மறுவறுதவத்துப் பனிவரைக்கொடியு மாதவர்கணங்களுந் பிறரு
முறுதிசையனேத்துஞ்ஞழ் சுடரொளியி லொன்றினர் திசைகளும் பிறவும்
மறிகிலாகித் திசைகதனர் நின்றாரம்பிகை தெளிந்தனர் பின்னர். ௩௫

விழித்தனர்விழித்தே நின்றலு முகிழ்த்தோர்மேலு மந்நிலையினின்றிடலு
மமுத்தனிப்படையோ னெடுத்தபேரொளியின் வடிவமுனோக்கி நின்றி
றையை

வழுத்திமுன்னின்றுவிழிகொடுநோக்கும்வடிவுகொண்டருந்தியென்றாள்
மொழித்திறனிதனைக் கேட்டலுமெவர்க்கு முன்னவன்றிருவுளமகிழ்த்து.

ஒங்கருள் வடிவமாகிய விஷிங்கவுருவமதாக வோருருக்கொண்
டாங்கதனிடையின் நின்றெழில் கனிந்தொழுகு மயவவங்களு நனிமுடிக்கண்
வாங்கினாம் பிறையுந் தடக்கைமான் மழுவும் வரதமுமபயமும் பிறவுந்
தாங்கியோர் பவளமலை பெழுந்தென்னத தயங்கொருவடிவு கொண்டெ
ழுந்தான். ௩௮

பரவிடுமிமைபோர் சொரிமலாமழைகள் பாரிடமறைத்தன நிதிக்கோ
னிநுதி மழைகள்வரைகுலமறைத்தவெண்ணில் கரதருவர்க ளிசைக்குந்
கருவியினிசையும் வியன்மிகு பூதகணாதிபர் துரதுபி முழக்கு
மருமறையொலியுந் துதித்திடுமார்பு மார்கலிதனை மறைத்தனவே. ௩௯

உணர்வின் மிக்குயிர்க ளுணர்ந்திட வடிவுற்றுதித்தருளேக நாயகனாங்
கிணையின் மெய்யன்பி னுமையவளகாண வெதிருந் மறறவண் மகிழ்ந்து
துணைமலரடியிற் பணிநதனர் தொழுது துதித்தனர் முனிவரும் பிறரு
மனுசினர் கமலமலரினை வனத்தினகற்றிய பதம்பணித்தேத்தி ௪௦

பெருகுமானநதச் சலதியுட்படிநது பிறைநறுங்கண்ணியஞ் சடிலக
கருமிடற் றிறையோன் வடிவெழிலமுதைக்ககண்களா வருநதிமுன்னோங்
[கும்

பருவரற்பிசு தீர்த்துணைப்ப தொன்றின்றி பரவசமடைந் செதிர்நின்றார்
கருதியதடையப் புரிதருமுயற்சி கணித்திடு தவத்தின வேறுண்டோ. ௪௧

வேறு.

பனிவ னைக்கொடி யருந்தவம் புரிந்துநீள் பரிவின்
முனிவ ரீசனைக் கண்டிடச் செயதது மொழிந்தே
மினிய ரன்றனைத் தானருச் சனையினி தியற்றித்
தனிமை யுறறிடு பெருங்கதை சாற்றுதுங் கேனமின். ௪௨

தவநிலைச்சருக்கம் முறறும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௦௩.

உ

தம்மைத்தா மருச்சவணச்சருக்கம்.

மேக நான்மலர்க் குவளைவெஞ் சிலைகுமிழ் மினைத்தோர்
மாக மாமதி பூத்தபூங் கொம்பரின வயங்கும்
பாகு நோமொழி யுமைமுகம் பார்த்தக மகிழ்வுந்
மேக நாயக னருளுந் னின்னன விளமபும்.

வண்ணவண் பிறைதுதல் விரிமதர் விழிவந்திண்
டெண்ணின்மாதவ மியற்றிமெய்யினைத்தனை போலு
நண்ணுமுத்தமிழ் முனியுரை பயன்பெறநாமு
மண்ணலுற்றன முருவுகொண் டருந்தவர் மகிழ்.

உ

திருநதிரும்பர்முன் பாவிடைநெய் யெனததிகழா
திருநதிரெந்தமைக காட்டினை யெளிமையாய்ப் புவியோர்க்
கருந்தவம்புரிந் தவரிடத்தன்பினு லைனைப்
பொருந்துறக கடைந்தெடுத் தெதிர்வைதததுபோல.

சு

புவனமெங்குநின் மகிமையே பொருந்திட நிற்பாய்
தவமியற்றிய செவ்விதஞ் சார்ந்தெவணிநுநதா
யவனருந்திப் பெறுநமைப் பிரித்தினையதன்பி
னுவுகைபூத்திடு மனததிடை நினைத்த தீண்டினோர்.

ரு

நாமகிழ்ச்சி யுற்றன மினிநவில் வரமாக
நாமமிகக சீர்க்கலைையை நல்குருவோ மென்னி
னீமகிழ்ந்துறைந்திடுமது நின்னதே யாகு
நீமமுற்ற செல்வங்களு நிற்குநின் னேவல்

ரு

மாயைநீக்குவமெனில் விதவைவடிவ நின்மேனி
மோயகாமமாதிய பகைவிலகருவ மென்னி
லாயவுட்பகை யுனக்கிலை யன்பிடுநு ரொவர்க்கும்
பாய விற்பமு முத்தியும பரிவினீ தருதி.

சு

மற்றுநின்றனக் கியானறரு வரமொன்றுமிலலை
யுறறிடுன் மொழியமுதை யுட்கொண்டு நாமுவப்பா
னிற்றைநந் தமக்கொரு வரநதருதி நீயென்னக்
கற்றைவார்சடை யவன்சொலக கவுரியிக்குவந்து.

எ

வேறு.

சங்கர நீலகண்ட சம்பகவனேசநீடு
பொங்கர வணிந்தவேணிப் புணணியமூர்த்தி யெங்குந்
தங்கர வுலகநாத சம்புவே மறிமானேந்து
மங்கர மருநினீழ லமர்ந்திடு முதல்வபோற்றி.

அ

மன்னுற வுணர்வைவாயு மற்றினியெனைவினாது
மென்னையான் வினாவிலுண்மை யிசைத்திட வேண்டிமன்றே
பன்னுறு பரமானந்தப் பரவையுண் பூழ்கியாங்கே
துன்னிநின் ததனைத்தானே தொடர்ந்தினி தருந்தல்செய்து
வாசகமனத்திற்கெட்டா மறைத்தனிப் பொருளாயோங்குந்
தேசினைப் பொருந்திடன்பிற் செழுமலராதிகொண்டு
பூசனை யுகததிலுள்ளும் புறத்துஞ்செய் திருந்தேனுன்பா
னேசமிக்குடையாகி நிலவுநினையுயொன்ன.

சு

நினைத்ததை யுளதோவென்றாய் நினைப்பன்யான் மறைப்பினீயம்
மனத்திலீ துணரவந்து வதிந்ததாஉ மறிவேனன்றாய்
வினைப்படு தவஞ்செய்காலை விளங்கிராப் பீகலேகானே
னெனைத்தனி பின்றுகண்டே னுனைமுன்னு மின்றுங்கண்டேன். (௧௪)
சாற்றிடு விசம்பினூடு தம்பித மாகிநிற்குங்
காற்றென விரவியின்பாற் கலந்திடு திங்களென்ன
போற்றிடங் குன்பானின்றே நெனவுமை புகலலுற்றாள்
மாற்றமின் னவைகட் கண்ணல் மகிழ்ச்சி கூர்ந் திசைக்குமன்றோ. ()

ஆற்றுநின் றவததினுண்மை யறியவே யின்றுகாறுந்
தோற்றிடா திருந்தேங்கண்டேந் தோற்றினஞ் சோதியாகச்
சாற்றிடுமினையசோதி யுருவமா மிலிங்கந்தன்னைப்
போற்றிடு மெவருங்காண வீண்டுநாம பூசிச்சினரோம். (௧௫)

கற்பகம் வாளாநின்று கருதிய துசவுமாபோற்
தற்பர மாகிநீடு சயம்புவா யினிதுமேவும்
பொற்புறிவ் விலிங்கந்தன்னைப் பூசனை புரித்தற்கெண்ணி
முற்படு பொழுதிற்றானே முற்படு வினைகடர்ப்பாம். (௧௬)

அகத்துறு மன்புநீட வருச்சனை பொருநாட் செய்யி
லிகத்தினிற் கல்விசெம்பொனெழின்மனை மனைவிமைந்தர்
தொகுத்திடு சேனை நாடு தொடர்வளம் பிறவு மெய்தி
பகுத்திடு பாசந் தீர்த்து பரமுத்தி யடைவர் மன்றோ. (௧௭)

தெரிசனஞ் செயினு மோர்காற் றீயபா தகமென் றோதுந்
துருசு களெவையுந் தீயிற் றோய்ந்ததுண் பஞ்சி யென்ன
விரிசுட ரிரவி தோன்ற வெவ்விருட் குலங்க ணீர்கும்
பரிசென வகலு மாங்கே பகையொடு பிணியுந் தீரும். (௧௮)

எண்ணிய பொருள்க ளியாவு மெய்திடு மென்ன வோதி
யண்ணலம் மூர்த்தி யின்பா லணுகினன் புவன மீது
வண்ணமென் மணிப்பொற் பீட மகிதல மடந்தை யீந்தான்
விண்ணவர்க் குரிய தச்சன் வெயின்மணி விமான மீந்தான். (௧௯)

இரணிய கருப்பன் முந்தால் பவித்திர மனைவுந் தீந்தான்
வருணன்மிக் குவந்து தீர்த்த மணித்தசும் பேந்தி நின்ற
னருணமூ ரளில தேவ னுணிமலர் வருக்க மீந்தான்
நெருண்மலி சோமன் றுழந்து சிறந்தபட் டாடை யீந்தான். (௨௦)

தடமுறு மலைய வெற்புச் சந்தன முதவிற் றுங்கே
வடதிசைச் செழும் லீசர் மணிக்குலக் குவைக ளீந்தார்
திடமுறு வன்னி தூப தீபமும் வினாவி னீந்தா
னெழுதுபா றியரன் னாதி புவனேசை நிறைத்திட டாளாஸ். (௨௧)

மருவுவென் ளிலைகா யாதி முகபதி யினிது நல்க
நிருதிதண்குடைகண்ணாடிநிலவுறுகவரிவீசப்
பரிதிகண்மகிழ்வின்னெங்குஞ்சுடரிபிபணியின்றபக்
கருதிமியமண்சேனைதிசைதொறங்காவலாற்ற. (உ௨)

மந்திர மறைக ளோத வசுக்கள்பல் லாண்டு கூறத்
தந்திரர் தீதம் பாடத் தவமிகு மூனிவர் வாழ்த்தச்
சந்தர மகளி ராடச் சுரர்குல மலர்க டுவ
மீந்துறு பூத நாதர் துரிய முழக்கஞ் செய்ய, (உ௩)

தருபவர் தருவ யாவந் தடக்கையின் வாங்கி நல்கித்
திருவளர் மார்ப னண்ண லேவின செய்து நிற்ப
வருமறை யாக மங்க ளாறையரு வீதிகொண் டந்தப்
பொருவரு மூர்த்தி தன்னைப் பூசையங் கினிது செய்து. (உ௪)

ஆங்கதன் பின்ன லோவ லாற்றிய வமரரிபார்க்கு
மோங்கிடு வரமு மன்றோ ருலகமு மருளிச் செய்து
பாந்துறு மிமப வல்லி பங்கய வசன நோக்கித்
தேங்கின முழுவல் செய்யாத தேவிநே ரின்ன சொல்வாள். (உ௫)

பொன்னிறக் தூவு ளாசிப் புலவரும் பிறரு மெய்தி மிழக்க
நின்னையர்ச் சிப்ப தன்றோ நீதிநீ யிந்த மூர்த்தி
தன்னிடை யெவரைப் பூசை புரிந்துனை சாற்று கென்றாள்
முன்னவன் கருணை யுற்று மொழிகுவ நெவருங் கேட்ப. (உ௬)

ஒதுமாச் சனைசெய் தோனு முகந்தது கொண்ட தேவும்
போதுறு கோதை வேற்கட் பொற்றொடி நாமே யாகு
மேதுவென் னம்மை நாமே யருச்சித்தற் கென்னி லிந்த
மாதவர் நமைப்பூ சித்தன் மறந்ததீண் டறிதற் காமால். (உ௭)

என்னவோ திடலு மன்னை யிமைத்திடோர் குழுவங் காண
நின்னரு ன்ருவந் தனை நிகழுமா சுவர்ச்சுக் காட்டி
முன்னதைப் பூசை செய்யு முறைநையங் காட்ட லுற்ற
யன்னவ ரிடத்தி லுற்ற வளவிலாக் கருணை தன்னால் (உ௮)

அவர்களை நோக்கி மேலுன் னருட்டிரு வாக்கி னாலு
முவகையிற் படுத்த வேண்டு முரைக்குமுன் னதுவு நீயே
நவிலுவை பெனினுமி யானு நண்ணுவ ரிடத்தன் பாலுந்
தவநின் துரிமை யாலுஞ் சூற்றின னென்றான் மன்றோ.

வேறு.

சத்தியிது மொழிந்தி டலு நித்தனுவந் தருந்தவர்க டம்மை நோக்கிப்
பத்தியெனுங் கற்பகமொன் றுங்களிடத் திருந்தெவையும் பயக்கு மாற்றா
னத்தனயன் தனக்கரிய நம்மையுங்கட் கழைக்கெளிதி ளுல்கிற் துன்ன
தெத்தகையோர்க் குளதவர்கட் கெளியயியா மவர்வேண்டு மெவையு மீ
வோம். (உ௯)

என்றிறைவ னிசைத்திடலு முனிவொங்கட்கு மதிடத்தி னிலகுப
த்தி, துன்றிடச்செய் வதுவுமதைக் கொள்வதுவுங் கொண்வெய்தையரி
னீக்கி, நன்றிதரு கருணைபுரிந் தருளுவது மியாவையுநீர் காங்க ளிங்கே,
யொன்றுமுணர்ந் திலமெமைநீ ருன்புடைய நென்றதன லுயர்வுபெற்றோம்
எங்கடமக் குமதுதெரி சனங்கிடைத்திட் டதற்கெழில்கூ ரிமயச் செவ்வி
துங்கமுறு கருணையுமுத் தமிழ்முனியு மேதுவெனச் சொல்ல லாகு
மிங்கணினி தெனவுரைத்தா ரிறைவன் மகிழ்ந்தரியதவ மியற்றி நோர்க்கு
மங்குவறி திருந்தவர்க்குங் கல்விசெல்வ மெஹும்பொருள்க ளாருளிச் செ
ய்து. (ருப)

முன்னமிருந் தமிழ்மலையக் குறுமுனிவன் பலன்றருவோன் முக்கணனே
யென்னவுங்கட் கிசைத்த துண்மை யாயினதே யின்னமுமக் கியாதுவே
ண்டு, மன்னதுவுங் கேண்மி னென்றா னவர்களைல்லா முமதருளே யடி
யோங்கட்குத், துன்னுசிவ ஞானமினி வேண்டமலர் துதவுமிடஞ் சொல்
க வென்றார். (ருக)

எண்ணலுறு பிரணவத்தின் பொருள்வடிவா யிலங்குமிந்த வில்ங்க
மேனின், நண்ணலுறு மெமையறியுஞ் சிவ ஞானம் பணிந்தோர்கட் கரு
ளிச் செய்யுந், திண்ணமுறு மல்துமக்குங் கொடுத்திட்டோ மெனப்பரம
ன் நெரித்தா னரசுப், பண்ணவர்கள் பிரணவத்தி னுருவுமென்றீ ரதன்சி
றப்பென் பகர்கென்றார்கள். (ருஉ)

முனிவரிது பகர்த்திடலுந் தனிமுதல்வன் புகல்கிற்பான் மொழிதுங்
கேண்மி, னினைவரிய குழலையெனும் பிரணவமிண் டோருருவாய் நிகழு
மேனும், வளைவனசத் தவனவனைத் தந்தவன மெனுமூலர் வடிவமாகு
மனையறி லுடையதுநந் தமைப்பிரியா திருக்கின்ற தநரதியாக. (ருக)

ஆதியினிற் போதகத்தி லுறைந்திடுவோ னொருவேள்வி யாற்றற் கெண்ணி
வேதமுடி வினைக்குறித்தா னதுசிறிதுந் தோன்றிலதால் விளங்கக்காண்
பான், மாதவஞ்செய் தனன்வெருநா ளெமைக்கருழி யாமவன்முன் வயங்
கத்தோன்றி, யோதிமந் திரங்கடமக் குயிராகும் பிரணவத்தை யுபதே
சித்தோம். (ருச)

மலரின்மிசை யிருந்திடுகான் முகத்தொருவன் பிரணவமாம் வாரி தன்னை
யுலவுமதி மந்திரத்தாற் றடைந்திடலும் வியாகிருதி யுதித்த தாங்கே
யிலகிகொ பத்திரியன் னதிறோன்றிற் றதிற்கருதி யெழுந்து நின்ற
தலகில்புக முறுமதனிற்சா ரணர்மூவருந் தோற்ற மாகினார்கள். (ருநி)

தோற்றமுறு மூவரையுங் கொண்டுநினைந் திடுவேள்வி துலங்கச் செய்தா
னற்றிமெற் றதினுலக மேழிரண்டும் வடிவினுட னமையத் தோன்றிற்
றேற்றமுறு மனையதெரி சனத்தினற் சிவஞான மெய்திற் றுங்குப்
போற்றுமத னுலெமது தெரிசனமன் னவற்கினிது பொருந்திற் றம்ம. ()

ஆதலினால் பிணை. மே நமையறிதற் கேதுவென வறைய லாரு
மேதமறு முத்தினைச கொடுப்பதுவு மில்தேயா மிதனைக் கூறு
மாதவர்க்குச் சோகமொடு மோகமுத லானவையு மருவா தென்றா
னாதனிது மொழிந்திடலு மருந்தவத்தோர் மகிழ்ந்தினையநவில்கின்றார்கள்.

தேசுறுமிவ் விலிங்கமதின மான்மியமிங்கெமக்கெவையுந்தெரிந்தவின்னும்
பேசுபுக முலகினிடத் திலிங்கவடி வொன்றேயோ பிறவு முண்டோ
பூசையுந் தநன்புரிய மூர்த்தியுள தேலதுவும் புகல லுற்று
நேசமுட னதிற்பூசை புரியமுறை மையுமுணர நிகழ்த்துகென்றார். (௬௮)

சேவுயர்வெல் கொடிப்பரமனிசைத்திடெவா னெமைப்பூசை செய்வதற்குப்
பாவனையும்வடிவமனப பற்றுமிக வுறுமதமு ம பகருதாது
மேவலுறு மனந்தவதம் வைதிகந்தாந் திரிகமிகை விரவலென்ன
மூவிதமுற் றிடும்பூசை யவற்றுளளு மனந்தவித மொழியுங் காலே. (௬௯)

விரிந்திடிவற் றியாதேனு மொருவடிவி லொருவிதியின்மேவும் பூசை
புரிந்தவர்களு ளென்முததராவ றொந்தவடிவின்னிடப் பூசித்தாலும
பரிந்தசில வின்றியனையாத வெனககொள்கென்று பகருதால்க
டெரிந்திடமற் றவையு முங்களிடத்தன்னில வைத்திடென்பாற செப்புகின்
றோம். (௭0)

காலேநயம் புனன்மூழ்சிச் சந்திமுடித் தருள்க்குங் கவினுளெய்தி
யேலுமெழுத் தஞ்சோதிப் பஞ்சசுத்தியும மியற்றி யிதயந்தன்னிற்
சேமமுடனருச்சித்துப் புறத்துமொரு வடிவின்ருச்சித்தல் செய்வான்
சாஸ்பினெமையதனிடையா வாகனநாபனவகரினாற் சாரச்செய்து. சுக

பாத்தியத்தோ டாசமன மருக்கியமீந் தபிடேகம் பரிவிற்கெய்து
வாயத்ததுகிலொடு சாந்தவகூவின மொண்மலாக ளிவைவயங்கச் சாத்திக்
கூர்த்தவெழி லனமாதி நிவேதித்துத் தூபாதி கொடுத்திறைஞ்சித்
தோத்திரஞ் செய்திடலாகுமவையினையநியமமசாய்த் தொடங்கவேண்டும்.

செல்லமுட னூற்றலுடையவர் புரிபூசையிற குறைவு செய்திட்டாளோல்
நல்குவெய்திடு மெவருமவரவராற்றலுக் கிசைய நவிலவேண்டுஞ்
சொல்லுறு மன்பொடு பூசைபுரிந்தவ றெண்ணின்பமெலாஞ் சுகித்து
வாழ்ந்து, மல்லலுறு சாத்தியமாம் பேரினப மினிதடைவர் மறுமைக்கண்
ணே. சுக

பூசைபுரிந் திடுபவர்க ளெவளோனுஞ் சுகாகளெனப் புகலுதூல்க
ளாசையுட னஃகியற்று றெவளோனும் விலங்கொடு புள்ளனையராகுந்
தேசுறநந்தமைப்பூசை யொருமலராயினுங் கொண்டு செய்வோர்கட்கு
வீசுபுகழ் விரதமொடு தவரதருமம் வேறென்றும் வேண்டலின்றே. சச

துன்றுபுகழ்ருச்சினை செய்தவர் பெருமைதனை யெவளோ சொல்லவல்லா
றென்றுசுடர் விழிதுதற்செஞ்சடைக்கடவுளரிசைத்திட்டா னிமையோர்தா
நின்றவகத்தியனாதி முனிவரரும் பூசிப்பா னிதமுமெண்ணி [மு
யின்றிறைவற் காலயஞ்செய்திடுகவேன மயனையழைத் தியம்பினார்கள்.

வேறு.

அற்புது மயன்வா னவருமா தவரு மறைந்தசொற் செவிபுகுந் திடுமுன்
சிற்பது லதனிற் சிறந்திடு விதியைச் சிந்தையிற் குறித்தனனதன்முன்
சொற்பயில் கணகச் சினகர மாங்கே தோன்றிய தல்தனை யவன்முன்
கற்றிடு திறத்திற் சமைந்ததோ விறையோன் கருணையிற் சமைந்தது கொ
ல்லோ. சுக

திருத்தகு பதுமமண்டபமணிகள் சேர்ந்தொளிர ருத்தமண்டபமே
னிருத்தமண்டப மாமண்டபஞ் சிகையினிலவுறு வசந்தமண்டபத்தோ
டுரைத்திடு வேள்வி நடத்துறு சாலையோங்கிய திருமடைப்பள்ளி
விரித்திடு மிரட்டை மாளிகைப்பத்தி மேவிய ரெடுத்திருமதில்கள். சௌ

ஆகுவாகனத்தனையிர்குழ வமர்ந்துறை தேவராலயங்கள்
வாகுறுமேரு வினைத்துளைத்தடிமேல் வயங்குந் நிறுத்தியதெனை
மாகமுற்றுயர்ந்த சிகரகோபுரங்கள் வலவயினுமையவன் கோயிற்
பாகுறுமியைக ளனைத்துமோர் கணத்திற் பார்த்தனவொவர்களும் வியந்தார

வியந்தன றாகநாயகக்கடவுள் வியனுறு முமையெனு மிவர்கள்
வயங்கெழிற் றுனைத்தான்வணங்கியங்கவாகண்மலர்முகநோக்கிந் டொன்று
மியைநதிடு மினையவாலயத் துறைவுற்றியாங்கள் செய்யுசையுந் கொண்டு
நயந்தருள்புரிய வேண்டிமென்றிரந்தார் நவிலுமன்னவர்களு முசைந்தார்.

மொழிதருஞ் சோதிமய மகாலிங்கமூர்த்தியைப் பெருநலமுலையைப்
பொழிதருங்க ளை யேகநாயகனைப் புறத்துள தேவர்கடம்மை
யெழின்மிருந்திலங்கு மவரவர் கோயிலிடங்களிற் காமிகாகமத்தி
னுழிபெருவிதியினொடும் பூசித்து வகையுற்றிருந்தனர் மாதோ. 100

பன்னகமதனைப் பணியெனப்புனைந்த பரமனுமுமையவளுடனே
இன்னணமுனிவர் கணங்களும் விசம்பினிலங்கிடு தேவர்தங் கணமுங்
கின்னரர் கணமும் பூசனைபுரிபக் கிளர்தரு பேரரு டாங்கி
யன்னவரவேண்டும் வரங்களீந்திருக்கு மணிதிகழாலயமதனில். 101

பாகுறுதலுஞ் சொலுமையுமாதவரு பரிந்தெதிர் போகினை யில்லா
மாகவின்வடிவுந் கருணையின் நிறமும் வயங்கிட நோக்கியுண் மகிழ்வுந்
நேகநாயகவென்றிறைஞ்சவீற்றிருந்தோனருச்சினையியற்றியுந் திசைத்தேங்
காகமொன்றாந் குற்றுருத்திரனான கதையுன தொன்றினிச் சொல்வாம்.

தம்மைத்தாமருச்சனைச சருககம் முற்றும்.

ஆக திரு விருத்தம். 100.

காக்மாண்மியச் சருக்கம்.

முன்னுறு மனுக்க ளநேகர்க ளிறக்கின் முடிவாக ளிருகட ரவரு
மன்னவ ரநேக ரிறந்திடி லிறககு மமராகோ னவர்களெண் ணிலர் நாள்
பின்னிடின மலரோ ளிறந்திடு மவர்கள் பெயார்திடி லனேகர்மா லிறக்கு
மின்னவ ரநேக ரிறந்திடின மயிரோன் றிறந்திடு முடவினா னொருவன் ()

இத்திறமவன் றன்னுடலுறுமுரோம மியாவையும் புலியிலொவ்வொன் றாய்
வய்த்திட வுதிர்ந்த பின்னர்வா ளரவு முயரிளம பிறையுமவாழ் வேணி[ன்
நித்தன்மறநிசைக்குஞ்சராசரமெவையுநிறைந் தினிதுறைந் திடுமிறையோ
சத்தியோர் பாகத திலங்கிடு பரமன் சரணபங் கயநிழ லுறுவோன். (உ)

இருண்மிடற் றிறைவ னெதிரினு மதியா திருந்திடு மதமுமற றொருவன்
கருதிடுமெவையுமுடிபபதும்பொருளாற கருதும்பொருளடைவது செந்
திருவினா லெனலாலவர்களெண் ணிலரைச்செய்துதன்னடி யடைந்தோர்க்
குத், தருதிற லுடை யோன றுனளவில்லாத தவமெனுந் திருவுட னுறை
வோன் (ங)

இலகிடு சைவ வைதிக நெறியி னியல்புட னிறப்பெதிர் நிகழ்வாய்ப்
பொலிதரு காலத் திடல்புமெவ் வுயிர்க்கும் போகமும் வீடுநன்குதவு[தோ
நலனுறு மிறையோ னொருவனுண் டனனோ னவினநிடுமுமையொருபுறத
னலதுவே நிலிலை யென்பதூந் தெளிந்தோ னவன்பெய ருரோமச னாகும்.

நவிலவ னுயர்வீ டெளிதல வென்னா நற்றவர் சூழ்ந்திடச் சென்று
சிவனுறை பதிகள் வணங்கிந் தீர்த்தஞ் செழுமபுன லாடினன் வருவான்
புவனமேத் தினிய பொன்னிரீர் படிந்து புகழிடை மருதிடைப் புகங்கா
லவனொரு காகம வந்துபொற் தீர்த்த மணைந்ததிற் படிந்தினிதெழுந்து.()

பாங்குயர்ந் திலங்கு மருதினுற் றிருந்து பகரிரு ளிரவியா னதுபோ
லாங்குறு தனது கறைவடி வேகி யமபொனின் விளங்குத னோக்கி
யீங்குறு தீர்த்தம பகுத்திடு மிரத மென்னி னமமுட விரும் பன்று
மோங்குபொன் வரையு மன்றிதுராயிவ் வுருப்பெற வெனவியப் பெய்தி

பூவுலு கிடத்திற் சிறந்திடு மினைய பொன்னிரா டெனப்பொலி நாகும்
பாவுறு மினைய விடைமரு தினைப்போற் பதியுமிப் பதியினில் விளங்குந்
தேவனை யினைய தெய்வமு மிரதச் செய்யபொற் தீர்த்தநே ராகி
மேவிலி மினிய தீர்த்தமூங் கருதின் வேறிலை யாகுமீ துண்மை. (எ)

வெவ்வினை துலைத்தற் கொருமருந் தாக விரிசடைப் பண்ணவனமைத்த
திவ்விய தீர்த்த மாமிது பரனுந் திருவுள மகிழ்ந்திவ னுறையு
மிவ்விடை மருதிற் புண்ணியம் புரிந்தோ றொய்துவ ரீனார்வந் திடினு
மவ்வியற் பொழுதே மேன்மையும் றிடுவ ரஃதுநம மிடத்தநிற் தனமால்.

என்றுரைத் திடலு முரோமசு னேக்கி யியம்புவான் காகமே வருதி
மன்றீ முனியோ தேவனோ வன்றி மாயையோ பறவைதா னேயோ
துன்றவெற் கறைதி யானொனக் காகந் துரிசுறு சினமுதற் பகையை [பும்
வென்றிடுமுனிவர் தலைவமுற்றுணர்ந்தோய் விளம்புவன்கேட்டியென்றியம்

ஆதிநான்மறையோன்சுருத்யாக மங்குருங்கலை புராணமுற்றுணர்ந்தோ
ன், கோதிலாச்செல்வமுடையவனொருநாட் கோளராப் பரிதியைவிழுங்கி
ற், றோதிடக் கலை யெவருந் தீர்த்தத் துவப்பொடு நானமுன் னியற்றி
மீதியன் றிடுந் ருனமுஞ் செய்தார் வெவ்வினை செய்தன னெனியேன்.

நற்றவ முனிவோர் மனிதர்க ளிமையோர் நல்வர மேற்குநாண் முன்னர்ச்
சுற்றிநி றாக்க ஞங்கட்கென் னென்னச் சுடர்க்கணன் கதிர்தனையரவம்
பற்றிட லாது புண்ணி ி. தினத்திற் பரிந்துசெய் தவங்களா திகட்டுகார்
குற்றமெய்திடிவங்கவற்றினேர்வீரகொண்மினென்றிசைத்ததூஉந்தெரியும்

புண்ணிய முயு த்து மெவரையும் பாவம் புனகத்தழ னரகில்வீழ்த்துழல்ப்
பண்ணிடு மெனவுஞ் சிறியவர் பெரியோர் பாங்குநிற் றுங்களும்பெருமை
நண்ணுவ றொனவு மன்னது கேது நற்றவர் தருமமே யெனவு
மெண்ணமுண் டீழ்வந் துற்றிடி. லதனை யாவனோ விலக்கிடப் பாலார்.(112)

அற்தொடர்ந் திலர்பாற் பாவவுழ் தொடரி லங்கவர் தேவனோ யெனினுந்
துறந்தவ றொனினும் வாய்மையும் புகழுந் தூய்மையு நிலைமையு மதியும்
பிறழ்ந்திட மயக்கி யாவரு மிகழப் பெரிதலைத் திடுமெனி லென்னை
மறந் துவிட்டிடுமோதனியனெனிழைத்த வல்வினையென்னவாங்கென்னில்

நானுமங் கணைந்து நவில்கட னெனையு நவிறியோர்மன்னவன்நன்பாற்
ருனமேற்றுடனேமற்றையோர்மன்னன்நன்னிடத்தினுமணைந்தேற்றேன்
மானவே லன்னான் குறிப்பிலென் னுரத்தின் மருவுசந் தனத்தினேநோக்கி
யீனமின் றிதற்கு முன்னுமேற் றனகொ லென்றன னுண்டென விசைத்
தேன். (113)

கடுத்தகந் தோறு மணைந்தினா கவருங் காகமே யொத்துமுன் னொருவ
ரிடத்தினேற் றுடனென் னிடத்துமேற் றதனா விலங்குநீகாகமாகென்னக்
கொடுத்தனன் சாபங் காகநீர் தன்னைக் கொண்டுநா னவன்றனைச்சபிக்கத்
துடித்தன னவன்நன் புரோகித னென்னுஞ் சசங்கிய னெனைப்பணிந்து
லாக்கும். (114)

என்னிழைத் திடுகி யையவுழ் வினையா லிங்ஙனம் வினைத்தான் றனக்குப்
பின்னரு மொருநா ளினிவிரண் டிடத்திற் பெற்றிடு தானவல் வினையான்
மன்னவன் சபிபா திருக்கினுங் காக வடிவுனக் கெய்திடு நீமற்
றின்னது சகியா தெதிர்சபித் தனையே லிவ்வுரு வொழிந்திடா தென்றும்.

அருள்புரிந்தெதிர்நீ சபித்திடா தொழியி லறைந்திடோர் புண்ணியதீர்த்தம்
மருவுற வகலங் கடினினிற் பின்னர் மழுவலான் கருனையுங் கிடைக்கும்
புரவல னுன்னைச் சபித்ததாற் ருனம் புரிபவன் பொருந்திடா னுஞ்
தெருளுது மரச னிலகிடி னுலகஞ் செழிக்குமென்றான்சினம்விடுத்தேன்.

நின்றனன் காக வடிவுபெற் றனன்முன் னினைவொடுஞ்சொரிகண்ணீருட் னுங், குன்றமும் வனமு நாடுநன் னகருந் குழுவும் பறவைக ளோடுஞ் சென்றடைந் திடுவன் தீர்த்தங்கள் படிவேன் நிகழ்வுறு காய்கனிகோயில் முன்றிலி னுதவு பலியருந் திடுவேன் முயல்வனில் வாறலைத்துழன்றேன்.

இற்றைநாண் முன்னர்த் தவஞ்சிறி துளதா லிவ்விடை மருதில்வந் தினைய பொற்றனித் தீர்த்த மூழ்கினன் வடிவம் பொன்னெழி லுருவதாயிலங்கப் பெற்றன னீன்னைக் கண்டிறைஞ் சிடவும் பெற்றன னின்னதென்னியல்பு மற்றுனக் காணப் பெற்றதாற் கதியுமருவுமே லென்பதூஉந் துணிர்தே ன்.

(௫௯)

பிறரினுக் கின்னா முற்பக லியற்றிற் பிழைத்திடா தவ்வினாத் தாமே வறவருந் தமக்குப் பிற்பக லெனலா லுற்றிடத் துயரினை யருந்தூந் திறனெளி தலவே யென்றதைச் சிந்தை செய்துதற் காத்திட மதித்தோ ராறையருஞ்சினமும் பிறர்பொருள் கயரு மவாவுநகவிதகிட வேண்டும்.

எனவிரித் துறாத்த துறாத்திடு மேல்லை யிறையவன நிருவரு ளதனாற் றினகர கோடி நிகரொரு விமானந் தேவர்தங் கணத்தொடங் கெய்த வினைதவிர் காக மவ்வுரு வொழித்துவினங்குநாற் றோருட னிலங்கு தனிவிழி துதலபெற் றுருத்திர னாகிச் சார்ந்திடு விமானமீ தேறி.

(௬௧)

வந்தர மகளி ரொதிர் நடம புரிய மருங்கெழிற் கவரிக ளிரட்டத் தூந்துபி முழங்கக் கணைபர் சூழச் சரர்கண மல மழை சொரியச் சுந்தர வதன வனிதையோர் பாகன் றுணைமலர்ப் பதமுளத் திருத்தி யந்தமி லின்ப மருவிந்ந் கைலை யடைந்துவீற் றிருந்தது மாதோ.

(௬௨)

திருத்தகு குடபால் வீதியிற் குணபாற் நிகழ்க்கிடு தடத்தினிற் காக மருத்தியிற் படிந்து தமனிய வடிவா யணிமரு திடத்திருந்ததுவும் உருத்திர னாகிக் கைலையின் விமானத் துறற தூஉம வியப்புறநோக்கிக் கருத்தினி லடங்கா மகிழ்வொடுந் தவத்தோர் கணத்தொடு முரோமசனி ன்றான்.

(௬௩)

இத்தகைத் தாடோர் காகமத் தலத்தி னிலங்கிடு மரிலகிக் குறையு முத்தம தீர்த்தம் படிந்துபொன் னுருவுந் றுருத்திர னாகிய வளமை சத்திய ஞானானந்தமே வடிவாய்த் தயங்கிடு முரோமசன் பின்னர் நித்தியன் றன்னைப் பூசசெய்திருந்த நிகழ்ச்சியுஞ்சிறிதெடுத் திசைப்பாம்.

காகமான்மியச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௭௯.

உரோமசச் சருக்கம்.

ஓதுமா யிடை நின்றபின் னுரோமச முனிவன்
வேதநா யகன் கோயிலின் மேவலுற் றிடுங்காற்
கீதவோ சையுந் தூரிய முழக்கமுங் கேளா
மாதவத் தினோர் குழாத்தொடிக வல்லையுட் புகுந்தான். (க)

தங்கு பற்பல தீபமும் விதானமும் தாழ்வில்
கொங்கு லாமலுர்த் தொடைகளுங் குலவுதோ ரணமு
மெங்கு முற்றிடக கணடன நெவவாயுங் காணான்
பொங்கு மற்புதத் தொடுபரஞ் சுடரிடைப் போனான். (உ)

அண்ண றன்னையர்ச் சனைபுரிந் திருந்திடு மழகுங்
கண்ணி னோக்கினன் முடிமிசைக் கரமலர் குவித்துப்
பண்ணி னீடிய துதிபல பணிததன் பணியா
வுன்னெ கிழந்திடப் புளகித முறறன னுடலம். (ங)

எனையு நின்னடிக் கடிமையாய்க் கோடியென் றிரந்து
தனை மறந் துநின்ற னொரு வகைபுரஞ் சார்ந்தா
னினைய வற்புத மெவார்மக் குணர்த்துவ னென்னு
நினைவு தன்னொடு நிற்பவ னிமலனை நினைந்தான். (ச)

செய்ய மேனியிற் பூசுமவென னீற்றொளி திகழ்த
துய்ய வேத்திரஞ் சுரிகைமான் மழுவொடு துலங்குங்
கையன் முப்புரி நூலினன் கண்ணுறு துதலா
னைய னந்திகா யகனனை வுற்றன னவன்முன். (ஞ)

மருவு நந்தியைப் பணிந்தெதிர் முனிவரன் வாழ்த்தித்
திரும லீர்திடு மினையபொற் சினகரந் தன்னி
லொருவர் தம்மையுங் காண்கில மென்னென வுகந்து
தரும மாதவ கேளென மற்றவன் சாற்றும். (ஐ)

சிருட்டி யாகியீண் டிமைதவஞ் செயதன ளவடன்
பொருட்டி யாவையு மாகிய புனிதனோர் மூன்று
திருட்டி யானெதிர் தோன்றினன் நேவர்மா தவர்கட்
கருட்டி யாகமும் வரங்களுங் கொடுத்தினி தமார்தான். (ஏ)

சம்ப கத்தனி வனமது சாற்றுமக் காலே
கும்ப சம்பவ னாகியார் தவத்தினோர் குழுமி
யெம்பி ரான்றனை நியதியாற் பூசனை யியற்றி
நம்பினோ டிவ ணிருந்தனர் நடந்தன பலநாள். (அ)

ஆய காலையி லந்தண் மாதவர் சிலரணைநது
பாய வேலையுண் டவன்றனைப் பணிர்தூந் யெளியேந்
தூயர் போற்றிடுஞ் சுவேதகா னத்திடைத் தொடங்கு
மேய வேள்வி நோக்கிட வரவேண்டுமென றிரந்தார். (க)

விந்த மாய்த்தவ் னுலகெலாம் விரிந்தி ட வரினு
மிந்த மாதலந் தனனைவிட் டகன்றி டே நென்றான்
வந்த மாதவ ரீசனை வணங்கினின் மகத்திற்
கந்த மாங்குறு முனிவனங் கணைந்திடி நென்றா. (ஃ)

பரம னனபொடு மகத்திய படர்திரீ யென்று
விரவின் மீதெமைத் தொழுவிவண் மேவுறு நாளுன்
வரவு பார்த் தெதிர் நிற்குது மென்னலு மவாழ்த்திப்
பொருவின் மாதவ ரொடுமவண போயின னாகே. (ஃ)

வேறு.

குரவ ரின்மையாற் சிலபக லகன்றிடக குலவுமிந் நாட்டிடை நீடு
சரியை யாகிராந் பத்ததொடும நடந்தன சைவவை திக மெல்லா
மிரவி நீங்கிடத் திருடருங் கூகையு மிலங்கலொத துலகெங் கும
பரவ லுற்றனர் ஞானகு டன்முதற் பவுத்தர் சீவகர் மாதோ. (ஃ)

மதியி ழுந்துநின் புலிக்கொடி நிருபனு மருவிட மதமுற்றான்
பொதிய வெற்பலீ தறிந்துவர் தவனறனைப் பொருதுவென் றுவப்பெய்தி
மதுனா யுற்றினி திருந்தன னவனையும் வளைததன ரமன்குண்டர்
விதியை வெல்குவ தெளிதுகொ லவனுமவ் வீணர்க ளொடுசேர்ந் தான் (ஃ)

பாண்டி நாடனு மமணரின மூழ்கிய பரிசுதோந் தொரு வேடன்
ஹாண்டு சேனையோ டெய்திவெம் போசெயத் தோற்றும் னவனோடிக்
காண்ட மூற்றொளித தானமண் குண்டருங் ககழ்வுகொண டவன் பின்ன
மாண்ட ணைந்தன ருலகிய லித்திற் மாசமுற் றியதம மா. (ஃ)

இங்குமுன் னரசன் சமணர்தங் குழுவொ டியைதலு மீசனைப் போற்றி
யைங்கரக் கடவுள் சங்கர சிருட்டி யாகிய வடியினிற் றானே
யெங்குமில் வுலகி லமணர்தங்குமாங்க ளியைந்ததெனநிருபனுமதிகெட்
டங்கவரான தென்கொளின் பூசையருகிய தென்னென வினவ. (ஃ)

முன்னவனவனை யருகழைத்தனைத்து மொழிதருமுச்சிமோந் தருள்கூர்ந்
தின்னண நமது சமயவாற மலினை யெவர்களு முணர்ந்திடச் செய்தோந்
துன்னுமில் வுமணர்தமையெலாமவென்று தொலைத்திடவருஞ்சிலநாளின்
பின்னர்நம மிடத்தி லன்பினிற் றுகியிற் பெரியனாஞ்சிறியனீங்கொருவன்.

அருந்தவ முனிவ னொருவனீன டணையு மவனெமை யருச்சனை புரிவன்
பொருந்துற மீதென மவன்வருந் துணையும் பூசனை புரிநீர் யனை
திருத்திடு தவத்தோன வழிபடுங் காலோர் சென்னியிப் புவிதனக்கினிய
விருந்தென வருவன் வந்துநம்பூசை விளக்குவ நெங்குமித் தலத்தும். (ஃ)

நீயிதற் கிங்க லெனவருத் துணாத்தா னீறெ துதிக்கையோன் மகிழ்வுற்
றேயுமத் தினந்தொட் டருச்சினை புரியு மென்றன னுரோமச னுவகை
மேயின னாகிப் பூசனை புரியும் விதஞ்சிறி துணாத்திடு கென்றான்
மாயிரு குணிக்கும்வேத்திரப்படையோன் வருத்ததுமொழிந்திடமன்னே

தினந்திகழ் நியதி யாய்மறைப் பொருளாய்ச் சிறந்திடஞ்செழுத்தினி
தறைந்து, மனந்தருபொருள்கொண் டகிலகா ரணனை மாணத பூசைமு
ன்னியற்றி, யனந்தரம் புறத்து வேண்டிடும் பொருள்கொண் டவனியோ
மறிந்திடா வண்ண, மினந்தரு ஷணங்க ளேவல்செய் திடநின் றிசைத்திடு
பூசனை புரியும். (உக)

ஆதலான் மனித ரில்லையிங் கிறைவ நவன்செயும் பூசனைக் குகந்து
கோதில்சீர்வரங்கள்வேண்டியதளித்தான் குலவுமைங்கரனுமுண்மகிழ்ந்து
நீதிமன் னவர்க ளின்மையாற் றனது நீடருள் கொண்டியிற் தொகுதி
யோதிடுந் துயருந் திடாவகை யினைய வுலகையுங் காத்தினி தருக்கும். ()

இந்தநன் னிலத்தின் கருப்பொருண் மருத மெனச்சொல்லுந் திறத்தினுலெ
ன்றுஞ், சந்தமுறநிடுமன்னதுசிலகுழத் துழைத்துறைதகமையோர்ந்தீண்டு
முந்துவெண் கைலை வந்தொரு மருதாய் முன்னவன் புடைநிழல்விரித்துச்
சந்தர மருவி நின்றதிப் பொழுது தொடர்மரு தடவியா யினதே. (உக)

இன்னுமொன்றிசைப்பன் பவுத்தரோடியைவுற் திப்பொழுதுலகினைப்
புரக்குஞ், சென்னிதன் குலத்துத் தருமசே னனுக்கோர் சிறுவனுற் றிடுஞ்
சில நாளி, லன்னவன் தரும வடிவமே யினையா னவனைவித் கிரமனென்
றெவரும், பன்னுவ ரவனிவ் வுலகினைப் புரக்கும் பதத்தினி லிங்நனம்
வருவன். (உஉ)

துணையிலா வரசன் தன்னைநீர்வீர சோழனென் றணிமுடி கவித்து
மணிவளர் மிடற்று மருதா யகனன் வளமையுஞ் சிறிதிசைத் திடுவீர்
கணிதரு மவனீ ரிசைத்திடு வண்ணங் கதிர்மதி வேணியன் றனக்குப்
பணிவிடை புரிவ னீருமித் தலத்தே பயிலுறு முனிவரோ டிருந்து. (உக)

நற்றவம் புரியி னிறைவனும் விலாவி னண்ணிவேண் டியவர மளிப்பன்
சொற்றமிழ்முனிவனென்னவித்தலத்தைத் துலக்குவீனா னிசைத்தகன்ரு
ன், குற்றமி தவத்து முனிவனச்செம்மல்குளிர்மலர்ப்பதம்பணிந்துவகை
யுற்றுநீகிறையோன் கோயிலின்வடபாலுறையிடந்தழையினென் றமைத்து

ஆர்புனை வளவர் நாட்டினிற் கால மறிந்துவர் துதவிடும் பொன்னி
நீரினமுப் பொழுதும் படிந்தவ ணியற்று நியதிக ளியாவைபு முடித்துச்
சீருது மலர்மஞ்சளாகிகொண் டுலங்குஞ்செய்யபொற் கோயிலின் மேலிக்
காருது மிடற்று மருதவா ணையுங் கண்திபன் தன்னையும் பணியா. (உரு)

ஆய்தருஞ் சுருதி யாகம விதிக்கொண் டருச்சினைபுரிந்துசென்றினிய
காய்கனி கிழங்கு கிடைத்தன வருந்திக் கௌரிதன் னெழும்வட நீழல்
மேயசீர்க் குரவனாகியெம் மிறையோன் வெளிப்படக்கருத்தினிற்ருறித்து
துயருந் தவத்தி லுறைந்தனன் பன்னாள் சூழ்முனி வருந்தவத்துறைந்தார்

பயனுமத தவத்தி னிறைவனுந் றிடாத பரிசுகண் டொய்யுனர் வின்றி
யியலுந் சுவாச மதனையு மடக்கி யிசைத்திடு நிருவிகற் பமதாம்
வியலுந் சமாதி யடைந்தொரு தம்ப மேவிய தெனவிருந் தனன்பின்
மயலொடு வெகுளி காமமொன் றுறாத மாதவ வுரோமசன் மாதோ. (௨௭)

இன்னணம் வலியநிட்டையிலிவன்மற் றிருத்தல்கண்டரிமுத லீமைபோர்
முன்னர்வந்துனக்கு வேண்டியவரங்கண்மொழிகென முன்னவனிடத்திற்
றுன்னுறுமனத்தோனெனுமோ திலனச் சுராதிபா தவத்தினையிலப்பான்
மின்னிடை யரமபை மாதர்கள் பலரை விடுத்தனை கினரை ருடனே. ()

வேறு

வந்தரம்பை மடமாதா முழாவின்னெடு சிலம்பொலிப் பருங்கு நன்னே
டந்தளிர்ச்சி மடிவருத வாடாத நாடகமு மாடித் திரத்தார
கந்தருவ ரிசைபாடி வாயினெடு மனமினப்பக ளகயினெடு
தந்திரியுஞ் சோர்வு பெற நின்றனர் பின் செவரு வென்கிதமதுருற்றார்.

பரவிதற்கு மனஞ்சலியா தொருநிலையி லிருக்கின்ற பரிசோந் தன்னு
கருதியவா றிலகுமுல கணைசையுமின் றறிக்குமெழிற் கவுரி யோர்பான
மாகதவெற் பெனவிளங்கத் தானபதும ராகநெடு வரைபோ னின்ற
னரவமணிந் திடுமருத நாயகன்வந் துரோமசனு மவன்மன் முன்னர். (௩௦)

மானமுறு பாரிடங்கு புடைகுழப் புழ்த் திமைபோர் மந்தா ரசதின்
றேனியிரு மலர்மாரி சொரியமறை வுழ்திடங்கு திருவர் தேவ
காணமிசைத் திடவெதாநின் றிபெரம குரவனைததன் ண்ணிற கண்டா
னீனமில்கிற் தவமுனிவன் பாவகமுற் றோய்யமே யெனன நின்றான். ()

நின்றுணர்வு கொண்டதற் பி னிமயமயி லொட்டிற் றிமலன் பாத
மனதல்கமழ்ச் சோருகததன்மலர்த்துணையிற் பணிற் செழுந்தமா நிலகண்ணீ
ர், குன்றருவி யெனச்சொரியமன முருகிககருசிரமேற் குவித் துமேன்மே
லொன்றியபே ருவகையொடுமுளைத்திமா றிடப்பரகி துறளுனமமா. (௩௨)

பதுமமல ரடிநினைந்தோ ருதுயரங் கடிதகறறும பரம போற்றி
விதுமவுலி யிறைபோற்றி திரிபுரந்தி யெழநகைத்த விமல போற்றி [ற்றி
முதுமறையுட்பொருளபோற்றி யெவ்வொது வேண்டினுமுதயு முதல்வபோ
மதுமலிதன் மலர்க்குடந்த லுமையவனா யகமருத் வாண் போற்றி. (௩௩)

எனத்துதித்த முனிவனை நோக்கியருந் கூர்ந்திறைவ னிமைப்பிலோரும்
பணிப்புறீ வுருந்திமிகப் புரிந்ததவங் கண்வெந்நோம் பரிந்து மேலுன்
றனக்கிவண்வேண் டியவரங்கன் கேட்டமகிழ்ந் திவையனைதநா தருது
மென்றான், கனததபுகழ்ப்பெருந்தவத்தோர்த் தலைவனிலை விளம்புகின்றான்
களிப்பு மேவி. (௩௪)

சுராதிபலிவ் வடிவொடுந் யென்றுமிந்தி சலு திருந்து துயபொற்றான்
பராவதல்செய்பவர்தமைக்காத்திடவேண்டுமெனக்கு முன்பாறபத்திவேண்
டுந், தராதலமின் புறவேண்டுந் சைவமொடு வைதிகமுந் தழைக்கவேண்
டும், விராவுபுக முத்தலத்த நின்பூசை பொலிவெய்த வேண்டுமென்றான்.

தேமலர்ச்செஞ் சடையவனித் திறங்கேளா முனிவரீ தெரித்த வாறே
நாமுமிவ ணுறைகின்றோம் பிறவாழு மினிதனித்தோம் நவில்கின் னாள்
லேமமுறு மொருவளவன் வருமிவண்வர்துனக்கேவலெதுவுஞ்செய்வான்
மாமருவு மெய்யுணர்வும் பெறுகுவைமே லெண்ணியவு மருவு கென்றான்.

வீதிதருமில் வரமேற்றுக் கனித்துவர மளித்தானும் வெற்பின் மின்னும்
சுதிருயிமோர் மணிச்சிங்கா தனத்தினுறப் பூசித்துக் கருத்தி னாடு
முதிருதமன் பொருந்நத நாயகனைப் பெருநலமா முலையி னானைச்
சுதிருதமைங் சரணவனைப் பூசித்து முனிவர்பிரான் தங்கு நாளில். (௬௭)

சேற்றினிடைத் தாமனோடோன் நியமென்ன விடமுசவு சேற்றாவின்
பாற்றிசமுஞ் சுடர்மணித்தான் நியமென்ன வறிவிலியாய்ப் பவுத்தனாகி
வீற்றிருந்தும் புரவலன்டாற் சென்னிருலத் துடனுலகம் விளங்குவந்து
சோற்றியான் நிருவருளாற் காஞ்சிதனில் விக்கிரமச் சோழன் மாதோ. ()

விடையுனகத்தானிடப் தினிலன்புருவாகிப்பிறைமதியின்வினாவினோங்கிப்
படைகுடிசு முலமச்செய்துப் பரணுநின்வலியெய்திப் பகைவேந்தர்க்கோ
ரடலேறாய்க் கல்வியருட் சாகரமாய் மன்னுயிர்துட் கனைய கொற்றக்
கொடைநிழலுற்றாநினிலொன்றிறைகொண்டிதிறையினோகிசுடி வாழ்வான்

இச்சலத்திற் காசுப் பொன் னுருவாகிப் பேசியகிழற் திருந்த வாறு
பெய்துபுரோ ஞ்ரோமசொ முனிவரன்மா தவம்புரியும் விதமுங் கேளா
வட லமுற திப்பொழுதே பாஞ்சுடையப் பணிகேனென் தவாவி னோடு
பெய்துபுரோஞ் சேனையொடு மெழுந்தெழிற்கா விரிநாட்டின் முன்னுற்
றுஞல். (சய)

கடலினங்க ஓயர்செங்கி விளங்காயிற் பாய்த்துடைக்கக் காலுந்தெண்ணீர்
வயலிற் றுடப் பெண்ணியினிர் வடிந்திடினும்வடியாத வளத்தாற்செந்தெ
லியல்பினோடு சன்னலெனக் கன்னல்கமு கெனக்கமுக் மெழிற்றெங்கென்
னப், பயில்வனமை பார்சதுமகிழ் தரன்பதிகள் வழியுறைவ பணிந்து
போற்றி. (சக)

ஆசினிமட் டெழுந்திலகு சையவரை தனிப்பொலியு மாறத் தோடு
தேசமிகு மரகதம்வச் சிரமாதிகொடுத்தேக்கித் திராநீன் வேலை
காசினிக்க ணரதனா கரமாகி விளங்கிடச்செய் கவினுற் றோங்கும்
வாசநெடும் புனற்பொன்னி யடைந்துபடிந் தெதிர்நியம வகைக ளாற்றி.

மருதவனத் திடைமேவி யுடுக்கணத்தி னடுவொளிரு மதியே போன்று
கருதுமுயர் தவமுனிவ ரிடைவிளங்கு முரோமசனைக் கண்டு தாழ்வற்
றுருகிமேன் பொடுகின்றான் முனிவரன்பார்த் திறைவனரு ளன்னிமன்னு
வருகவேன வியந்தினிய முகமணனித் தாசுபல வகுத்துப் பின்னர். (ச௬)

நவிலுமவன் தனக்குரிமை யுடன்விர சோழனென நாமஞ் சாற்றி
யவனிபுகழ் மருதவனத் திறைவனவீன் தனைநினைத்த வருளு மோதித்
தவமுனிவ ரொடுமவன்ற னோடுமெழுந்துபொற்கோயில் சார்ந்துமன்னுஞ்
சிவபரன்முன் விடுத்தனனங் கவன்வணங்கித் துதியனந்தஞ் செய்தான்
மன்னோ. (ச௭)

அவ்வயினின் தவ்வரசு நம்முனிவர் தலைவனெடு மன்பி னேடுந் [சிச்
கொவ்வையிதழ்க் கருநெடுங்கட் பெருநலமா முலையுமையான் கோயிலெய்
செவ்வனசத் தூட்பணிந்து மற்றுமுள தேவர்தமைத் தெரிசித் தேத்திக்
சுவ்வைநெடுங் கடல்குடித்தோன் செய்தவமா தியுந்கேளாக் களிப்புநீடி.

பொன்பயிலுந்திருக்கோயிற் புறத்தினிலுற்றிருந்து முனிபொற்றான் போற்றி
யன்பிலெளிபேனையுமோர் பொருளாகக் கொண்டருள் செய்யப் பறத்தின்மூர்த்
கொன்பயிலுந் சுவச்சுடரோயானி பற்றும்பணிவிடைபென் கூறுகென்றான்
மின்பயிலுந் தனிவேலான் தனைநோக்கி முனிவர் பிரான் விடம்பு காணல்

வேறு.

எண்ணிநிஞ் செல்வ மிளமைமெய் கணத்தி லிப்பதா யுழிந்திடு மென்
தும், புண்ணிய மறநுந் கழிவிலை யகனிற் புல்லிவ் புண்ணிய மதிகம்
பண்ணிநிந் தவத்தா லிபாவையு மருவாப் பயின்றிடு மனைமமா தவத்திற்
கண்ணுதற் பிறைச்செஞ் சடைமணி மிடற்றுக் கடவுடன் பூசனையதிகம்.

மருத்துள வணிமாந முசலினோர் பாமு மற்றவர் செல்வமும் பிறவு
நிருத்தனைப் பூசை புரிந்திடு பயனே நிலவுமப் பூசைசன் கையா
லருத்தியிற் செயலே யறையுமான் மார்தக் மன்றியன் னிபவடி வதனி
லொருத்தரார் செய்வீத்திடலுமா மவற்றுவாய்ந் துசயம்புலா மிலிங்கம்.

இன்புற வொருவன் றுன்புதிதாக வியற்றிடு மறந்திடு வொருவன்
முன்புசெய் திருந்த வறத்தினுக் கிறுந் முந்தாநச் செய்திடா நிருக்கிற்
கொன்பயில் பலனங் சென்மடங் கினிது கூநிந் டறவழிந் திகொற்
றன்பொருண்முயற்சிகொண்டடை வினங்கச் சமைப் பித்தசதமடங் செய்
தும். (சக)

அரனடி யவர்கட் களித்திடு மெவையு மரன்சையி லளித்ததே யாரு
நிருபநீ யினைய புனிதமா தலத்து நித்தன்வாழ் சினகர மெவரும
பரிவுட னீடு திருப்பணி யியற்றிப் பான்மகிழ் பூசையிற் செய்வீத்
துரியமெய் யடியார் தமமையும் போற்றி யுமாபுரி யருளடை கென்றான்.

இத்திற முனிவ னிசைத்தசொற் சென்னி யெழின்முடிச் சென்னிநாழ்ந்
தேற்று, மெய்த்திற லமைச்சர்க் கிசைத்திட வவர்கள் வினாவினே வலர்
களைத் துறைதோ, துய்த்திட வனஞ்செற் றனிககர்வருத்தற் குரியவாசிற்
பதா லுணர்ந்தோ, ர்த்தொழிற் குரிய கருவிசளுடன்வர் தளவிலர் சூழ்ந்து
கா டெறிந்தார். (ருக)

செழிதரு கஞ்ச்கால் வினைஞர்வா ணவியத் திண்படை யெறிதலுமாங்கே
யறைதரு மருத வனத்துறை யிறையோனடி தொழும்பர்ப்பலவினைபோற்
பறவையும் விலங்கு மெறித்தன வவர்கள் பவத்தொடக் கென்னவேரோடு
முறிதர லுற்று வீழ்த்தன போலு மொழிந்திடு தருக்குல மெய்கும். (ருஉ)

வனமறப் போக்கி நிலனுறத் திருத்தி மருதநா யகப்பெருங் கடவுள்
சினகரத் தனைமுன் மயனினி நிலங்கச் செய்தவா நெழில்படப் புதுக்கிக்
கனமுறப் பின்னுத் திருப்பணி பலவுங் கண்ணென் னகரமேற் காண்பா
னினமுகி லுறங்கு நேயிமால் வணாகே றையிலுட னகழிசு முமைத்து. ()

மாகமார் குடுமி மாடநீண் மறுகு வகைபடு மாவணங் கவலை
யேகநா யகன்வந் தனுதினம் பவனி மியங்கிடு பெருந்திரு வீதி
வாகுறு தெற்றி சாளர வொழுக்க மன்றபொன் மேடையாடாங்கு
பாகுறு கழக மூபர்மணித் குலங்கள் பார்தினி தொளிர்நிலா முற்றம். ()

மாதவர் மடங்கள் பயிலறச்சாலை மருவுறச் செய்துமற் றனந்தங்
கோதில்சீர்த் தெருவு மியற்றிவெங் களிறு குலவேழிற் றேர்பரி நிலையுந்
தாதுறு மலர்ப்பூஞ் சோலைபைங் கமுகு தழைந்தேழு தெங்குவெண்கதலி
குதரீன் வருக்கை கூவல்பூந் தடாகத் தொகுதியு மிலங்கிடவமைத்தார்.

அறைகழ லரசு னேக்கியுண் மகிழ்வுற் றணிநகர் சாந்திசெய் தோங்கு
மறையவர் மன்னர் வணிகர் வேளாளர் மற்றைய சாதிய லொவர்க்கு
முறைபெற வீதி வகுத்தினி தளித்து முந்துபொன் முதலிய வுதவித்
துறைபயில் வேணி மருதநா யகர்க்குச் சூழ்ந்திடு பதியெலாங் கொடுத்தா.

அலகில்பொற் கலையு முயர்ந்திக் குறையு மணிமணிப் பணிகளு மீந்து
கலையிய லாதி சைவராற் பூசை கருதியே மூன்றுகா லையினு
மிலகிடச் செய்து தானுமந் நகரத் திலங்கொரு மாளிகை யிடத்துச்
சுவவுறுஞ் சேனை நெருங்கவிற் திருந்தான் னுன்னல ருள்ளமு நடுங்க. ()

இருந்திடு வளவன் மற்றைநாண் முனிவ னிருக்கையுற் றடிமலரிறைஞ்சித்
திருந்தெழின் மருத நாயகன் றனக்குத் திருவிழாச் செய்திடு சென்னப்
பொருந்துமென்னெஞ்சப் புகழ்மிண்டதற்குப் பொருந்திய மதியெதுநாள்
யா, தருந்தவர் தலைவ வென்றனன் முனிவனவன் றனைப் புகழ்ந்தினிதிசை
க்கும். (இஅ)

மாயிருஞாலத் திருந்துளோர் பாவ வலியெலாந் தொலைத்திடு மெவர்க்குந்
துயதாக் கிடெமங் கலத்தனை வளர்க்குந் தொடர்ந்திடு முத்தா நெறியி
லாயிரங் கதிரோ னடைமுதன் மதிமற் றன்னதி லுயர்ந்திடு பூசு
மேயநா ளதனைத் தீர்த்தநா ளாக்கி விழாவினி திபற்றிட லாகும். (இக)

பேசிடமேனைத் தலத்தொரு கோடி பிறங்குநற் பசும்பொசும்பொ னிந்தது
வாம், பூசநா ளினிலீண் டனுவள வதனிற் பூசுரர்க் களித்திடு தான
மாசில்போ னகமெண் கோடியந் தணர்க்கு மற்றைய தலத்தளித் திடும்பே
றீசனன் பருக்கித் தலத்தினத் தினத்தி லீர்திடு பிடியன முதவும். (சுஅ)

உடையவர் பூச நாளிலுண் மகிழ்வுற் றுதவில லென்னில்யா தேனுங்
கடைபடுமவர்கள் வாழ்வுசின் னாளிற் கன்வராற் பகைவர்க் டடம்மா
லிடைமருதென்னுமிதனிடையின்கு மெழில்விழாக்கண்டெமகிழ்த்தோர்
விடையவன் மலர்த்தாள் பணிந்துளோ ரிவர்கள் வியன்சிவ புரியினில்வாழ்
வார். (சுக)

விழவுநோக்கிடுவானெழுந்தொருதடையான் மீண்டவர்மேவுநரினைந்தோர்
முழவொலிகேட்போர்நோக்கமுற்றடைந்தோர் முன்னுறக்கண்டவரவனா
யெழில்விழாச்சி றப்புவினவினோர்வருவோரிடத்தினிலெம்பிரான்னைக்கு
மொழிதருபொருள்யாதேனுமீந்தவர்கண் முதியசீர்த்தேவராய்த்திகழ்வார்.

அத்தகை மதியு மடுத்ததன் னதனி லமார்தங் குரவனு ளதுவு
முய்த்திடு மவன்றன் வாரமுங் கலையா லுடுபதி நிறைந்திடு திதியு
மொத்தணிகின்ற தின்னதுத்தமமா மொளிர்விழாத்தொடங்குவென்றான்
மெய்த்திற லரச லுவகைமீக் கூர்ந்து வீருப்புட னவ்வணத்தொடங்கும்.

மருவனர் மலர்ப்பூம் பெழிலிடை மருதார் மருதநா யகனெழிற் பூசத்
திருவிழாவினுக்குவந்திருந்திறையோன் நிருவருளடைந்துசெல்கென்னக்
கருநடர் தெலுங்க மாரிய மராடங் கூவுடமா தியவுயர் நாட்டு
நிருபர்சுடமக்கு மனமகிழ் யோடு நேந்தர வனாந்துமுன் விடுத்தான். (1)

ஒங்கெழிற் கனக வனாக்குல மென்ன வுயர்மணித் தேர்கள்செய் வித்துத்
தேங்கமழ் மருத நிழலுறை யிறையோன் சினகர மெங்குணும் விதானம்
பூங்கொடி மகர தோரணர் தொடலைப் புகழ்நடைக் காவண மாக்கி
தாங்குபொன் வீதி யலங்கரித் திடுவான் நழங்கொலி முரசறை வித்தான்.

வாரண மிசைநின் நறைந்திடு முரசின் வளரொலி கேட்டுள மகிழ்ந்து
தாரண வுறுபூங் கோதையர் மணைர் கவின்மனை பொறுமுளை வளைத்த
பூரண கும்ப மினியபொற் கொடிகள் பொலிவுறச் செய் தவீ திகளிற்
ரோரண மலர்ப்பூம் பந்தர்கள்விரித்துச் சுடர்மணிப்படலைகணிகைத்தார்.

மணிலிளக் கெடுத்த தமனிப்ப பாவை வாயில்க் டொறுமுற நிகைத்தார்
கணிதரு சுமகு தெங்கினோண் குலைகள் கதலிபைங் கன்னல்சன் லினைத்தா
ரணியணியுரிஞ்சுவதிர்ந்தபொற்பொடிகளடங்கிடப்பணிப்புனலிறைத்தார்
கிணிதரு தத்த மனைதொறும் வதுவை செய்சுலிற் பிறவுமே லமைத்தார்.

தன்னிடு மோலை கண்டிடு செங்கோற் றங்குவெண் குடைப்புர வலர்க்
ளின்னிய முழக்குங் கடகரிச் சுறவு மிளவிவண் டரங்கமு மெழிற்றே
ொன்னுமொண் கலனும் பரந்திந் சேனை யிரங்கடல் சூழ்ந்திட வெழுந்து
மன்னிடு மகிழ்ச்சி யுடன்றிடை டொறும வந்திடைமருதினர் புகுந்தார். (2)

வளவன்மற் றவரை யெதிர்கொடு மருத வனத்திறை மலர்ப்பரம் பணிவித்
துளமகிழ் சிறப்பும் வசதியு மவர்கட் குதவின னுயர்விழா நடக்கும்
வளமையோர் தவனித் தலத்துறை பிரரும் வானநா ரெகநாட் டினரு
மளவில்பே ருவகை தன்னுடனீடு மவரவ ரூர்நிமேல் வந்தார். (சுக)

சென்னியுன் மகிழ்ந்து மாதவற் குறுகிச் செய்தவுஞ் செய்பவுருகாத்து
முன்னதர் காவும் சாத்தன்மா காளி முதலியோர்க் கணிவிழா நடாத்தி
யென்னைய னென்னு மைங்கரக் கடவுட் செழில்விழாத் தனியினி தியற்றி
மன்னனா ளிடபத் துவசமேற் றுவித்தான் மருதநா யகனுள மகிழ. (எய்)

அத்தின முதற்கொண் டேகநா யகனீ டணிதரு பொற்கலை மருடம்
நித்தில வடங்கள் கதிர்மணிப் பதக்க நிலவுமிழ் மகரகூண் டலங்கள்
சித்திர மணிக்கங் கணங்கள் கே பூரந் திகழ்மணி நூபுர மாதி
மெய்த்திடு பணிபூண் டெழில்கொள்வா கனத்தின் முற்றிழை யுமையுட
னெழுந்து. (எசு)

நாரணன் பிரமன் புரந்தர னாதி நவிலுமெண் முசைபுரந் திடுவோர்
தாரணி வசக்கன் வைரவ ரியக்கர் தண்மதிக் கடவுளா தித்தர்
போரணி நெடுவேற் றுனவ ரிமையோர் போற்றுகந் தருவர்விஞ்சையர்கள்
பாரிடத் தலைவர் சித்தர்மா தவர்கள் பார்த்திப ராதிமா னிடர்கள். (௭௨)

வம்பவிழ் கோதை யரம்பைய ருரக மடந்தையர் வயங்கெழு மாத
ரம்புவி யிடத்துப் பேசைய ராதி யணியிழை வனிசைய ராவரும்
பைம்பொ னீள்வீதி யிடத்திலும் புயல்கண் படுகை மண்டப மீதுங்
கம்பயில் சிகரி மணிமதி விடத்துங் கணங்கொடு நின்றுபோற்றிசைப்ப.

வேறு.

படகமொண் சங்கம் வீணை பசுந்திடு தருணி பேரி
குடமுழா முரவ மொந்தை கொக்கரை தடாரி தாளந்
சுடமுறு முருடு சக்கை சல்லரி சூழல்டா முரசி
திடனுறு கொண்ட லோடு திணைகடன் முழக்கந் செய்ய. (௭௩)

தருமமால் விடையோன் வந்தான் சம்பக வனேன்சன் வந்தான்
பெருநல முலையான் மன்னும் பிரங் செழி விடத்தான் வந்தா
னிருணி மிடற்றோன் வந்தா னேகந யகன்வந் தானென்
றுருவளர் மணியிற் செய்த வுபயசின் னங்க ளார்ப்ப. (௭௪)

கவினுறு பாடற் பண்பு காந்தளொண் சுரத்திற் காட்டி
சுவையுற வதனப் போதிற் றுணைவிழிக் சயலு லாவத்
தவறில்சீர்ச் சதியி னேரந் தளிரடி பெயர்ச்சு வைத்துக்
சுவிமுலை மலர்ப்பூங் கோதை கொரம்புநர் கடனஞ் செய்ய. (௭௫)

எண்ணில்வெண் மதிகள் வெய்யோ ரொதிருந் தென்ன வெண்ணில்
வண்ணவெண் டரளத் தொங்கல் வபங்குபொற் குடைகள் சூழத்
தண்ணுதித் திரைந் தென்னத் தரளவொண் பந்த ரோங்க
விண்ணிற்புள் ளினஞ்சூழந் தென்ன வியன்கொழிக் குலங்க ணீட. (௭௬)

ஆவண மென்னும் வேலை யதிலெழு திணை என்னக்
காவணக் கூந்த லார்கைக் கற்றைவெண் கவரி துள்ள
மாவணத் திலங்கல் வேலை மலர்ந்திடு செம்பொற் கஞ்சப்
பூவண மெனத்தீ பங்கள் பொலிந்தவெண் ணிலாத வெங்கும். (௭௭)

காவிரித் தென்சா ரோங்குங் கவின்மணி மண்ட பத்தின்
மேவிவீற் றிருத்தன் னோர்க்கு வேண்டிய வரங்க வீந்து
கோவிலுற் றினிதுநீடு கொடியுகந் திறக்கிச் சூழ்ந்த
தேவர்கள் முதலி னோர்க்குத் திகழுறு விடையு மீந்து. (௭௮)

மாற்றருஞ் சிறப்பின் மிக்க மடங்கலா தனத்து மீது
வீற்றிருந் தன்னமற் றிப்பால் வேந்தனுண் மகிழ்ந்து சென்று
போற்றினன் முனிவன் தன்னைப் புகழ்ந்தன வைனுக் காசி
சாற்றிவெண் ணீறு தெற்றி தரித்தன னுவகை கூர்ந்து. (௭௯)

சென்னிதன் ஹிருக்கை பெய்தித் தேவர்தன் னவர்க ளியர்க்குந்
துன்னுறு வரிசை நல்கித் தொகுமவர் தன்னை யேவி
மன்னர னருளி னாலோர் மகப்பயந் துவகை பெய்திப்
பின்வரும் வருடந் தோறும் பெருவிழா நடத்தல் செய்து. (அக)

பிறங்குபல் காலம் வாழ்ந்து பின்பு ன் னரசு தன்னை
மறங்கினர் நெடுவேற் செங்கை மைந்தனுந் குதவித் தான்சென்
றறங்கினர் சிவலோ கத்தி லமர்த்திப் புனிதன் செய்ய
நிறங்கினர் பதார விந்த நிழலின்வீற் றிருந்தான் மன்றோ. (அஉ)

உரோ மசன் பின்னு வாங்கே வுயர்மரு திறையோன் பாந்
சரோ ருகம் போற்றி நீய் தவம்புரிந் திருந்தா னிப்பால்
விரோதமில் வருந்த வத்து மிருகண்டு வென்னு மேலோன்
வரோதய னென்ன வோது மாரீக்கண்டன் பேறு சொல்வாம். (அங)

உரோமசச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம் ௪௩௮௨.

உ

மாரீக்கண்டச்சருக்கம்.

மாத வப்பெரு வாழ்வுறு மாரீக்கண்ட முனிவன்
வேத நாதமுந் தனாகடன் முழக்கமும் வீரவுந்
கோதில்சீர்க் கூடலு ருறை யிறையவன் குளிர்பொற்
பாத பங்கயங் கூற்றின்மேற் படப்பிரிந்த தற்பின். (க)

வேலை சூழ்புவி யிடைப்பல தவங்களின் மேவி
பால லோசன னுமைக்கொரு பாசமுன னளித்த
கோல மின்புறக் காணிய வுளத்திடைந் குறித்துச்
சில மாதவம் பலபகல் செய்துசெய் தினைத்தான். (உ)

ஒருத லத்துமத் திறனெதி ருந்நிடக் காணன்
கருது வண்புக் ழிடைமரு திடத்தினிற் கலந்து
பொருத ரங்கமொன் மணிபெறி பொன்னிநீர் படிந்து
மருத நாயக னடிமலர் வணங்கினின் றேத்தி. (ங)

பரிவி னோடொரு சிறையிருந் தெதிர்வரு பன்னு
ளரிய மாதவ மியற்றின னவனுமவர் தன்பர்க்
சூரிய நாயுத னுமையுடன் கருணையுற் றும்பர்
விரிகொ ணண்மலர் சொரிதர மேவிமுன் னின்றான். (ச)

வேறு.

ஒருவடி வதனி லொருபுறத் தான்மற் றொருபுற முயரொழி னுமையான்
மருவதன் புறநீற் றணியுறு தவள மலர்ச்சடை நீலவொண் மிடறு
பரவெழின் மார்பிற் பணியணி பூணூல் பகர்புலித் தோலுடைப் பாச
விரவுது தடக்கைச்சிலம்புறுமலாத்தான் கீரவொண்மணிவட மதின்மேல்.

நவிலுறு முமைதன் வடிவெழிற் பசுமை நான்மலா நிறைதருங் கூந்தல்
கவிலுறு முயாகுங் குமமொளிர் மிடறு கச்சொடு கதிர்மணிக் கவண்சூழ்
குவிமுலைவளாமார்பிலங்கெழிற்பட்டிக் குலவுதுண்ணிடைமணித்தொய்க்
கை, திவனொளி மணிப்பொற் பாடகஞ் சதங்கை திகழ்த்திடு சேழிப்
போது. (சு)

என்னவோ திடமின் னிவைகல னிடமா யிலங்கிடக் கணுதிபர் சூழ
முன்னர்நின்றிடலுங் கண்டிகைசெழுநது முளரிநாணமலர்ப்பதமிறைஞ்சி
மன்னுள முருகுப பரவச டைய மலர்த்கணீர் சொரிதரக் கரங்கன்
சென்னிமேற குவித்து நின்றனன் பின்னர் தெளிவுபெற நின்றுனந் துதிந்
கும். (எ)

நீலமார் மிடற்றாய் பவளமால் வடிவி னீறணி நிருக்கனே போற்றி
வேலினைநிசர்க்குமவிழியுபை மொருபால விளங்கவந்தெளிபனேனகாண
பாலுயின்சவையு வேறுவேறிருக்கும் பரிசெனநின்றனேபோற்றி
யேலுமெயயனபாக்கெளி. நேபெழிலுகு முடைமருதிதைவனேபோற்றி.

ஆறுநாணுன்பாலடைநகல புருசுவடற்படைகொண்டெனைப்பிடிப்பா
காறிவ் திடிலெவ் தாலனைககறுவுகொண்டெனத் துயிர் தனைசுருடித்தா [ன்
யின்றுமென்கருகது முடிந்திடவுனமயாளிலங்கொருபுறத்துடனின்ரு
யென்றுமென் தனைககாததருளவன் மலர் பையிடைமருதுதைபரஞ்சுடோ

எனசுதுதித திடலு மெதிரு ப டிய ந் விமமபுவான் முனிவர் டிலை
வினைததுப ரகற்று முனசருந் தவமு மிருந்தநின் பத்தியுந் துதியும்
கனக்கநா முளத்தின் மகிழ்ச்சிசெய் தனந் சருதிய வரங்கன்கே னென்றன
சினக்களை களைந்து தவப்பயிர் வளர்க்குந் திறலினு னின்னவை பகரும.

நிலவுறு மிமையோர் சிலைவரு முனர நின்னரு டன்னெடு நீயு
மிலகிடவெளியின்றென்னைபாண்டனைமற் நிளிவரமிதனில்வேமென்னே
குலவுறு மினைய தலத்திலவந் துன்றன் குறாகழற் பதமலர் பணிவோற்
கலகிலெவ் வரமு மளித்தருள புரிந்தின் டவர்கோ யாண்டிட வேண்டும்.

கொடியதிக கயங்கணிலைபிறழந் திடினுங் குளிர்கட லததரத் துறினு
மடியனே னின்பாற சிறிதவைத திருக்கு மன்பினிற சூறைவுறு தருளிக்
கடிமழ் சடுக்கைத் தொடைபுனை வேணிக் கண்ணுதற் பராபரவெனக்கு
முடிவினி லுனநன் மறைச்சிலம பரந்து முண்டகப் பதரதுனைதருவாய்.

நின்பணி விடைகள் புரிந்துளோ ரடிசில நிதியொடு கலைமுத வியநின்
என்பர்கட் கனைய தலசதிடை யளித்தோ ரழிவிலா நிலைப்பத மருவி
யின்பமுற் றிடவும புரிதியென் றிசைத்தா னிசைத்திடு வரமொலா முதவி
மின்பயில் வேணி வரதனந் நிலையே விமலைதன் னெடுமகிழ்ந் திருந்தான்.

வீற்றிருந் தருளந் பிறைமதிச் சம்பல விமலைநிப் பெருநல் முலையைப்
போற்றிவந் தனஞ்செய் தனுதின் மினிது பூசனை புரிந்துபல் கால
மாற்றருந் காதல் கொண்டொர்க் கண்ட மாதவன் பின்னுமான் கிருந்தான்
மேற்றனிச் செங்கோற் சகிர்த்திமன் னவன்நன் வியனுந் சரிதைகூ றிடு
வாம். (சு)

மார்க்கண்டச் சநுக்கம் ழுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௪௭௪.

தத்தியின் குழாமும் பாய்மாத் தானையு மருங்கு போத
மைந்தர்கண் முன்பு செல்ல வண்புகழ்த் தண்டி பின்னர்
வந்திட மறுகி னூடு மருவுபோ திரண்டும் வாடோர்
சுத்தர மலரின் மாரி சொரிந்திடப் பவனி யுற்று. (ஏய்க)
மின்னுபொன் வரையிசீனாகு வெயின்மணித் தேரி னேறிப்
பன்னிடு புனந்த நாளிற் படொழிற் பவனி வந்து
மன்னிடு பூச நாளின் மால்விடை யேறி நீடு
பொன்னியுற் றினிய தீர்த்தம் பொருத்திய வெவர்க்கு மீர்து. (அய)

உ

சு.கீர்த்திமன் சருக்கம்.

மந்தமா ருதஞ் சூழ்பொழி லிடர்நுறு மலர்கள்
சிந்து தேறலின் சிறுதுளிக் குலங்கொடு சிதறி
நந்தலில் வெழின் பாடல் திகளெலா நூர்தேன்
கந்த ரோங்கிடு முயர் மதிற் கச்சியி ளுறையோன். (சு)

வன்ற னிப்புலிக் கொடியினுள் பன்னவர் திவசன்
றுன்று தெண்டரைக் கடல்புரை சேனையன் சுந்தி
யென்று ரைத்திடு பெயரிடு னிராவலர்க் கென்ன
மன்ற தன்பொரு ளியாவையு மதித்தது விடுவோன். (உ)

காம னேனெ னு பெழிவிடன் கலையெலா முணர்ச்சோ
னாம வேறையான் மகளிர்சக் கயனவண் டினமும்
தாம மார்த்து வரிசுறார் தகங்கிடு புயத்தோன்
மாம திக்குடை நிழலி லில் வையகம் புரப்போன். (க)

அவ்வி னேருறு கண்டனு மவனடி யவருஞ்
சொல்லு மன்னதன் பொருளுடன் றிறைஞ்சிடு தாயோன்
வல்ல வஞ்சகப் பகைவர்தன் நஞக்கொரு மறவோ
னல்ல வர்க்கவர் புதல்கரி நெழுமுறு நண்பன். (ஈ)

புன்க ணுற்றிடி நெளியவர் புலியிடைப் பொருத்து
சுன்க ணிற்கொடு நோயுறு மவனொனத் தனரும்
வன்க ணுளரைத் தண்டனை மருவுவித் தவரீமே
னன்க ணுறநிட வியற்றலோ னல்லறம் வளர்ப்போன். (இ)

இந்த நீர்மையி னின்பமுற் றிருந்திடு நாளின்
மைந்த னின்மையாற் சிறியதோர் மனக்குறை யெய்தி
யந்த ணுளர்தம் பூசனை வீரகங்க ளாற்றி
முந்து தீர்த்தங்கள் படிந்துசார் திகன்பல முயன்றான். (ஊ)

இனைய வாற்றியு மகவுதித் திடாமைகண் டிரங்கி
யினைய நீடவை மருவிடு மவனுயிர் போல்வார்
புனையு முத்தமிழ் முனிவரன் பொன்னடி வணங்கிற்
றினைய னீவனின் றேல்வழி சாற்றுவ னென்றார். (௭)

சந்த வெண்குடைச் சுகீர்த்தியுந் தருவதா மிடென்
றந்த மாதவ னெங்குளா னெனவினி தாய்த்து
கந்த நெய்தலொன் மகளிர்கண் காட்டுவென் காட்டில்
வந்தம் மாதவ முனிவரன் மலர்ப்பதம் பணிந்தான். (௮)

மிக்க தென்வரைச் சிசாமணி யாகிய மேலோன்
றக்க வாசிக னொடுபல முகமனுஞ் சாற்றி
மக்கண் மற்றுளா நிசுழ்ச்சியும் வினவனும் வளவன்
விக்கினு னென் நின்றுன் விழுப மீ தார. (௯)

என்ன கத்திடைத் தாயருநர் கென்றன் முனிவன்
மன்னர் ரென் களவிலா வளங்கன்மற் றரித்தீ
மன்ன உற்றிலிப பெருப டித் வெய்தின னவற்றே
பின்ன லுற்றன் புதல்வர்க ளீந்திடா னையினால். (10)

அலகில் புண்ணிய தீர்த்தி க ள டுனே லுழை
யலகி ல் தருநர்க் கிசைவுறு தானமு பளித்தே
னலகி னென்பு க ளாற்றினென் றவர்பல ன் றைத்தே
னலகில் சார்திகள் செத்தன ஞங்கும தருனால். (11)

சிந்தி டப்பெறு தளவையோன் செல்வமு மதவே
ளந்த முர்விதி மங்கையு மனர்தீ டறியு
மிந்தி மன்பெறு பெருமு மெய்திவாழ்ந் தினு
மைத்த றினறெனின் பற்றத்தார் வாழ்வெனப் படுமோ. (12)

கருணை யுற்றினி பேணுமோர் காதல னுதவி
யிருமை தன்வினு மெளியனே னிவ பமுற் றிடநீர்
புரிய வேண்டமென் றுணர்ந்தன் பொதியவெற் புறையோன்
வெருவ ரோலையெ யிடத்தினே னருண்மென விளம்பும். (13)

செந்தெ லோங்கெழிற் கன்னவிற் செறித்திகி மருதந்
துன்னு வேல்விற் சூழ்மு கிலங்கிடை மருத
மன்னு செஞ்சடைச் சோதிபால் வயங்குமோர் மருத
மன்ன திற்புந் திசைத்திடு மளிக்குல மருதம். (14)

கருமை யுற்றிடஞ் சிறைவரிக் கணமிசைக் குறிஞ்சி
பரவு வாணிடைச் செலவுறு பருவரைக் குறிஞ்சி
மருவு தேன்சொலார் கூந்தலை மாணநன் குறிஞ்சி
புரவு தண்டடன் முகிற்குல முல்வு டால் குறிஞ்சி. (15)

சொற்றி டாயிடைத் தூயபொன் னிழையினு னெய்த
ஹற்ற மென்கலை மாதரா ரொளிகொள்கண் னெய்தல்
பற்று மாடவா தங்கண்மேற் பார்வையி னெய்தல்
கற்ற தாமுல குயிர்கண்மேற் கணைமத னெய்தல். (௧௦௬)

நலங்கொ ளித்திரன் கலைமக னுயகன் முல்லை
நிலங்கொண் மாதவன் போற்று ம் கெடும்பதி முல்லை
வலங்கொள் வேற்றடங் கட்பிழை வாணுதன் முல்லை
யிலங்கு மூரலா ரிடைக்குடி யிருத்திடு முல்லை. (௧௦௭)

ஏகி யங்குரு லீனாவினி லினைத்திடும் பாலை
மேக மென்மொழிக் கூட்டலாள் விளங்கொரு பாலை
பாக முற்றிடு பரமனைப் பணித் திடப் பாலை
யாகி லுன்மனத் துபொலா மடைத்திடும் பாலை. (௧௦௮)

முன்ப னிக்கநர் குறாள் பூனை முடித்துத்
தென்பு லந்தவ் பூசையாந் சிராத்தமு மியற்றி
லின்ப மைத்தனுந் திடுமென்று னிறைவனே மெவையு
மன்பி னீவனே பிதிர்க்கனென் னென்றன னரசன். (௧௦௯)

வேறு.

பகரொருந் தனத்தாற்றுந் தாரணமெய்திப்
பசாசடர்ச் சிறுத்திடுகொர் தாடுகினுற்றோ
ந்கலுறுவெம் பசிராணி லுணவிலாம
விடருறுப்காற் புலியிடைச்சம் வருக்கத் தோர்க்கு
மகவிலையா குகவென்னச் சயித்தல் செய்வார்
மற்றவர்கங் கருங்கிறைவர் பிதிர்க்க ளாகும்
புகழவரைப் புத்தா லன்னைத் தம்மைப்
பொருபிழைத் திகுச்சருக்கும் புதல் லீவர். (௧௧௦)

இத்தவரை யதிசர் மிவர்கட் சீச
னீதததுவே யிவர்பிடுந் பிதிர்க்க ளாகும்.
முத்தறஞ்செய் திறத்துகா ராயி னோர்க்கு
முதல்வர்கில ரவர்தேவ பிதிர்க்க ளாகும்
வந்தமுறை யிவ்விருவ ரிடத்திற் பூசை
வளரிரவி பூசையொடு மதியின் பூசை
சத்திரனம் பிகையிரவி யீச னாகுஞ்
சாற்றிதனாற் பிதிப்பூசை புறம்பன் னாமால். (௧௧௧)

பரன்பூசை கொள்ளுமிட மநேக மாகும்
பகரவற்றுட் பிதிர்க்களுமோர் தான மாகும்
விரவுமவர் மகவருளிச் செய்த னானும்
விதுபுனைவோ னருளையா முறையீ தாகு

மருவுமித்த வகைப்பூசை புறஞ்செய் தற்கு
 மருதவனந் தனிலி பறற லதிக மாகுங்
 கருதுபவன் வினாவினுறு மிழற்கோர் காலை
 காவலகே னெனமுனிவ னியாட்பு மன்றே. (௨௨)

சுத்துலவு ம் வயன்மருத வனத்தின் மேவு
 நம்பனடி தொழப்பருவர் தோறுஞ் செல்வே
 னித்தனுமாங் கென்வாவு நோக்கி முன்னர்
 நிறையருளி னெனநிற்குஞ் செல்போதெல்லா
 மித்தகையிற் செல்காலத் தொருநாள் மார்க்கத்
 திலங்குபகற் போதிவிரு விசு பு தன்னி
 லத்தவென வடயவென வையோ வென்ன
 வபயமெனக் கரையொலி யெழுந்த தர்ம. (௨௩)

அவைசெவியிற் புதலுமென்னே வுலக மெல்லா
 மல்லலுறு கின்றதென விமக்க மொழிநீர்
 சிவசிவவென் றானினிநோர் கணத்தி லென்முன்
 சிவந்தறிந் குறைபயிற் குழிகட் பேழ்வாய்
 கவிலுகெடுங் கழுத்தினரம் யலகை பென்ன
 னண்ணினர்க ளகேகருட ல்லத்தம் பாயத்
 கவலையுறு ரெஞ்சிவெடு பாயத் தன்னுற
 கட்டிண்டு வெட்டிண்டு கண வீர சோற. (௨௪)

ஒதுபவ னெனைத்துதித்தம் மருத பாக
 வுற்றவரை தோக்கியா ளீயிற் டாவர்
 யாதுபவ மிழைத்தீர்க ளென்றே னன்னுந்
 யாங்குப் பிற னில்விழைந் லெனியோர்க் கின்னல்
 வேதநிந்தை நெய்வநிர்நை மிகோர் நிந்தை
 விளம்பிடுமே லவர்பசிக்க வுண்டல் பஞ்ச
 பாதகங்க ளழிவழிக்கு முதல வாயப்
 பாவங்க ளெண்ணிற் த வியற்றி நோர்கள் (௨௫)

எங்குளவந் துறப்பிடி த்திவ் வுருவ ள்கி
 யெரிக்கண்ண ரிதழ்கடிக்கு மெயிற்றி நோர்கள்
 பொங்குகடுஞ் சினத்தரிடிக் குரலர் பாணுட்
 பொருந்துமிருள் வடிவினர்க ளியம னேவு
 கிங்கரர்க ளெண்ணிறத்தோர் பாசத் தார்த்துக்
 கிளைத்திடுமே விலைக்குலம் வேல்வா ளாதி
 யங்கைநெடும் படைகளினுந் குத்தி வெட்டி
 யடித்தலற வலறவிழுந் தேகி ளர்கள். (௨௬)

ஏகமன் முன்வித்தா ரவன்மற் றங்கு
 நெங்கள்சிற்த் தனிற்கால தண்ட மேதறிப்
 பாகுறின் றியாங்களுரைத் தனவு நீதி
 பரிவுறுதன் கணக்கரிசைத் தனவுங் கேட்டு
 வேகமுறு நரகினிடை யிவர்க டம்மை
 விதித்துமுறைப் படிதண்ட மியற்று கென்ற
 னைகவெழுத் தனர்பின்னு மடுக ரங்கே
 யாலமென வளைத்தனர்கள் கொண்டு சென்றார். (உஎ)

வேறு.

மன்னு துச்சக நரகிடை மருவுற விதித்திட்
 டன்ன திற்பிறன் மனைவியை யிணைத்தவெம் பவந்தாற்
 பன்னு செந்தழற் காய்த்தசெப் பெழிலுறு பாவை
 தன்னை பெய்யுறத் தழீஇக்கொடு தளர்த்திடச் செய்தார். (உஅ)

விரும்ப லுற்றய லாடனைப் பார்த்ததான் மேவு
 பெருமப வத்திஹற் புலத்தத் தமத்திடைப் பிறங்கு
 மிரும்பி னுக்கிய துண்டவெங் கக்கைக னிஹற்
 ரொருங்கு கண்களைக் கொத்திமித்த் துலேதகிட விடுத்தார். (உக)

விண்டி டிந்துவு மிவியு மேவுநாள் பிறர்வீட்
 ண்டை பாதகத் தேவங்குதுற் கடத்திடை யுற்று
 மண்டி கக்கைக ளுழலிடை வைத்தகட ரிருப்புத்
 துண்டமிட்டிரா ளினைத்துணித் திடவெதிர் தொடுத்தார். (கஉ)

தந்தை தாயர்கண் மூத்தவர் சாற்றிதி றொழியை
 மூத்து கேளுற மதத்தினுன் மூண்டவல் விணையின்
 வெந்த ழற்கொடுந் தெக்கிலிட் டரைத்திட மெல்து
 சிந்தை கொந்தறி வழித்திடச் செய்தனர் பலநாள். (கக)

தனையர் தந்தைதாய் முகிர்த்துளோர் சார்த்திதி கிளா
 ரிணையர் வெர்பசி யறித்திருந் தினிதுறப் புசித்த
 விணையி னுற்புகல் செம்பினை யுருக்கியாய் விதித்துப்
 புனைகொள் பாசத்தி னடித்தனர் பொருத்துறப் பலநாள். (கஉ)

பெரியர் தங்களை கித்தனை பேசிய வாய்ப்புற்
 சரிய நீள்கவு ளடியுமென் றடித்தனர் சரித்தார்
 தெரியு மும்பிறர் பொருள்சனைக் கவர்த்தி திண்கை
 யரியு மென்றரித் திட்டன ரபயமிட் டலற. (கக)

உன்னு மீசர்தம் மடியவ ளொளியவர்க் குதவா
 தின்னல் செய்கிதி தனுக்களா மிவைகளைப் பிடுங்கித்
 தின்னு மென்றநாய் நரிபுலி கழுக்கொடு சிய
 பன்ன கங்களை விதித்தனர் பதைபதைத் திரங்க. (கக)

கால சூத்திரங் கண்டகோ லாகலங் கராணை
மால்செய் கூடசான் மலியொடு வளர்கும்பி பாகங்
கோலிந் தழற் பிரானரோ தம்படர் கோர
மோலி டின்னவை யாதிய நமகெலா முழன்றோம். (௬௫)

இலகு மொவ்வொரு நாள்களி னென் றொடு மியற்றும்
வலிய தண்டனை தன்னொடு மனமுறு வேகத்
தூலக மிபாவையுங் கணத்திடை யுலாவியங் குறுவார்
சுலவி யேகுதற் கின்னுமத் திறமியைன சூழ்தார். (௬௬)

வேறு.

இன்னமுமென் செய்வர்களோ உறித்தி லேமே
லிவ்வுழிநீர் சிவசிவமென் றுரைத்த சத்த
மன்னவர்கா தினிற்புகலு முட்டை நோக்கி
யகன்றனர்க ளெமைவிதித்து நாங்க ளிங்குத்
தன்னினமு றுமதருளா லினிமற் றன்னார்
தொடர்ந்தெம்மை வருத்தாமற் போற்று கென்னப்
பன்னினவர் யானவர்களை யஞ்சேன்மி னென்று
பரவு மவருடனு மிடைமருதி னெய்தி. (௬௭)

முச்சுணுறு பரஞ்சுடடை வணங்கச் செய்து
முதியபுகழ்ப் பொன்னியிடை முக்கு வித்துத்
தொக்கவர் கோத்திர முறைத்துப் பிதிரகளுக்குத்
தூயதில தர்ப்பணமுஞ் செய்வித் தேன்மே
லக்கணத்தி னலகை யுருவாகி லேனர்க
ளமரர்சனா யெழின்மருவி விமான மேறி
மிக்கசுர தந்துபிசன் முழங்க வானோர்
விபன்மலர் மாரிதன் சொரியத் துறக்கம்புக்கார். (௬௮)

அணையதல மான்மியமும் பிதிர்பூசை தன்னு
லாகியது முணர்த்தினையே யனைக ரின்னு
மினையவகை யத்தலத்திற் கதியுற் றோர்க
ள் லங்கிலவேற் சுகீர்த்தி மன்னையு மெய்திக்
கணைடனஞ் சருந்தியோயோன் பதம் பணிந்து
கட்டுரைத்த படியியற்றி லுலகம்போற்றுந்
தனையனு தித்திதி மதன்பினிறையோன் கோயிற்
றபங்குதிருப் பணியாகி செய்தி யென்றான். (௬௯)

வேறு

மன்னவன் குறுமுனிலனை வணங்கினன் விடைகொண்
டன்னம் வாழ்மலர்ப் பொழில்சுலா மணியிடை மருது
தன்னை மெய்தினன் பொன்னியிற் பமந்தனன் சடைமேற்
பன்னிளம் பிடைகுடி தன்பதயுகம் பணிந்தான். (௭0)

மதித்திடும் புகழாதிதூல் வகுத்திடு முறையே
பிதிர்க்கள் பூசையும் புரிந்தனன் பிறங்குவே னென்ன
வுதித்தனன் தனிப்புதல்வன் தன்னுளத்திடை மகிழ்ச்சி
கதித்தனன் சொரிந்தான் முகிலென வொளிர் கனகம். (௪௧)

காற்றுமென் சருகறல் பொசித்தெண்ணுங் காலஞ்
சாற்றுமைங் கனலிடைக் கடந்தனிற் றலேகீழா
நோற்றிடுந் தவப்பேறொரு நொடியினிற் பெரியோர்
மாற்றமொன்றினி லெளிதினிற் கிடைத்திடு மன்னோ. (௪௨)

என்ப துண்மையே யென மகிழ்ந்கிறைவ னுலயத்துட்
பொன் பிறங்கிங் திருப்பணி யலகில பொலிவித்
தன்பி னோங்குடு பூசனை யாணிவிழா நடத்தி
மன்பெரும் பதிநிதிக்கு வை வழங்கினன் மிகவும். (௪௩)

ஒதுவேதியர் தமக்கு ஈன்றிலம் பலவு வி
மீதிலங்கு பல்கால ின் வீரப்பொடு வாழ்த்து
காதன் மைந்தனிப் பூதலங்காத்திடப் பின்னர்ச்
சோதிதன் மலர்ச்சோருகத் துணைப்பத மடைந்தான். (௪௪)

எண்ணரும் புகழ்ச்சுரீர்த்தி மனிடை மருமெய்தி
யண்ணலைப்பணிந் தெண்ணிபதடைந்தவா றிசைத்தேம்
புண்ணியத்தனிங் காவிபுருந் தாம் புரிந்து
கண்ணெய்த்துடப் பணித்திடு சாபமே லிசைப்பாம். (௪௫)

சுசுரீர்த்திபச்சருக்கம் முற்றும்.

கிடைநிடுபுருந் தம்-கிடைந்.

—

உ

காசிபச் சருக்கம்.

எழிலுறு பிரமர் பதினாமி லொருகனெனப் புகழ்காசிப முனிவ
னழலியிழ் திகிரிப் பொருபடை முகுட் டுயாதஞ் சேரியிற் கிறிய
குழலியின் வடிவத் துடன் வினையாக்கோதிலசீர்க் கோலமுன் னோக்கித்
தொழுதிடவேண்டமெனவொருருத்த பொடர்ந்திடப்பற்பகல்கழித்து.)

கனத்திடு தவஞ்செய் தன்றியவ்ருவங் காண்பரிதாரு மத்தவமு
மின்த்தடமீபொழில்சூழிடைமருதிடத்தினியற்றிடினெல்லையிறேன்று
மெனக்குறித்தனைய லத்தினுந் றொருகின்றிடைப் பெருகலமுலையென்னு
மனத்துடன்மருதரிமுலுறையிறைமோனடி. மலர்ப்போற்றினுன் பணிந்து.

பெருமகிழ் வெய்தி யானருட்செல்வம் பெற்றகன் றொருகிறை குறித்துக்
கருதியுதிபற்றத் திணாமணி கொழிக்குங் காலிரித்தண் புனலாடி
யுரிமையினியதி முடிப்பனமுடிசதாங் குறைத்தனை வொடுதுயிலசற்றி
யிவருன்பதலுங்கண்ணனாமலத்தி லிருத்தினோற்றிட்டனன்என்னுன். ()

வண்ணதாபுரம் பட்டிகை யொளிந்தரள மாலிகை மகர குண்டலமேற்
றண்மணிச் சடிகை சுடர்த்தொடி முடலாய்த் தரித்தொரு குழுவியினுருவா
யொன்மதி வதன மினநில வெறிப்ப வுலிடை யசைத்தல் னாகக்
கண்ணன் முனிவன் கருதியாடியே உண்ணுறந் தோன்றினன்மன்னே.

கண்டனன் முனிவன் பணிந்தன நெழுந்தான் சுருத்தினி லடங்கிடாம
கிழ்ச்சி, கொண்டனனெனியன் றனையொரு பொருளாக் கொண்டெழுந்
தருளினே யென்னப், பண்டருசுருதி கொடுபலத்துதித்தான் பங்கமக்கண்
ணனுன் றவத்தால், விண்டிது தியானக மிகமகிழ்த்தேய் வேண்டியவர
ங்கள் கேளென்றான். (௩)

நந்தந் தனதா மோதா முகுத்த நவிலுமிப் பதியுணீ யுறைந்து
வந்துனைக்கண்டு பணிந்துலோர் துதித்தோர் மனத்திடைக் குறித்தவ னொ
வர்க்குஞ், சிந்தையிலவர்க ணினே; திடு வரங்கள் சிறந்திடமகிழ்ச்சிடைவுட
னே, தந்திட வேண்டிமென்றனன் முனிவன் சதுமுகன் றுறையீ துணாப்
பான். (௪)

மெய்த்தவமுனிவ ாமுயின்னேறாத் மேலுளவறங்களு மணித்தே
மித்தலம் போல்வ திசைத்திடு முலகத்திலீயி துண்மையாமறிவோம்
நிபுசனுண் மகிழ்வுற்றிருக்கு றீண்ட லேவ நோர் முண்ணினைத் தனவுதுமீ
துய்த்துணர்கோர்க்குப் புகலுநீய முறறுஞ்சுனை புரிகென்றான். (௫)

முனிவர விவ்வா றருளி விற்பிருக்கு முகுத்தலப் பணிந்தருச்சனைசெய்
தனையவனுரைத்த தன்பினே றெவர்க்கு மறைத்தெழின் றருநாயகனைச்
கனிவுறு மன்பினுலகலா மிதைஞ்சிக் கதியுறத்தானு மர்ச்சனைசெய்
தினிதுறுவரப் பெற்றிருத்தனன் பன்னுளிசைக்குமத்தலத்தின்மாதவத்தீர்.

நீவிருமனைய விடைமருட்டைந்து நிகழ்த்திடு மகப்பயிரியற்றின்
மேவறு பலன்மற றொல்லையின் மீசவும் விளையின் பெய்தலாமென்னச்
சேவலங்கொடியோன் முனிவர்களைவருந்தெளிவுறவுரைத்தான்முனிவர்
யாவருமகிழ்ந் தித்தலத்தினுக்கிணை வேறெங்கு மின்றெனப்பணிந் திசை
த்தார். (௬)

மையறு குணத்துச் செழுந்தவ முனிடீர் மற்றினிச் சூரரம் பிளந்த
செய்யவேற்றடக்கைச் சரவணபவனுந் திகழ்கிடடாதி மாதவருந்
சையமால் வரையினின் றிடைமருதிற் சார்ந்து செஞ்சுடையிலிந்துடனே
பையநாப்புனைந்த மருதநாயகனைப் பணிந்தருச் சிந்தவாறிசைப்பாம். (௭)

காசிபசச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆகிருவிருத்தம்-ருகரு.

உ

குமாரபூசைச் சருக்கம்.

நாக நாடவர் போற்றிடை மாதடைந்து வளந்தரு மகம்புரி வதனூக்
கேகமாதவத்தோர்தன்விடைமேற்கொண்டெழுதலு மிலங்குவேற் குகனூந்
தோகை மேற்கொண் டாங்கெழுந்து விண்ணெறியாய்த் தொடரு மாதவ
ர்களுஞ்சூழ, நாக மென்பணி வோலுறை பதியிடையி னண்ணினர் பணிந்
தகன்றேகி. (க)

தனதெனப் புலவர் துதிபரங் ஞன்று தாவிலாவினன் குடிசெந்தூ
ரினமுகில் வதியும் பழமுதிர் சோலை யேரகப்பதி முதலான
கனமுறு தலங்க ளியாவையு மணைந்து காட்டமுன் பணிந்தினி தேத்தி
மனமகிழ் முனிவோர்க் கிடைமரு தெதுளோ வயங்கிடல் காண்மினென் றி
சைத்தான். (உ)

கண்டனர் சேணினேயிமால் வரை போற்கதித் செழுபுரிசையி னழகுங்
கொண்டலார் பொழிலு மாடநீ னினாயுங் கோபுரச தெழிலு மாலயமு
மண்டு பேருவகை வாரியிற் படிந்தார் வணங்கினர் பரவச மடைந்தார்
விண்டனர்து திகள்கண்டனாவவைவிடாதகொண்டிடைமருதனைந்தான்.

சங்குலா மருதஞ் சூழிடை மருதிற் சார்ந்திறை பதாம் புயம்பணிந்து
கங்கையைக் குறித்தான் குறித்திடுமுன்னர்க் கதழ்வினி லெய்தினைளவனைத்
திங்கள்கு டிறையோற்காட்டிதற்பொருட்டுந் தினைப்பவர் பவந்தவின்பொரு
ட்டு, மிங்குரைந் திடுக வென்றனனவளும் சனுக்கீசதித் கமர்ந்தான்.

அறைதரு மினிய புனிதநீ றெடுத்தாங் காபிடேகமு மியற்றி
நறைவிரித்திடுபோ தாதியாலமலனலந்தரு சிவாகம விதியான்
முறையுயர் பூசைபுரிந்துளமகிழ்ந்தான் முனிவர்களிலங் செழிற் பொன்னித்
துறையினுங் கங்கைப் புனலினு மன்றைத் தூயதீர்த்தத்தினுமாகி. (௩)

கற்பனை கடந்த கருணைவாரிதியைக் கண்ணுதற்பொருப்பினைப்பொருப்பு
விற்பிடித் திடுநாட் பங்கயச் செங்கை விமலனை மருத நாயகனை
யற்புதத் தொமக்கைப் பெரு நலமுலையை யைங்கரக் கடவுளைப்பணிந்து
சொற்படு மலரா வருச்சனை புரிந்து துதித்தன ரளவிலாத் துதிகள். (௪)

வெயில்விரி மணிப்பொற் சிங்கவா தனத்தின் மீது வீற்றிருந் திடுமெங்க
ளயிலுறு தடக்கைக் குமரநாயகன் றனடிமலர் பணிந் தருச்சித்தார்
பயிலுமஞ் செழுத்தைச் செபித்தனர் விதியிற் பரிவொடு மன்றதன் பின்
னோர், உயிலுறைத் செவரும் வேண்டுவ கொண்டு மகமினி தியற்றினர்
மன்னோ. (௫)

பன்னகம் புனைவோ னெல்லையிலமயப்பாவையி னுடன--ல் விடைமேல்
முன்னர் நின்றனன் கண்டி னுறஞ்சினர் நீவிர்முன் வரங்கேண்மி நென்றி
சைத்தான், நின்னடித் துணையை மறந்திடா தென்றும் நியதியாயருச்சனை
செயவு, முன்னியபெறவு மருன்கெனப் பணிந்தார் முன்னவ னீந்தனன்
கரத்தான். (௬)

இவ்வரமேற்று மகிழ்ந்து மாதவர் களியாவரு முமையொரு புறத்து
நவ்வியங்கரத்தோன் பதசரோரு கததினொடறு மருச்சனையியற்றி
யவ்வியற் தலத்தை யகன்றிடா துறைந்தா ரத்தலத் தணைந்திடப் பெற்று
செவ்வியோர்கருத்து மற்றொரு தலத்துச் சென்றிடக்குறிக்குமோ வம்மா.

திருந்திடுங் காலை மருதநாயகன் முன்னீந்தருந் வரத்தினுற்றாங்கள்
வருந்துத் லின்றிச்சித்தி போடொட்டு மனத்தினிற் குறித்தவை பிறவும்
பொருந்தினர் தமவந் தடைந்துனோர் தமக்கும்புகழுறவுதவின னொன்னத்
திருந்துறு தலத்து முனிவரர் தமக்குச் செப்பினன் சூதமா முனிவன். (௭)

மாசறு தவத்தீர் முனிவரர் சூழ வானவர் மிடையிடை மருதுற்
நீசனை மருத நீழலினுறையு மிறைவனை யிலங்குவே லமலன்
பூசனை புரிந்த திறமிது மீதுபுக லுமையரு ளருவாகித்
தேசறு புகழ்க்கா ருண்ணிய தீர்த்தச் சிறப்பெடுத்தினி திசைத்திடுவாம்.

குமாரபூசைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம். ௩௪௪.

காருண்ணியாமிர்தச்சருக்கம்.

நவைபறு தவத்துச் சூதமாமுனிவ னகைமுகப் பங்கய நோக்கிச்
சவுனகர் பொழிவார் டு சையமால் விலங்கறன்னி னின்றங் கணமுனிவர்
பவமறு பொன்னி கங்கைபொன் கூபம் பரவு காருண்ணியதீர்த்த
மிவைகளின் மூழ்கி டேனையதீர்த்த மெவற்றினு பாடினனென்றீர். (க)

இன்னுமத்தலத்தி வெத்துணைத் தீர்த்த நிலங்கிடி மவற்றிட மியாவை
யன்னவை யமைத்தோரியாவ மங்கவற்றினுடி யின்புற்றவரியாவார்
பன்னுக வெனவே வணங்கலுஞ் சூதன்பகரு டல்லிடை மருதினுக்கு
முன்னுகத் தெல்லை நான்கியோசனை மேன்மூன்றிற்கு மொவ்வொன்று
குறைவே. (உ)

திசுமுறு மிருமூப்பத்து முக்கோடி தீர்த்தமு முறையுமத் தலத்திற்
பகரு மன்னவற்றுட் சில வெடுத்துரைப்பாம் பரவுகாருண்ணிய வமிர்தம்
புகமுறு மவைகளெவற்றினு மேலாய்ப் பொலிவுறு மதிக்கதி ரிரவி
தகொனுமிராசி பொருந்து முற்பகலிற் றனிப்பகல் படிவது விசேடம் ()

மருமலர்த் தலையோன் நிருமகள் கொழுநன் வயங்குருத்திர னெனுமுவ
ருருவ மாமச்ச வத்தமத் தீர்த்தத் தோங்கு மீசானதிக்கிலங்கும்
பொருலின் னதையத்தீர்த்த முற்படிந்து புகழ்மதிவாரத்திற்காலே
வரு*தரிசத்திலேழ் வலம்புரியினுல கெலாம் வலம் புரிபலனாம். (ச)

பன்னுகான் மறையை விடுத்திடுபனவர் பரகதி யருளி லிங்கத்தைக்
கன்னியர்தமை விற்றவர் மதுவுண்டார் கருதிடுகிரார்த்தம் விட்டவர்கள்
பொன்முதற் களவுகொலை புரிந்திட்டோர் போற்றிடு குரவனாய்கழந்தோர்
துன்னுமிக் கொடியோரியாரு மத்தீர்த்தந் தோயந்திடின முத்தராகுவரால்
அறைந்திடு பதினான்காய வித்தைகளு மகத்தினில விருதாஉ மின்னும்
புறந்திகழ் செல்வ முதலவா மைசுவரியமும் குறித்திடிற் பொருந்து
மறத்தரு பகையும் பிணிகளுநீங்கு மாறிலா வரனுரு வெய்துஞ்
சிறந்தகாருணிய வமிர்தமர மதனிற் சென்றினி தாடினார் தமக்கே. (சு)

ட்சுதியம் என்பது-தென்மொழியில் சையம் என்றாயிற்று.

*தரிசம்—அமாவாசை. இத்திதியில் சூரிய சந்திரர்கள் ஒருங்கு
கூடிவரக் காணப் பெறுதலின், அதற் கூப்பெயர் போர்த்த வாறுகாண்க.
[திருச்=காண், பார்.]

மங்கல முறுகா ருண்ணிய வமிர்த வாவியிற் படிந்திடி னெருகாற்
றுங்கமா மினிய தீர்த்தங்க ளினைத்துந் தோய்ந்திடு பேறுவந் தெய்து [ள்
மங்கதி னெருகாற்றருப்பணஞ் செயினோ மாண்டினிற் சார்பிதிர் தினங்க
பங்கமி னெண்ணூற் றுறிற்செய் சிரார்த்த பலன்கொடுபிதிர்களுண் மகி
ழ்வார். (௭)

அங்கதிற் படிந்து துயர்தொலைத் தின்ப மனைந்துளோர் தமிழ்சில ரிசை
கங்கைநல் யமுனை தாமிர பன்னி காத்தியா யனிபுகழ் வாணி [ப்பாங்
துங்கபத் தினாகோ தாவிரி பவானி சோணையா தியநதி மின்னார்
திங்கள்கூழ் சிகரக் கைலையங் கிரியிற் சென்றெதி ரிறைவனைப் பணிந்து*

அங்கனா கைலை யிறைவவிவ் வுலகோ ராற்றிடு பவமெலாம் படிவுற்
றெங்கன்பால் விடுத்துச் சேறலா லியாங்க ளெழில்சூலைத் துடலெலாங் க
றுத்தே, மிங்கெமை யனைய கொடியநீ வினைவிட் டேருமா றருள்புரி
கென்றார், *சங்கர னெனுந்தன் பேரினுக் கிசையத் தற்பர னுளமகிழ் ந்தி
சைக்கும். (௯)

பொன்னியின் றென்சார் வளரிடை மருதிற் போற்றுகா ருண்ணிய வமி
ர்தந், தன்னிடை மேட மதிமுத னுளிற் சாற்றுந் கடகமெய் திடுங்காற்
றுன்னின ரொருகாற் றொய்ந்தெழு ந்திடுமுன் றொல்வினைத் துடக்கெலா
மகலும், வன்னிமேற் படிந்த பஞ்சபோற் கதிரோன் வருமுனந் தொலை
யிருட் கணம்போல். (௧0)

நீயிரும னைந்து படியினத் தினத்தி னீங்கிடும் பவக்குல மனைத்துந்
துயரா குவிரென் றுறாத்தன னவர்க டொழுதுறு விடைகொடு மீண்டு
மாயிருட் குலங்க ளெனப்படர்ந் தனைய மாதலத் திலங்குமத் தீர்த்த
மேயினார் படிந்தார் படியுமுற் படிந்த வினைக்குல மனைத்துமாய்ந் தனவே
இரும்பினுக் கிரத குளிகையின் றுடக்க மெய்திடப் பசும்பொனு மது
போற், பெரும்புன லதனிற் படிதலும் வினைபோய்ப் பேரொழி லடைந்தது
நோக்கி, யரும்புகழ்த் தீர்த்த மடந்தையர் மகிழ்வுற் றணியிடை மருதின்
வீற் றிருக்குஞ், சுரும்புறு கடுக்கை புனைபரஞ் சுடரைத் தொழுதுதோந்
திரம்பல விசைத்து. (௧௨)

அவரவ ரிருக்கு மிடங்களி னனைவுற் றன்றுதொட் டாண்டினுக் கொரு
கா, னவிலுறு மேட மதிமுதற் பகவி னண்ணியாண் டினையதீர்த் தத்தி
லுவகையினோடும் படிந்தது காறு முற்றிடு கொடியநீ வினையுங்
கவலையு மகற்றி வருவரிங் வாறு களிப்புறப் பயின்றிடுங் காலே (௧௩)

* சங்கரன் = சிவன். தன்னை வழிபட்ட ஆனமாய்க்களஞ்சூச் சுதந்
தைச் செய்பவன். [சம் = ஈகம், கரன் = செய்பவன்.]

வேறு.

வட்ட வார்சட லகழியும் வான்றொடு மதினு
மட்டு லாமலர்ப் பொழிலுஞ்சூழ் மிதினையில் வாழ்வோ
னட்ட மூர்த்திபா லன்பிடுன னுலகினி தானவோ
னிட்ட ரோமனென் றிசைத்திடு மியற்பெய ருடையோன் (௧௪)

அரிய கேள்விய னுளனொரு காலவ னவனுக்
குரிய காதலி பெயரினைச் சுசேசியென் னுரைப்பர்
தெரியு மன்னவன் வனப்பினிற் திருவினிற் சிறந்தான்
பரிவி னேங்குகற் பிலிலருந் ததியெனப் படுவான். (௧௫)

அந்த மாதாட னீடுநா ளின்புறு மனையான்
மைந்த ரின்மையா னென்செய்வா மெனமனம் வருந்திச்
சந்த நான்மறை யறைத்திடு தானங்க ளநந்த
முந்தி யற்றினுன் பற்பல தருமமு முயன்றான். (௧௬)

மதங்க ளிந்திடு களிற்றவ னிங்ஙனம் உளர்நா
ளுதங்க னென்றொரு முனிவர னவனிடந் துற்று
னிதங்க லந்திடு மொழியவ னெழுந்தவன் கமல
பதங்க ளிற்பணிந் தியான்செயும் பணியெனை யென்றான். (௧௭)

எண்ணு றும்பல தருமந் யிழைத்தல் கேட்டுண்ணைக்
கண்ணி நோக்கிட வந்தனங் காதலி னீண்டுப்
பண்ணு கின்றன மொருமக மதற்குநின் பாங்கர்
நண்ணு றும்பொருள் களிற்சில நல்குக வேண்டின். (௧௮)

அறத்தின் மேலனீ யாதலி னவற்றையர் மேற்றுத்
திறத்தி னாற்றமவ் வேள்வியிற் செலுத்துது மென்ன
மறத்தி னீங்கிய மாதவ னிசைத்தனன் மன்னன்
குறித்தி டும்பொரு ளலகில பரிவொடுங் கொடுத்து. (௧௯)

எளிய னென்றனை மகவிலாத் துயரமொன் றெய்தித்
தளர்வு செய்கின்ற தன்னது தனக்கொரு தளர்வின்
டளமி ருந்திடு முனிவர விளைத்தியென் றறைந்தான்
களமிடற்றவன் றினைநினைந் தம்முனி கழறும். (௨௦)

அருளை வண்பதி திருவையா றணிகொள் மாயூர
மருள கற்றெழு முனித்தலம் வளரிடை மருதுற்
றுருவ நீடியர் புனல்படிந் துருத்திரற் கிலக்கர்
தருண லில்வமுந் *துரோணமும் பணிந்தெதிர் சாத்தில். (௨௧)

* துரோணம்=தும்பை, திது-என்னும் முதனிலைக்குக் கொல்,

சேயு தித்தி மவற்றினிற் திருவிடை மருதி
னையும் வல்லையி னித்திற் பத்தலத் தியற்றி
மேய கண்ணனுந் தசரத வேந்தனு முன்னுட்
டீய மைந்தரைப் பயந்தனர் சோதிதன் னருளான். (உஉ.)

அத்த லங்களி னீயுமுற் றுற்றி னிவ்வாறு
புத்தி ரற்பெறு குவையென முனிவான் போந்தான்
முத்த மூரலொன் டனையொடு முனையடு மரசன்
சுத்த நிறு மருளுமுன் னுன்கினுஞ் சூழ்த்து. (உ௩.)

இனிய தீர்த்தங்கள் படிந்தரு வீசனை யிறைஞ்சி
வினைய கற்றுது சிவார்ச்சனை விசுப்படி யியற்றி
யினைய மாதலக் களிற்சில வைகனை கமர்த்து
தனைநி கர்த்திலங் கிடைமரு நெனும்படி சார்ந்தான் (உ௪.)

சார்ந்து காருணி யாமிரு தந்தடம் படிந்து
வாய்ந்த சிற்றிடை யுடைப்பெரு நலமுலை மனாள்
சூழ்த்தி றைஞ்சினின் றருச்சனை துலங்கிடப் புரிவுற்
றேந்துநல்லெழின் டனையொன்றி லிருந்தனன்கிழந்து. (உ௫.)

விருப்பினே டங்குச் சிலபகல் மேவுமுன் மனைவி
கருப்ப மெய்தின ளினையதோர்ந் தகமிகக் களித்துப்
பொருப்பு வின்மரு தீசண்பான் மிகுமன்பு பூண்டான்
மருப்ப யின்றிநி கோதையும் மகவினைப் பயந்தான். (உ௬.)

கருது மைந்தனைக் காதன்மீ ஞர்ந்திடக் கண்டான்
பிருது கீர்த்தியென் றெருதனிப் பெயரினி தளித்தே
மருத நாயகற் களவில்பொன் வழங்கிந் கதிமோன்
றருதி னம்பல சென்றபின் சாந்தனை மிதலை. (உ௭.)

ஹிம்சி என்னும் அர்த்தமுண்மையால் அம்முதனிலையினின்றும் தோன்றிய
துரோணய என்னும் நிப்பதத்திற்கு, இதன் இலை உராக கீடவிஷம், சிலே
ஷம் சந்தி, வாதம், சுபம், அக்கிரமந்தம், விரோதங்களையும், இவன் புவ்ப
ம்தாகரோகம், சந்திபாத ஈம், தேத்திர ரோகங்கனையும் நீக்குதலான், கோ
ய்களை நீக்குவது என்பது பொருளாதல் அறிக. இன்னும், ஆம்மைப தன்
புவை எடுத்துச் சிவபிராணைப் பூரித்த ஆன்மாக்களது பாபங்களை நீக்குத
லின் அப்பெயருடைத்தாயிற் றெனவும் உணர்க. வில-என்னும் முத
னிலைக்குப்பேதி, பிரி என்னும் அர்த்தமுண்மையான், அதின்னுந் தோ
ன்றிய வில்வம் என்னும் பதத்திற்குத் தன்னை யுண்டவர்களுடைய மேகம்
குட்டம் முசலாகிப் போயை அவரினினுந் பிரித்தவிடுவது என்றும்,
தன்னைப்பூசித்தவருடைய பாவத்தை அல்லது தன்பத்திரத்தை எடுத்துச்
சிவபிராணைப் பூசித்தவருடைய பாபத்தை, அவரினின்றும் பிரித்து விடு
வது என்றும் பொருளாதல் போல வெண்க.

மிதிலை யுற்றினி திருக்குநான் விளங்கினம் பிறைபோற்
புதல்வ ளுலங்கியென் ணிரண்டெனும் பருவமுன் பொருந்த
பதிய மைச்சேன டொருதினஞ் சூழ்த்துதன் மகற்குக்
கதுமெனச்செய வேண்டிநற் சடிமணமென்ன. (உஅ)

தேறு மந்திரச் தலைவனு முளத்தினிற் றேர்த்து
கூறு வானிந்த வரசிளங் குமரனுக் கேற்ப
வேறு கண்டிலன் சுபாங்கியென் றொருகொடி மேவு
மாறில் வன்புகழ்க் காசிமன் னவன்மகன் மன்றோ. (உக)

அனையன் கண்ணுருச் சயம்வரம் வரித்திடு மாங்குன்
றைய னுடுநீ யுறினவன் றனியெழி னுக்கிப்
புனைவன் பூத்தொடை மகிழ்ந்தெனப் புனற்றன் னிருப
னினைய தேசெய லென்றவ்வா றேகினை னன்றே (உ௦)

காசி மன்னவ னிவன்வர வுணர்ந்தெதிர் காணு
வாச முற்றிட வசதியும் வரிசையு மளித்தான்
பேசி யுற்றதன் செயலவன் பெரிதிருந் திடுகான்
மாசில் செங்கதி றோறினான் மறியதன் மீது. (௩௧)

ஆய புண்ணிய தினத்தினிற் கங்கையி னுடிச்
சாயன் மன்னவன் சிலரொடுங் களையிடைச் சார்ந்தான்
போயி றங்கினன் றனிமையிற் பாவலன் புதல்வன்
மேய நற்பொழு தேகின்ற தென்றுபின் வினாந்து. (௩௨)

முத்து மன்பொடு மூழ்கினான் மூழ்கலங் கங்கை
பந்த பரசரீக் கிடைமரு தருட்புணல் படிவா
னந்தர் வாகினி யாய்வினாந் தவனெடுஞ் சென்ற
ளந்த வாவியி லெழுந்தன னாங்குமூழ் கினன்போல். (௩௩)

மிகவு ிட்டெழி லெய்திவன் களாயிடை மேவிச்
சகம ளந்திடு தவளமால் விடையிசைத் தயங்கும்
பகவ னின்னருட் டிருவடி பணிந்தவற் றுதித்து
மகிழ்வு ிடுயெதிர் நின்றனன் மன்னவர் வியப்ப (௩௪)

* பகவன்=சிவன். ஐசுவரியம், கீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறிற்கும் பகம் என்னும் பெயருண்மையின், அவ்வாறினையும் உடையன் என்பது அப்பகவன் என்னும்பெயருக்கு அர்த்தமாதல் அதிக.

காம நேயிவ நெனச்சொல்வார் காமரு மென்னிற்
பூமன் வார்சிலை கொளுமே தின்மையாற் போதின்
மாமனே யெனக் கூறுவா ரவனெனின் மலர்க்கை
நேமி யுற்றிடு மென்பர்மற் றியாரொன நினைவார் (௬௪)

இந்த நீர்மையிற் சிலருறச் சிலரரு கெய்தி
யெந்த வுருனக் கென்றன ரிலங்குமப் பதியின்
முந்து தித்ததூஉ மகன்றதூஉம் பகீரதி மூழ்கி
வந்துவாவியி னெழுந்ததூஉம் வகைப்படச்சொன்னான். (௬௫)

சென்னி யித்திற முணர்ந்துறு சிறுவனைக் கூவித்
தன்னி லுற்றிட விருத்தின னாங்கவன் ருதை
மன்னு கங்கையின் மூழ்கிய மகனெழுந் திலனென்
றின்னல் வாரியின் மூழ்கினு னிரங்கிமெய் பதைத்து. (௬௬)

தேடு வான்வினாந் தநேகரை விடுதலுஞ் சென்று
நாடு மன்னவர் பாதலத் தளவுமுன் னாடி
வாடி வந்தன ரதுகண்டிம் மடுவிடை நானுங்
கூட வீழ்வனென் றெழுந்தனன் குறிக்கு ரப்போது. (௬௭)

வேறு.

ஈதுயர் தவிர்தி மன்னநின் புதல்வ னிலவுசீ ரிடைமரு திடத்து
மாதனித் தீர்த்த மாடுதற் கேகும் வளர்புகழ்க் கங்கைதன் னுடனே
பாதல நெறிக்கொண் டேகின னாகுப் படர்ந்திழற் காணலா மென்ன
மீதலத் திறையோ னருளினு லெவரும் வியப்புற வெழுந்ததோர் வாக்கு.

எழுதரு மொழிதன் செவிப்புருந் திடனு மிருகரங் குவித்துள மகிழ்த்து
செழு நகர்க் காசிப் புரவலன் றனக்குச் சென்றுவந் திடுதுமென் றுரைத்
துத், தழுவுறுசேனை யொடுஞ்சில பகலிற் *சயிலமா தியவெலாங் கடந்து
பொழில்புடை யோங்கு திருவிடை மருதிற் பொருந்தினன் புதல்வனை.
கண்டான். (௬௮)

தன்னெதி ர்ணந்து பணிந்திடு மகனைத் தடக்கையா லெடுத்துமாந் பனை
த்து, வன்னியிற் படிந்த மெழுகினுள்ளருகி மற்றவன் றனைப்பிரிந் ததனாற்
றுன்னிய துயரு மவனிடத் தன்புந் துலங்கிட வெளிப்படு கின்ற,
தென்னந்நையனபங்கயங்களினின்மெழுந்திடுபுனலின்மூழ்குவித்தான். (௬௯)

வளவளுங் கணந்து தேற்றிடத் தெளிந்து மகிழ்த்தபின் மகனொடு மேகி
யளவில்சீ ருதுகா ருண்ணிய வமிர்த மனைந்துதோய்ந் தியற்றிநன்னியமங்
கிளர்வுறு மணிப்பொற் கோயிலு ளெய்திக் கீற்றிளம்பிறைநறுங்கண்ணி
யொளிர்சடை மருத நாயகன் பாத வுபயபங் கயம்பணிந் தெழுந்து. (௭௦)

வேறு.

அன்றுளைப் பிரிந்த பின்னு னம்புய மலர்த்தா டன்னை
யொன்றுசிற் றறிவு தன்ன லுன்னல னாகி யாங்கு
நின்றவென் னிலைமை கண்டு நினைவுதந் தருளாற் கூவி
யின்றெதிர் காட்சி தந்த விடைமரு திறைவ போற்றி. (௭௬)

மருவிடை மலர்த்தண் கொன்றை மதிவளர் சடைய போற்றி
கருவிடைப் புகாம லென்னைக் காத்தருள் கடவுள் போற்றி
பொருவிடை யூர்தி போற்றி பூரண புராண போற்றி
நிருவிடை மருதில் உாழுஞ் செய்பபொற் சோதி போற்றி. (௭௭)

என்னநின் றேர்த்துங் காலே யீசனு காச வாக்கான்
மின்னுவேன் மன்ன நம்பால் வேண்டுக வரங்க னென்றான்
மன்னனின் பதத்தை யென்று மறந்திடா மனமு மன்புந்
துன்னுறத் தருக வென்றான் சோதியு மவற்க ளித்தான். (௭௮)

தகர்மதிப் பிறப்பி லீசன்றன க்கெழில் விழாவஞ் செய்தாங்
ககமகிழ் மணிப்பூண் செம்பொ னளவில வுதவி செய்து
பகரருட் டிர்த்தஞ் சூழப் படித்துறை யமைத்துப் பின்னர்
மகனொடு மகிழ்ச்சி கூரு மன்னவன் மிதிலை யுற்றான். (௭௯)

அங்கவன் வார னொசி யடைந்தநா ளவன்றன் மைந்தன்
பொங்கெழி லினிது கண்ட புாவலன் புடல்வி யன்ன
னிங்குவந் துற்ற பின்ன ரியானவன் றனக்கே வேய்வன்
கொங்கலர் தெரிய லென்னக் கூறின ளிருந்தா ளன்றே. (௮௦)

உற்றிடத் தீர்த்த மெய்தி யோங்கெழி லடைந்து கன்னல்
விற்றனிக் காளை யென்ன விளங்கிதி டகனோ டோங்கு
கொற்றவன் வந்த செய்தி குலவுறு மொற்றற் கூறக்
கற்றவர் புகழுங் காசிக் காவல னுவகை பெய்தி. (௮௧)

கதுமெனப் புதல்விக் கோதி டற்றவன் களிப்பு டோங்கிப்
புதுமண வோலை தீட்டிப் பொலிவுறு மிதிலைக் கேவி
விதுமுக மருகன் றன்னை மேவுற வழைந்து நன்கு
மதுமலர்ச் கோதை மின்னை மணம்புரித் தளித்தான் மன்னோ. (௮௨)

இன்னுமித் திறமத் தீர்த்தந் திடைப்படித் தென்னி லார்கண்
மன்னிய தாயர ிக்கி மனத்தினிற் குறித்த வெல்லார்
துன்னினர் பெரிதும் மீது சொல்லுதும் பாணதீர்த்த
மென்னவோர் தீர்த்த மாங்கே யிலங்கிதி மதன்றன் மேன்மை. (௮௩)

காருணியா மிர்தச்சருக்கம் முற்று.

பாணதீர்த்தச் சருக்கம்.

வாணி நாமமன் முதலிடுஞர் வணங்கிடை மருநத்
தாணு வின்வட சீழ்த்திசைத் தங்குமோர் தீர்த்த
நீண லத்தரு விற்கிடை நிகழ்த்துமீ ரெட்டிற்
பாண தீர்த்தமென் ததன்பெய ருலகெலாம் பரவும். (க)

தெரிக்கு மப்பெரு வாவியின் றேவதை யிராமன்
விரிக்கு நீழலோ ரரசதன் றென்புடை யோவும்
பரிக்கு மன்னதைச் சூருரம் பிளந்தவேற் படையோன்
றரிக்கு மத்தடத் தருகினில் வசிட்டனும் தவத்தோன். (உ)

தண்ட கத்தனி வனததுடைச் சார்ந்தொழி விராமன்
பண்டி சஞ்சரிப் பவனொரு பகலிலுங் கடைநூன்
கண்டி லன்புள் ஹனுமிய மஞ்செடக் கையின்
வண்டு தண்ணைமன் விடுத்தனன் மலர்துடி பூழெம். (ங)

அங்க ணீடொரு வாவியா யதனிடை நின்றும்
பொங்கு தண்புன லெழுந்தது பொருந்துமப் புனலின்
மங்க லம்பெறப் படிந்தன னியாமங்கண் மற்றும்
பங்க மின்றிநன் கியற்றினன் பரிந்தனன் பின்னர். (ச)

அரசு நீழலுற்றிருந்தன னிருந்திடி மமையத்
துணைசெ யுங்கலை வடிவநா யநாதியா யொளிரும்
பரசி வன்றனைக் கண்டனன் படுகரின் வடபால்
விணைசெய் தண்மலர் மருவுற விளங்கொரு தருக்கிழ். (ரு)

எழுந்து சென்றனன் பரிவொடும் விணைவொடு மெதினோ
விழுந்து மெய்யுறப் பணிந்தனன் விளம்புதன் கணைசெய்
யழுந்து நீர்கொடு மகிழ்வுட னாட்டினன் கிடைத்த
செழுந்தண் கூவிள மாதிகொண் டருச்சனை செய்தான். (ரி)

மேற்றி சைத்திரு முகத்தினின் நித்திரம் விளைத்திட்
டேற்று வெல்கொடிப் பரமனே யிடைமரு திறைவ
தோற்றி யிங்கெனக் குணர்வுந் தனையெனத் துலங்கப்
போற்றி செய்தனன் செய்துமே விண்ண புதலும் (எ)

நீடு வாளியிற் செய்திடு நிமித்தினு னிதனுக்
கீடு மன்னுறப் பாணதீர்த் தப்பெய ரியையுங்
கூடு மன்புட னிதனிடைக் குறுகியா டுனர்க
ளாட கத்திரு நாட்டினி லமரரா யவிர்வார். (அ)

இடப மாமதிப் பூரணை யினிவிதின் மூழ்கிப்
படவ ராவணி யித்தனிப் பரமனைப் டணித்தோர்
கிடம சாயுறு மனயிடு லருச்சனை செய்தோர்
நடமி டைத்திடு சிவபத நணணியின் புறுவார். (ஆ)

என்று நீடிய வரங்கொடுத் தெழிலருட் புனலிற்
சென்று மூழ்குமா மருகநன் னிழலிடைத் திகழுங்
குன்ற விவலியைப் பணிந்தவ னருளுநீஇக் குலவு
மன்ற *லஞ்சரோ ருடபத மனநிநீஇ யகன்றான். (க0)

அனைய னாக்கிய பாணதீர்த் தந்தனி லாடி
யினிய பாறயிர் நெய்பசு வேதியர்க் கிந்தால்
வினைகள் யாவையு மகன்றிடும் விளங்கவங் கிருந்து
மனதி லஞ்செழுத் தெண்ணிமின் மருவுநீ டின்பம். (க௧)

சாற்றி டன்னதிற் றிலங்கொடு தருப்பண மியற்றி
லாற்ற லுற்றிடு கையதனி லாற்றமப் பலனும்
போற்றி டன்னதா மத்தடம் பொருந்திய வேற்ற
மேற்ப ராசர தீர்த்தமான் மியமெடுத் திசைப்பாம். (கஉ)

பாணதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

—):○:~:○:(—

உ

சி ர ம ய ம்

பராசரச் சருக்கம்.

வழையில்லாருணி யாமிரு தத்தினேர் வடகீழ்த்
திசையி னோர்களை வீழ்த்திடு செய்த்தினோர் தீர்த்த
யிசை வளர்த்திடு பராசர தீர்த்தமென் றிலங்கும்
விசைகொள் வினமதி மூழ்குதல் விசேடமா மதனில். (க)

*சரோருகம்=தாமரை. [ஸரஸ்=தடாகம், ருக்=முளை, வளர்.] எனவே

தடாகத்தில் முளைப்பது என்க.

வாயு தேவன்மற் றதற்குறு தேவதை மருங்கின்
மீயு யர்ந்துநின் றிலங்குமோர் வேம்பெனுந் தாரு
மேய தன்புடைக் கண்ணுவ முனிவரன் விளங்குங்
காயுஞ் சூற்படை வயிவ வனைதரிந் காப்போன். (உ)

பொலிவு மன்னதிந் படிந்நெட் புகார் தமக்குத்
தலை வுத்திழிந் முனையுந் தீர லோ யகலங்
குலவு சில்பக லதன்புடை லசிந்நிழிந் நெரு
மேலிவு சிங்கிடும் புனிதமெய் துமிமன மிசவும். (ங)

அன்ன தாகிய தீர்த்தமா புரத்ததா யவிருந்
துன்ன திற்படிந் தநேகர்கள் பழவினை தொலைத்தோ
ருன்னு மற்றதைப் பராசர தீர்த்தமென் னுணாத்த
தென்ன காரணத் தாலெனி லெதெடுத் திசைப்பாம். (ச)

முச்ச கந்திரி புகழுறு பராசர முனிவன்
கச்ச கந்திக ழிளமுலைப் பனிமொழிக் கனிவாய்
மச்ச கந்தியைப் புணர்ந்ததின் வருந்தவ நகற்ற
நச்ச கந்தினம் விளைத்திட நாள்பல கழித்து. (ரு)

ஒது மோர்பக லெதிர்ப்படு முரோரச முனிவன்
பாத பங்கயம் பணிநநெழுந் தன்பொடு பகரு
மாத வத்தனி மேருவே மறையினு கரமே
சேர்தி தன்னருட் கரியனே மெனப்பல துதித்து. (ஸ்)

பன்னு தெண்டிடைப் பாவைகூழ் பாருலகிதனுண்
மன்னு புல்லறி வுற்றிடு மணுளர்நெஞ் சென்னுந்
துன்னு மீனினங் களைக்கவர் தொடர்வலை யன்றோ
கன்னன் மென்மொழிப் பொன்னனார் கதிர்முக வலயம். (ள)

*ஊழி னிற்பெரு வலியுள யாவைமற் றென்று
சூழி னும்மலி ததற்குமுன் றோன்றிடு மனறே
யேழை யேனெழின் மச்சகந் தியினிடத் தின்பம்
வீழ லுற்றன நதனைமுன் விலக்கில துள்ளம். (அ)

அன்ன தன்பினின் டதைக்குறித் தருவருப் பெய்தி
யின்ன லுற்றிடு கின்றதி யானுமத் துன்பந்
தன்னின் மூழ்கினேன் புகலுயிற் கொடுந்துயர் தவிர்தந்
கென்னை செய்குவ னென்றன னுரோமச னியம்பும். (ஐ)

*திருவள்ளுவர் குறள். கூஅ-ம் அதிகாரம், -ஊழ்.
ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினுந் தான்முந் துழம்.

வேறு.

தேறுபொற் பணிகளுந் திகழு மானையு
மாறிடப் பிரித்திடிண் மாத னென்றிடல்
கூறிடு மலப்புழுக் குரம்பை யேயலால்
வேறுறக் கண்டதென் விளம்பு காலையில். (௧௦)

தோலிது நரம்பிது சோரி நீரிது
கோலுறு தசையிது குடர்மற் றீதென
வேலுறச் சிலபக லென்னும் போதினின்
வேல்விழி மகளிர் பால் கேட்கை நீங்குமால். (௧௧)

நிருவுறு மகளிர் பால் கேட்கை தீர்ந்திடிண்
மருவிடும் வீடனார் மருவு போதினும்
பரசிவத் திடைமனம் பற்றி நிற்பினு
மிருவினே சமனுறு மெனி ட மெய்திடம். (௧௨)

நிலைபெறு பரத்திடை நிலவு நெஞ்சனா
யுலகினி லவற்செயும் லினைவந் தொன்றிடா
வலியுறு மந்திர மருந்து வல்லனா
நலியுசெய் துநிற்கொலோ நண்ணுந் திவிடம். (௧௩)

தூயவ நின்மனந் தொடர்ந்து நின்றலிற்
நீயது நின்னையுஞ் சேர்ந்தி டாதினி
யாயினுஞ் சபலநீ யடைந்த தன்மையான்
மேயது போம்வழி விளம்பு வாமரோ. (௧௪)

இனிதரு ளிடைமரு சடைவுற் றெண்ணில் சீர்க்
கனகதீர்த் தத்தினிற் கலந்து மூழ்கியே
புனிதநீர் வேணியற் பணிந்து போற்றிடிற்
றுனிதவிந் துன்மனஞ் சுத்தி யெய்திடம். (௧௫)

ஏன்றுநீ டருளொடு மினிதி யம்பினு
னன்றென விடைகொடு நவில்ப ராசரன்
சென்றுயர் முனிவரர் சிலவர் சூழுறத்
துன்றெழி லிடைமரு திடத்திற் றுன்னினான். (௧௬)

கலந்துறு வனமெலாங் கண்ணி டேறக்கிளு
னலந்தரு பொன்னியி னண்ணி யாடினா
னிவங்கருள் வாவியு மெழில்கொள் பொன்னெனத்
துலங்குறு வாவியுந் தொடர்ந்து மூழ்கினான். (௧௭)

மருதிறை யவனடி வணங்கி யேத்தினுன்
பெரிதுகந் தேகினுன் பிறங்கு மத்தடத்
தருகினிற் சிலபக லமர்ந்தி ருந்துதன்
கருதுநன் மனத்துறு கலக்கந் தீர்த்தனன்.

(கஅ)

வேறு.

கனகமா தீர்த்தந் தோய்ந்து கடுவினதொலைத்தோம் வேளை
முனிபரற் பணிந்து மேலா மொழியவன் கருணை பெற்றோ
மினையசீர்த் தடத்தின் பாங்க ரிருந்தகத் தூய்மை யற்றோ
மெனநினுந் தடனைப் பின்னு மெழில்பெறத் திருத்து வித்தான். (கக)

பகருமந் ரிமித்தந் தன்னுற் பராசர தீர்த்த மென்னப்
புகழுறு மினிய நாமம் பொருந்திய தினிவெம் பாவத்
துகளுறு சோம தீர்த்த மான்மியந் தொடங்கு கின்றோந்
திகழுறு முமையாள் பங்கன் சேவடிக் கன்பு மிக்கீர். (உ௦)

பராசரீ சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

சோமதீர்த்தீச் சருக்கம்.

இந்தி ரன்முதற் கடவுள நிசைபெறு ரூரவன்
சந்தி ரன்றனை யடைந்தெதிர் தாழ்த்துகின் தேத்தித்
தந்தி ரஞ்சில வுணரநீ தருகெனக் கென்ன
முந்தி ரந்திட வினிதென மொழிந்திடு நாளில் (க)

காரா யந்தரத் தலைத்திடு கருங்குழற் பசும்பொற்
நேறா யச்சுறுத் தல்குலா டிகழவன் மனைவி
தாரா யென்பவள் கன்னலந் *தனுத்தனு வில்லோன்
போணா யாற்றிட வஸ்யிலான் மிகுமயல் பூண்டு (உ)

அனுதி னந்தரு பழக்கமு மிருந்திடு !மழகு
மினிது மேவுசந் திராண்டத் தியன்றனைக் கொடுநா

*தது என்னும் பதங்களுள் முன்னது வில் எனவும், பின்னது சரீரம் எனவும், பாணங்களைப் போசெவினாலும் உணவு முசலியவற்றாற் பெருத்தலினாலும் வில்லிற்குஞ் சரீரத்திற்கும் அப்பெயர்கள் ஆயின எனவும் உணர்க. [தது=எதிரில் வீச அல்லது போடி. தது=விஸ்தாரமாக்கு அல்லது பரப்பு]

மனைய மாறனை வேறுமென் நவன்றனை யழைப்பான்
றுனிகொ ணெஞ்சினுக் கிசைத்துமுன் விடுத்தன னே. (௩)

மேவு மன்புறு தாதையே யாயினும் விளம்புந்
தாவில் காதல ராயினுஞ் சகோதர ரெனினும்
யாவ ராயினு மிளமையு மெழிலுமெய் தினனோற்
பாவை மார்மன மவரிடைப் படர்ந்திடு மன்றே. (௪)

விருதி முன்னிடை நிலைமுத லவற்றொடு மேவப்
பகுதி யின்பொரு ளதனிடத் தவாவுறு பரிசிற்
றொகுதி யுற்றிடு பூண்முலை தொடர்ந்திட மயங்கி
மிகு திடத்துறு முளத்தசந் திரனுமே வினனே. (௫)

கலக வேல்விழி யவர்முகங் காணினு மவர்க
ளிலகு தீஞ்சொல்கேட் பினுமவர் தம்மையெண் ணிடினு
முலகி லாடவர் மனமுரு கிடுமெனி லுலகோ
வலிமை செய்திழுத் திடினெவர் மறுத்திட வல்லார். (௬)

முத்த மூரலின் மயற்கடன் மூழ்கிநீ டின்பந்
துய்த்த னன்னுளந் தேறினான் சூழ்ந்துபின் னவளை
யுய்த்த காதலிற் கொண்டுதன் னுலகினி லேகி
வைத்த னன்னினி திருந்தனன் மருவினான் மகிழ்ச்சி. (௭)

அன்ன தோர்ந்துட னெழுந்தரு ழுமாரக் ளோடு
பொன்னும் வெள்ளியுந் சதமகன் கொலுவினிற் போகி
மன்னு மித்திறம் புகன்றனர் மற்றவன் வெகுளுந்
றென்றை செய்தன னவன்றனை யழைமினென் றிசைத்து. (௮)

தேவர் கூவிட வெதிருது திங்களை நோக்கி
யாவரும் பணிந் திடத்தரு குரவனுக் கிசைத்த
பாவை தன்னை நீ விரும்புதல் பான்மையோ விங்குன்
னவ தன்னையு மவளையும் விடுகென வறைந்தான். (௯)

பற்று பாவமும் பகையொடு பழியுமக் களங்கள்
சற்று மோர்ந்திலன் செருக்கினுற் றழீஇயவெங் காமங்
குற்ற மேற்றிடு மதுவினுங் கொடியதை யன்றோ
மற்றெ னக்கவ டனைவிட மனமிலை யென்றான். (௧௦)

அந்த வாசகங் கேட்டலு மமரர்க ளெவரு
மிந்தி றன்றமக் கிசைத்திடு மேவலுஞ் சினமு
முந்து றப்படை கொடுசமர் செய்திட முன்னிச்
சந்தி றன்றனை வளைந்தனர் பரிதிபோற் சார்ந்து. (௧௧)

நின்ற சந்திரன் தன்புடை நிகழ்பரி சனமுந்
தூன் லு மற்றுள படைகளுஞ் சூழ்ந்திடத் தானுங்
கன்றி முன்னுற வெதிர்த்தனன் கலந்திரு படையு
சொன்று வானவ வீரரு மெதிரொதி ருற்று. (கஉ)

தேரி லேறியும் விமானமேற் நிகழுற நின்றும்
வார்வி லம்புவாள் வேல்கதை மழுவெழுத் திகிரி
கூட்கொண் டுத்தலைச் சூலமா தியபடை கொண்டி
போரி யற்றின மார்ப்பொடு புணரியோ ரிரண்டின். (கங) *

விண்ண திரந்தது திகாந்தமு மதிரந்தது விளங்கு
மண்ண திரந்தது பாதல மதிரந்தது மற்றும்
நண்ணு மித்திற மதிரந்திடு வேலையி னதிரு
டண்ண லுந்திரு மாலுநான் முகனுமாங் கணைந்தார். (கச)

ஆரனரு ளேவ தன்னு லரவிந்த னருகி னெய்தி
யிருவர்தம் போரு மாற்றி யிந்துவைச் சினத்தி னேக்கி
வருகிவெண் மதியை நீயோர் முதியிலா திசனைச் செய்தாய்
குருவினில் லவண்மேற் காதல் கொள்வரோ வறிஞ ரன்றே. ()

அவடனை யினிமேலேனும் விடுதியென் றறைந்தா னல்லோன்
சவலமீ னூர் வந்தத் தாராதன் காத லாலே
பவமொடு பழியும் வந்து பலித்தன பலித்த போலுங்
கவலையென்னினியோர்ப்பேதுங்கைவிடேனவனையென்றான். ()

அந்தணன் பின்னுந் தக்க னுற்றிய வேள்வி தன்னின்
முந்துநீ பட்ட பாடு முழுவது மறந்தாய் கொல்லோ
வந்தது நாமிக் குன்பால் வள்ளலே வலினு லன்றோ
தந்திடா யெனிலன் னானைச் சபிக்குது முன்னை யென்றான். ()

அயனிது கூறவஞ்சி விடுத்தன னவனை யல்லோன்
வயினுறு கருவினோடு நானொடு வயங்கு மன்னுள்
பயிலுறு *குருவின் முன்போய் நின்றனன் பார்த்திட்ட டன்னு
னியல்பிதோ மாதர்க்கென்னக் கொடுமொழி பலவு மீந்தான். ()

வெளுளும் பயந்து நாணி விதிர்ப்புற வொதுங்கி நின்றான்
மகவினை யுயிர்த்தான் மற்றம் மகவினை மகிழ்வி னோடுந்
திகழுறு கலையி னானென் சிறுவனென் றெடுக்க வந்தான்
மகவுறு குருவு மென்றன் நகயனென் றுரைத்துச் சார்த்தான். ()

*குரு=சுராசாரியன். [கிரு=சப்தி, பேசு.] எனவே, தேவர்கட்கு ஞான
த்தை உபதேசிப்பவன் என்பது பொருளாதல் அறிக.

இருவரு மதியி லாராய்ச் சமரினுக் கெழுந்திட டார்க
ளருமறைக கொடியி னுன்மற் றன்னதை மறித்துத் தாரா
திருமுக நோக்கி யிந்தச் சேயினை யெவர்பாற் பெற்றாய்
வெருளுறே லுரைத்தி டென்ற னுரைத்திலன் வெள்கி யொன்ருன்.

மைந்தனங் கதனை யோர்ந்து தாயறு வதன நோக்கிச்
சிற்தையிற் கபட மென்னே செப்புதி யுள்ள தென்ற
னந்தண னவனைச் செங்கை யாபாதி யன்னுளை நோக்கித்
தந்தையா ரிவனுக் குண்மை சாற்றுதி வெள்க லென்றான். (உக)

விதுவென நாணி னோடு மெல்லென விளம்ப லுற்றான்
கதுமென மகிழ்ச்சி யோடு கலைமகி யோடி யந்த
மதலையைக் கெடுத்து வந்து மடிமிசை யிருத்தி யன்ன
னிதமுறு மறிவை யோர்ந்து புதுனென நாம மீந்தான். (உஉ)

அன்னதை யுணர்ந்த தேவ ரனைவரு மதியை யாசான்
பன்னியைப் புணர்ந்த பாவி யென்றுமுன் பழித்திட டார்கள்
பொன்னவ னெழுந்து சீறிப் பொருந்திதின் னழகு மங்கி
யின்னலங் கயமு மெய்தித் திரிதினென் றீந்தான் சாபம். (உங)

சொற்றிடு முன்ன ரந்தத் தூயவன் சாபம் வந்து
பற்றிய துதி னோடு பாவமு மருவித் திங்க
ளுற்றுளம் பதைத்துச் செவ்வா யுலர்ந்து தன்மேனி நீடு
பொற்பழி திறத்தி னோடு கயமுமேற் பொருந்தி மாழ்கி. (உச)

வேறு.

மெய்த்த வத்துரு வாசனே டிவையெலாம் விளம்பி
யித்தனைப் பெருந் துயரினுக் கென்செய்கே னென்ற
னத்தவத்தினு னிவைகள்வெங் கொடுவினை யாரு
முய்த்தி டின்னவை தமக்குமீண் டொருமருந் துளது. (உரு)

அந்த மில்புக ழிடைமரு தடைந்துபொற் றீர்த்த
முந்து றப்படிந் தவனுறை முதலவன் றன்னை
வந்த னுஞ்செயி னல்லதை மருவுமித் துன்ப
மெந்த வாறெவ னியற்றினு மேகிடா தென்றான். (உசு)

நன்றெ னப் பகர்ந் தவனுமத் தலத்தினை நண்ணித்
துன்று மன்புட னினையதீர்த் தந்தனிற் றேரய்ந்து
மன்ற லொன்றுகொன் றைச்சடை வரதனைப் பணிந்தான்
கன்று வெவ்வினை யகன்றது கதிரின்முன் னிருள்போல். (உஎ)

உருத்திரதீர்த்தச் சருக்கம்

வன்ப ணிக்குலம் பூண்டிடு மருதவா ணனுக்குத்
தென்பு றத்திலெய் தவன்விழித் திருவருட் டீர்த்த
மின்ப மீந்திடு முருத்திர தீர்த்தமென் றிலங்கும்
பின்பு ணைத்துமப் பெயரதற் கெய்திய பெருமை. (க)

கருட னன்னதைக் காத்திடு மீசனே கடவு
ளிருடி பிப்பிலன் றமாலமாங் கிலங்கிடு விருக்க
மொருதி னம்படிந் ததனிற்றேன் கம்பல முதவிற்
றிருகு வெம்பவத் தோடுதீப் பிணிகளுந் தீரும். (உ)

முன்னை நாளிடை நிமியென மொழிந்திடுந் திகிரி
மன்ன வன் புரி தவத்தினால் வருதிட்ட கேது
வென்னுங் காவலன் மகவின்றித் தருமமிக் கியற்றிப் -
பின்னெ டும்பகல் கடந்தொரு புதல்வனைப் பெற்றான். (ங)

மண்ட லம்பெரு மகிழ்வுற வந்திடப் புதல்வ
னண்டர் நாயக னடியர்பா லன்புடனளித்த
வண்டனிப் பொருட் பயனென வளர்தரு நாளிற்
கண்ட மாலையென் றுணாக்குநோய் கண்டது களத்தில். (ச)

களம திற்பிணி யுறமகன் வருந்துதல் காண
வளவ னேருறு மருந்தொடு மந்திரச் செய்கை
யளவி லாவகை யாற்றலு மவற்றினீங் கிலதென்
றளம திறுயர் கொண்டவ ணுற்றன னன்றே. (ரு)

காத்தி யாயன முனிவனக் காலையங் குற்றான்
பாத்தி யாசம னூர்க்கியங் கொடுத்தனன் பணிவுற்
றூர்க்கி யாதுளத் திடையென வவனுள துணாத்தான்
மாத்தி யானமுற் றான்றனை மாதவ னிசைக்கும். (சூ)

மன்ன நின்மகன் பூருவந் தனிலொரு வணிக
னன்ன வன்மனைப் புறத்தா னாலய மொன்று
துன்னு மங்கதிற் சிதைவுறு சிலைகளைத் தொகுத்துப்
பொன்ன தாம்படி விலைசெய்யாக் கவர்ந்தனன் போலாம். (எ)

பிரச மென்மல ரணிசடைப் பிரான்றனை யொருகாற்
றரிச னஞ்செயா வவனடி தலைக்கொளு மதளு

லரச னாயின னுலயச் சிலைலைய செயாவுண்
மெரிச னுலனான் களத்தினச் சூழ்ந்திக் கொடுநோய். (அ)

வேறு.

கறைமிடற்றோன் பொருள்களினென் ளளவுகொண்டோர் கடும்பினியுற்
றலைந்ததன்பி னிரயந்தன்னி, ஹறைசுவர்செங் கதிர்மதிய முன்னகால
முடனுணர்ந்து கவர்தலுமி னடுங்கியுள்ளம், பெறுபொருளி னாற்குணித
முதவியேழை பிழைபொறுத்தி யெனப்பணியி லணையபாவ, மிறுதியுறு
முணர்கிலராய்க் கவர்தல்செய்யி னிருகுணிதங் கொடுத்திடைஞ்சி னேகு
மன்னோ. (க)

மறையுணர்ந்தோர் குரவர்பொருள் கவரினோர்ந்து மற்றதனுக் கிரட்டி
கொடுத் திறைஞ்சல்வேண்டு, மறிவிலராய்க்கவர்த்திமுனுமபிறாபொருளைக்
கொளினு மததிறமீர் திடவேண்டு மல்லல்வேண்டா, நறுமிவர்கட் கோ
துபணி செய்தகண்ணு முறறபரி வர்த்தனைசெய் யிடத்தூந்தக்க, முறை
மையிற் கொண்டிடலாகு மின்னோர்சத்த முன்னமுகந் தளித்தனனோற்
கோடலாகும். (க0)

எப்பவமு மெப்பினியுற் திருந்தெய்வ விடைமருதி னுருத்திரதீர்த் தத்து
மூழ்கி, னிப்பொழுதே நின்மகற்கொண் டேகுகென்ன விசைத்திட்டா
விசைத்திடலு மவனுமவ்வா, றப்பொழுதே சென்றந்தப் பதியினெய்தி
யத்திர்ததன் தனின்மகனை யாட்டுவித்தான், செப்புவதென னவன்மிடற்றுப்
பினியத்திர்த்தஞ் சென்றுதோய்ந் திடுமுன்னர்த் தீர்த்ததன்றே. (கக)

வேறு.

பணங்கிள ராவின்னீங்கும் பனிமதி யென்னவன்னோ
னணங்ககன் நிற்பமுற்றா னஃதநிந் தவனுமூழ்கி
மணங்குல விதழிகுடு மருதநா யகனைவந்து
வணங்கினான் றுதிகள்கூறி மகனெடு மகிழ்ச்சி யுற்றே. (கஉ)

இன்னலெய் திடிற்றம் மைந்தர் தாழாமவ் வின்னலெய்திப்
பின்னது தீருமாறு பேணலு மதனைத் தீர்த்து
மன்னவர் மகிழத் தாழ மகிழ்தலு மியல்பாந் தந்தை
யண்ணையர் தமக்கு மைந்தர் புறத்துல வாவி டன்றே. (கக)

மகிழ்விற்பன் னுலகிற் பாதி மருதவா ணனுக்கு நல்கித்
தகைமுடி சூட்டி மைந்தன் றினையவ னகருக் கேவிப்
புகழுமத் தலத்திற் பன்னாட் பொருந்தவீற் றிருந்து பின்னர்ப்
பகொழின் மதியஞ்சூடும் பரனடி நீழல் சேர்த்தான். (கசு)

உருத்திரதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

பதுமதீர்த்தச் சருக்கம்.

மருவு பின்னிசைத் திடுமதி வாவினின் நென்பா
லருகி னிற்பது மதீர்த்தமென் றென்றுள ததற்குப்
பரமன் நேவதை போற்றுதல் பணிமுகக் கணங்கள்
பிரமன் மாமுநி விருக்கமேர் பிறங்கெழில் வில்வம். (க)

ஒல்லு மன்னதிற்ப டிந்துகார்ப் பாசமொப் பில்லா
வெல்ல மும்புயர் தானியம் விப்பிரர்க் குதவி
னல்ல னீங்கிடு மவர்க்குறு பகைவர்க ளழிவர்
மல்ல வெய்திடு திருவரும் வளர்தரும் வாணன். (உ)

மாவ லித்தனிப் பெயருறு விரோசனன் மைந்தன்
மேவு மத்தடம் படிந்துமுன் வெம்பவ மகற்றிச்
சேவு றுங்கொடிச் சேவகன் றிருவரு ளடைந்து
துவி னுர்த்தொலைத் தாண்டனன் சுவர்க்கமும் புவியும். (ங)

மருக் குலாவுமப் பதுமநீள் வாவிநீர் வடிவா
யிருக்கி னுந்தனிற் படிந்துளோ ரியற்றுவெம் பாவத்
திருக்கெ னும்விற் கினுக்கொரு தீயதா மதனிற்
நெரிக்கு.மெண்ணிலர் வினைகளைப் பசுமமாச் செய்தோர். (ச)

ஆண்ட நாகியாய் விளக்கமுற் றமர்ந்திடு பதுமத்
தேண்ட ரும்புகழ்க் கதைசிறி திசைத்தன மினிது
பாண்டி மன்னவன் புதல்வர்கள் பரனடி பணிந்து
காண்ட ருத்தடஞ் சமைத்திடு காதைமேற் கராவாம். (ரு)

பதுமதீர்த்தச் சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

பாண்டவதீர்த்தச்சருக்கம்.

*இருமனப்பெண் டருமதி மயக்கிடுதன் ணராவதுவு மிழைஞ்ஞ் குதந்
திரும்கணிக் கிடப்பட்டார் தொடர்பென்றான் றோர்கூறநெளிந்துமூழாற்
றருமனுயர் வீமனருச் சுனனருலன் சுகதேவன் சாற்றுமின்னோர்
கருதலரோ டுறுகுதிற் புலியிழந்து கரந்துறையக் காலேதன்னின். (க)

* திருக்குறள், கூஉ-ம் அதி, இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளங் கவறுந்
திருக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

கண்ணனிடே மருதடைந்து கண்ணுதலைத் தொழுமினெனக் கழறக் கேளா, வண்ணமுறு மனையதலத் தடைந்துமையாள் கருணையெழு வாவி மூழ்கித், தண்ணிலவா றணிசுழலத் தனிமருத வாண்ணடி தாழ்ந்து போற்றி, யெண்ணருமெந் துயர்தீர்ப்ப தென்மெனநின் றிசைத்தனரவ் வேல்வை தன்னில். (௨)

இன்னவியை விடுத்திடுமி னினியின்னுஞ் சிலபகல்பின் னிடனீர் சென்று, தன்னலர்க டமைத்தருமச் சமரதனிற் பொருகளத்திற் றெலுத்துப் பண்ணை, மன்னுபுவித் தலம்புரந்து பின்னுயர்நம் பதத்தினிது மருவுவீர்க ளென்னமரு திறைவனருள் வாக்கிலகு மிருவிசும்பி நெழுந்ததன்றே. (1)

அந்தமொழி செவிப்புகலு மைவர்களு மகிழ்ந்துபினு மன்பினேத்திச், சந்தமுறு மனையபதி யிடத்தினிற்றம் பெயரினெவ்வோர் தடங்கள் செய்து, முந்துறுதந் நாடீணந்து பகைவர் பெருங் குலமுழுது முருக்கிவைய, நந்தவில்பே ருவகையொடும் புரந்ததன்பி னண்ணல்பத நண்ணினர்கள்.

பதுமமெனுந் தீர்த்தமதன் றென்புறத்தி லவர்தீர்த்தம் பரத்துவாசர் முதுதவத்துச் சதுகர்ணர் கௌதமர்மாண் டலியிலர் முனிவர்நாவ லிதமுறுமா வாமலக மால்வேம்பு தருதெய்வ மீசனந்தி கதமுறுவேற் குகன்பிருங்கி சண்டச னின்னவனோ காப்பினோரும். (௩)

மேதகமத் தடங்களிடைப் படிந்துபுனற் குடங்கவிகை விசிறியாடை பாதுகையர் தணர்க்குதவி லெண்வகைச்செல் வழுமுளவாம் பகைமை தீரு, மேதமுறு பிண்தவிரு மிங்ஙனமத் தடமூழ்கி யின்பமுற்றோர் பூசலத்தி லெண்ணிலர்மே லிந்திரதீர்த் தச்சிறப்புப் புகறல்செய்வாம். (௪)

பாண்டவதீர்த்தச் சருக்கமுற்றும்.

உ

சிவமயம்

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம்

கொந்து றும்மலர்ச் சடையவன் குணதிசை யிடத்தி லிந்தி ன்முனஞ் சமைத்திடு தீர்த்தமொன் றிலங்கு மந்த மன்னனே தேவதை யாமவன் முனிவன் இந்து குடிறை காப்பவன் றுருமுள் ளிலவு. (௧)

ஓது மற்றதிற் படிந்திரும் புடனொளிர் வெள்ளி மேதி யின்சுவைப் பால்கனி வெள்ளிலே கமுகம் வேதி யர்க்கினி தளித்திடிண் வெவ்வினை யதனே டேதஞ் செய்பினி யகன்றிடு மின்பமே லெய்தும். (௨)

ஆற்று மக்கினிட் டோமத்தி னரும்பல னடையு
மேற்றி கழங்கிடு மதிற்படிந் தல்லனோய் விடுத்துச்
சாற்றி டின்பமு மகிமையுஞ் சார்ந்தன ரநேகர்
தோற்ற வாழுத வியதவிர் தூயமா சுவத்தீர். (ங)

என்று சூசமா முரிவர னிசைத்தலு முரிவர்
வென்றி வச்சிரத் தவனெது வேண்டியத் தலத்திற்
சென்று னாத்திடு தீர்த்தமாங் கியற்றினன் நெரிய
வின்னெ மக்குரை செய்திடு மெனவவ னிசைக்கும். (ச)

பூச விற்பொரு களத்திடைத் தனதுயிர் பொன்ற
தீச னரிடத் துறுவர மேற்றிடு திறலோன்
பேச மன்னவன் வலனெனும் பெயரின நெதிர்த்து
வாச வன்றனே டமர்செய மற்றவன் றோற்று. (ரு)

இவனை வஞ்சகத் தலைத்திட வேண்டுமென் மெண்ணி
யவனை யுற்றுநீ பொருதிடு மாற்றல்கண் டமரி
லுவகை யுற்றன மிசுவர முனக்களித் திடுவாங்
குவவு மால்வகைத் தோளினாய் வேண்டுவ கோடி. (சு)

என்ன வோதல மவனகைத் தெனக்கெதிர் தோற்ற
வுன்னி டத்தினிற் பெறுவதோ வுனக்கியான் றருவன்
மன்ன கேளென நானொரு மகமியற் றிடுகே
னன்ன தற்குறு பசுவதாய் வருகென வரைந்தான். (ஏ)

ஈவ தேபெரி தெனவல நெண்ணிந் பசுவாய்த்
தாவி லாதவம் மகம்புரி சாலேவந் தடைந்தான்
மேவி யீந்திரன் சுருதிசொல் விதிமுறை வதைத்துத்
தேவர் தங்களுக் கூட்டிமேற் செய்தனன் வேள்வி. (அ)

வஞ்ச னைத்திறத் தவன்றனை வதைத்திடு பவமும்
வெஞ்சி னப்படைப் பகன்றனை வீட்டிய பவமும்
நஞ்செ னக்கொதித் தலைத்திட நானொறு மலைவுற்
றஞ்சி யித்துயர்க் கென்னிழைத் திடுவதென் றாய்ந்து. (ஊ)

மன்னு சீரிடை மருதடைந் துமையருள் வாவி
தன்னின் மூழ்கிண் மருதநன் னிழுவரை தாணு
பொன்ன டித்துணை பணிந்துதன் பெயர்கொடு புகலத்
துன்னு சீர்த்தட மமைத்தரு வினைகளைத் துடைத்தான். (க௦)

அனைய சோதியை யருச்சனை புரிந்தவ னருளு
மனைய மால்வரங் கருங்கொடு பொன்னுல கடைவா

னினைய வாவியிற் படிந்திவை வேதியர்க் கீவோ
ரினைய னீக்கிமற் றிவைபெறு கெனவிசைத் தகன்றான். (கக)

கந்த நாண்மலர் மலிதரு கற்பக ரிழல்வா
ழிந்தி ரன்றனித் தீர்த்தமான் மியஞ்சிறி திசைத்தாம்
வெந்த ழற்பெருங் கடவுடன் பெயர்கொடு விளங்குஞ்
சந்த முற்றிடு வாவியின் பெருமைசார் நிடுவாம். (கஉ)

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றும்.

உ

சிவமயம்.

அக்கினிதீர்த்தச்சருக்கம்.

சாலு மிந்திர வாவியின் சார்ந்திடு தென்பாற்
கோலி ரண்டுட னொன்றுவீழ் சேய்மையிற் குலவுஞ்
குல காதமொன் றொருதடந் தோன்றிடு மதன்றன்
பால னக்கினி சங்கரன் பகர்ந்திடு தெய்வம். (க)

மயன்மு தற்பகை மாற்றிடு மாதவன் கபிலன்
பயிலு றுந்தரு நெல்லியத் தடத்தினிற் படிந்து
தயிர்நெய் பாற்பசு மறையவர் தமக்களித் தனளோ
லுயிர்வ தைத்திடும் பாதக மொழிந்திடுங் கணத்தில். (உ)

ஆகி யோர்பகல் வயிரவ னாகிய கடவு
ளோது மந்நகர் காவலி னுற்றுலா வருவான்
சோதி முத்தலைக் கைப்படைச் சூலமூ லத்தைப்
பூத லத்தவ ணட்டிமே லெடுத்தனன் போலும். (க)

எடுத்த பன்னமோர் வாவியா யிலங்கிய தன்னோன்
பிடித்த சூலமங் கமைத்ததாற் பேசுமந் நாம
மடுத்த தப்பெருந் தீர்த்தமா லதனிடைத் தோய்ந்து
தொடுத்த பாவரீத் தலகிலர் தூயரா கினரால். (ச)

பாண்டு வின்மகன் பற்குனன் பரிவுட னுதவு
காண்ட வப்பெரு வனத்தினைப் புசித்திடு காலை
யாண்டி ருந்தபல் லுயிர்கன்வெந் தவிந்தவெம் பாவம்
பூண்ட *பாவகன் மற்றது போக்கிடக் கருதி. (ஞ)

*பாவகன் = அக்கினிதேவன், சுத்தப்படுத்துவோன் எனபது பொருள்.
[பூ-சுத்தப்படுத்து.]

வளந்த ருட்புக முத்தல மரீஇவை ரவன்செய்
குளந்த னிற்படிந் தப்பெருங் கொலைப்பவ மகற்றி
யுளங்கொ ளோகையி னைத்தட மொளிபெறப் புதுக்கிக்
களங்கொள் கண்டனைப் பணிந்துதன் கவினுலகடைந்தான். (சு)

அனைய நோர்பெறப் புதுக்கலா லக்கினி தீர்த்த
மெனவ தற்கொரு நாமமே லெய்திய தீப்பா
லினம லர்க்குலம் பொலிதரு மியமதீர்த் தத்தின்
கனமு ஸந்தனி மான்மியங் கட்டுனாத் திடுவாம். (ஏ)

அக்கினிநீந்திவருங்கு முற்றும்.

உ.

சுவமயம்.

இயமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பாவக தீர்த்த மேல்பாற் பகழியேழ் படுதா ரத்தின்
மேவுறு மியம தீர்த்தம் விளம்பிய மன்றவத் தோன்
தேவதை யகோமூர்த்தி பாதிரி சிகழுந் தாரு
காவல்செய் திடுவா ரங்ங னிரிரிடர் கணங்களாகும். (க)

திருத்தரு மதனின்மூழ்கித் திலமுட னிரும்பு செம்பொன்
பருத்திகம் பளங்கார் மேதி பகடிவை பனவர் தங்கட்
கருத்தியி னுதவுவோர்கட் கறைதரு மியமன் றன்னால்
வருத்தமீ தின்றமீண்டும் வளர்ந்திடு மவர்தம் வாணன். (உ)

வேறு.

துன்பி னைத்திடு குட்டனோய் பித்தனோய் சூலை
யென்பு ருக்கிடு மேகனோயாகிய விரியு
மின்பு கல்விசெல் வம்புக மெழினனி யெய்தும்
வன்ப கைத்திறம் விளைப்பவர் வணங்குவர் வந்து. (ங)

கயலை நேர்விழி யுமைதவம் புரிந்திடு காலே
யியலு மத்தவச் சாலையன் னூதரோ டியமன்
பயிலுங் காவல்செய் திட்டநாட் பகருமங் வாவி
வியலுறச் சமைத் தாங்கினி திருந்தனன் மேவி. (ச)

(வேறு)

அத்தகைய நெடுந்தீர்த்தத் தென்களையிற் சிலபகல்பின் னகன்றபின்னர்
முத்தமிழ்த்தென் மலயமுசி மருதநிழ லிடத்தொளிசு மூர்த்திதன்னைப்
பத்திவலை யிடைப்படுமெம் பரசிவனை யன்பினொடும் பணிவுற்றேத்தி
மெய்த்தவர்கூழ்ந் திலங்கிடநீ டருந்தவஞ்செய் திடுவதற்கு மேவுற்றானால்.

வினையகற்று வெண்ணிறங் கண்மணியு முடன்முழுதும் விளங்கத்
தாங்கிச், சினவியெழு மைம்புலனு முள்ளடக்கித் திரிமலமுஞ் சிதைத்து
நீடு, கனமுதவு தாமதாயா தனத்திருந்தா ணுடனுறக்கங் கடிந்து நோக்
கந், தனைமுகிழ்த்தல் விழித்தலுற வொருதிறத்து நாகிதுனி சாரச்செய்
து. (சு)

இடையினொடு பிங்கலையி னிடையினுங்கால் வரவுபோக் கிலங்கி
டாது, நடுவினுறு சுழுமுனையிற் றம்பனஞ்செய் துயிர்க்குயிராய் நயந்து
வைகுஞ், சுடரினைத்தன் மனத்திருத்தி வழிபடச்சில் பகலாங்குத்தோற்ற
த்தோடு, முடிவுமிலாக் கடவுளெதிர் தோற்றினு னகோரமா மூர்த்தியாகி.

அலகினுரத் தபனர்கனோ ரிடத்தெழுந்த தெனத்தோன்றி டமலன்
வேணி, நிலவுமிழு மிளம்பிறையு மலர்முகமும் விழிமூன்று நிகழ்செவ்
வாயு, நலமருவு பிறவெழிலுங் கண்டெழுந்து மகிழ்வினொடு நடித்தமுன்
னர்ப், பலமுறைவந் தனஞ்செய்து கடல்குடித்த மலயமுநி பரவலுற்
றான். (அ)

அணையரவ முடையோனு மரவிந்தக் கண்ணனு மறியொ ணுத
தணைமலர்ச்சே வடிதனியேன் காணவெழுந் தருள்புரிந்த சோதிபோற்
றி, யிணையில்பொன் விசழிபுனை வேணியநீ ளிடைமருகி னென்னைபோ
ற்றி, பணைமுலையின் கொடிமருவு மிடப்பாக விடைப்பாக பரமபோ
ற்றி. (க)

என்றுதுதித் திடவுன்ற னருந்தவமு மிருந்துதியு மெமதுநெஞ்சஞ்,
துன்றிமிகு மகிழ்வுறச்செய் தனவுனக்கு வேண்டுவொஞ் சொல்கவேன்ன
க், குன்றுதனை வளைத்தபிரா னிசைத்தனனம் முரிதாழ்த்து குலவுநின்பா,
லொன்றலுறு முயர்முத்தி வேண்டுமென வுடைத்திட்டா னுணாக்குமீசன்.
வேறு.

தென்றமிழ் முனிவமுத்தி வேண்டுமேற் றெறிக்குமன்ன
துன்றனக் கரியதன்று மயேந்திர மென்னுமோங்கல்
சென்றவ ணுறைதிநாமுஞ் சிலபகல்கழிந்திட் டந்தக்
குன்றிடை யணைந்துகாட்சி கொடுத்ததுஉந் தருதுமென்றான். (கக)

பெரிதுள மகிழ்வுற்றந்தப் பிறங்கல்சென் றுறைந்தானன்றோ
னரியயற் தூரியவண்ண லனையபே ருருவத்தோடு
தேரியுற வின்னுமாங்கே திகழுற வுறையுநீடு
விரிதரு முலகினோர்க்கு வேண்டிய வரங்களீவான். (கஉ)

அத்தடம் படிவுற்றந்த மூர்த்தியை யருச்சித்தோரு
முய்த்திடு பூசையாற்றற் குரியன வுதவி னோரும்
பத்தியிற் பணிந்திட்டோரும் பாரினு மினிதுவாழ்த்து
நித்தரா யவன்றாணிழ னீடுவ ரீதுவாய்மை. (கஃ)

வேறு.

தருமனாக் கியதனித் தடத்தின் மேன்மையும்
பாசிவ னுண்டினி நிலங்கு பான்மையு
மொருவகை பேசினு முமக்கு நாயினி
நிருதிதீர்த் தத்துறு நிகழ்ச்சி கூறுவாம்.

(௧௪)

இயமதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

நிருதிதீர்த்தச்சருக்கம்.

இயமதீர்த் தத்தினுக் கிலங்கு மேற்றிசை
வயினிரண் டோடொரு வாளி வீழிடைப்
பயிலுறு நிருதியின் தீர்த்தம் பாங்குறும்
மயலறு மாதவன் வசிட்ட னென்பவன்.

(௧)

நேத்திர நுதல்வளர் நிமலன் றேவதை
கூர்த்திடு நிருதியே குலவு மன்னதைக்
காத்திடு நீள்கருங் காலி யென்றிசை
சீர்த்திபெற் நிடுதரு கிகழு மாயிடை.

(௨)

மேயதின் மூழ்கிமேல் விளங்கு பூசினிக்
காயுளுந் தெண்ணெயெட் கலந்த போனகந்
தூயவே தியர்க்கிடிற் சுரமுன் னாகிய
நோயகன் நிடுமொரு நொடிப்ப தத்தினே.

(௩)

அரக்கரி னலகையி னணுகு மின்னன்மே
னெருக்குற வின்பமே நீடு நாடொறுந்
தருக்குறு மத்தடந் தன்னின் மூழ்கிமுன்
கருக்குறோய் தவிர்ந்துளவ் களித்து ளார்பலர்.

(௪)

தரணியி லெளியரைக் காக்கத் தானவ
ரரசனத் தடஞ்சமைத் ததற்கு முன்னிசை
வானுமீந் திட்டனன் மகிழ்ந்து மற்றினி
வருணதீர்த் தம்பெறு வளமை யோதுவாம்.

(௫)

நிருதிதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

வருணதீர்த்தச்சருக்கம்.

மருத நாயகன் றனக்குமேற் றிசையினில் வாளி
யொருப டைந்துவீ ழெல்லையி னுறையுமோர் தீர்த்தம்
வருண னாக்கிய தஃதவன் பெயரினா ல் வயங்கு
மிருடி திண்பரத் துவாசனா மிசைதரு வகுளம். (க)

தீர்த்த பாலனைங் கரத்தினேன் றெரிக்குமெவ் வுயிர்க்குஞ்
சாத்தி யப்பொரு ளாயுறு சத்தியோ சாத
மூர்த்தி தேவதை மற்றதின் மூழ்கிவெள் ளடைகா
யேர்த்து ரங்கமே லுதவிடிற் கொடுவினை யேகும். (உ)

பொன்னி ரும்பிர சதங்களிற் பொலிந்திரு விசம்பு
தன்னி டைத்திரி திரிபுரங் களினுறு தருவர்
முன்ன வன்றாத் தாம்பெறு வரத்துறு மொய்ம்பாற்
றுன்னு வானவர்க் கதுதினந் துயரமே விளைத்தார். (ங)

வான நாடவ ரவர்செயுந் துயரினா ல் வருந்தி
மாநி லம்புக முடைமரு தெனும்பதி மருவி
மேன லம்பெறக் காகமூழ் கியதட மேவி
நானஞ் செய்துமை யருளினா ரத்தினும் படிந்து. (ச)

பொன்னி சூழிடை மருதிறை யவனடி போற்றி
யன்ன வன்மல ரடியையே யகத்தினிற் குறியாச்
சொன்ன வாருணத் தடத்தினுந் தோய்த்ததன் கணாமேற்
பன்னு மெய்நடுக் குற்றிடப் பரிந்தன ரிருந்தார். (ரு)

முந்து சத்தியோ சாதமா மூர்த்தியா யிறையோன்
வந்து நின்றெதி ரவனாநீ ரஞ்சன்மின் வலிசெ
யந்தவன்கணைக் கழிவுநா ளடுத்ததா மென்னச்
சிந்தை தன்னொடு மெய்யுறு நடுக்கமுந் தீர்த்து. (சு)

கேச வன்றிரி புரத்துறு கேடற்பாற் கிடைத்தான்
கசன் மாலய னிறைவொன் றியம்பல்பொய் பென்றவ்
வாசை நீங்கிடப் பலபல மாயஞ்செய் தவர்கெய்
பூசை யுஞ்சிவ பத்தியும் போக்கிமுன் வந்து. (ஏ)

ஈச நிற்பதம் விடுத்திலர் மூவர்மற் றியாரு
நீசராயினர் திரிபுரத் திடையென நிகழ்த்த
வாச கிப்பெரும் பணியினை காணென மாட்டித்
தேச மிக்கபொன் மேருவைச் சிலையதாக் கோட்டி.

(அ)

மாய னைக்கணை யாக்கியந் தைக்கொடு மதியோ
டேய செங்கதிர் திகிரியா யிசைமறை பரியாத்
தூய நான்முகன் வலவனாத் துன்றுமே தினியா
மேய தேரின்னின் றெருதனிச் சிறுகை விளைத்து.

(ஆ)

அந்த மென்னகை யெழுந்தளிப் பொறிகளி னாங்கு
முந்து முப்புரந் தீயவு மொழியுமுத் தவரும்
வந்து தன்னடி வணங்கவுஞ் செய்தபின் வாறோர்
சுந்த ரத்தம னியநகர் துன்னவுஞ் செய்தான்.

(க)

தாரி லங்கணி முடிச்சுரர் தனிமுதற் போற்றிப்
பாரி னீடுமித் தலத்திடைப் பகர்புனற் கிறைசெய்
நீரின் மூழ்கின மிகலினோர் நெருப்புமூழ் கினொன்
றேரி னோங்கதைப் புகழ்ந்துத மிருக்கையெய் தினரால்.

(க௧)

கடுக்க விற்பெறு கந்தரக் கண்ணுத லிமையோ
ரிடுக்க ணீக்கிய திறத்தினு லின்னுமத் தலத்தி
னடுக்கந் தீர்த்தவ னெனச்சொலு நாமமேற் கொண்டு
வடுக்கண் மாதினோ டமர்ந்திடும் வணங்கழு வுலகும்.

(க௨)

தருண வின்மதி மிலைந்திடை மருதுறை தலைவன்
கருணை யுற்றருள் வரம்பெறு நெஞ்சகங் களித்து
வருண னாக்கிய வாவியின் மான்மிய மிதுமே
லருண வாகனன் தீர்த்தமான் மியமினி தறைவாம்.

(க௩)

வருணதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

வாயுதீர்த்தச்சருக்கம்.

மேய வாருணத் தடவட மேற்றிசை யிடத்தோர்
சாய கம்விழு சேய்மையிற் றயங்குமோர் தீர்த்தம்
வாயு தீர்த்தமென் றதற்கிசை வாயுவே செய்வஞ்
சேய தைப்புரந் திடுமுரி திறங்கொள்கண் ணுவனம்

(க)

கேச ரத்தனித் தருவொன்னு கெழுமலர் கொண்டு
வாசஞ் செய்திடு மாவயின் மற்றதின் மூழ்கி
யாசில் கன்னிகை கவிதைபொன் னந்தணர்க் குதவிற்
பேசும் வாயுநோ யகலுமே லின்பமும் பெருகும்.

(௨)

ஒளிரு மத்தடந் தனிற்படிந் துயர்கதி யடைந்தோ
ரளவி லாரவர் தயிலொரு வன்றனை யறைதான்
கிளரும் விப்பிர குலத்தினோன் கிருகலப் பெயரோன்
களவு கைதவம் படிநிலை யளவில் கற்றோன்.

(௩)

அந்த னாளர்பாற் பயிலுறா னருமறை யறையான்
மந்தி ரப்பெரு மயலினும் வடுவகிர் நெடுங்கட்
கந்த மென்மல ரோதியர் காமவே லையினுள்
சந்த தம்படி மனத்தொடு சரிப்பவ னொருவன்.

(௪)

வந்து சத்தமா முரித்தலத் திடைநளி மதியி
லிந்து வாரநா ளிரவினி லீசன்மீ திலங்குஞ்
சந்த நீன்பணி கவர்ந்திடச் சார்ந்தது தெரிவா
னந்து தீபத்தைத் தூண்டிமேற் கொண்டன னடந்தான்.

(௫)

நடக்கும் போதினி லியமகிங் கார்சிலர் நண்ணி
யடுத்தி டங்கொரு பணியெயிற் மறந்தருங் கொடிய
விடத்த வன்றனைக் கொண்டிபோய் வினங்குகற் றுவன்பால்
விடுத்து நின்றன ரன்னவ னாய்ந்திது விளம்பும்.

(௬)

தராத லத்திடைப் பனவநீ யிழைத்தபா தகத்தாற்
கிராத னாவுதித் தெழுமுநித் தலத்தினிற் கிடைத்தங்
கிராவி லிந்துநா ரீசன்முன் னிருந்திடு சுடர்வில்
விராவ நீட்டலா லிடைமரு தெனும்பதி மேவி.

(௭)

அனில னாக்கிய வாவியிற் படிந்துமற் றனைய
புனித வாவியிற் படிந்திடு புண்ணிய வசத்தாற்
பனிம னிச்சடை துதல்விழிப் பரம்பொரு ளாலகத்
தினிதி ருஞ்சுக மெய்துவான் பிறத்திபோ வென்றான்.

(௮)

அவனு மத்திறற் கூற்றுவ னறைந்தவா நீண்டுச்
சவர னாவுதித் திடைமரு தெனும்பதி சார்ந்து
தவல ரும்புகழ் மருத்தெழிற் நடத்தினிற் றேயந்து
• சிவப ரன்றனி யுலகிடைச் சென்றுவீற் றிருந்தான்.

(௯)

தளமி குந்திடு மலர்பொலி * சமீரண தீர்த்த
வளமை மற்றிஃ தாயினி மகிழ்வுறு தவத்தீர்
களமி டற்றவன் றுணைவனாக் கட்டுரைத் திடுதென்
னளகை மன்னவ னமைத்ததீர்த் தப்புக முறைவாம்.
வாயுதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

(௧௦)

உ

சிவமயம்.

குபேரதீர்த்தச் சருக்கம்.

திர்க்க முற்றிடும் வாயுவின் தீர்த்தமென் நதற்கே
கூர்க்க டுங்கணை யைந்துசெல் சேய்மையிற் குணபாற்
றார்க்க வின்முடி நிதிபதி சமைத்திடு தீர்த்த
மார்க்க டேயனா முரிவரன் மற்றதற் கிருடி.

(௧)

கொண்ட புட்பக வூர்தியே குலவதின் றெய்வங்
கண்டை யுற்றகண் டாகர்ண னன்னதைக் காப்போன்
வண்டு னாமலர்ச் சண்பக மதிவூறு விருக்க
மண்டு வெள்வளை யுலவுமவ் வாவியின் மூழ்கி.

(௨)

வேத மாகம மாதிய வுணர்ந்தவிப் பிரர்க்கு
மோத கங்கழை சருக்கரை மொழிதரு சுகந்தங்
கோது மைக்குலங் கொடுத்திடிற் குலவுமன் னவர்க்
ளோது தீவினை குறைந்திடு முயர்ந்திடுஞ் செல்வம்.

(௩)

அத்த டத்தினை யமைத்துவெவ் வினைதவி ரருத்த
னித்தி றப்பெருஞ் செல்வமுற் றிடவிடை மருதி
னித்த னைப்பணிந் துறுவர மேற்றநன் னீர்தோய்
மெய்த்த வர்க்குத வெனவதற் குதவினன் மேனாள்.

(௪)

மேவு மத்தடந் தனிப்படிந் தித்திறம் வெய்ய
பாவ நீக்கிநற் செல்வமேற் பற்றின ரநேகர்
சேவு கைத்திடி சானனாந் தேவனா ரமைத்த
வாவி யின்றனிச் சிறப்பினி வழுத்துது மன்னோ.

தபேரதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

(௫)

*சமீரணன் டவாயு. நன்னாய்ச்செல்கின்றவன் என்பது பொருள்.
[சம்மநன்றாக, ஈர்போ, செல்.]

வ.
சிவமயம்.

ஈசான தீர்த்தச்சுருக்கம்.

இயக்கர் நாயக னமைத்திடவ் விலஞ்சியின் கீழ்பால்
வயக்க டிங்கணை யிரண்டிலீ சானன்முன் வருத்த
வியக்கு றந்தணிப் பொற்றட மேவுறு மிருடி
மயக்கின் மாதவ வசிட்டனும் வார்தரு விளவே. (க)

மாணி பத்திர னென்பவன் மற்றதைப் புரப்போன்
முணு வென்றுல கிசைத்திடு சங்கரன் றெய்வங்
காண திற்படிந் துருத்திரக் கண்மணி கலைகள்
சேண ளித்திடின மகவுறும் ஞானமுஞ் சேரும். (உ)

மேலை யன்ன திற்படிந்தெழில் மிருகண்டு மைந்தன்
சூல பாணியை யனையபொற் பதியிடைத் தொழுது
கால னென்பவன் றனைப்புகழ்க் கடவையில் வென்று
சால விற்புற வாழுநா ளெய்தினன் றனித்து. (ங)

உரிய வன்பினம் மறையவ னிதிற்படிந் துலகிற்
பெரிது வாழ்பக லெய்தின னென்பது பெரிதோ
வரிய ஞானமொன் றெய்திடு மெனச்சொலி னதனாற்
கரிய கந்தரன் றிருவருள் கலந்திடு மன்றே. (ச)

இன்னு மத்தடர் தனிற்படிந் திடைமரு திறையோன்
பொன்ன டித்துணை பணிந்தரு ளெய்தியிப் புடவி
தன்னி டைப்பல யுகமுறச் சித்திசார்ந் தவரு
மன்னு வீடுபெற் றவர்களும் வராயில ரன்றே. (ஊ)

ஈச னுற்றிய வாவியின் மான்மிய மிதுவாம்
மாசி லந்தணி ரினியவன் மலராடி வணங்கி
வாச தேவனென் றுரைத்திடு மாதவ னமைத்த
தேசு மிக்கதீர்த் தக்கதை சிறிதெடுத் திசைப்பாம். (ஈ)

ஈசான தீர்த்தச்சுருக்க முற்றும்.

உ
சி வ ம ய ம் .

கிருஷ்ணகூபச்சருக்கம்.

ஆல யத்தினி லீசதிக் கதனிடைக் கண்ணன்
மேல யத்தலத் தெகிரந்தநாள் விளைத்தோர் தீர்த்தங்
கோல முற்றினி திலகிடுங் கூபரீ டிருவாய்ப்
பாவி னட்டமி தனிலதிற் பமதலுத் தமமால். (க)

தரிக்கு மன்னதிற் பரிவொடு தானமுன் னியற்றிற்
றெரிக்கும் வெவ்வினைக் கணத்துட னிரணமுந் தீரும்
வரிக்கண் மாதுறும் மகவுறு மதியின நிலவு
விரிக்கு மின்சடைத் தனிமுதல் கருணையு மேவும். (உ)

தான வர்க்கிறை யாகிய மாகுலி தன்பாற்
ரூன மூன்றடி தருகெனத் தகையரி வேள்வித்
தான மெய்திரின் திரந்திடப் * பார்க்கவன் றனித்துத்
தான வற்கியற் குரவனாற் தன்மையாற் சார்ந்து. (ஈ)

மேவு வஞ்சமீ தெனக்கொடா வகையெதிர் விலக்க
மாவ லிப்பெயர் மானவன் வந்திரந் தவர்கட்
கீவ தேபெரி தெனவுனாத் தளிப்பதற் கிசையக்
† காவியன்பினர் மேனெறி யாதெனக் கருதி. (ஊ)

பொழித ரும்புனற் கமண்டலச் சிறுதுளை புருந்துள்
வழிய டைத்தனன் வாமனன் மற்றதை யறிந்தவ்
வழியி னோர்பசந் தருப்பையிற் குத்திட வொளியோன்
வீழியி னென்றிடைப் பட்டது வியன்மணி சிதற. (ஐ)

ஆங்க வன்றுய ரொடுமுகம் பெயர்த்தன னதனிற்
றாங்கு தண்புனல் விடுத்தவன் சொன்னவா றளித்தான்
வாங்கி மாயவன் றிலக்கொள மலர்ப்பதங் கொடுத்தா
னீங்கு வெள்ளிபின் னேகநேத் திரத்தொடு நின்றான். (அ)

ஈதல் வேண்டும் வந்திரந்தவர்க் கிசைந்தன விலையே
லோதல் வேண்டுமற் றொருவருக் குதவுமா நின்றேல்
யாது மோதுறு திருந்திட வேண்டுமன் றீதல்
பேத முற்றிடச் செய்பவர் பிணியுறல் வியப்போ. (ஏ)

* பார்க்கவன்=சுக்கிரன். பிருகுவின் சந்ததியிற் பிறந்தோன்.

† காவியன்=சுக்கிரன், கவினது புத்திரன்.

கொடுக்கு மானவ னின்பமேற் கூடிடு முன்ன
ரிடுக்க னெய்தினு மதனெடு புசமுமொன் றெய்துந்
தடுக்கி னார்க்கொரு புன்கணுஞ் சாற்றிடு வசையு
மடுக்கு மென்பதம் மாவலி சவிகன்பா வறிந்தாம்.

(அ)

நின்ற வெள்ளிபொன் னிடைமரு தெனும்பதி நோந்து
துன்று சீருறக் கூவனீர் தோய்ந்துடன் பெற்றான்
சென்ற கண்மணி பிறர்க்கிவ னீதலைச் சிதைத்தோ
னென்று காட்டிலைச் சினையின்முன் போலவே யிலங்கும்.

(க)

பாவு மோகையி னுமையொடு மருதுறு பாங்கின்
மேவு சோதியைத் தன்னிரு விழியினு நோக்கித்
துவி யொண்மலர் பணிந்தெதிர் துதிபல விசைத்துத்
தேவர்த நங்களுக் கின்னல்செய் தீவினை தீர்ந்து.

(கௌ)

தன தெழிற்றனி யுலகிடைச் சார்ந்தனன் றயங்கு
மனைய தீர்த்தமான் மியஞ்சொலற் ககேகமுண் டின்னுஞ்
சினவு மால்விடைத் தாணுவின் றிருவிழி யமைத்த
கனக தீர்த்தமான் மியமினிக் கட்டுணைத் திடுவாம்.

(கக)

கிருஷ்ணகூபச்சருக்கமுற்றும்.

உ

சிவமயம்.

கனகதீர்த்தச் சருக்கம்.

மாக வின்மதி சூழிகண் வந்தபொற் றீர்த்தங்
காக தீர்த்தமென் றுயது காகமுன் மூழ்கி
யேக நாயகன் றிருவரு ளெய்திய துணாக்கிற்
பாகு றன்னதை நோக்கிடிற் பழவினை பறியும்.

(க)

அங்கை யாலதைத் தொழின்வினை யாவையு மகலந
சங்கி டன்னதி லொருதுளி தலையிசைத் தெளிப்பிற்
பொங்கு வேன்வியைந் திரட்டியா யிரப்பலன் பொருந்து
மங்கு வெம்பிணி தொலைவுறு மருவுறுஞ் செல்வம்.

(௨)

துங்க முற்றிடு மதனிடைத் தோய்ந்திடு மவர்க்
ளிங்கி தம்பெறக் குறித்தவை யாவையு மெய்தித்
திங்கள் சூடிய சிவனுருப் பெறுவர்மேற் றெரிக்கும்
பங்கு னிக்கண்முன் னுளதிற் படிந்திடல் விசேடம்.

(கூ)

முன்னு தித்தவ ளேவல்செய் திடுவது முறையன்
மென்ன வோகின னவளிது பணிகளுக் கிசைத்தாள்
பன்ன கங்கள்வா னமிர்தெமக் குதவீழற் பரிவி
னன்னை யேவல்செய் வீனையினை விடுகென வறைந்த, (அ)

ஒல்ல மவ்வுரை கருடனுக் கன்னவ ஞ்ரைக்க
நல்ல தென்றவ னிசைந்துவர் தகத்தின னாடிச்
செவ்வ மோங்கிய விடைமரு தெனும்பதி சேர்ந்து
சொல்லி டத்தனிச் சிறப்புறு வாவியிற் றேய்ந்து, (க)

பணைமு லைக்கொடிப் பாகனை வலங்கொடு பணிந்து
தனிவி லன்பொடு துதித்துவா னுலகினைச் சார்ந்து
துணிவொ டியாவரு மணுகுற வகையெதிர் சமூலந்
தினிய சக்கரத் தசப்படா தணுவெனச் சென்று, (கௌ)

உண்ணு ழைந்துமெல் லெனவவ ணுறைந்திடு மமிர்த
வண்ண வொண்மணிக் குடந்தனைக் கைக்கொடு வருங்கால்
வண்ண ளாரழிந் தெதிருற வெஞ்சமர் வினைக்க
வெண்ணு மன்னவர் தம்மைவென் கண்டன னேக, (கக)

துன்னி மற்றவர் சூழ்ந்துபின் றுதித்திட முன்னர்ப்
பன்ன கங்களுக் கிசைத்தசொற் பழுதுறு துதவி *
யன்னை யேவலை மாற்றுவ னாங்குநீ ரடைவுற்
றின்ன தைக்கொடு சென்மினென் றிசைத்தவ னெய்தி,

ஓத ராவினங் கட்குமக் கழுதுகொண் டிற்பேன்
சீத நீர்படஇத் தொடுகெனத் தெரித்தொரு தருப்பை
மீது வைத்தனை யேவலை மீட்டனன் சென்று
ஓத ரத்தனைவ முழ்குமுன் சுரர்களுக்கொண் டகன்றார், (கங)

வந்து பார்த்தன திகைத்தன மண்க்குட மிருந்த
நந்த வில்லதோர் தருப்பையை நக்கின விருப்பான்
முந்து நாவிரு பிளவுறப் பிளந்தன முழுதுஞ்
சிற்தை நொந்தன சென்றன சிறுமப் பணிகள், (கச)

பொருந்து மித்திறமுரி வீர்காள் பூருவ முமக்குந்
தெரிந்த தேயமிர் தெடுத்தவன் வந்திடு திறனும்
வருந்து தாயினை மீட்டனா மருவுறு மனைய
பரந்த வாவியிற் படிந்திடு பயனென லாகும், (கௌ)

இசைக்குந் தென்றிசைக் கோனுறு திர்த்தத்தி னீச
கிசைக் கணலிரு வசுக்களின் றீர்த்தமொன் றினிது

வசிக்கு மற்றதின் வளர்பிறை யட்டமி மருவி
யசைக்கு மன்பொடு படிந்தவர் வேண்டிய தடைவார். (௧௬)

விரவுறும் வசுதீர்த்தத்தின் விளம்பு முத்த ரத்தி
னிரவி தீர்த்த மொன்றிலங்கிடு மிதனின் மற்றையோன்
பரவு வார நாளவனெழு காலையிற் படியின்
மருவு தீப்பிணி யாவையு மாய்ந்திடு மன்றே. (௧௭)

மன்னு மாதவன் றடத்தயன் மருத்து கடர்த்த
மன்ன தோங்கிடு வாதனோ யகற்றிடு மதனின்
முன்ன ரம்மருத் துக்கன்போய் மூழ்கினீள் கருவிற்
பொன்னி லத்திறை குறையுடல் பூரண முற்றார். (௧௮)

வட்ட வாருண வாவியின் றென்புடை வயங்குஞ்
சிட்டர் போற்றிடு நரசிங்க தீர்த்தமொன் றதனைத்
தொட்டு வந்துடன் குட்டனோய் தொலைத்தன ரநேகர்
கட்டு னாப்பதென் மூழ்கினோர் கலந்த பேரின்பம். (௧௯)

அந்த வாருண வாவியின் குணதிசை யமர்ந்து
நந்தி தீர்த்தம் வந்தாடினோர்க் களித்திடு ஞானஞ்
சந்த நீடதின் குடக்கினிற் றுரோணன் செய்தடாகம்
முந்த வன்மனக் கீந்தது மொழிந்திடு மதலை. (௨௦)

இராவ ணன்றன் மீதேகு நாளாகவக் குரிசில்
விராவு மன்புட னுமையவள் மேவுசந் ரிதிக்கட்
டரா தலம் பணிந்தேத்திடச் சமைத்ததோர் கூபம்
பராவு தன்வயிற் படிந்தவர் பகைமை தீர்த்திலங்கும். (௨௧)

வருண தீர்த்த வுத்தரந்தனில் வாளிழு வாறில்
வரமுறுஞ் சுரதீர்த்த மொன் றிலங்கிடு மருதப்
பரமன் றென்புடை யுலகெலாம் பகர்முனி தீர்த்தம்
விரவு மொன்றிவை யிரண்டுமேல் விமலன் றுளுதவும். (௨௨)

கூறிடும் முரகாரி தீர்த்தாதி யாக் குலவு
மாறு நானும்வெம் பவத்தொடு துயரமு மகற்றும்
மாறில் செல்வமீண் டெவிடு மன்னியா டினர்கட்
கிறில் சீருறுகச் சபதீர்த்த மேலிசைப் பாம். (௨௩)

கருடதீர்த்தாதிச்சுருக்க முற்றும்.

கச்சபதீர்த்தச் சருக்கம்.

விலையிலா மணிக்ஞல முறுசைய மால் வெற்பின்
மலைய மாதவன் கமண்டல வயிற்றினின் மெழிற்ரு
வலைய மேற்குண திசைக்கொடு மகரநீ டிலவு
மலைய னுற்ற பொன்னியிற் சிலதீர்த்த முண்டாங்கு. (க)

சந்த முற்றிடக் காவிரி வாரணந் தாங்கிச்
சந்தரந் திகழ ரம்பைகள் சூழ்வுறப் புலவோர்
வந்திறைஞ்ச வச்சிர மெடுத்தே கலின் வாளுட்
டிந்திரன் தனக்கிணை யெனப்புவி யிடையி லங்கும். (உ)

பெருமை மேவித்தென் கீழ்த்திசை யடைந்து மேற்பிறங்கல்
விரவு சோதி கண்ணுற்றொரு பூதமாய் வெந்தீப்
பொருவுந் தன்னிடத் தடைந்துளோர் கொடுவினை போக்கி
யுரமுறும் பகரேந்தி கலியமனை யுறழும். (ங)

பொருவில் காருருக்கொடு நிசியலை யுறப் போந்து
நிருதியாகி மீனிகந்து வாருண முறநிலவி
மருவுபாசி யென்றிடல் கொடு வருணனாய் மண்மே
லருண மூர்ந்துயிர்க் குயிரதாய நிலமா யோங்கும். (ச)

ஈசன் தன் பதிமருங்கி னுற்றுயர் தன மெய்திப்
பேசலுற்றிடு மளகையோன் புளைதரும் பெரிது
வாச நீடறு கணிந்து காமதகன நிரப்பித்
தேசின் மிக்கவீ சானனிற் சிறந்திடு மன்னோ. (ரு)

துன்னினார் தமக்க சோகத்தோ டஞ்சகந் தோன்ற.
மன்னிவேங்கை நீடிபங்கொடு குறிஞ்சியாய் வழிக்கோள்
பன்னிடம் பொருள் பறித்து மேல்விடலையும் பறித்துக்
கன்னியுந் தரித்தோதிடு பாலையைக் கடுக்கும். (சு)

மால டைந்துசிற் றிடைச்சியர் பயின்றுமான் மருவிக்
கோல முற்றிடு கலுழியும் பூவையுங் கூடி
யேலு முல்லைதா மலாவயல் வஞ்சிநீ டிலஞ்சி
பாலி சைந்தருச் சுனமுறா மருதமாப் படரும். (ஏ)

கடல் ணைந்துழுத் தரும்பிடு கடிமலர்ப் புண்ணை
மடல் விரித்தெழு கேசகை பட்டின மருவித்
தடமி சைந்திடு நெய்தலாய்த் தயங்கிடு மிணைய
புடவி மீதுளோர்க் கமுதமாய் விளங்குமப் பொண்ணி. (அ)

கலை யறிந்தன மேற்கொடு கலைமக ளாகி
மல ரணைந்துவண் டுகிரிசங் கேந்திமே லவன்முற்
றில கெழிற்றிரு வாகிவெற் பிடத்தினிற் றேரென்றி
யல கினீடறம் விளக்கலி னம்பிகை நிகர்க்கும். (ஆ)

புனையு மண்மண வியாவையும் புகல்பர னுருவாய்த்
தனையொத் தோங்கிடு காவிரி தலிற்றவழ் காற்றாங்
கெனையர் மேற்படிந் திடினும்பட் டேகிடுங் காலே
யனையர் வெம்பவ மனைத்து மேற்றகன்றிடு மன்றே. (இ)

போற்று காவிரி பொருந்துகால் பொருந்திவெம் பவங்கண்
மாற்று மேலதை நோக்கினோர் மலர்க்கைநீண் டினர்க
டோற்ற திற்படிந் துளோர்பவந் தொலைவுறு மென்னச்
சாற்ற வேண்டுமே யெவர் தரிசனத்தினுஞ் செலுமால். (ஈ)

பன்னு கங்கையின் மூன்றுநாட் படிந்திட யமுனை
தன்னி லைந்துநாட் டோய்ந்திடத் தனந்திடும் பாவ
முன்னு காவிரி யொருதின மூழ்கிடி லகற்றும்
பின்னு மவ்வுட லளவுசெய் பிறங்குவெம் பவமும். (உ)

வன்ப கைப்பிணி தவிர்த்திடு மருவுமெய் ஞ்ஞான
மின்ப மெய்திடுந் திலத்துட னப்புன லேற்றுத்
தென்பு லத்தவர்க் குதவிடிற் நிகழுவர் மரபிற்
றுன்ப மாற்றிரை யத்துளோ ரடைகுவர் சுவர்க்கம். (ஊ)

இயல்கொள் சையமா தியவிட மெவற்றினு மிசைத்த
பயனு மத்தரு மவற்றினிற் பகருமா ணைக்கா
பிய லகற்றுமை யாறுதென் குடந்தையொண் மருதூர்
வியலு றும்புகழ் மயிலையா தியதலம் விசேடம். (஋)

கூறி டெந்துலா மதியினிற் கூடநீ டறுபத்
தாறு கோடிதீர்த் தங்களும் பொண்ணியி னமரும்
மாறி லம்மதி யன்னதின் மருவியா டினர்க
டேற வற்றெலாஞ் சென்று தோய்பயனதுஉஞ் சேர்வர். (௠)

கந்த மார்தொடைக் கவெரன்றன் கன்னிகை யாகிச்
சிந்து மன்னவன் றனக்கொரு துணைவியாய்த் தெரிக்கு
மிந்த வையகத் துயிர்களுக் கன்னையா யிலங்கு
மந்த மாநதி மான்மிய மநேகமுண் டின்னும். (௧௬)

மேவு மந்தி தனில்வட புறந்தனில் விளங்குந்
தாவில் கச்சப தீர்த்தமாந் தனித்துறை யதற்கு
மாவி லங்கிதி தருமுநி மருவுகச் சபனே
காவ லன்புகழ் வீரபத் திரனெனுங் கடவுள். (௧௭)

லாம தேவனங் கதற்கிசை தேவதை வயங்கக்
காமர் வண்டுகை மூழ்கியெட் கலந்தபோ னசநந்
மு முற்றிடு விவிகை தானியந்தரு தகையோர்
பூமி காவல்செய் திடுவர்மேற் கொடுவினை போக்கி. (௧௮)

அவமில் சீருறு கச்சப னத்துறை மருங்குத்
தவமி யற்றினன் சிலபகல் பிறைமதிச் சடையோ
னுவமை யில்லதோர் வாமதே வத்தனி யுருவோ
டவ னுதித்தன னோரிடத் தலகிலா தவரின். (௧௯)

ஆன்ற மாதவன் பணிந்தெழுந் தேத்தினு னமல
னேன்ற நீபெறு வரங்களென் னென்றன னையோன்
வான் றயங்குனை யதுதினம் உணங்கநா னிறைவ
தோன்று மிவ்விடங் கொண்டுகைந் தருள்கெனச் சொன்னான்.

தாது லாமலர்க் கூடந்தன்மால் வரைக்கொடி தன்னோ
டாதி நாயக னத்திற னுண்டினி துறைந்தான்
மாத வத்தனு மனமகிழ்ந் துறைந்தனன் வைகு
மேது கொண்டவன் பெரியனா லத்துறை யிலங்கும். (௨0)

பேசு மத்துறை படிந்தவண் பெரிதுகந் துறையு
மீச னைப்பணிந் தளவில ரின்பந் டிற்றார்
மாசின் மாதவக் கவுதம முனிவரன் மகிழ்ந்து
வாச முற்றிடு தடந்துறை வளமினிப் புகல்வாம். (௨௨)

கச்சபதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

கௌதமதீர்த்தச் சருக்கம்.

தோற்று கச்சப தீர்த்தத் துறைக்குமேற்
காற்றல் சாலு மடுகளை யொன்றினிற்
றேற்றுங் கோதம தீர்த்தத்து றையொன்று
போற்று மாங்கதைப் போற்றுசண் டேசனே. (க)

கட்டு லாத்த கவுதம னாகிய
சிட்ட னாங்குறுஞ் சென்றதி னடியே
விட்டி டிற்புவி கோதனம் வேதியர்க்
கிட்ட மாமனத் தெண்ணிய வெய்துவார். (உ)

வடங்கொள் கொங்கை யகலிகை மற்றதிற்
படிந்த புண்ணியத் தாலோர் பவத்தினுற்
றிடங்கொள் சாபச் சிலையுருப் போக்கியுற்
றடைந்த னள்கண வன்றனை யாதிநாள். (ங)

இன்னு மெண்ணில ரேந்துமப் பூந்துறை
தன்னின் மூழ்கித் தரணி புகழ்ந்திட
மன்ன ராகி மகிழ்வோ டிருந்துபின்
பொன்னி லத்திற் புலவர்க ளாயினர். (ச)

ஆற்றல் சாலு மருந்தவக் கோதமன்
போற்றி டெந்துறை மாண்பு புகன்றனஞ்
சாற்றி டொண்புகழ் சாருல கெங்கணுந்
தோற்று பூசத் துறை வளங் கூறுவாம். (ஞ)

கௌதமதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

கல்யாணதீர்த்தச் சருக்கம்.

காவிரித்தென் புறமதனிற் கல்யாண தீர்த்தமதைக் காப்போ னந்தி
தேவதைநம் மருதீசன் முனிவனுரோ மசனாக தெரிக்கு மூல [பென்ப
மலர்விரண்டோ டொன்றுறுசேய்த் தத்துறையின் குணக்குமேற் கெல்லை
மேவதனிற் படிவற்கு நினைந்தெழுமுன் சிலவீனகள் விட்டுநீங்கும். (க)

பரவுமந்தத் துறையிலநிற் சேனுமறி யாசேனும் படியினோர்காற்
பிரமகத்தி முதலான கொடுவினைக ளுடனகலும் பிணிபினீங்குங்
கரமதறை பசுவொடுபொன் முதலியவே தியர்க்களித்தோர் கயிலேசேர்வர்
திரமுறுமஞ் செழுத்தினையங்கிருந்துவிதிப்படியுரைப்போர் சிவனேயாவர்

கின்னரர்கள் கிம்புருட ரியக்கிராக் கதரசுரர் கினைகொள்வானோர்
பன்னகர்பா ரிடத்தலைவர் கந்தருவர் தவமுனிவர் பயிலுஞ்சித்தர்
பின்னுமுறு மனிதரொடு பிறர்களுமத் துறைப்படிந்து பெரிதுமாங்கே
நன்னியம் முடித்திறையோன் பதம்பணிந்து மகிழ்வுறுவர் நானுமன்னோ.

வளந்தருமத் துறைபடிதற் கதுதினமும் விசேடமதா மதியின்வார
மளர்கிடுமன் னவற்றதிக மதற்கதிக மதிமுதனா ளதற்குமேலாய்த்
தெளிந்தநீர் டமாவாசை யதற்கதிக மெனலாகுஞ் சேழிக்கொள்
விளங்குமிரு சுடர்தொடுநா ளெவற்றினுக்குந் தைப்பூசம் விசேடமாகும்.

பூசமதிற் படிந்திடுதல் விசேடமதா லத்துறைக்குப் புகலுநாமற்
தேசமுழு வதும்பூசத் துறையென்ன வெவ்வுயிருஞ் சென்றுமூழ்கி
மாசறுதி வினையகற்றிப் பரனருளாற் பேரின்ப மருவலாலே
பேசலுறுங் கல்யாண தீர்த்தமென வொருநாமம் பெரிதுமன்னோ. (இ)

திடமுறுகார்க் கோடனெழிற் பரிச்சித்து தனைக்கடித்த தீமையந்தத் [தி
தடமுறுதீர்த் தந்தனின்றோய்ந் தகன்றதுவெங் கலியலைக்கத்தளர்ச்சியெய்
யிடமுறுமே தினியிடத்தி னிலைந்திடுநா ளத்துறையுற் றினிதுமூழ்கி
நிடதநெடு நாடுமனை மகவடைந்தா னளனென்னு நிருபனம்மா. (ஈ)

வந்துபெருஞ் சேனையுட னெதிரின்று நான்வணங்கா வயிரமேற்கொண்
டிந்தநெடு னைமிசத்திற் றருப்பையினு லெளியேனை யெறிதலுற்று
முந்துயிர்கொண் டிடுபாவம் புகல்பூசத் துறையினிடை மூழ்கியன்றே
யந்தமில்சீ ருற்றபல பத்திரன்வீ டிற்றின்ப மடைந்தானீடு. (எ)

தண்ணிதழி வேணியனுக் கன்புடையீர் பகீரதனாற் தவத்தின்மிக்கோன்
விண்ணிலுறு கங்கையினைப் பூதலத்தின் வரவழைத்து மேலைநாளி
லண்ணலுறு தனதுகுலத் தறுபதினா யிரவர்கதி யடையுமாறு
பண்ணியதத் துறையினிடைத் தைப்பூசந் தளிற்படிந்த பயனோவோ.

சிவரிசியி லொருகொடியோ னத்துறையிற் படிந்தெழுந்து சென்றுகோயி
லவ்ணுறுசில் பொருளிரவிற் கவர்ந்துபுறத் தனைந்திடுங்கா லவனைத்தாதர்
கவனமுறக் கொண்டியமன் முன்விடலு மவனிறையோன் கங்குறன்னி
புவிபுசம்பூசத்துறையிற் படிந்திட்டாய்கயிலையிடைப் போவென்றுய்த்தான்.

வேறு.

முன்ன ஞாந்துணை யோர்களைத் துறையிடை மூழ்கி
யின்ன நீர்தின்ப முற்றன ரித்தகை யோரு
மன்ன திற்படிந் தெய்திய தறைதலுற் றனமீண்
டின்னு முண்டுபல் கதையதற் கேய்த்துழி யறைதும்.
கல்யாணதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

(க0)

உ

சிவமயம்.

சேடதீர்த்தச் சருக்கம்.

ஆடனாக மணிபவற் கன்பினீர்
நாடு பூசத் துறையி னலந்தரு
பீடு சால்கதை பேசி னுமினிச்
சேட தீர்த்தச் சிறப்புப் பகருவாம்.

(க)

ஆதி காலத் தரவின் குலந் திறை
பூத லத்தைப் பொறுக்க வலியிலா
னேத முற்றுட லொல்கி யினிச்செயல்
யாதெ னப்பிறை சூடியை யெண்ணி னன்.

(கி)

இன்ன செய்து மெனத்தெளி வெய்தினான்
மன்னு மிப்படி மீது மருவினான்
பொன்னி யங்கிடு பொன்னியி னத்தலத்
தன்ன தண்டிறை யாடின னாடினான்.

(கii)

மகித லத்தைப் பரிக்கும் வலியலா
தகில லோகமு மாற்றிடு மாற்றல்பெற்
றிகல்வின் மேரு விடைமரு தீசனே
மகிழ்வு றப்பணிந் தானெதிர் வாழ்த்தினான்.

(கiii)

நற்றி றச்சிவ ஞானத் திருவொடு
மற்று நீடு வாங்களு மின்புறப்
பெற்று னன்விடை கொண்டு பெயர்ந்தன
னுற்ற னன்ற லிலகு முலகிடை.

(கiv)

மன்னு சேடன் மருவிமுன் னாடிய
தன்மை யாலத் தடந்திணைப் பூந்துறை
யன்ன வன்றிரு நாம மணிந்தது
'துன்னு மெவ்வயி னோருந் துதித்திட

(கv)

சேடதீர்த்தச்சருக்கமுற்றும்.

உ
சிவமயம்.

கந்ததீர்த்தச் சருக்கம்.

அந்த மில்லவன் பெயரினோ டமர்ந்துதன் னிடத்து
வந்து மூழ்கினோர் பவந்துலைத் தெதிர்வலி வழங்குஞ்
சந்த முற்றிடு தீர்த்தத்தின் றனிச்சிறப் புணாத்தாங்
கந்த தீர்த்தமான் மியமினிக் கட்டுணாத்திடுவாம். (க)

கூறி டத்தகைச் சேடதீர்த் தத்துறைக் குணபாற்
தேறு சீர்பெறு கந்தமா தீர்த்தமொன் னுளது
மாறில் செல்வமும் விசயமுங் கீர்த்தியும் வழங்கு
மாறு மூன்றெனுந் திதியினு ளினிலணைந் தாடின. (உ)

ஆர மேருவைப் பறித்தெடுத்தம்மனை யாடும்
பாரி டங்கனீ ராயிர வெள்ளமும் பரவுங்
கூரி லங்குவச் சிரத்தனுங் குலவுபல் சுரரும்
வீர வாகுவே முதனவ வீரருஞ் சூழ. (ங)

வண்ண வேற்படை முருகவேள் கயிலைமால் வணர்நின்
றெண்ண ரும்புகழ்ச் சேய்ஞ்ஞலா டெய்திமுச் சுடர்க்க
ண்ணல் பாசப தாத்நிர மனித்திடக் கொள்ளா
வுண்ம கிழ்ச்சிமிக் கிடைமரு தெனும்பதி யுற்று. (ச)

மன்னு றஞ்சர மருங்குதித் திலங்குமீன் வளர்த்துக்
கொன்ன வின்றிடு மயில்கொடு தானெனக் குலவும்
பொன்னி மாநதித் தென்புடை புருந்தெழி லுறையு
முன்னி சைத்திடு துறையிடை மூழ்கினு னினிது. (ரு)

மருத வாணனைப் பணிந்தெதிர் வரஞ்சில வேற்றுக்
கருது தென்றிசை மயேந்திரங் கலந்துரு ரணேநேர்
பொருது வென்றவன் படைஞர்கள் போற்றிடு மிமையோ
நிருதி றத்தரும் விசும்பினிற் குடிபுக விழைத்தான். (ரூ)

அந்த அனமயி லூர்நிவந் தாடிய திறத்தாற்
கந்த தீர்த்தமென் றிசைப்பர்கள் கருதுமத் துறையைச்
சந்த நீடயி ராவதஞ் சாற்றாமத் தலத்தில்
வந்து சோதியைப் பூசித்த வாரினி வருப்பாம். (எ)

கந்ததீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

ஐராவத்திர்த்தச் சருக்கம்.

—○:(*)○—

செஞ்சலசப் பொருட்டிலிருந் தருண்மடந்தை புகழ்வாக்கின் செல்
விக்கங்கோர், விஞ்சு கதிர் மணியெழிற்பொன் னரிமாலை யுகந்தளித்தாள
விளங்குமன்னா, னெஞ்சலில்சீர்த துருவாசற் கீர்தனளன் னவனிமையோ
ரிறைஊற்கிய, நெஞ்சினிடைக குறித்துறுபொன் னுலகடைந்தா னவன்
சென்ற நேரத்தன்னான். (க)

கனிமொழிச்செர் துவரிதழ்ப்பொற் கலசமுலை மேனகைவெண் கவரிவீச
நனிமலர்ப்பூங்குழற்கயறகட்டி லோத்தமைமென்சதிமுறையி னடிப்பயிது
தனிமதித்தண் குடைநிழற்றக் கடங்கவீழ்வெள ளானையிசைத் தகைமந்தா
ரப், பனிமதுததண் மலர்சொரிது வானவர்போற றிடமறுகிற் பவனி
போந்தான். (உ)

ஆங்கவனைக் கண்டுமுநி வரன்சிலவா சிகள்கூறி யதனையீர்தான்
நீங்குவரு காலமதி கெடுமன்றே யன்னவனோ செங்கைநீட்டி
வாங்கிமத யானையின்மேல் வைத்தனன்மற்றது உம்விலங்கினமரபதன்றோ
தாங்கிலதாப் மறுகினிடை வீழ்த்தியெதிர் தேய்த்ததுதன் றாளினுனே. (ங)

கண்டதனைத் துருவாச முநிவரனிந் திரற்சீறிக் கரியநஞ்ச
முண்டிலகங் காத்தபர னடியவர்கள் விருப்பமுற தொத்குஞ் செல்வங்
கொண்டமதங் கொண்டொருகை கொண்டெதிர்நான் கொடுத்தனைக்
கொண்டிரீடு, மண்டிகளி யானையிசை வைத்தனையாங் கதுசிரத மதித்தி
டாது. (ச)

நீயிவணித் துணையிறமாப் பெய்தியது செல்வமதி னிலையினன்றோ
வாயதுதெண் டினாக்கடலிற் சிந்திகெ யானையுங்காட் டானையாகிப்
பாயபுவி மீதுழல்க வெனச்சபித்தான் சபித்திடுமுன் பரவையிது
மேயபெருந் தீனிச்செல்வஞ் சிந்தியதீ சனைக்கண்டோர்வினைகளென்ன.

துறந்திடக்கண் டெழிற்செல்வ மிந்திரன்மா துயரினொடு துணங்கினின்ற
னிற்றத்தமைந்த சால்புடையா ராயினுமென் றும்வெருளி னிசைக்கு மே
லோர், சிறந்திடுசெல் வமுமயிர்து மனையகடல் கடைந்துகொண்டார் தே
வர்பின்னான், மறந்ததும்பு வெண்களிறுங் கிரியுருவா யுலவியது வைய
து. (ஈ)

வேறு.

தன்னுயிர் தனைபும் புரந்துதற் சார்ந்தோர் தம்மையும் புரந்திடுங் கொற்ற
மன்னனைச் சேர்ந்து வாழ்வதே பெருமை வறுமையாற் பிறரினாற்றுபருந்
துன்னிடு விதிர்ப்புந் தான்மிகமருவித் தொடர்புறத் தனையடைந்தவரு
மின்னல்கூர் திடக்கண் டிருக்குமே மையைச்சேர்ந் திருந்திடலேழமை
த்தன்றே. (௭)

வேறு

பூவலயத் தலைத்திடுநா ளொருபகலோங் கிடைமருது பொருந்திக்கோடு
மேவிமணி யுருக்கொண்டு துதிக்கைகொடு தனைப்போல விளங்குநீடு
காவிரிக்க ணுறுகந்த தீர்த்தமதின் றென்றிசையிற் கதழ்வினைகு
மேவிவண்டின் வளர்விக்கி னேசுரதீர்த்தந்தனைச்சென் றெய்திற்தம்ம. (௮)

சென்றபுனல் படிந்திடலு மணிமாசு கழுவுற்ற திறமேயென்னத்
தொன்றிலகு தனதுருவந் தோன்றிடக்கண் டெவகைமனந் துளும்பவற்றுக்
கொன்றையறு கணிதருசெஞ் சடையவனை ம்ருதடியிற் குடியுற்றோனைத்
தன்றிருக்கண் களிகூரக் கண்டிபணித் தேத்தியது தகைமைதோன்ற. (௯)

வேறு.

கருவினிடைப் புகாசபடி யெளியேன்மீது
காத்தியென நின்றிரந்து கருத்துங்கண்ணு
மொருவகைமீண் டிடக்கொண்டு குணபாற்சென்றாங்
கொருபதியை யுறைபதியாக் கருகிவைகித்
திருமருவு நிறத்தன்முத லெவர்கன்வாழ்வஞ்
செஞ்சடைவா னவனடியைப் பூசைசெய்து
பொருவிலவன் றரப்பெற்ற தென்னத்தேறிப்
பூசிப்பான் றுனுமுறப் பொருந்திபேகி. (௧0)

வைகலுறு முப்பொழுதுந் தனக்குத்தாய
வடிவருள்கா விரித்துறையின் மருவிமூழ்கித்
கைகலந்த புனலினொடு நறுமென்போதுங்
கருத்திலவன ரன்பினொடு களிப்புங்கொண்டு
மைகலந்த தனிமிடற்று மருதவாணன்
மலரடியைப் பூசித்து வணங்கிப்போற்றப்
பைகலந்த வரவினொடு மதியஞ்சூடு
பரன்சிலநா னனைந்திடுமு நெதிரோதோன்றி. (௧௧)
சுண்டிறுமெய் யன்பினொடு நமைநீபூசை
யிற்றியதான் மிகமகிழ்ந்தோ முனக்குநம்பால்
வேண்டுவதென் னிசைத்தியெனப் பணிவுற்றம்மா
வெய்யதரு வாசமுநி கொடுத்தசாப

மாண்டதெழிற் பொன்னியிடைப் புடியுமுன்னர்
மன்னிடுகின் னருளதனா லினியெந்நாளும்
காண்டலுட னின்மலர்த்தாள் பூசித்தீண்டே
கலந்திருக்க வருன்கவென வுணத்தேத்தி.

(௧௨)

இன்னணமக் களிமுனாப்ப மருதவாண
னித்தலத்தின மையொருகா லருச்சித்தோர்கள்
மன்னுதனிச் சிவலோக மெய்துவார்கள்
வச்சிரத்தோ னமதிடத்தி லன்பனாகு
மன்னவன்பாற் சென்றிருநீ சின்னாள்பின்ன
ரணிமருவு சிவபுரியி னடையலாகு
மென்னவுரைத் தானதுமா றுணாப்பவஞ்சி
யிமையோர்கள் போற்றவிண்ணு டுற்றதன்றே.

(௧௩)

நினைவரிய புகழ்விக்கி நேசுரதீர்த் தத்துறைமுன் நிலவுநாற்கோட்
டனையகளி ழுடுதிறத் தாலயிரா வணத்துறையென் றறையுநாமம்
புனைதரலுற் றிட்டதஃ துறைபதியு மதன்பெயராற் பொலிந்ததம்ம
வினியினிய நெடுஞ்சீர்த்தி வீரசே னன்கதையின் டெடுத்துச்சொல்வாம்.

ஐராவததீர்த்தச் சருக்க

உ
சிவமயம்
சருக்கவகராதி.

நெ.	சருக்கம்.	பக் தம்.	பாடற் செய்த.
1	அக்கினிதீர்த்தச்சருக்கம்	... 23	7
2	இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம்	... 21	12
3	இயமதீர்த்தச்சருக்கம்	... 24	14
4	சரானதீர்த்தச்சருக்கம்	... 31	6
5	உருத்திரதீர்த்தச்சருக்கம்	... 18	14
6	ஐராவததீர்த்தச்சருக்கம்	... 45	14
7	கங்காகுபச்சருக்கம்	... 34	5
8	கச்சபதீர்த்தச்சருக்கம்	... 38	22
9	கத்ததீர்த்தச்சருக்கம்	... 44	7
10	கருடதீர்த்தச்சருக்கம்	... 35	23
11	கலயாணதீர்த்தச்சருக்கம்	... 41	10
12	கனகதீர்த்தச்சருக்கம்	... 33	5
13	காருண்ணியாமிர்த்தச்சருக்கம்.	... 1	50
14	கிருஷ்ணகுபச்சருக்கம்	... 32	11
15	குபேரதீர்த்தச்சருக்கம்	... 30	5
16	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்	... 41	5
17	சேடதீர்த்தச்சருக்கம்	... 43	6
18	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்	... 12	41
19	நிருதிதீர்த்தச்சருக்கம்	... 26	5
20	பதுமதீர்த்தச்சருக்கம்	... 20	5
21	பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்	... 9	20
22	பாணதீர்த்தச்சருக்கம்	... 8	12
23	பாண்டவதீர்த்தச்சருக்கம்	... 20	6
24	வருணதீர்த்தச்சருக்கம்	... 27	13
25	வாயுதீர்த்தச்சருக்கம்	... 28	10

சருக்கவகராதி முற்றும்.

வீரசேனச் சநூக்கம்

மலைப முறுசந் தெழிற்கோடு மலையு மதவா ரணக்கோடு
நிலைகொள கடவின் பெருவயிறு நிறையத தூர்க்குந் தண்பொருரை
யிலகு கரைமேற் பரிவேட மினிது குழ வொளிநுமதி
வலை மென்னத தினாயகழி குழவுறுமோர் வளமபதியே. (க)

பார முறுமல் வளமபதிலீற் நிருந்து முறையிற் பார்புரப்போன்
கூர்மை தோன்றி யெழிறழைத்து மதுகை மலர்ந்து கோபங்காங்குத்
காருங் கொடிய கொலைபழுத்திட் டிலகுநெடுவே லங்கையினன்
வீரசேன நெனும் பெயரா நெருவன் கணைவில் கேவெழிலான். (உ)

அன்ன நெருநா ளடவிபுகுந் தடல்வெஞ் சேனை தன்னோடுஞ்
செநநாய் கவரி புலிகரடி திரிகோட் டிரலை மனாகளிறு
முன்ன மிருகம பலநாடி முடுகிவேட்டிஞ் செயுங்காலை
மன்னன் மறையோன வேட்டைவயப் பறிவா நெருவன் மருங்குற்றான்
வருண நெனவே குடதிசைநாட் டூசன் வண்கார் முகம்வளைத்திட்
டுனாசெய் யமபின் றுராமிக வுபுக்குங் காலை யொருவாளி
பொருவில் விலங்கா மொருகேழல் வயிறறுட் புருந்து புறத்துருவி
யருகு விலங்கா மறையவன்மேற் பட்டசவனும் பட்டாளுல்.

வேந்த னதுகண் டெடுங்கி வினாவி நெய்தி யருமறையோன்
சோர்ந்து கிடத்தல் கண்டெலஞ் சோர்ந்து விழிநீர் சோர்ந்திடநின்
றார்ந்த விலங்கின் குழுமறைவி லனையா னின்ற தறியாமே
கூர்ந்த கணைவிட் டுவன்றன்னைக் கொன்றே னந்தோ வென்செய்தேன்()

என்ன விரங்குந் நடுங்காலை யெதிரோ பிரம கத்தினி
மன்னுங் கரிய பெருவடிவும் வளைவென னெயிறுஞ் செம்மயிரு
முன்னுங் சொடிய குரலுமிருப் புலககை யோங்கு நெடுங்காருந்
துன்ன வணைநது பழிதருதி யெனற தரசன் றோள்பறதி. (க)

வேறு.

எனற போதிறை யெங்கி னிலக்குமெத் திசையு
நின்றி டவ்வுரு நோக்கின னீடுகண முகிழ்த்தான்
றுன்று பேய்ப்பிடித் திட்டின மத்தர்கள் சுணைக்கண்
மன்ற லம்பருந் தினான விளங்கினன மாநோ. (எ)

எங்கி மன்னவன் சிலபக லுமுன்றிடு மேல்வை
பாங்க ருற்றிடு குாவரும் பன்வரும் பாராத்
தாங்கு மிவ்வினை புண்ணிய தீர்த்தங்கள் சாரி
னீங்கு மன்றிமற் றெவற்றினு நீங்கரி தென்ன. (௮)

பார்த்தி பன்றனைச் சிவிகையிற் பரிவொடுங் கொண்டு
சூர்த்த வாட்படைப் படைசில குமுற வெய்திக்
கூர்த்த புண்ணியத் தலங்கள்சென் றவற்றிடைக் குலவு
தீர்த்த மானவை மூழ்குவித் திங்ஙனஞ் செல்வார். (௯)

நலங்கொள் செம்பிய னாடனைத் தன்னதி னாப்ப
ணிவங்கு பேரிடை மருதெனு மெழிற்பதி மேவித்
துலங்கு காவிரிப் பூசநீர்த் துறையிடை விடுத்தா
ரலங்கல் வேவினா னெல்லெசென் றமுன னந்நீர். (௧௦)

முருகி மேனிமிர்ந் திடுவ லு மூழ்கின மூரிப்
பழவி னைக்குலம் பனவனைப் பூடுத்திய பழிமற்
றெழுத லுற்றொரு கருவனா டியனவெதிர் நின்ற
தெழில்கொள் பூந்தொடை யவன்சுமை யெறிந்தவ னெத்தான்

காவன் மன்னவ னேடிமுன் பணிந்தது காணா
யாவ ரும்வியப் பெய்துழிக் கொடும்பழி யெழுந்து
தாவி யோர்புறஞ் சென்றதுநீர் தார்பதி தெளிவு
மேவாநென்கினர் மிகுமகிழ் வெய்தினர் மேலும். (௧௧)

வைய கத்தினித் தலநிகர் வளந்திகழ் தலனுந்
துய்ய பூசநீர்த் துறைநிகர் துறையுடவே நிலையென்
றுய்ய யாவருந் தெளிந்தெனக் கணவித்த வுனக்குச்
செய்வ தென்னநா னீயுமித் தலத்திடைச சேர்ந்தாய். (௧௨)

வருதி யாலென வுரைத்தன னாலய மருவி
மருத வாணனைப் பணியவுள் புகுந்தனன் வாட்கைத்
திருகு வெஞ்சினக் கணுதிபர் தடைகொடு தியங்கி
விரவு ம்ப்பழி நின்றது வாயிலின் வெளியே. (௧௩)

அன்ன மென்னடைப் பனைமுலை யம்பிகை யகத்து
முன்னு மத்திறஞ் சோகியா யெழுந்தருண் மூர்த்தி
தன்னை நீள்பெருங் கையிலையீர் தனிமரு தேழ்ப்பான்
மன்னு தாணுவைக் கண்டெதிர் மன்னவன் புணிர்து. (௧௪)

அகில காரண நிற்குண நிராமய வமல
சுருதி மஞ்சன நித்திய தற்பிரா னந்த

வீரசேனச் சருக்கம்.

சகன நிட்கள சங்கர சதாசிவ மருத
மிகுநி முற்கண்வீற் றிருந்தருள் வித்தக சரணம். (கக)

தரணி மீதுணர் விலாதுசெய் கொடும்பவந் தன்னா
னாகெ லாமுழன் றிடத்தகு நாயினன் றன்மேற்
கருணை வைத்துநின் னடிமையாக் கியபெருங் கடவுண்
மருத நாயக பிணைமுலை மணுளனே சரணம். (கஎ)

என்று நெஞ்சநெக் குருகிட விருகையுந் தலைமேற்
றுன்று மஞ்சவி முகிழ்த்திட விழிகணீர் சொரியக்
குன்று ருதவன் புருவமாய மொழிகளங் குழற்
நின்று பற்பல துதித்தனன் களித்தன வீடு. (கஆ)

பின்னு மித்தலத் திவ்வுட லளவுநாள் பிறைகொண்
மன்னு வார்சடைப் பரமனை வணங்குவே னிருந்தென்
றுன்னி நேரிய நெடுமகிழ் துறைந்துபன் னுட்பின்
வன்னி சூழ்தன் னருள்கொடு மநீவினான் கயிலை. (கக)

வீர சேனனென் றிசைபெறு பெருந்திறல் வேந்தன்
கோர மாகிய பழிதொலைத் தரனருள் கூருந்
*தார நீடெழிற் றனிவரை சார்ந்தமை யுனாத்தேம்
பார சித்திர கீர்த்திதன் காதைமேற் பகர்வாம். (உ)

வீரசேனச்சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்

சித்திரகீர்த்திச்சருக்கம்.

முத்தமிழ் மணக்குங் கூடன் முதுபதி யிடத்தில் வாழ்வோன்
கொத்துறு வேம்பின் கண்ணி குலவுறு குவவுத் தோளான்
சித்திர கீர்த்தி பென்னத் தெரிக்குமோர் தென்ன னேரி
னித்திலஞ் சொரிவில் வேளை நேருமெய்க் கல்வி மிக்கான்

இன்னவ னகரின் பாங்கோ மொழிஹு மலர்ப்பூஞ் சோலை
தன்னிடை யொருநா னெய்தித் தனிமையி னுலாவுந் தாலை
மன்னுறு தோழி மார்பின் வந்திட முந்து மேவித்
துன்னலர் பறித்திட டாண்டோர் துடியினிட மயிலைக் கண்டான். (உ)

*தாரம்=வெள்ளி.

கண்டிவ ளாங்கன் வாழ்வோ கமலமெல் வியலோ வன்றி
யண்டர்கட் கின்ப நல்கு மரம்பையோ சசியோ வந்த
மண்டலத் தணங்கோ வென்ன மனத்தினோ னாய முற்றான்
கொண்டிடு மிமைப்பு நோக்கிக் குறிக்குமவ் வையந் தீர்ந்தான். (7௭)

புன்னவள் சிறப்பு நோக்கி யகத்துறு வேட்கை நோக்கித்
துன்னுநம் மகத்த வாவுஞ் சொற்றயிங் கிவட்கென் றெய்திப்
பின்னரின் றணங்கென் னெஞ்சம் பேதுறத் ததைத்த தந்தக்
கன்னல்வே ளம்போ வுன்றன் கண்ணம்போ பார்த்தி டென்றான். (௭)

எண்ணீ தனியே நின்ற விஞ்னையர் வரவு பார்த்தோ
மன்னுமென் வரவு பார்த்தோ வாய்மலர் தருளக் வென்று
முன்னிலை யாக்க வெண்ணி மொழிந்தனன் மொழியு முன்ன
ரன்னமென் னடைப்பூங் கோதைப் பாங்கிப ரணுக வந்தார். (1௫)

அன்னவர் தமிழோர் பாவை யரசனை நோக்கி யைய
வின்னஞன் கிளைஞர் தம்மு ளின்னவர் புதல்வி யன்றோ
மன்னவ ரிடத்திற் பேசி மணம்புரிந் தினைய ளின்பந்
துன்னுக முறையி னென்றாள் சொல்லிய திசைவென் றுற்றான். (௧௫)

கதுமென விருக்கை யெய்திக் காதன்மந் திரிகட் கோதி
முதுவரக் கிளைஞர்க் கோத மொழிதரு மனைய ரந்த
மதுமலர்க் கோதை மின்னை மனமகிழ்ந் தினிது நல்கப்
புதுமணம் புரிந்து கூடிப் புகலுறு மின்ப மார்ந்தான். (௭)

தறைபுக ழினைய மாதின் மன்பெயர் சுருணை யன்னாள்
பொறையினிற் புகல்பூ மாதும் பொற்பினிற் பூவின் மாது
முறழ்பவ ளவர்க ளாவி பொன்றுட விரண்டின் வாழ்நா
ளறமிகப் புரிந்து மைந்தர்ப் பேறிலா தலக்க ணுற்றார். (௮)

நனிபகல் வருந்திப் பின்னர் நபதி மதலை யெந்தத்
துனிதரு வினையா லின்றோ தொழுதுமுப் பொழுது மோர்ந்த
முனிவரை வினாது மென்ன மொய்குழ லணங்கி னோடிந்
தனிமுத லடியுட் கொண்ட சாபாவி யிடத்திற் சென்றான். (௯)

சென்றடி பணிந்து கையிற் செய்யவாய் புதைத்து முன்னர்
நின்றனர் கருணை கூர்ந்து நெடியபொன் மேரு விற்கொண்
டொன்றில ரிருக்கு முன்றா ரிருந்தழ லொருங்கு கூட
வென்றவன் நன்னை முன்னிமேலவ னினிது கூறும். (௧0)

மன்னமுற் பவத்தி னீயோர் வணிகுனின் றனக்கப் போது
மின்னனே யுரிய காந்தை யினையள்பூ மடந்தை யானா

என்னதாங் குணர்து நீமா லாகிமற் றணந்தின் புற்றாய்
துன்னுமப் பவத்தி னாலே தோன்றலிப் பவத்தி னில்லை. (கக)

திங்கடோ நினைது மேவுஞ் சிவநிசி விரத நோற்றாய்
பொங்குமத தவத்தி னாலே புரவல னாகி வாழ்தி
யிங்கென திடத்தி னீவி னொய்திய திதற்கு தும்பாற்
றங்கிடு துயார் தன்னை தகர்த்தனுப் புவன்கே வீது. (கஉ)

இலங்குமந் திரங்க டம்மி லிசைக்குமஞ் செழுத்து நீடு
நலந்தரு தூல்க டமமி னவின்நிடு மறையு மெண்ணும்
பலந்தரு தேவர் த மமிற் பரமனு மநிக மென்னத்
தலங்களி லநிக மாகுந் தனியிடை மருது மன்றோ. (கங)

மின்னிடை யிவடன னோடும் விளங்கிடை மருதி னெய்திப்
பொன்னியல் வாவி பொன்னி புகழுமை கருணை வாரி
யினனவை படிவுற் றீச னெழிற்பதம வணங்கிப் போற்றிற்
துன்னுறு பவமு நீங்குந் தோன்றலும் விலாவிற் றோனதும். (கச)

அங்கதன் பின்னர் மீனத தாதவன் புணரு நாளிற்
றிங்கள் குடிறைக்கு நீடு திருவிழாப் புரிதி யென்றான்
செங்கதிர் வடிவேற் றென்னன சென்றவன் விடைபெற் றுங்குத்
தங்குமத் தீர்த்த மெல்லாஞ் சார்ந்தனன் மகிழ்ந்து மூழ்கி. (கரு)

பெருநல முலையா னென்னப் பேசிடு உனிதை யோர்பான்
மருவுறு மிறையோன் செய்ய மலரடி வணங்கி யந்தத்
திருநக ரிடத்திற் சின்னான் செலுத்தினன் செலுத்துங் காலக்
கருநெடுங் கண்ணி னாளோர் காதலற் பெற்றாண் மன்றோ. (கௌ)

அத்திற முணர்ந்த வேந்த னுனந்த வெள்ளத் தாடு
மெய்த்தவர் புகழும் பொன்னி வெள்ளத்து மூழ்கி வேக
வித்தகர் தமக்கு மியார்க்கும் வெங்கன னயன மோங்கு
மத்தகன் றனக்கு மம்ம வனாயிலாப் பொருள்க ளீந்தான். (கஏ)

சித்திரத் துவச னென்னத் தெரிந்திடு நாம மந்தப்
புத்திரற் களித்தன் னானும் புகழுறு மனையுஞ் குழச்
சீத்திர நிழற்றத் தானை ததைவுறக் கூடல் சார்ந்தான்
பத்திர முறவீ சாககுப் பங்குனி விழாவுஞ் செய்து. (கஅ)

வேறு.

கைத்தி டுந்தொடைச் சித்திர கீர்த்திதன் கைச
யித்த கைத்தினித் திகழொரு மறையவ னெய்தி
யத்த லத்தறை தனைப்பணிந் தருள்கொடு விசுவா
மித்தி ரப்பெருங் குரிசிலா யிகதை லிரிப்பாம். (கஃ)

சித்திரகீர்த்திச்சருக்க முற்றும்.

விசுவாமித்திரச் சருக்கம்.

பரவுதெண் டினாரீர்த் துங்க பத்திரா தீரர் தன்னிற்
சுரீர்புகழ்ச் சத்த கோடி சுராலய மென்ன வோரூர்
திருவள ரணைய வூரிற் நிகழுமோ ரந்த னுளன்
தருமசிற் தனையு மீசன் றன்னடிச் கன்பு மிக்கான். (க)

புலருமுன் நெழுந்து மூழ்கிப் புனிதநீ றணிந்து தும்பை
குலவுமல் லிடைவெண் முல்லை கோங்குமந் தானா சாதி
நலனுறு நீல மாதிரி நால்வகை மலரும் வில்வம்
பொலிதுள வாதிரி யுங்கொண் டசனை பூசிப் பாறால். (உ)

காதலிற் பூசிப் போர்கள் கலந்திடு முலர்ந்த போது
கோதுறு சிலந்தி யெச்சங் குறையிதழ் சுருங்கல் வாட
லோதிடு மயிர்ச்சிக் குண்ட லுறுபுழுக் கழிக ளாதி
சோதியா தருச்சிப் பாடோற் குருடராய்த் துலங்கு வார்கள். (ங)

பூசனைக் குரிய மற்றைப் பொருள்களு மினிது சோதித்
தாசுள தகற்றல் வேண்டு மனையவன் சோதி யாது
தேசுறு பூசை செய்தான் நெறித்திடு மலர்க டம்மி
லேசுறு புழுவெட் டுண்ட மலருமொன் றிருந்த தோர்நான். (ச)

விளம்புமக் குற்றற் தன்னால் விழிகளின் விடைய மேக
வுளம்பதைத் திரங்கி யேங்கி யுற்றவா றிஃதென் றோரான்
வளந்தரு வசிட்டன் றன்பான் மருவியிங் கெளியீனேற்குக்
களந்தரு குருடு வந்த காரண மென்ன இவன்றான். (ரு)

மாதவ னிமயச் செல்வி மனானனை யிதயத் தெண்ணி
யோதுவ னந்தளை வுறுபொருள் சோதி யாமற்
சோதியர்ச் சனைசெய் தாயத் துணரினோர் பழுது போந்த
நாதலி னாத னாகி யரந்தையுற் றிடுகின் றுயால். (சு)

வேறு.

வாடன் மீதுநீ விழியொளி மருவுறு மெழில்செய்
மாட மீதுறு கொடியினான் மதிமறுத் துடைக்கு
மீடு தங்கிய விடைமரு ஓதனும்பி னெய்தி
யாட கப்புன லாடுறி னையமின் னைய. (ஊ)

விசுவாமித்திரச்சுருக்கம்.

ஆண்டு நைத்திடு மருதநா யகனினை யழுவனம்
காண்டல் செய்துநீ டன்பொடு கைதொழுநீ நெத்தில்
வேண்டு மியாவையு முசலிடும் வினாவின்னெ கென்றான்
பூண்ட காதலன் விடைகொடு போயினான் மறையோன். (அ)

ஏய்ந்து சீரிடை மருதிடை யிலங்கிடை வாளை
பாய்ந்து டிக்களை யலைத்திடு பசம்பொனீர் வாவித்
தோய்ந்தெ முந்தனன் விழியொளி தோன்றிய தாங்கே
சூழ்ந்த காரிருள் நீங்கிடத் தோன்றுமா தவனபோல். (ஆ)

மனங்க ளித்தன னியாவரும் வியந்தனர் மதனை
யனங்க னாக்கிய விழியினு னடிமல ரிறைஞ்சி
யினங்கொ னுண்மலர் சொரிந்தருச் சனைமுறை யியற்றிக்
கனங்கு லாஞ்சில வரங்களுங் கரங்கொடு சென்றான். (க)

அத்த னுத்தனைச் சிலபக லகன்றபின் னகற்றி
நித்த னைப்பணிந் தருச்சனை நிரப்பின திறத்தா
லித்த லத்துமேற் பிறப்பினி லிசைபெறு விசுவா
மித்திர ததனிக் குரிசிலாய்த் தவத்தினு மிகுந்தான். (க)

தவத்தின் மேலவ னாகிய காலையிற சலச
பவத்தி னானினி தியற்றிடு படைப்பினுக் கவன்முன்
புவிக்கண் மாறுறு விதினை புரிந்தன னிவையு
நலிக்க ரத்திடை மருதிறை வனைப்பணி நலனே. (க)

சுருதி வல்லவ னொமொரு தூயவன மேவி
மருத வாணனைப் பணிந்துமேன் மாதவத் தூயர்ந்த
விரிவி னைப்புகண் றனமினி விளங்குதென் கூடல்
வரகு ணப்பெருந் தென்னவன் மாண்பெடுத் திசைப்பாம். (இ)

விசுவாமித்திரச் சுருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்

வரகுணதேவச் சுருக்கம்.

எழில்கொன்பங் கயமாந் தொட்டி லிடைத்திரி கயல்க ளாட்டிப்
பொழிலுற மலாப்பூந் தாது போர்த்துவன் டிசைகேட் டாமை
விழிதியில் குளனுஞ் செந்நெல் விளைதரு வயலும் வைகைச்
சுழிதரு துநீர் பாய்ந்து தலங்கிடுந் தென்னர் கரட்டில். (எ)

தென்னாநா டென்னாநா திருதுதற் நிலக மாகிப்
பொன்னி திருக்குங்குசுப் புதுமலர் மாட மாகித்
துன்னுசீர்த் தொல்லை யன்ன புருடன்மா துவாத் சாந்த்
மென்னுநற் றுனமாகி யிலக்கிடு மதுரை தன்னில். (உ)

திக்கழ்மதித் குலத்தின் மேவு தென்னவ் பொருளுச் செய்த
புகரில்சீர்த் தரும மியாவும் பொருந்தொரு வடிவு போல்வான்
பகர்தருஞ் சுந்த ரோச பாதசே கன்றன் னைந்தன்
புகழ்வர குணநா மத்தான் புரவல னொருவ னன்னான். (க)

வன்பகை யரச ரியார்க்கு மடங்கலாய் வறுமை கூர்ந்தோர்க்
கன்புரு வாகி விண்ணி லமர்ந்திடு தருவா னாகி
யின்புறு மடநல் லார்கட் கிகன்மணக் கோலஞ் செய்யு
முன்பின னாகி வைய முறைசெயு நாளி னோர்நான். (ச)

மேவிய கழற்கா லொற்றர் வினாவின் ரிருவ டெய்திக்
காவத மனாயின் மேல்பாற் கடத்திடைக் கவரி யேனன்
தீவிழி யுழுவை யெண்கு திரிமருப் பிரலை யாகி
மாவின் மிடைந்த தின்று வாய்த்திடும் வேட்டை யென்றார். (ரு)

என்றலும் வேட்டைஞ் செய்தற் கிசைவன செய்ய முன்னஞ்
சென்றிடு வோனா பேவிச் சிறந்தவாம் பர்மேற் றுணர்
துன்றிருஞ் சேனை குழத் தூரிய முழக்கங் கேட்டு
யின்றயங் கெழிலி யஞ்ச வெய்தெனச் சென்றான் மன்னோ. (சு)

ஒற்றர்க ளுடன்முன் சென்றோ ருணர்சுவ டொதுங்குங் காளிற்
பற்றுயிர்க் கியமன் காட்டு முடலெனப் பார்வை வைத்து
மற்றவன் வீச பாச மானவார் விலகும் போக்கிச்
சுற்றவன் றாத னென்ன நிறுத்தினர் தொடக்கு நாய்கள். (எ)

மன்னனும் வேட்டைக் காண மருவவங் குன்றோர் வந்து
பன்னுதம் முயற்சி யாவும் பணிந்தெதி ரிசைக்க நோக்கித்
துன்னுறு விலங்கி னீட்டர் தொடர்ந்தினி யெழுப்பு மென்ற
னன்னவ ருவகை துள்ள வமைந்தன் ரினைய தாற்ற. (அ)

வேறு.

பம்பை தடாரி வலம்புரி பேரிகள் பாடுறு துடிநீடு
கொம்பின மாநி கடந்திடு மோதைகள் கூயினி தருமோதை
யம்புலி மாநி மண்டக டாகமு மார்தர வெழலோடும்
வெம்புலி மான்மரை பன்றிடு டாவடி மேவின் வெதுர்ச்சிறி. (ஈ)

கோலிச் சிலைமற் றோர்விட் டனறடு கோலுய்த் தனர்வளை யதன்மீதே
காலற் றனசில வீரிட் டனசில காதற் றனசில மிகநீடார்
வாலற் றனசில வோடுற் றனசில வாடுற் றனசில குடர்சோர
மாலற் றனசில நாய்பற் றினசில மாய்வுற் றனசில விறன்மாவே. (௧௦)

விரவிய மறவர்க ளெழுதரு படைகளின் மெலியுமு னாதா மிகநீடுங்
கருணையின் வலைபல வீடுபல னெனவொரு கண்கொடு கானிடை வெரு
மருவுற் விடவுழை புலமுத வியபல வாளிகள் சிலவேவி [தூர
நிருபனு நினைவினை நிறுவினன் வனமதி நிலவின சோரியி னதியோடி.

இத்திற மச்செயன் முற்றிய தக்கண மெத்திசை ஹிரு மெதிராக
மொய்த்தனர் மற்றவர் சுற்றிட மெச்சிடு முத்தமிழ் மாறனு மகிழ்நீடி
யுத்தம நித்தில வட்டம திக்குடை யுற்றிடு நீள்கதிர் மிசைசூழ
நத்தலை யுற்றக ழத்தியின் முற்றிடு நற்பநி சார்தர வருவேலை. (௧௨)

வேறு.

மதிவழி மன்ன னாற்று மாவியல் வேட்டஞ் செய்யக்
கதிரவ னோக்கித் தானுங் கலந்துநீன் குடபால் வெற்பி
லெதிருறு மார்க்க றொன்னு மிகலுமா வேட்டை யாடி
வதியுமத் திசையி னெங்குங் குருதியாய் வயங்கச் செய்தான். (௧௩)

மருஞ்ற நமைத் தூர்த்து மதிக்குல மதனிற் றோன்று
நிருபனு மிவனுக் கின்றோர் நெடும்பழி யெளிதி னீண்டு
வருதலைச் செய்து மேலம் மதிக்கியற் றியதா மென்று
கருதிவந் தடைந்த தென்னக் காரிருள் சூழ்ந்த தன்றே. (௧௪)

இருளெதிர் கலக்கு மாலை யெனச்சொலுங் காலை தன்னிற்
சூரகத் தனது மேற்கொள் கொற்றவன் றன்னே டெய்யுஞ்
சராகதி கொண்டு சூழந் தானபின் றெட்டரத்தான் முன்
வினாவொடுஞ் சென்ற தந்த வியனகர்ப் புறத்து மாதோ. (௧௫)

மன்னெறி யிடைக்கி டந்தோர் மறையவன் றுயின்றான் மாலுற்
றன்னவன் றனக்கோர் கால னாமென வணைவுற் றம்மா
தன்னடி யுரத்தின் வைப்பத் தளர்வுகொண் டிறந்தா னாக
வின்னதென் றறியான் வேந்த னெழின்மனை புருந்தான் சென்று. (௧௬)

மித்திர னெடுநா னில்லா வேலையென் வழிநீ தாற்றச்
சித்திர மிழைத்தி டல்லைச் சிதறிடத் துணித்தல் செய்வே
னெத்திசை யவருங் காண வெனச்சிவந் தெழுந்தான் போல
வத்தியீ தெழுந்தா னல்லோ னமர்தரு கரவாள் வீசி. (௧௭)

இறையவன் றேன்ற முன்ன நிகலுறு குறம்பு செய்த
குறுநிலத் தவர்க ளோடுங் கொள்கையி னிருக்கு ழாஞ்சென்
றுறுமொளி யிலாது வைகு முழைதொட மொளித்த தந்த
மறையவன் கிடக்கை பின்னர் வந்தனைந் தவர்கள் கண்டார். (௧௮)

நம்புறு மவன்றன் கேளிர் நரபதிக் கதுசென் றேதக்
கம்பமுற் றவன்பா னீது கண்டிலே னென்று வேண்டுஞ்
செம்பொனீந் திறந்தா னுக்குச் செய்வன செய்மினென்றான்
வெம்பழி தானும் வந்து பிடித்தது விலக்கு வார் யார். (௧௯)

மட்டவீழ் வேம்பின் றுரோன் வன்பழி மருவி யெங்கு
நெட்டுயிர்ப் பெறியும் வானா நின்றிடு மார்க்கும் வண்கை
கொட்டும்பற் கடிக்கு மாடுங் குலவுமப் பழிமுன் வந்து
கிட்டியச் சறுத்த வஞ்சங் கிடைக்குநல் லறிவுஞ் சற்றே. (௨௦)

பொருந்திடர் தீர்க்கப் பின்னர்ப் பூசாரக் கம்பொ னுதித்
திருந்திடு தான மீந்துந் தேனுவிற் கறுகு கொய்தாங்
சுருந்திடக் கொடுத்து நீடு மகமரு டனத்தி னேமம்
புரிந்துமற் றதுசெய் பெய்த தழலின்மேற் பொலிந்த தன்றே. (௨௧)

பின்னும்பல் விதங்கள் செய்தும் பெயர்ந்திடா தொழிதல் கண்டு
நன்னெறிக் கலைவல் லோர்க ணாழி தன்னை கோக்கி
யின்னநான் மாடக் கூட லிறைவனை வணங்கிச் சின்னாள்
மன்னுற வலஞ்செய் தன்பின் வந்திடிற் றீரு மென்றார். (௨௨)

அங்கவ னவ்வா மெய்தி யத்திற னொழுக நாளிற்
றுங்கமால் வலாவிற் சோம சுந்தரக் கடவுள் விண்ணின்
றிங்குவந் தார்த்தார் வேந்த னெதிர்த்துநின் னொடுபோ ராற்றிப்
பங்கமுற் றோடு வான்மேற் படர்குவை தொடர்ந்து நீயும். (௨௩)

அவ்வழி நம்மை நாமே யருச்சனை புரிந்து வைகுஞ்
செவ்விய மருதார் சேர்வாய் சேர்தரு முன்ன ருன்றன்
வெவ்வியை யகலு மென்ன விளம்பினு னாகேட் டன்னான்
றிவ்விய வருளை வாழ்த்தி யிருந்தனன் செங்கோன் மன்னன். (௨௪)

சிலபக லகன்ற பின்னர்ச் செம்பிய னீளைய வாறே
புலிவளர் துவச மோங்கு பொருபடை கடலிற் சூழ
விலகுதா ரியங்கள் வேனி விடியென முழங்கச் சென்று
குலவுறு தென்னர் நாட்டிற் கூடலின் மருங்குற் றானால். (௨௫)

தென்னனு மதனை நோக்கிச் சேல்விழிக் கன்னி பாகன்
றன்னருள் கருதிப் போற்றித் தடங்கடற் சேனை சூழத்
துன்னுற வேம்பி னோடு தும்பைவேயந் தெழுந்து நீடு
பொன்னகர்ப் புறத்தி னுற்றான் பொன்னியந் துறைவன் முன்னர். (௨௬)

வேறு.

உற்ற காலையிற் செம்பிய னுறுபடை வீரர்
வெற்றி வார்சிலை வளைத்தனர் வீதித்தனர் பகழி
பெற்று நேயிகள் செலுத்தின ரொறித்தனர் கவண்கல்
முற்று நாளூல கழித்திடச் சொரிதரு முகில்போல். (௨௭)

முன்ன ராங்கவ ரடல்வினை தொடுத்தலு மூரிக்
கன்னி நாடவன் சேனைசூழ் கடுஞ்சின மறவோர்
கொன்ன வின்றிடு சிலையொடு புருவமுங் கோட்டி
மின்னு தீப்பொறி விழிவிட வாளிகள் விடுத்தார். (௨௮)

சிகர மற்றன புவிக்கொடிச் சில்லியந் தடந்தேர்
புகர்மு கக்களி றலகில வருண்டன புவிமேற்
பகர் பரிக்குலந் திசைதொறும் பாய்ந்தன துணிந்து
தொகையில் வீரர்கள் புருந்தனர் துறக்கநன் னாடு. (௨௯)

மீனகே தனன் படைத்தனி மந்தரம் விரிதன்
சேனை பார்த்தடக் கடலினைக் கலக்கலுஞ் சினந்து
மான மீக்கொள விடமென வெழுந்திசை வளவன்
ரூனுறுங்கடு வேகத்தின் விடுத்தனன் சரங்கள். (௩௦)

உந்தும் வாளியி னளவையின் ரோங்குதன் சேனை
முந்தும் வீரர்கண் முடிவது முடிநெடுந் தேர்கள்
கந்த டுங்கரி பரியிவை மடிவதுங் காண
வந்தனன்னுருத் திரனென வெழுந்தனன் வழுதி. (௩௧)

மேவு வெஞ்சினத் தெழுந்தவன் வீரரை நோக்கி
நீவி ரஞ்சன்மின் சிதைப்பன்யா னீடுமப் படையைத்
தேவர் மன்னவன் மணிமுடி சிதறிடு மெம்மு
னேவர் நின்றுபோ ரிழைத்தனர் பிழைத்தன னென்று. (௩௨)

வில்லை வாங்கிரா ணிசைத்தன னெறிந்தனன் விசம்பு
மல்லன் ஞாலமுந் துணுக்குற வளவனீள் கரத்திற்
டில்லும் வார்சிலைக் கொருகனை முந்துறப்போக்கி
வல்லதானமேற் செலுத்தின னலகில் வெவ்வாளி. (௩௩)

நீடு வெஞ்சரஞ் சென்றெதிர் நேரியன் படையி
லாடிமெம்பரி மதக்கயம் வீரர்களங்கத்
தூடுக்குயிர் தேடியங்கோடிடு முயிர்ப்பி
னோடுமற்றினி விடேமெனவும்பரி னளவும். (௬௪)

தலைமுறிந்தன மறவர்தோண் முறிந்தன தடக்கை
மலைமுறிந்தன பரிக்குல முறிந்தன வடிவே
விலைமுறிந்தன தூரியமுறிந்தன வெடுத்த
சிலைமுறிந்தன முறிந்தன செம்பியன் சேனை. (௬௫)

சின்னநீள்பிண மலைகள்புக் கொளித்தனர் சிலரோ
பன்னுபல்படை வனத்தினிற் பதுங்கினர் சிலரோ
முன்னரோடுதி ரத்திடை மூழ்கினர் சிலரோ
சென்னியோடுகால் சோர்ந்திட வோடினர் சிலரோ. (௬௬)

வாய்ந்த பொன்மதிற் கூடல்வாழ் வரகுணத் தென்னன்
சாய்ந்த தெவ்வர்மேற் படர்ந்திடான் றடங்கடற் பிறந்த
காந்துநஞ்சமர் மிடற்றினான் நிருவருள் கருதி
வேய்ந்துவாகைபின் றுரத்தினான் மிகுபடையோடும். (௬௭)

துரத்தினான் விசம்புல வியசுர நதிப்புனைக்
கரத்தினாலெடுத்தாம்பலுண் வனாகுளுங் காணுஞ்
சிரத்தினர்மதி தரித்தவன் நிகழ்பல பதியு
முரத்தினாற்கடந் தெய்தின னுயர்புன னாடு (௬௮)

திசுழந் நாட்டிடை யிடைமரு தணிமையிற் செலுங்காற்
ககனமுற்றெதிர் கதிர்வொலி கவினமர் கணகச்
சிகரகோபுரங் கண்டனன் றேரினின் நிழிந்து
மகிதலத்துறப் பணிந்தனன் மாற்றினன் விதிர்ப்பு. (௬௯)

நீடுகோபுர சிகரத்து நிலவுவெண் கொடிக
ளாடநோக்கிநங் குலத்தினி லவதரித் திட்டோன்
கூடுவெம்பழி தொலைந்ததின் நீண்டெனக் குறித்து
நாடுதண் பிறை நடித்தலொத்திடு மென நயந்தான். (௭௦)

மங்கலம் பொலி மாளிகைமண்டப மியாவும்
பொங்குதண் சுடர்க்கணகமாய்ப் பொலிவன நோக்கித்
தங்கு பொன்னுருக் காகநீர்த்தத்தினுக் கென்ற
பொங்கும் பொன்னுரு வங்கொலோ வெனத்தனி வியந்தான். (௭௧)

கஞ்சமேல்வளை யீன்றிடு கதிர்கொணித் திலத்தை
யஞ்சமென்பெடை முட்டையென் றடைகிடந் திரிநீர்

விஞ்சுவா வியும் வண்டுறை விரிமலர்ப் பொழிலு
மஞ்சலாவிய புரிசையும் பார்த்துள மகிழ்ந்தான். (௧௨)

குலவுதன்பொழில் கனிவளங் கொண்டுமுன் காட்ட
நிலவுகார்மயின் மாதரி னின்றெதிர் நடிப்ப
வலகில் பூவையுங் கிளிகளும் வருகென வழைப்பப்
புலவுவேலினான் கண்டுகேட்டின்புறப் போந்தான். (௧௩)

மறைமுழக்கமு மங்கல முழக்கமு மாற
மறுகினெய்தினன் வலங்கொடு சென்றுநான் மலரின்
பொறைசுமந்திடு பொன்னியி னிலங்கெழிற் பூசத்
துறைபடிந்து வேதியர்க்குரு நிதிமழை சொரிந்தான் (௧௪)

சென்றுசத்திதன் னருட்புனல் படிந்தனன் செம்பொற்
குன்றமொத்தொளிர் குணதிசைக் கோபுரவாயி
லொன்றியுட் புகுந்தான் றொடர்கொடும் பழியொருபா
னின்றதந்தகன் விழிகெட நிற்பது போல. (௧௫)

துன்னிலிவ்விடை மருதினெவ் வினைகளுந் தொலையு
மென்னயாவரு மறிந்திடற் கிலகொரு கரியா
யன்னவெம்பழி சோர்ந்துநின் றிடுதலு மாங்குப்
பன்னுவேந்துவன்றனை விடுபட்டவ னெத்தான். (௧௬)

பின்னர் நோக்கினன் கண்டிலன் பழியினைப் பெரிதூத்
துன்னுமானந்தக் கடலிடை மூழ்கினான் சுருதி
யென்னும் வண்டிருழந் தொலித்திட மருதிடத்திருக்கு
மின்னுவார்சடைத் தேனினைப்பருகினான் விழியால். (௧௭)

தொழுதெழுந்துள முருகிட விழிகனீர் துளும்பச்
செழுமலர்க் கரசரோருகஞ்சென்னி மேற்குவிய
முழுதுமாகிய கடவுட னருளினை முன்னி
யெழுதுகித்திர மாமிஃதெனும்படி நின்றான். (௧௮)

பொன்னிசூழிடை மருதுறை பூரண புராண
முன்னொய்திய பவங்களின் மொழியுமீன் டெய்தி
யுன்னடித்துனைத் தாமரை யொளிர்மலர் காண்டற்
கென்னபுண்ணியஞ் செய்தன னேழையே னம்ம. (௧௯)

வேறு.

ஒலிகடலெழுந்த நஞ்சை யொளிர்மிடற் றடக்கிவானோர்
குலமுதல் புரந்ததென்னக் கூற்றினை யுதைத்தோர்பால

னிலகிடக் காத்ததென்ன வேழையன் றனையுமிந்நான்
வலியுறு பழிதீர்த்தாண்ட மருதநாயகனே போற்றி. (௫௦)

அளவையென் றிசைப்பதாலு மரிமுதற் றேவராலுந்
தெளிவுற வுணர்வொண்ணச் சிவபரஞ் சுடோதிங்கட்
பிளவுறு சடையாய் வேற்கட் பெருநல மூலையாள் பாக
வளரிடை மருதின்மேவு மருதநாயகனே போற்றி. (௫௧)

தொல்லைவன் பிறவியென்னுந் தொடுகட லிடையின் வீழ்வுந்
மல்லலி னமுந்துவேளை யருளெனுந் தோணிதன்னில்
வல்லைவர் தேற்றிக்கொண்டின் மலரடித் துணைகளென்னு
மல்லலொண் ணையிற்சேர்த்த மருதநாயகனேபோற்றி (௫௨)

என்றெதிர் நின்றுபோற்று மிலங்கிலை வேலினுனைக்
குன்றினை வளைத்தோன் மன்றா குணதிசை வாயிலின்பா
னின்றது பிரமகத்தி நீயந்த நெறியினேகல்
சென்றிடு மேலவாயிற் சிறந்திடு நெறியா லென்றான். (௫௩)

வின்னிலங் கிதனைக் கேளா மீனவன் மகிழ்ந்துமீண்டு
மண்ணுற வணங்கிப்போற்றி வலவயி னிமையச் செல்வி
நண்ணுபூங் கோயிலெய்தி நளினமெல் லடியில் வீழ்ந்தா
னெண்ணுள முருகினன்மற் றெழுந்திவை துதிசெய்வானால். (௫௪)

வேறு.

தெரித்திடு மளவிலண் டங்களீன்று திகழ்பெருங்கருணை மென்சிறகா
விரித்தனைத் தவற்றைக் காத்தினி திலங்கும் வியலுறு பனிவரைமயிலே
பரித்திடு மிசியபொருட் பிசணவமாம் பஞ்சரத்துறை பசுங்கிளியே
வரித்தட நெடுங்கட் பெருநலமூலையே வயங்குபெண்ணமுதமேபோற்றி

குருமணி விளக்கே யிசைதருவேதக் கொம்பரிற் பட்டரிளங்கொடியே
வரமுறு பலன்மிக் குடிவுமாகமத்தே மாவில்வாழ்சிறு கருங்குயிலே
பரவிடு மிமையோர் மணிமுடி யுரிஞ்சு பதயுகத்தொரு சுலைக்கரும்பே
மருதிடத்திறையோன் மனத்தடத்துலவுமடப்பெடையன்னமேபோற்றி

போற்றியென் றினைய வகைபல துதித்துப் பூதநாயகனுரைப் படியே
மேற்றிசை வாயினெரிக் கொடுமறுகின் மேவினான் விளம்புமத் தலத்தே
வீற்றிருப் பதனுக் குளத்தின்மீனாரும் விருப்பின லுயர்நெடு மறுகின்
பாற்றனி வசதிசெய் தினிதிருந்தான் பார்த்திபர் திறைகொணர்ந்துதவ.()

இன்னவ னிலங்கு மிடைமரு தனுகி யிகலுறு பழிதொலைத் துவகை
மன்னியாங் கிருக்கும் வகையுணர்ந்தார்த்தார்வனைந்திடுவரைப்புய வளவன்

றன்னுறு முதவர்தமை விடுத்துற வுசாற்றிமுன் னிசைவுற வடைந்து
கன்னியைமணஞ்செய்திடக்கொடுத்திடலுங் களிப்பு வதுகைசெய்தன
னால். (௫௮)

படிபுரந்திவ்வா ருங்கினிதிருக்கும் பஞ்சவனிலங் கெழின்மருதக்
கடவுளைத் தினமுஞ் சதவலம் புரிந்து காலங்கடொறும் பணிந்தேத்திக்
குடதிசை வாயிற் கோபுர மியற்றிக் கூடல்வா ழிறைபவன் றனக்கு
வடதிசை வயிலோ ராலய மிழைத்து வணங்கிப்பி னரும்பணி செயுநான்

பாகுறு கங்குல் பகலிரு பொழுதும் பயின்றிடு தவத்தினால் மெலிந்தி
டாகமுன் னோக்கி மருதிறை யொருநா ளரசனாங் கிறைஞ்சிடு வேலை
வாகுறு குமுதவாய் மலர்ந்தீண்டு வரகுண வருகென மகிழ்வுற்
றேகநாயகனே போற்றி யென்றிறைஞ்சி யிருகையுங் குவித்தெதிர் நின்
ரான். (௬௦)

மருதிறை யவனை நோக்கிநங் கயிலை மணிதிகழ் கொடுமுடி கடுக்கு
மொரு மதில் வகுத்து நமதுரைப்படி நீயொரு வலம்புரியி னுள்ளல்து
பரவுமா பிரதேரா மெனவுரைத்தான் பரவிமற்றவன் லிபபகலில்
விரவுமத்திறஞ்செய் திறைஞ்சினு னரனுமீனவ கொண்டுநா மென்றான். ()

வேந்தனித்திறமீங்கென்னையெஞ்ஞானும்விமலசீபுரத்தியென்றிரந்தான்
பாந்தளம் பணிபானத் திறம்புரக்கப் படுதியென் றிசைத்தனன் மகிழ்ந்து
தேந்துளித்திடு தண்கற்பகத் துணர்கள் சிந்தினர் தேவர்தங் கணங்கள்
வாய்ந்த பேருவகைக் கூடல்டைத்தினைத்து னன்னவன் றுதிபல புரிந்தான்
துட்டனா மொருகள் வனைச்சிவர் துணிப்பான் றுணைப்புயமினைப் புறக்
கட்டிக்

கட்டிடனகர் காவலர்கொடுசெலுங் காற்கரவடன்றிருவெணீறணியப்
பட்டிமயினைய திறனறிந்தவனைப் பரிந்தழைத்தனைய கட்டலிழ்த்துச்
கிட்டர்போற்றிறையோனடியலீனொன்றுசிலசிதிகொடுத்தனன் விடுத்தான்.

ஓடிடு நரியினாளை கேட்டொளிரு முடிபதி தொடுமதில் சூழ்ந்த
கூடலங்கயற் கணுமையிடத் திறையைக் கூவினவெனவெழுந்திரவிற்
றேடிமற்றவற்றைக் கொடுவர வுரைத்துத்தெரிக்குமன்னவற்றி னுக்கிலகு
மாடைகளுடுத்து விடுத்தன னெமைத்த னடிமையாக் கொண்ட தென்ன
வர்கோன். (௬௪)

சுவனையும் பொலியுஞ்சலசமு நிறைந்த குளிர்புனற் றடத்தொரு பகலிற்
றவனாகளரற்று மோதை கேட்டிமஞ் சூழ்தடவரைத் தோற்றுவேற்
கண்ண

ளவனையோர் புறத்திலிருத்து மெங்கோனை யாகா வென்றன வென்னத்
திவனாவின் மணியுங் கனகமும் வாரிச்சிந்தினுன் பைந்தமிழிறைவன், ௬௫.

வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் குலரு மணிவினா யெள்ளினை துகர
விழிதனிற்கண்டு பிடித்திதே தென்ன வினவிமற் றவனிடை மருதின்
மழுவலான் நனக்கே யடிமையாய்ப்பின்னும்வந்துதித்திடவெனப்புகலத்
தழுவிநின்னாளாய்ப் பிறந்திடற் கெளியேன் மருகென் மேற்றவ னெச்சி
ஹகார்தான். (௬௬)

மறந்திகழ் சிறிய குலந்தலிப் பிறந்து மற்றொரு களவினால் வெட்டுண்
டி மறந்தவன் நனதூன்மலிந்தவெண்டலையையிடைமருதெல்லையினோக்கி
யறந்திகழ் கரத்தா லெடுத்திழி விழிநீராட்டி பென்றலையு முன்றலே
போற்
சிறந்திடிப் பதியிற் கிடந்திடுங் கொல்லோ சிதைந்தொரு நாளெனப்
பகர்ந்தான். (௬௭)

பாலுறச் சிலர்கள் கருணையந்தடத்திற் படிந்துபோய் வலன்வரு போழ்தி
லாலயமுன்றிற் கிடந்தநாய் மலங்கண் டகற்றினோற் கிதனோம் மூலகி
றாலிலொன் றிரண்டிழுன்றொடு முழுதுநல்குவ மெனமுறை குறித்தாங்
கேலுநால்வலங் காறெடுத்திடக்காணு னெனது நாடெனக் கெனவெடுத்
தான். (௬௮)

தேம்பனுண் ணிடையா ரிசைத்திடுமிசைகள் செல்பவர் தமையெலா நிறு
[த்து
மேம்படு மறுகின் வலன்வரு பொழுது வீழ்த்தபொற் கனியுருக்கண்டு
பாம்பணி சடையோன் படிவமே முழுதும் பழுத்து நின்மன வெனப்ப
ணிந்து
வேம்பு கட்கெல்லாங் கதிருமிழ் மணிகூழ் விதானமேற் சமைத்தனன்
மன்றோ (௬௯)

மற்றொரு தினத்துக் கங்குலிற் கணிதர் வகுத்தநல் லோரையினூத் தார்க்
கொற்றவனளிச்சுவதுவைமுன் புரிந்த கோமளப் புதுமலர்க் கொடியைச்
சிறிதடை நெடுங்கட் சேடியர் செழியர் திருமக னினிதுவீற்றிருக்கும்
பொற்றிருமணியிலுய்த்துமிண்டனர் பூங்கொடி யெழில்சிறிதெடுத்திசை
ப்பாம். (௭௦)

கெண்டையங் கணினால் கூத்தலுக்குவமை கினத்துதற் கியாதுளததுநீள்
கொண்டலின் குழுவைக் காலினாலுதைத்துக் குலவிவண் டினத்தைநா
ணுறத்தித்
தண்டருபிரச மலர்க்கடுக்கையினைச் சைவலத்தினை வனத்தகற்றி
யண்டிநன் ளிருளியா னிகொனப் புலவோ ரல்லெனச் சொல்லினீன்றிடி
னே. (௭௧)

கனிதரு சுவையு மமிர்தமு நிகர்சொற் காரிகை யெழிற்றிரு வதனம்
பனிமதி யொளியுந் தருப்பணத் தெளிவுப்பங்கயப்புதுமலர்க்கியுங்கொண்
டினிதநான் முகத்தோன் கரத்திலுலன்றி யிலங்குபற்பலதினங்கருத்தாற்
றனியிருந் தமைத்தா னெனிலதற் குவமை சாற்றாத் தெளிதினெய் திடு
மோ. (௭௧)

மின்னுகுற் படைபோன் விரிசடைப்பிறையின் விளங்கெழிற்றிலத் தொ
ன்றுளதே, லன்னவ னுதலிற் குவமைமபாம்புருவம் தந்தருதே ரணங்கிவன்
குனிக்குங், கன்னவ்வெஞ் சிலையைக் கருதமெம் முன்னங் கருத்தினிய
தோபிறிதோ, வின்னெழி லுதிச் சிடைத்திடா தன்றோ வெள்ளலராண்
தெண் மலரோ. (௭௨)

கயலினிற் பிறழ்ந்து குவனையின் மலர்த்து கடுவியிற் கறுத்துநின் டரியுந்
றியமனைத் தரும னெனவுயிர் வாட்டி யிசைவரி களைச்சிறைப் படுத்தி
மயலுறுபிணையின் பார்வைகொண்டிலகு மடக்கொடி கடர்விழிக்குவமை
முயலுறு கணையேல்வாளெனச்சிறிதுமொழிவதோ முன்னினும்பிழையே.

முத்தினத் தளவை வடிவின லன்றி மொழிநிறத் தாலுமொன் முதுவ
லொத்திந் தேனாநிதழினத் துவரென்றுணைக்கவங் வுரையுமொவ்வாது
நத்தினக்கமுனைக் கந்தரமுறமு நவிலவன் கந்தரமெனவே
யத்தனைக் சங்குங் கமுகும் வீற்றிருக்கு மவையிதே தோமுறவே. (௭௩)

கணைகடற் பிறத்த வமிர்தனாள் வரிக்கட் கயல்பொருங்குழையெழிற் காது
தனையெதிர் நோக்கு மினாளுரா வியைக்கத் தரித்திடு சருவியே யாது
நனைமலர்ப் பசுழி மொடுசிலைக் காளை நளினபங் கயமலர் பூத்துப்
புனையெழிற் றெளிநீர் நிறைவுபெற் றினிதாய்ப் பொலிந்திடு வாவியேக
போலம். (௭௪)

மீனெனுந் தடங்கட் பிறைதூதற் றிருவின்மென்மொழிநனைக் கரும்பிரதற்
தேனுயர் கனிபா லமிர்தமென் றுணைப்பர் சிலர்சில ரிவைசெவிக்கின்ப
மானதுந் துதவுந் திறத்தவோ கலைப்பெ ணங்கையிற் பரித்திடு மியாழின்
கானமென் றுணைப்ப நாமினிவேறு கட்டுரைத் திதிவதென் னம்ம. (௭௫)

கனங்குழை மடந்தை பெழில்கனிந் தொழுகுங் கதிரிளந் தடமுலை வரிவி
லனங்கவேண் மனமவைத் திடுமணிச் செப்பு மவன்புனை மகுடமு நிகர்க்
கும், லுனங்கொள் புற்புந்நோற் றுடன்சுலை வதுவும் வனசுமென்முனை
யுடைந் திடலு, மினங்கிள ரவையிற் று மொன் றொடொன்றுந் திகல்வ
து மிதினுரு வினவே. (௭௬)

கோலமுந் திலகு வயினதற் குவமை குவவுபா விலையெணச் சொலினங்
வாலிலையொருநீர் கருமயி ரொழுங்கு மடியிலோர் சுழியுமுந் திலதா

• வேலுறு பசுந்தோ ளிணையெயுட் புணாகொள் வெதிரிகரத் திடுங்கொல்

பைங்கன்ன, லேலுமென் றிடினெத் திடுமொரு வகைமற் றிருகையுங்
கார்தனை யேய்க்கும். (எஅ)

வடிநெடுங் கண்ணி யிடைக்குநே ரென்று வந்திடு நிமித்தினு லின்னூந்
துடியினம் பலர்பா லடிபடு யின்னூந் தோற்றுமுன் னெளரிக்குமெம் மனத்
துங், கொடியிழை மதவே னுடல்பணி மலர்ப்பூங் கொம்பிவை சிறப்பில
செங்கைப், பிடியென வதுவோர் பிடிமடங் கலினைப் பேசலா மறியமே
லிரண்டும். (எக)

பங்கயப் பரும வல்குலுக் குவமை படிசுமந் திடுமராப் படமுஞ்
செங்கதிர் மணிப்பொற் றேருமா மென்னத் தெரிக்கலாந் தெரித்திடப்
பெறினு, மிங்கிவையிரண்டி னுயர்ந்துள தென்றே யிலங்கவள்கவா னினை
நிகர்க்கு, மங்சனிந் திடுநீ டரம்பைத் டலைழாகநின்றிடு மல்திலையே. (அ௦)

அன்னமென்னடைச் சிற்றிடைமலர்க்கோதையணிமுழந்தாளினைநோக்கி
னின்னது முழந்தா ளலவனென் பவற்று ளியாதுகொ லெனவரு மையம்
பொன்னியந்துறையிற் பயிஸ்சினை வராலும் புகன்றிடு மிவங்களை கா ளும்
மன்னது தினமும் விரோதமுற்றெதிர்த்து மல்லிழைத் திடுங்கராதி. (அ௧)

மயிலின மெவையு ம்பிணிமுக மாதி வராயிடைத் திரிந்திட வவற்றி
னியல் கவர்ந்திடமின் சீரடித் தளிர்ந்தன் னெழிலெலாங் கவர்ந்ததென் றன்
றோ, பயிலுறு வனசம் பங்கமுற் றின்னும் பன்னுதன் றலைவனென் றிசை
க்கும், வெயில்விரி பகலோன் முகனெதிர் நோக்கி மென்கணீர் ததும்பிற்
பதுவே. (அ௨)

இன்னண மியம்பு மவயவ மெவையு மிலக்கணத் திசையெழில் கனியப்
பொன்மணிச் சதங்கை சிலம்புமே கலைவிற் பொலிதொடி குழைதனிச்சுடி
கை, வன்னவெண் டரள வடமுத லணிகள் வளைந்துவந் தவனியி னுல
வோர் மின்னெனக் கமலப் பொகுட்டில் வீற்றிருக்கு மெல்லிய லென்ன
முன் னின்றான். (அ௩)

கண்டன னரசன் கடலமு தனையாள் கச்சினைக் கிழித்தெழு தனமும்
வண்டமா விழியுங் கூந்தலுங் கரமு மதிநனை மயக்கிடு முகமுந்
தொண்டையங் கனியிற் சிறந்தசெவ் வாயுந் துலங்கிடு பிறவுறுப்பெழிலு
ங், கொண்ட னனிவன்மற் றிறையவன் றனக்கே கொடுத்திடத்தருவனெ
ன் றெண்ணம். (அ௪)

வேறு.

அன்னகடைப்பெண் ணமுதை யுடனழைத்துக்கொண்டுபிறாநிற்கிடாது
சென்னிமதி தொடுமெழிற் றன்மனையொடு வீதியுங்கடந்துசென்றுகோயி
ன், மன்னுகடைத் தலைநின்று மருதநா யகவென்றான் வல்லையாநீகே
யென்னிறைவன் மணிக்கதவு திறந்துவர குணவருதி யென்றான்மன்னோ."

வையவள நாடனெங்கண் மருதிறைவன் முன்னணுகி வணங்கி நின்
 றூங், கையவுனக் கிவடருமென் றுளத்தினிடைக் குறித்திட்டே னடியே
 னிங்ங, னுய்யும் வகை கொண்டருணீ யின்றேன்மற் றுய்யேனென் றுரை
 த்தானோர்முன், கையொழிந்த வருவனைத்துந் தனதுருவிற் கரந்திட்டான்
 கருணை மூர்த்தி. (அ௯)

அத்திறமீ னவனோக்கி யிஃதெனியேன் ரெட்டதென வகற்றி விட்ட.
 கைத்தலங்கொ லென்றனன்கண் ணுதலிதுவு முனதன்புங்காலப்போகின்
 முத்தமிழோ யுலகறியக் கோடுமென்றா னவன்மகிழ்ந்து முன்றி லுற்றான்
 மொய்த்தமணிக் கதவமெலாங்கடிதுகாப்பாயின வான்முன்புபோல. (அ௧)

மாதிரையு மன்னையுங் கண்டிலராய் மனைக்கணுற்றோர் மருண்டு தேடிக்
 காதியல்வே லிறையைவந்து கண்டுதனித்தேவியெங்குங் காணோமென்றார்
 சோதியிடத்தின ளென்றா னிதுவென்கொ லெனவவர்க டெனுங்கி நின்றா
 ரோதிமிப் போதுபுலர் போதாகப் பூசிப்பா னுரியோர் சூழ்ந்தார். (அ௨)

அன்னவர்பொற் கதவுதிறற் துள்புகுந்தா ரரசனைச்சூழ்த் தவருமந்த
 மன்னவன்ற னுடன்புகுந்தா ரியாருமிறை யோன்முடிமேன் மலர்க்கை
 கண்டார், பன்னுபர னங்கதனைக் கரந்திட்டான் மகிழ்த்திட்டான் பார்த்து
 வேந்தன், றன்னுபிறர் விதிர்ப்புமிறும் பூதுமுற்றார் மலர்மாரி சொரிந்தார்
 விண்ணோர். (அ௩)

இந்துபுனை வேணியனைப் பணிந்தரச னினிப்பணியா தெனக்கீண்
 டென்றான், கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் மதுரைதனக் கேகிடினீ கடிதி
 னாங்குத், தந்திடுது நம்பதமென் றுரைத்திட்டான் மருதிறைவன் றனக்கவ்
 வேலை, செந்தமிழின் ரெடை புனைந்து தென்னன்விடை கொண்டபுறஞ்
 சென்றானன்றே. (௧௦)

கனகமணிக் குலநெருங்கு கவிகைநிழன் மிசைநெருங்கக் கனிந்தகாட்சி
 மனமதனிற் புகழ்மருத வாணன்மலர்ப் பதநெருங்க வாக்கிலோங்கு
 புனிதனிசைத் திருநாம நெருங்கவிழி முன்னவன்றன் பொருவில்கோல
 மினிதுநெருங் கிடச்சேனை புடைநெருங்க மதுரைநக ரொய்தினுனால், கூக

பொங்குமகிழ் வுடனாங்கு வைகிடு நாளாகமநீள் புராணமியாவற்
 திங்கீள்முடிப்பன்மகிழுஞ் சிவபுரியின் பெருமையுரை செய்யக்கேட்டுத்
 தங்குமதைக் காண்பதற்குப் பெருவிருப்புக் கொண்டதனிச் சாருமீசன்
 கங்குலினிற் திருக்கோயி லடைந்துமையான் மனாளுனைமுன் கண்டுதாழ்
 ந்து. (௧௧)

மண்ணீபுக முன்பருட னுயர்சிவ லோ கத்திடைநீ வைகுங்காட்சி [ரூன்
 கண்பெணிக் கிடற்கெளியேன் மனத்தினிடை யுதித்ததொரு காதலென்

வண்டவள மதிச்சடையோன் மகிழ்த்தனையவலகுபுவியருவானெண்ணங்
கொண்டனன்மற் றதுகோடி மதிச்சுடரி னொடுபுவியிற் குதித்ததாங்கே. (1)

அவ்வுலகி னெழிலுகெடு மான்முதலா னவர்பதமு மதனிலன்பாற்
செவ்விதினெம் பிரானருள்பெற் றிருப்பவர்கள் றெப்பமுயர் தேவர்போ
ற்று, நவ்வியங்கைப் பரமனுறை சோலமுமன் னானருளா னந்திகாட்ட
வெவ்வினெத்தின் கடல்கடந்தான் கண்டுபணித் தானந்த வெள்ளத்தாழ்ந்
தான். (கூசு)

முன்னிறைஞ்சி நின்றிடுங்காற் சிவலோக மதுரையதாய் முன்புபோல
மின்னிடைமா துடனிறையோன் வீற்றிருப்பக் கண்டநனி வியந்து வாழ்
த்திப், பின்னரும்பல் பகல்செந்தோல் செலுத்தியுல காண்டிருந்து பின்பு
மற்றைத், தென்னுலவு சிவபுரியுற் றானருவா யிடுகிருந்தான் நேவர்போ
ற்ற. (கூடு)

வாதனாச்சுருக முற்றும்.

சிவமயம்.

பிரதக்கிணமகிமைச் சருக்கம்.

சாந்த மாகிய வேலிருழற் திடத்தவப் பயினா

வாய்ந்த சூரு வளர்த்திடு மாமுனி வீரகாள்

சாந்த மோதிய சோதின மீங்கிது காறு

மேந்தி மெபுகுழிலிங்கமோ துவதினி யிசைப்பாம். (க)

வேறு.

கருதத் திருவிடை மருதென் றிடும்குர்க் கண்வாழ் வுறுதாதற் கண்ணுள்
மருதக் கடவுள் யிமையோர் முதலினர் மலர்நே ரிணையடி பணிவுற்று
வருதக் கணமவை தமின்முன் மகிலினுண் மருவுற் றித்தலச் சுவமேதப்
பிரதக் கிணமென வெவரும் புசமுறு பெயரிற் பொலிவுறு மினிதம்ம. (உ-)

அதினுற் றிசைவலம் வருவோர் பெறுவர்க ளனினீ டிலகிடுமுயர் செல்வம்
மதிநன் குறுவர்கண் மகவுற் றிடுவர்கள் மருவார்தமைவென் றிடுவார்கள்
சதிர்பெற் றிடுவர்கள் பிணியற்றிடுவர்கள் சகமெச் சறுவர்க ளிவையுன்றிப்
பதமொன் றவனுறு மதனுக் கியல்புறு பரிமேதப்பல னடைவார்கள். (ஈ)

மகரா லயம்வளை தருமிப் புவினை வலம்வர் திடினுறு வதுமெய்தும்
புகழ்வா ரணமுக விறைவே லவன்மறை புகல்வோ ரதமதி முனமெய்தி
மிகுமா தாவொடு செயினெய் திடுபயன் வினாவெய் திடுவெய் டிகாலை
யாதி, யிசும்பா தகவினை யவர்க்குய தனவுள யாவுந் தெருமர லுடனேகும்.

வருநா லொருமண் டலமனா மண்டல மருவொரு கான்மண் டலவெல்லை
பொருநா விருபதின் மேலா நிருதோகை யோரோ முன்னுமன் நினுளொன்
று, கருநா வவரவர் வன்மைக் கிசைதரு கணிதம் பெறவந் திடல்வேண்
டும், ஒருவா ததில்வல னுற்றோர் களைவந் துழிவந் துழியறை கிற்பா
மால். (௫)

சையா மினைமலர் சூவியா மனமொடு கருணைத் திருமுக மலர்வெய்த
மெய்யா லொருவலஞ் செய்வா ரதனிடை வினைநீக் துளமெண் ணியவெ
ய்திப், பையா டாவணி மெய்மா னுறைதரு பதியுற் றுறைவர்கண் மகிழ்
வோடு, தையா மதியினில் விழுவிற் புரிதரு தகையோர் பெறுபலன் புசல்
வார்யார். வேறு. (௬)

இத்த கைத்தனிப்ப தக்கிணத் துள்ளுற விமையோர்
சித்தர் சாரண ருரக்கந் தருவர்பா ரிடங்கள்
சுத்த மாதவர் முதலினோர் சூழ்ந்துவெண் கயிலை
யொத்தி லங்கிடுங் கொடுமுடிப் பதக்கிண மொன்று. (௭)

தெரித ருங்கவின் மருவமுற் றசைவலஞ் செய்வோர்
விரித ரும்பினி வறுமைவெம் பவங்களும் வெருளுந்
றிரித ரும்பொருள் புகழொடு மசவுநன் கெய்தும்
புரித ருத்தனி யறிவுறும் பொல்வுறும் வாணன். (௮)

கயிலை மால்வரை தனைவலங் கனிந்திடன் போடு
செயில னைந்திடு பயனெவை யவையெலாஞ் சேரு
மியலி தென்னவே யுதவிடு மிசைபல னிதற்குட்
பயில லுற்றிடும் புகழுறு பதக்கிணம் பலவும். (௯)

இறைவன் முன்னரட் டாங்கமைங் காற்பணிந் தேத்தித்
துறையி னீடுமத் துதியொடு துணைக்கைமார் பணைத்து
† மறைமு தற்பத மனத்துற மெல்லென வருதன்
முறைமை யாழுறு வலமென மொழியுமா கமமும். (௧௦)

அன்ன தன்மையி னோங்கிடு மணிவலஞ் செய்து
மன்னு றந்துயர் தீர்த்தின்ப மருவலுற் றவர்க
ளின்ன ரின்னொன் றியல்புற வெடுத்துமக்கினிது
பன்னு தஞ்சிலர் தமைப்பரன் பதமுறு மனத்தீர். (௧௧)

பிரதக்கிணமகிமைச்சருக்கம்

மு ற் று ம் .

யுவஞ்சுவச் சருக்கம்.

அறங் குலாவிய மனத்தினு னயோத்திமா நகரான்
மறங் குலாவிய பகைஞர்பான் மடங்கலே ற்றையா
னிற்ங் குலாவுசெங் கதிர்வழி நிருபன்மற் றொருவன்
பிறங்கு கீர்த்தியான் புகல்யுவ ன்சுவப் பெயரான். (க)

மைந்த னின்மையான் வருந்துற வசிட்டனை யணுகி
மெந்தை யேயினி பெந்தநாண் மகவெனக் கெய்துஞ்
சுந்த ரக்கனி வாய்மலர்ந் தருள்கெனத் தொழுதா
னந்த மாதவ னிசைக்குதும் வருந்தலென் றறையும். (உ)

வெண்ண கைத்துவ ரிதழ்மனை மெல்லிய லுடனே
புண்ணி யம்பொலி யிடைமரு தெனும்பதி புகுந்தாங்
கெண்ணு றந்தனி மகப்பெறு மகமினி தியற்றிற்
கண்ணு தற்பிரா னருள்செயுக் கடிதினே கென்றான். (ங)

காயி ருங்கதிர் வேலினுன் கருதுள மகிழாத்
னாய மாதவ நீயும்வந் தருள்கெனத் துதிசெய்
தேயு மன்னவன் றன்னொடு மில்லவ னுடனும்
பாய சேனையி னுடனுமுற் றெழுந்தனன் படர்ந்தான். (ச)

படரும் போதினி லெதிர்ப்படு பரனுயர் பதியுந்
தடமி ருந்திடு நதிகளுந் தபோதன ருறையு
மிடனு மொண்புகழ்ச் சயிலமு மிலங்கமன் னவற்குத்
திடனு றந்தவ வசிட்டனா முனிவரன் றெரிக்கும். (ஊ)

தன்னி டத்திற்ந் திடுமுயிர் தனைவடு கேசன்
மன்னு சூலம்வைத் துயர்சகி வழங்கிடுந் தலன்
துன்ன ருந்தவம் புரிபகீ ரதனுளத் துவகை
துன்ன மேலையிப் புவிவரு துறையிது காண்டி. (ஈ)

இயமன் றன்னுட னுதித்ததா மிந்நதி சிலந்தி
யுயருங் காளனோ டத்தினின் றருச்சனை யுருந்துஞ்
செயலி னுற்பெயர் பெற்றதிச் சயிலமச் சிலம்பு
பயிலு மாதவக் கழுகினற் படித்திடும் பெயர்த்தால். (ஏ)

முந்து சத்திசெய் பூசையை முடித்திட வெள்ளம்
வந்த வாறிஃ தஃதெழின் மாநிழ லிடத்து

நந்த லில்லதோர் தவமவன் புரிந்துறை நகர
மந்த நீள்வரை யரியய னூற்றன்மாற் றியதால்.

(அ)

இவணி லங்குதல் பாதிரி மேற்புவி யிலகூர்
நவமி சைப்பகர் நீதமார் நகரியீ தெதிர்த்த
குவளை வாள்விழிக் காளிதன் மகிமுகங் குனியத்
தவர்கள் போற்றிடத் தனிமுத னடித்ததீத் தலனே.

(ஆ)

தொக்க வேலைவிண் டொடர்ந்திடத் தோணியாய் மிதந்த
மிக்க சீருறு புரமிது வெவ்வினை தொலைக்கு
முக்குளந் திகழ் பதியது மொழியுமை மயிலாய்த்
தக்க தண்புன் லாடிய தனித்துறை யிவ்வூர்.

(க)

அன்ன தாங்கலை மறலிறை யடியடைந் திடுமூ
ரின்ன தானைதன் னூரியிறைக் கீந்தலு ரிவ்வூர்
சொன்ன வாறுணர் பரம்பொரு ளிலங்குமூர் தோன்று
முன்ன தாலயத் தரசிருந் தரசுசெய் மூதூர்.

(க௧)

என்ன வோதுறு தலங்களுந் பிரவுமாங் கிசைத்திட்
டன்ன வற்றிசை தலங்களுந் றரும்புன் லாடிப்
பன்ன கம்புனை பரமனைப் பணிந்தனர் படர்ந்து
பொன்னி நீடுபூ சத்துறை படிந்தனர் பொருந்தி.

(க௨)

மீத லத்துறு மதிவிடை வினாவின் பருஞ்
சீத வண்முகின் மோதுறீத் திகைத்துநின் றலறு
மோதை கேளுறு தோங்கிய வொலிமறைத் திலங்கும்
பூத லம்புக முடைமரு தெனும்பதி புகுந்தார்.

(க௩)

புகுந்து ளாரொடு மன்னவன் புகழ்மரு திடத்தி
னுகந்த சோதியை வணங்கினு னுயர்மறு கிடத்து
மிசுந்த பொற்புறோர் வசதியுந் துறைந்தனன் வேதம்
பகர்ந்த வாமக வேள்வியாங் கிழைத்தனன் பரிந்து.

(க௪)

அன்ன வேள்வியி லனையவன் மனையவட் கருத்த
மன்னு புத்திர நிமித்தமா வைத்தபொற் கும்பந்
தள்ளி லுற்றிடு புனலினைத் தாகமேற் கொள்ள
வுன்னு மோரிரா வெடுத்தனன் குடித்தன னுற்று.

(க௫)

திங்கி டாலமுங் குடித்திடச் செய்திடுந் தாக
நீங்க லுற்றதென் செய்தன மெனத்தனி நின்ற
ஒளங்கி டுங்கரு வயிற்றினி லுற்றதப் பொழுதே
பாங்கி னுற்றனோ ருணர்ந்திது பருவர லடைந்தார்.

(க௬)

உதித்தி டும்பதம் வரிற்கரு வொருகண மாங்கு
வதிக்கு மோவிசை வயிற்றினைக் கிழித்துமுன் வந்து
குதித்த னன்றனிக் காடலன் குவலய மீது
விதிர்ப்பு மின்னலு மடைந்துகீழ் விழுந்தனன் வேந்தன். (௧௭)

கருத்த ழிந்துகீழ் விழுந்திடுங் காவலன் றனது
வருத்த மாறிடக் கிழிபடு வயிற்றினை யினிது
பொருத்தி மற்றதின் மருவுறு புண்ணினை யுலர்த்த
மருத்தி னங்கண்மேற் குவித்தனர் விரித்திடு மதியோர். (௧௮)

ஆய செய்கையி லணையபுண் ணாறிடா தோங்கத்
தூய மாதவ முனிவர்கள் சோதியா லயத்தின்
மேய வான்பரி மகவல மேவிநீ யியற்றிற்
காயு மேலிதை யுலர்த்திடக் காணும்வே றென்றார். (௧௯)

வெற்றி வேந்தனாங் கவரொடு மெல்லெனச் சென்று
மற்றை யோர்வலம் வந்தனன் வருமுனம் வயிற்றி
லுற்ற புண்ணுலர்ந் துயர்திரி வினைகளு முலர்ந்த
கற்று ளோர்களை யிகழ்த்துறை கயவர்தந் திருவின். (௨௦)

பின்னு மூவிரு பதக்கினம் போந்தனன் பெரிதுந்
தன்னு ளங்கொளா மகிழ்வொடுந் தவளமால் விடையோன்
பொன்ன டித்துணை பணிந்தனன் புவிமுதற் பொருள்க
ளன்ன வற்கும்வே தியர்க்குமாங் களித்தன னநேகம். (௨௧)

அந்த நீண்மனை யெய்தினு னருமருந் தணைய
மைத்தன் வாண்முக நோக்கினான் மகிழ்ந்துபொன் வருடஞ்
சிறிது னானதி லிருந்தனன் சிலபகல் பின்னர்
வந்து ளோரொடு மகனொடு மருவினான் றன்னார். (௨௨)

சந்த தம்புக லிடைமரு திறையவன் றுள்கள்
சிந்தை யுற்றிட விருந்துபின் பலபகல் செலுத்தி
யந்த மார்சிவ புரியடைந் தானவன் புதல்வன்
வந்து வெம்பழி போக்கிய வாறினி வருப்பாம். (௨௩)

யுவனுகவசருக்க முற்றும்.

மாந்தாதாச்சுருக்கம்.

வெயிலவ னிகரு மேனி விறல்யுவ னுசுவன்றன்
வயினிடை யிருந்து வந்த மைந்தன்மார் தாதா வென்னு
மியலுறு நாம மெய்தி யெழிலினின் மதனை வென்று
பயிலுறு கல்வி தன்னிற் பார்ப்பிப் பவனை வென்றான். (க)

திடமதின் மேரு வென்னுந் தெய்வ தவனையை வென்று
கொடையினிற் சலதி முற்றுங் குடித்தெழு முகிலை வென்று
வடிதரு நெடிய வேலின் மருவலர் தம்மை வென்று
சுடர்மணி மகுடஞ் சூடித் தொன்னிலம் புரக்கு நாளின். (உ)

திறல்கெழு கலிங்க வெந்தன் றிறையெதி ருதவா னாக
மறமலி சேனை யானை வரம்பரி நெடுந்தே னென்ன
நிறைதரு வேலை தன்னி னின்றெழு தூளி தன்னு
லறைகதிர் மறையச் சென்றாங் கவனெடு மடுபோர் செய்தான். (ங)

நவிலுறு மவனு மோங்கு நால்வகைச் சேனை யோடு
முவகையோ டெதிர்த்து வெம்போ ருடன்றுசில் பகல்பின் னோர்நா
ளவலமுற் றனிகத் தோடு மோடினா னதனை நோக்கி
யிவனையான் றுரத்து மாநீண் டியல்பல வென்று மீண்டான். (ச)

அன்னவன் சேனை வீர ரடர்ந்துசெல் கலிங்க நாடன்
றன்னமுன் வளைந்து நீடு சமர்செய்தார் தானை யோடு
பன்னிடு மவனு மிர்தப் பாரிடை நிற்க வஞ்சிக்
கொன்னுறு கணிச்சிச் செங்கைக் கூற்றினூர் புகுந்தொ ளித்தான். (ஊ)

வன்படை வீர னெய்தி மலைவினில் விதிர்ப்பு மேவி
வெங்கொடுத் தவரைக் கொன்ற வெம்பழி மாந்தா தாவைத்
துன்புறச் சூழ்ந்த தன்னுன் றொழுதிசை வசிட்டன் றன்ன
யன்பொடு நின்றா னன்னு னஞ்சலென் றிதனைக் கூறும். (ஈ)

பொருதினைக் கடல்கூழ் வையம் போற்றிடு மன்னர் மன்ன
கருதலன் றினனின் சேனை கலக்கநீ மருவு பாவஞ்
சுருதிசூழி மருதா னெய்தித் துதிபெறு புரவி மேதத்
தொருவலம் வருமு னம்ம வொருவலங் கணையு மன்றே. (ஏ)

மருதநன் னீழன் மேவு வரதனைப் பணிந்து போற்றிக்
கருதிடு பணிக ளாற்றிக் கலங்கிடு விசாக நாளிற்
றிருவுறு விழாவுஞ் செய்து திகழவ னருள்பெற் றீண்டு
வருகவிப் பொழுதே செல்க மருவுறு தானே யோடும். (௮)

என்றெதி ருரைத்தான் வேந்த னினிதென மகிழ்ச்சி யெய்தித்
துன்றிருஞ் சேனை சூழத் துலங்கிடை மருதி நெய்திக்
சூன்றவில் லிறைவற் போற்றிக் குவவொரு வலஞ்செய் முன்னர்ச்
சென்றன தீமை யாவற் தீயுறு பஞ்சி யென்ன. (௯)

ஆங்கதை யுணர்வுற் றெய்து மகமகிழ் வோடு பின்னும்
பாங்குறச் சூழ்த்துள் னேகிப் பாமனைப் பணிந்து முற்ற
மீங்கெனைக் காத்தல் வேண்டு மித்திற மென்ன வேத்தி
யோங்கிடு மறுகி நெய்தி யுறைந்தான் வசதி யொன்றில். (௧௦)

பற்றிச் சேனை யோரும் பருத்திடு மிடங்க டர்மி
ஆற்றன் பின்ன ணெண்ணி லுயர்வினை நிலனுங் காசும்
பொற்றிருப் பணியு மீந்து புகன்றிடு மண்டபாதி
கற்றிருப் பணியுஞ் செய்தான் காவலனாகித் காங்கே. (௧௧)

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து திகழ்விழா வினிது செய்வான்
விருப்புறு மனத்தி னோடு மேவினன் மேவுங் காலே
யருப்பின முலைமென் மாத ரடுபடைக் கணனல் விறை
மருப்பயில் உலையா னோடும் வந்தது வசந்த காலம். (௧௨)

சலதியி னமுது நஞ்சுத் தனித்தனி யன்றோ வந்த
மலையவெற் புதவு மந்த மருத்தொன்றே மணங்கிட் டோர்தட்
கல்கிலின் பமிர்த மாகித் தணந்தவர்க் கடனஞ் சாகி
யிலகிடு மினையோர் வைகு மிடந்துரீஇ யெழுந்த தன்றே. (௧௩)

மறுவறு கலைக ளாய்தேர் மடனெனத் தருக்க ளியாவு
முறுபழுப் பிலைகள் போக்கி யோதவ ருணர்வு மானக்
குறைவறத் தளிர்ந்தன் னோர்தங் குணத்தின்மெல் லருப்பு தோற்றி
நிறைபுக முன்ன வெங்கு மலர்ந்தன நிறைபூஞ் சோலை. (௧௪)

பத்திர முதவு பொன்னிப் புதுப்புனல் பாய்ந்து காலுஞ்
சித்திரத் தடமுந் தேமா முதலிய பூத்த செங்கை
சத்திர மதிகொண் டோனுக் கவன்பரி சனங்க ளன்றா
னத்திரங் களையங் கங்கே யமர்செயற் கீட்ட லொக்கும். (௧௫)

வந்திடு வசந்தஞ் சோலைத் தருவொடு வல்லி கட்டு
மந்தளிர்ப் புதிய தூசு புனைந்தரும் பணிகள் பூட்டி

முந்துற வழகு செய்து முகமலர் வித்துக் கிள்ளை
மந்திர மிசைய நீடு மன்றல்செய் வித்த தம்ம.

(௧௬)

அன்னதண் பொழில்செய் மன்றல் காண்பதற் கணைவா றொன்ன
மன்னுறு தானை வீரர் வளவனின் சேனை வீரர்
மின்னிடை மகளிர் சில்லோர் வியன்பொழிற் போது கொய்து
நன்னர்நீ ராடல் செய்ய நயந்தன றொழுந்து செல்வார்.

(௧௭)

சிலபொழிற் றுறங்கம் யானை தேர்மிசை யேக லுற்றார்
நலனுறு சிலிகை மீது நண்ணினர் சிலர்கள் சில்லோர்
பலனுட னெய்த வேதம் பதிகளாய் நடந்தார் நீடு
தலனுறக் குழுவின் சில்லோர் தனித்தனி சில்லோர் சென்றார்.

(௧௮)

காரிகை யொருத்தி கண்ணோர் காணாயுற் றெவரு மியானை
தேரொடு சிலிகை மீது செல்கின்ற ரியானுஞ் சோலை
சேருதற் கொருதே றோனும் திகழுதற் களிற் தேனு
மாரிவ னுதவ வல்லா ரவனுட னேகவென்றான்.

(௧௯)

சுந்தர மகளிர் சில்லோர் தொடர்பி னோர் விடலை யெய்திப்
பைந்தொடி யவர்கட் கெட்டாப் பணிமலர் பறித்து நல்கி
முந்தவர் பலியு மாற்று முன்னியிங் கெழுந்தே னந்த
நந்தன மறியேன் சற்றே காட்டுமி னல்லீ றொன்றன்.

(௨௦)

வல்லவ றெருவ னங்கோர் நடந்தைமுன் னெனது நெஞ்ச
மல்லுறற் கூந்த டுற்ற தென்றன னவிழ்த்தான் கூந்தல்
வல்லுறற் தனத்த தென்றான் வனைதுகில் சிறிது நீத்தான்
புல்லிய தங்கு லென்றார் போவென நடந்திட் டாளால்.

(௨௧)

அன்னமென் னடையோர் பாவை யணைந்திடு துகிலி னூடு
வன்முலை சிறிது தோன்ற நோக்கிபோர் மைந்தன் மாலாய்
மன்னவ னிற்கி னின்று செலிற்செல்வன் மற்று நோக்கான்
பின்னுற வருவோர் தள்ள விடித்திடப் பெரிது நொந்தான்.

(௨௨)

சீதன முறு பூஞ்சோலை சேர்ந்தன ரசோகு முல்லை
தாதகி மயிலை சூசஞ் சாதிமந் தாரங் கோங்கு
பாதிரி செருந்தி புன்னை மல்லிகை பன்னி வெட்சி
மாதவி யாதி பூத்து நெருங்கிய வளமை கண்டார்.

(௨௩)

நீடின வேற்க ணல்லார் நோத்தலுஞ் சோலை தன்னு
ளாடின மயில்க ளீட்ட மகன்றன வெகின மெல்ல
வாடின மழையுண் போகின் மகிழ்த்தன குயில்க ளோடு
பாடின கிளிகள் பூவை பதுங்கின குடம்பை யுற்றே.

(௨௪)

தேசிழை யொருத்தி யங்கோர் செண்பக மலரைக் கொய்து
காசிமுன் ஸீட்டி மோப்ப ரவிலுறு காளை நோக்கி
வாசநீ டவைகள் நேரோ மற்றிதை நிகர்பா னன்றோ
ராசில்கோங் கரும்பைக் கொய்து நீட்டின னனனாக வந்தே. (௨௫)

ஊடலுற் றவன்பின் காத லுயர்தலு மொருத்தி கேள்வன்
மாடுற நின்ற னோக்கி நோக்குற தவன்போல் வாவி
நீடொறு மலர்ப்பூங் கொம்பை நேருறப் பற்றி யீர்த்திட்
டாடவ னொனிலிவ் வேலை யறவளைத் திடுவ னொன்றான். (௨௬)

விடையன னொருவன் கொய்யு மென்மலர்க் கோட்டின் மீது
படிசறு கொம்பின் மென்பூப் பறிக்கவோர் பாவை பின்வந்
திடையுறு துகின்மேற் கால்கைத் தேறிச்சன் றோண்மே னின்றான்
கொடிகளோர் கொழுக்கொம் பேறிக் குலவிமேற் பிடித்தல் போலும். (௨௭)

ஒருவிடன் றோளின் மேலின் றொருத்திபூப் பறிக்க வோர்மா
துரியவ னொனையுஞ் சற்றே பரியென வுறுகின் றானவ்
வரிவைமுன் குறித்துச் சென்ற ளவனாஞ்சூழ்ந் தகன்றான் பின்னும்
நிருவரு மிவர்மி னென்றாங் கின்னவின முத்தி நின்றான். (௨௮)

சுடர்த்தொடி மகளிர் கில்லோர் வளைத்திடோர் துணர்ப்பூங் கொம்பைப்
பிடித்தலு மொருத்தி மற்றோர் பெயர்ந்தனர் நிமிர்ந்தி டந்தக்
கடித்தடாஞ் சினைபை உவ்னான் கைவிடா தஞ்சி நின்ற
ளமத்தவன் கணவன் கண்ணுற் றணங்கெனக் கருதிச் சென்றான். (௨௯)

உரமிசை பெய்கொல் செறற்க முயரற மியற்றி னோர்கள்
பர்விற் சேரிடகே யோங்கு பயோதர மின்ப மாரி
தருவதே தனமிக் கேழைத் தனிய னோற்கு தவலாமென்
றொருவிற் லோனும் வாட்க னொருத்தியு மிசைத்து நின்றான். (௩௦)

மற்பொலி தொடிக்கை நீயார் மகளெவன் மனை மனாள்
னற்புறு மனையீ துண்மை யடியனென் மனாள்னே யாஞ்
சொற்பயி லுனக்குநானம் மனையென்றோர் சுடர்வே லோனுங்
கற்புறு மாதும் பேசிக் கலக்கமுற் றனையன் சென்றான். (௩௧)

வன்மதக்களி றன்னோரே வயவனோர் வனிதை முன் போய்த்
தன்மை முன்னிலைப் பேரியார்க்குத் தகுமே துணைக்க வேண்டு
மென்ன மற்றவ னெனக்கு முனக்கு மீங்கிசையு மென்ற
ளன்னவன் போதுமீ தென்றகத் திடையுவகை பூத்தான். (௩௨)

அருத்தி யோடுரி யாடன் பேரினி தறைந்தவளை யங்கோர்
திருத்தகு விறலோன் கூவத் தெரிக்கு மப்பெயராண் மற்றோர்

முருத்தன மூரலாருங் கேள்வி யின் முன் னருற்ற
ளொருத்தி நாணேடுநின்ற ளொருத்திவெஞ் சினமேற்கொண்டான்.

வெற்றியேற் றடக்கை யாலேர் வீரனோர் கரிய வாட்கண்
முற்றிழை சென்னி மீதோர் முல்லைமென் மலரைக் கொய்தாங்
குற்றிட வெறிய வன்னா ஞாயர்கழைச் சிலையெங் கென்றான்
பற்றதி னிசைநாண் மற்றுஞ் ணைனப் பறந்த தென்றான். (௩௪)

மெல்லி யன்மக ளிராயம் விரவொரு மடந்தை கொங்கை
புல்லுதற் கலகில் காதல் பூண்டவ னொருவ னாங்கு
வில்வமென் கணியி னொன்று தொடுத்த லுநோக்கி மேவு
மல்லிகை முகையி னொன்று மலரொன்று கொய்து நின்றான். (௩௫)

விரும்பின ளொருத்தி சேனோர் விறவினன் விழியை மூடக்
கரும்பெனு மொழியோர் பாவை கண்டுகண் சிவந்து நின்னு
வரும்புறக் கேள்வன் முன்னுற் றென்னென மலிநா ணுற்றுச்
சுருப்பு கணலரின் மூழ்கித் தூற்றிய துகளை யென்றான். (௩௬)

தென்னு சோலை யெங்குந் திரிந்தொரு மடந்தை நிதி
நன்னர் மாதவித் தண்ணீழ் னணுகலு மொருவ னெய்திப்
பன்னி மென்மலர்க ளீண்டுப் பறித்தளித் திடவோ வென்றா
னன்ன வளியான் வண்முல்லை யலர்கொள் ளெனடந்தி டென்றான். (௩௭)

சேறிக் கயற்கணுளோர் சேயிழை மலர்கள் கொய்தான்
வீறுசெந் நிறத்தண் போதினென் றுதன் மென்னைக் கொண்டாங்
கேறன கொழநன் முன்ன கொய்தலு மொருமின் னன்னாள்
வேறொரு வனிதையின்றோ வென்றனள் வென்கி நின்றான். (௩௮)

இத்திற மயிலன் ஒரு மிளைஞரு மினிதி னீண்டிக்
கொத்துறு முகையும் போதுங் கொய்தனர் புனைந்தும் மோந்து
மொத்திட வொருவராகத் தொருவர்க ளெறிந்தும் முன்னர்த்
துய்த்தக மகிழ்ச்சி யுற்றார் தொருமலர்க் காவி னின்பம். (௩௯)

மற்றரு மிவ ரிவ்வாறு மருவலர் தம்மை யெல்லாம்
பற்றி முன் பிணைத்துக் கட்டிக் கொண்டு பின்பகரு நன்னூல்
கற்றிலீர் மனம்போல் வைகுங் காவுறு வறுமை நோக்கி
யுற்றனர் குளனுமியாறு மொண் புன லாடல் செய்வான். (௪௦)

வேறு.

வந்தியா வருந்துடு மெனக் குதித்தலும் வனநீ
ருத்திடுந் துளிவிசம் பெழல் விசம்பினுக் கோடைக்

கந்தாஞ் சொரிவியப்ப தூஉம் வீழ்த்திடல் காரீரின்
றந்தரத்திடை மழை சொரி வியப்பதூஉ மாசும் (சக)

செய்ய சுண்ணமூர் தேய்வையுஞ் செறிந்திடு மொருவர்
மெய்யினுற்றிட வொருவர் முன் வீசியும் வினங்கு
கையினுற்றிடு சிவிறி நீர் கனமெனச் சொரிந்துந்
தய்ய நீர் குடைந்தும் வினையாடுவார் சூழ்த்து. (சஉ)

வேறு.

அன்ன மென்னடைப் பூங்கோதை யரிவைய ரினியதாரீர்
முன்னுறு விருப்பின் மூழ்கி மூழ்கியங் கெழுதனோக்கிற்
முன்னுறு சுருங்கொண்மூவிற் சுடர்விரித் தினிது காட்டு
மின்னினர் தோன்றி யாழ்த்து மிளவுந் தோன்றல் போலும். (சங)

சிலைமத னனையனங் கோந்திற் லினனொரு பூங்கோதை
முலைமிசைப் புனைசைச் செங்கைமுகந்துகந் திறைத்தாரீடு
கொலைமதத் தடக்கையேழங் குளித்திட வமைத்தபாக
னலைபுனல் வாரிவாரி யதன் மிசை யிறைத்தல்போலும். (சச)

தாக்கணங் களையளார்மான் குளித்திடத் தன்பி னெய்தித்
தூக்கிடு மலர்மென் கூந்தற் சொருக்கின யவிழ்த்தோர் காளை
தேக்குறு புனலின் மூழ்கிச் சேணிடை யெழுந்தம்மாது
நோக்கியங் கயலோர்ச் சேற நோக்குமுன் னகைத்து நின்றான். (சடு)

களித்தவ னொருத்தி யோர்பாற் சலங்கிடு மூடலோடு
குளித்திட வவடன் கேள்வன் குளிப்புன லிடைச்சேண்மூழ்கி
யொளித்துவந் தெழிற்றான் பற்றி யுள்ளுந லீர்ப்பக்கண்ணர்
துளித்திட வலரி முன்னர்த் தோன்றிடத் திகைத்து நின்றான். (சசு)

ஆழந்திடு புனலினங்கோர் வலவனோ ரரிவை பின்னர்த்
தாழந்தவ னினியகால் கடன்கழுத் திடைத்தொன்னச்
சூழந்திட நிமிர்வுந் தந்தத்துடியிடை சேற்றனோக்கி
வீழ்த்திட வெறிந்துநீரில் வீழுமுன் தடக்கையேற்றான். (சஎ)

பொற்றொடி பொருத்தி தெண்ணீர் புகுந்தொளித் திடுவனீவந்
துற்றெனைப் பிடித்தியென்ன வயர்வரை யனையதோளான்
மற்றுனைக் குழாத்துட் காண்பான் வளைக்கைபற் றிடுவனென்றங்
கற்புடன் பற்றிமூழ்கி யாண்மகன் பிடித்தே னென்றான். (சஅ)

விழிகொடு வேலைவென்ற மெல்லிய லொருத்தி கஞ்சத்
தெழிலுறு மரும்பொன்றழத் திருத்தல்கண் டிதைக்கொய் கென்ன
வழிதரு மதவேளன்னு னொருமக னதுகொண்டெய்தி
மொழியுமிவ்வரும்பினோடு மூன்றெனக் கரத்தி லீந்தான். (சக)

நிறமுறு புனலி னின்ற ட்டெழில் வாவியுடு
நறைவிரி மலர்கொய்வாரு ணவிலொரு திறலோனங்கோர்
மறமலி வேற்கணுடன் வனமுலை தொடலுநோக்கி
யறனிதோ வென்றான் கஞ்சத் தரும்பெனத் தொட்டேனென்றான். (௩௦)

சமரவேற் கண்ணினுளோர் தையல்வண் புனல்வாய்க் கொண்டாங்
குமிழ்ச் சலு மதனைநேரும் நெருவன் தன்வா யேற்றுண்டா
னமிர்தமொ வுணையதென்று நெருவனங் கதனுக்கண்ணன்
குமுடிமென் மலரின் றீந்தேன் கைக்குமோ குடித்தாலென்றான். (௩௧)

மங்கைமற் நெருத்திபல்கால் மூழ்கலு முரியோன்வாரி
தங்குசெவ் வல்லிப்போது தனிலொன்று கைக்கொண்டிந்தப்
பங்கய மலர்நின் கண்போற் பருத்ததைப் பார்த்திடென்று
னங்கவ ளுணைய தெண்ணீ ரகன்கரை யேறினாள். (௩௨)

சேலனா கருங்கண் சேப்பச் செய்யவாய் விளர்ப்பக்கூந்தல்
பாறுற வலிழந்துலாவ நிற்குமோர் பாவைதண்ணை
மாலுனா வடன்காந்தன் வடிவிசென் னெனவோர் தைய
லேலார் தோய்த்திட்டான்மற் றெவ்வண மிருப்பதென்ன. (௩௩)

ஒதுறு புலவியாளோ ரொண்ணுதல் புனைமெல்லாடை
சீதநீர் நனைந்துமேனி தெரிதலு மனாளுந் கூவி
வாதனந்தந்தி டென்றான் மனமிரங்கியதோவென்று
னாதமென் படமென்றான் பின்னாறு மெண்ணினனி தென்றான் (௩௪)

நண்ணுறு மிவரிவ்வாறு நாடியிவ் வொருவராக
வண்ணநீள் கரையிலேறி மறுதுகில் புனைந்து சாந்தந்
தண்ணுறு மலர்ப்பூந்தாருந் தழைகதீர்க் கலனுந்தாங்கி
யுண்டுகிழ் வெய்தித்தேற லுண்பதற் சொருப்பட்டாரால். (௩௫)

கண்ணிகை யொருத்தி மீரத் தூகிலளோர் காதலோனை
மன்னனி கலையென்றாணி மான்கொலென் றெடுத்தித் திட்டான்
மன்னவன் கலவையென்று டுகில்புனைந் தனையே யென்று
மன்னவன் கலனி யென்று ளுணையனி நல்லவென்றான். (௩௬)

கஞ்சன்வானில் வில்லங் கணையுங் போகமு முன்கொண்டு
மஞ்சினஞ் சூழத் தோன்று மதியெழி னோக்கிச்சேடி
வஞ்சியர் பளிங்கிற் பொன்னின் வகுத்திடு வள்ளந்தன்னில்
விஞ்சுதேன் வாக்கிநல்க மென்கனி வாய்வைத்துண்டார். (௩௭)

மின்னிடை யொருத்தியுண்டு மிகுந்திடு நறவுட்டோன்றுந்
தன்னெழிற் நனத்தை யிந்தச் சலசமென் முகைபூவாத

தென்னென வொருத்தி யெய்தி யிருவர்த முகமுநோக்கி
யின்னவை மலருங்கொல்லோ விருமதி முன்னொன்றான். (௫௮)

தேறன்மிக் கருந்தி னாளோர் தெரிவைகஞ் சனத்தினூடு
கூறுதன் படிவநோக்கிக் கோற்றொடி யெனைப்போனென்னல்
காணான் கிருந்தா யின்று கண்முகம் வாய்மற்றெல்லா
மாறுபட் டிருத்தி யென்னே மதுசூரர் தனையோவென்றான். (௫௯)

குடித்தவ னொருத்தி றோரிக் குழிசியின் மதியை நோக்கிப்
பறித்திமுன் னெனையின்நின்றுப் பதுங்கிழல் விரிவனெவென்
றெடுத்தி லைத் திடக்கையிட்டான் காண்கில னொதிர்வானோக்கி
விடுத்திக் குழிசியென்ன வெருண்டிதைத் துடைத்திட்டாளால். (௬௦)

நீடியுறைய லாளோர் நேரிழை தனது சாயை
யாடியுனோக்கியானிங் கென்செய்தே னலக்க னெய்த
வீடுறு மிதனிலென்னை யடைத்தவ ரியார்கொலென்றான்
கூடியுற் றவனோ நீங்காக் கொழுநன்பார்த் தெனையுமென்றான். (௬௧)

மட்டள விளாதுகொண்டு மாதவ மியுற்றுமேலோர்
நிட்டையி விருப்பதென்ன விருத்தன ணிகழோர் தையல்
கட்பிழங் கேடையோர்மின் கணவனாந்தானும்வைரு
மிட்டமுஞ் சினமுமற்று மெடுத்தெடுத்தி திசைத்தாண் மன்றோ. (௬௨)

வரிகளோச் சிடவோடாது உள்ளமொய்த் திடலுமுண்ணு
மரிவையங் கொருத்தி யின்ன தளிகட்டோ வெனக்கோ வென்னப்
பரிவுறு சேடி யுண்மின் பகுத்திரு வீருமென்ற
ளிருதிற் தவர்க்கும் வேண்டா வென்றெடுத்தி துருத்துநக்காள். (௬௩)

ஒருமக னாமத்தன்பி னின்றிடு முரிய னென்றான்
கருகுறு மொருத்திக் கிதை யருந்தெனத் தானுண்டெஞ்சு
முருகினை நீட்டவந்த மொய்குழல் கணவன்சேற
வீருவரு மின்னனார்க ளிருவருஞ் சமரி னின்றான். (௬௪)

ஆரமு தனையதீய்பா லடிசிலுந் தயிர்விராய
மூரலு மிழுதின் சோறு மூவகைக் கனியுந்தாய
நீருநீ டருந்துவார்க ணிகமுமியா ழிசைப் பார்மற்றை
யோர்தரு மிசைமுன் சோரவொருவர் மேலொருவர் வீழ்வார் (௬௫)

வின்னுத லொருத்தி குத மென்கனி யருந்தென்றீயத்
தன்னுரி யவனீள் கொவ்வைத் தண்கனி தருகென் றானோர்
மின்னிடை யிளநீர் மன்னவேண்டுங்கொ லெனவோர் வில்லோ
னென்னதினிருக்கும் பாலோ வின்சுவைப் புனலோ வென்றான். (௬௬)

பன்னிடு மிருதோராற்றிப் படிந்திடு வசந்தமென்ப
துன்னிடு மதுவென்றோர் பேருற்றுவந் துவந்தெவர்க்குமின்ப
மிர்நிலத் தெய்துவிக்கு மென்றிடி லீனையகாலத்
தன்னதை யருந்தினோர்கள் களிப்பினுக் களவுண்டாமோ. (௬௭)

மருவுமிவ் வேனிதன்னின் மாதவ மெய்தலோர்ந்து
நிருபனு மகிழ்ச்சியெய்தி நீணில வேந்தரியாரும்
வருகென முடங்கல் போக்கி யவர்கடம் வரவுநோக்கித்
திருவுறு நகரமெங்குஞ் சிறப்புமேற் சிறப்புசெய்து. (௬௮)

புகல்விடைக் கொடிமுன்னேற்றிப் பொருத்துமி னைத்துநாளுந்
திசுமுறு மூர்திமிதந் தேரினும் பவனிபோந்து
தகவுறு தீர்த்த நல்கித் தனிமுதல் மருதவாண
னகமகிழ் வெய்தச்செய்து சொரித்தன னம்பொன்மாரி. (௬௯)

விரவுறு மறுநாள் வேந்தன் விளங்குபொற் கோயிலெய்தி
யானெதிர் பணியுங்காலை யரசநின் பவங்கனியாவ
மொருவின நீயுன்னுருந் துலகையான் டிருபுன்னுள் பின்
பரபத மெய்துகென்னப் பகர்த்தன னரன்விடெ யாக்கால். (௭௦)

அம்மொழி செவியெனய்த வகங்களி கூர்ந்துமன்னன்
ஐகமதவனாத்தோல் போர்த்த கடவுட னருளையெண்ணிச்
செம்மைநீ டன்பிற்போற்றி விடைகொடு சேனையோடும்
வெம்முர ணகற்றுங்காவல் வியனகர யோத்தியுற்றான். (௭௧)

பொலன்குவ டனைய திண்டோட் புகலுறு மாந்தாதாமுன்
கலிங்கநாட் டிறையைக்கொன்ற கடும்பழி தொலைத்தெம்மீச
னிலங்கருள் பெற்ற வாழ் தினியெழில் வசமானெய்தி
வலங்கொடு தனதுநாடு மருவிய காதைசொல்வாம். (௭௨-)

மாந்தாதாந்ச் சருக்கம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

வசுமன்னவச்சருக்கம்.

கிணமான மில்வனையுஞ் செழுந்துகிரு மெறிகடல்கூழ்
தணாமானெண் முகநிகருந் தண்பொழில்கூழ் கச்சியின
லுணாமானி கருமினைய வுலகுபுரத் தருளுவதில்
வணாமானும் புயமுடையான் வசுமானென் றொருவேந்தன். (௧)

வேறு.

திருவளர் காசிக்கேகித் திகழ்கயாச் சிராத்தஞ்செய்யச்
கருதியங்குற் றுனந்தக் காரியமுடித்துத் தன்னூர்
மருவுமுன் மருவலார்கள் வலிகொடு மருவியந்தப்
பெருநகர் தனைக்கொண் டார்கள் பெட்பொடு காலநோக்கி. (உ)

ஆத்திரம் வருவான்கேளா வராமணி யிழந்தாங்கொல்கி
நித்திய ஞானனந்த நிருமலற் சூரிமையுற்ற
முத்தனை யுயர்சாபாலி முனிவனை யடைந்துபோற்றிக்
கைத்தல மலிரண்டுங் கலந்தொரு முகையாச்செய்து. (ங)

ஆதிதன் பொருள்கொண்டேனோ வந்தனர் பொருள்கொண்டேனோ
மாதவர் பொருள்கொண்டேனோ வலிமையி னேழையோர்க்
ளேதமுற் றிடச்செய்தேனோ வெனதெழி கைருநாடும்
பேதுறு தெவ்வ றெய்திக் ககர்ந்ததென் பெரியோ யென்றான். (ச)

முற்பிறப் பிடைந் செல்வ முதிர்ந்தவன் புகல்பல் பண்டம்
விற்பவன் வணிக னுன்றி விளங்கெழின் மனையின் பாங்கர்ப்
பொற்புறு மனையி னானோ பூசர னானுநின்பாற்
சொற்பெறு தண்டலாதி வேண்டிவ தொடர்ந்துகொள்வான். (ரு)

கொண்டவை திங்கட் கோர்க்கற் கூட்டியங் கவற்றிற்கெண்ணிற்
கண்டிடு பொருள்மற்றீவான் கணக்கினி லீதநீட்டி
மண்டிய வரவுநீட்டா திருந்தனை வருடமைமபான்
விண்டிடு வனசத்தாரான் விளிந்தனன் காலநோய்தி. (சு)

அன்னவன் மனையும் வீரோ ளவற்றுநா லெத்துமைந்தர்
பன்னிடு மிளமை யுற்றோர் பற்றினீ யவர்கடம்மை
மன்னவ னவையின் முன்னர் வரவிலாக் கணக்குக்காட்டித்
துன்னிடு மவரவீடாதி தொகுபொரு ளியாவுங்கொண்டாய். (ஏ)

ஆதலா னினது நாட்டைக் கவர்ந்தனாமரா ரிந்நா
ளோதுசில் பொருள்கண் முன்னி யொளிர்மதிச் சடையினாற்குங்
கோதில் சீரடியார் கட்டுங் கொடுத்தனை யதனாலிந்தப்
பூதலங் காவல்செய்தாய் புரவலனாகத்தோன்றி. (அ)

புரவிநன் மகமிப்பொது புரிந்தனை யாயினுன்றன்
நிருநகொய்துமென்னச் செப்பினன் முனிவன் வேந்தன்
மெரிதரு புடவியின்றி நிதியின்றிச் செய்வதெவ்வா
நிருநிதி யுளதே லியார்க்கு மெண்ணிய முடியுமென்றான். (ஆ)

பொருவில்சீர் முனிவன் வாவி புணரரி கமலப்போது
மரிவையர் முகமும் வேறங் கறிவுறா துழலுஞ்செல்வத்
திருவிடை மருதினெய்தித் திகழ்பரி மகத்தின்பேறு
தருவலம் வரினுன் வையஞ் சார்ந்திடு மின்றே யென்றான். (௧௦)

வேந்தன்மிக் குவகையெய்தி விடைகொடு தடத்தின்வானை
பாய்ந்துசெவ் விளநீர் சிந்தும் பகரிடை மருதினமேவித்
தோய்ந்துதண் பொன்னியீசன் றுணையடி பணிந்துபோற்றி
வாய்ந்திட வலனுக்குற்றான் மனத்தினும் வலனுற்றானால். (௧௧)

அவ்விடை மருதின்கண்ணே தானிருந் தமைச்சர் தம்மைத்
தெவ்வர்மேல் விடுத்தானன்றார் சென்றவர் தமைப்போர் தன்னில்
வெவ்வழற் படையால் வென்று மேவுதன் னுடையன்றிக்
கவ்வைசெய் தவர்தந்நாடும் பற்றினர் கடிதுவந்தார். (௧௨)

சூரிசிலுண் மகிழ்ந் தமைச்சர் கொண்டிடு செவ்வர்நாட்டை
வருசிலை மேருவாங்கு மருதவாணனுக்கு நல்கித்
துரிசறு தனுவிற்செங்கை தொடர்விழா நடாத்திப்பின்னர்
முரசதிர் தானைகுழ முதுநகர்க்காஞ்சியுற்றான் (௧௩)

சத்திமு னிவ்வுரென்னத் தவம்புரி காஞ்சிவேந்த
னித்தனி வலஞ்செய் தீச னருளுந்தன் னெழில்கொண்டுஞ்
சித்தமின் புறக்கொண்டெய்து திறனிஃ துறந்தைமன்னன்
மித்திரர் கொன்றபாவம் விலக்கிய கதைமேற்சொல்வாம். (௧௪)

வசுமன்னவச் சருக்கம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

அஞ்சத் துவசச்சருக்கம்.

நஞ்சத்துணைவேல் விழிமடவார் நயந்துமட நீட்டெழில் வடிவான்
கஞ்சத்துவனை முத்தளிக்குங் கழனித் தென் காவிரிநாடன்
வெஞ்சத் தருக்கட் கரியனையான் மிருகல்வியினு னொருவளவ
னஞ்சத்துவச னெனும்பெய ரானன்ற னுறையூ ருறையூராம். (௧)

வனைபொற் கழலான வன்னைக்கு மறையோனொருவன் மித்திரன்மற்
றனையோன் பெயருமித்திரனையாகு மரசன் கலைகளினற்
கனைவெண்டிணை நீர்க்கங்கையின்மான்மியமோர்ந்தொருநாட்கண்போன்று
தனையா தரவினற் பிரியாமறையோன் றன்னோ டிது கூறும் (௨)

நித்தன் மகிழு மெழிற்காசி நிகழங்கங்கைப் புனல்படியச்
சித்தமுடையேன் பிறநாட்டிற் சேறலெனக்குத் தகவன்று
மெய்த்தகிலைஞ நீயாண்டு மேவிப்படிந்தப் பலன்றன்னைத்
தத்தமளித்தி யெனப்புசன்றான் றனிமா மறையோனதையுணர்ந்தே. (௩)

மனைவியெனியா ஞற்றதுணை மற்றுவேறின் மெனவுரைத்தான்
புனைவேற் றடக்கைச் செம்பிய னீபோதிவா ளாவவ ளெளியேற்
கணையா மியான்மற் றவ்வனிதைக் கணைதன்னெடு தாறையுமாரு
நினையல்வேறு புறநின்று காப்பனென்று தோந்துரைத்தான். (௪)

அந்தணை நெதிரிசை வுற்றள வினிதிகன் பெற்றேகிச்
சந்தமனைவிக கரசனாற்ற தகவுந் தானேதியது முரைத்
திந்துதுசலாய் சிலபகலி வியானிங் கணைவேனிரங்கலெனைச்
செந்தண் சாலிமுதலியன வாங்கிக்கொடுத்துச் செலலுற்றான். (௫)

அந்தமறையோன் சென்றவுட னரசனகர் காவலரை யழைத்
திந்தமறுநில் வளர்மறை யோர்க்கிடையு றென்றுமணுகாது
முந்துதனிலும் பதின்மடங்கு முயன்று காப்பீ றொனவுரைத்துச்
சிந்தைமகிழத் துதிவலுதவி விடுத்தானவருஞ் சென்றனரால். (௬)

நாமவடிவேற் புரவலனு நணுகிப்பாங்கன் மனைப்புலத்தி
னேமமுழுதுந் தளித்தகற்பி நெழிலார் மயிலைமதி மயக்குங்
சாமருபிகளா விடையுறின்னிக் காத்துப் புலர்காலைத்
தாமமணிப்பொற் றசும்பினொளிர் தன்மாளிகை கயற்றினி திருக்கும். (௭)

கங்கைபடிந்து புனல்கொண்டு கடுகநடந்து சிலகாவிரி
பொங்குடல்த் பகல்குளிக்கும் போதினெருதன கணைந்து
திங்கட் கதிர்வெண் குடைவேந்தைச் சென்றுகாலை காண்டிமெனத்
தங்குமணையுற் றில்லினெடு மகிழ்வுற்றிருந்தான் சதுர்மறையோன். (௮)

என்றமடைந்து காப்பதுபோலின வண்டறையுந் தார்வேந்த
னன்றுமிரவின் மனைப்புறத்தி லடைந்தா னகத்தினொரு காணை
துன்றுமுறை சன்மெல்லெனைத் சன்றுலங்கு செவியிற் புருந்திலுங்
கன்றுமனைத் சன்மானத்த னின்றாங் கிணையகருதிமால். (௯)

தினாப்பாற்கங்கை படிவதற்குச் சென்றான் வந்தானெ னிலதற்குத்
தகாப்பாலதுவோ நெடுந்தூரஞ் சார்தலரிதித் துணைக்கதழ்வில்
விளைப்பூங் குழலான் கற்புடையான் விரும்பான் பிறனையாயிடுனங்
கரைப்பார் கரைக்கப் புருந்தனோற் கல்லுங்ககாயு மெனுமுலகம். (௧௦)

காவல் பலவுந் திகழ்கடையுங் கடந்து சிறிதும் பயமின்றி
மேவித்தனிவா ழிளங்குயிலை விகாரப்படுத்தும் விடனிவனைத்

தூவள் வடிவாட் கிரையாகக் கொடுக்கவேண்டு மெனத்துணிந்து
பாவுசுவரின் மீதேறிக் குதித்துப் பையவுட் புகுந்தான். (௧௧)

வேறு.

மன்னுவேதியினைக் கண்டான்வழிவந்த துயரான்மேனி
துன்னுவேற்று மையினுந் தோற்றுமவ் வழியினு
மின்னொன் றுணராடோடு மென்றியா னொன்றுக்கேளான்
பின்னுறச் சென்றன்னன் மேற்பிறங்குவா னெறிந்தான் மன்னே. (௧௨)

வீழ்ந்தனன் பனவன் பார்மேன் மின்னிடை மடந்தைகண்டான்
சூழ்ந்திடு மணிப்பசுப்பொற் றொடிக் கர நெரித்துவாய்விட்
டாழ்ந்திடு கங்கையாடி யணைபல மிதுவோவென்ற
ளைய்ந்திடு புறத்தேரர் கேட்ப வேங்கினுண் முறையோவென்றான். (௧௩)

கரவட னொருவனென்றன் கண்மணி யனையகாந்தன்
சிரமறத் துணித்தானையோ தெரிக்குமிந் நகரந்தன்னிற்
புரவல நிலையோமற்றும் புண்ணியமிலையோ வென்று
மருள்கொடு விழிநீர்சோர விழுந்தனன் மணுளன்மீது. (௧௪)

தழுவின் னொளியேனிங்குத் தனியுறக் கங்கையென்னுஞ்
செழுநதி யாடப்பன்னன் சென்றனை யின்றவந்தாய்
வழிவரு துயர்தீர்முன்னர் மறித்துமிப் போதுமெங்கு
நழுவனை மெல்லவையா நாளினித் தனியொருவ் (௧௫)

புனைபுகழ்க் கங்கையாடிப் போந்தனை யிந்நாளேகல்
கனைகட லிடைத்தோய்தற் கோகவி னுறுதலங்கொய்தித்
தனிமுத லினைக்காண்டற்கோ சார்ந்திடி லிவற்றிற்கிடாரும்
மனைவியர் தம்மோடேகும் வழக்கநீ யறிந்திலாயோ. (௧௬)

தெரியர மகளிர்தம்மைச் சேர்ந்திடற் கென்னைவ ள்ஞித்
திருவிசும் பணைவுற்றயோ வெனையுனக் களித்தவென்றன்
குரவராண் டிருப்பதாலெங் கொம்பனாள் பிழையென்செய்தாள்
மருவலென் னிவனா யீண்டு வந்தெனி லியாதுசொல்வாய். (௧௭)

என்னவெண் ணகைப்பூங் கோதை யிரங்கலு மிறைவனோர்து
தன்னுள் நடுங்கிவீழ்ந்தான் றறாமிசைப் புரண்டா னேங்கிப்
பின் னரு மெழுந்தானந்தோ பிறங்குகண் ணருவிசோர
வின்னுயிர் விடுத்தான் றன்னை பெடுத்தனைத் தினையசொல்வான். (௧௮)

வேறு.

வித்தகதீ தண்குண நிதியே வேதியர்தங் குலமணியே வினையினேற்கு
• மித்திரன யிருந்தனைநீயா னுனதுதலை துணிக்கும் வெய்ய பாவிச்

சத்தரு வாயிருந்திட் டேனெனைப் போல மறுவேந்தர் தரணியீதுன்
சித்தமறிந்திட வுளரோ வென்செய்தே சென்செய்தேன் சிறியனேனே.

முந்துனிக் கிசைத்தபடி யதுதினமும் மனைப்புறத்தின் முயன்றுகங்குல்
வந்தினிது காத்திருந்து சென்றிடுவே னவ்வாறு வந்தேனின்றஞ்
சந்தமுறு மனையகத்துன்மென்மொழிகேட்டிங் கெவனோசார்த்தானென்று
சிந்தையுறு வெகுளியின லியானொன்னு திவ்வாறு செய்தேனையா. (20)

பொன்னுலகி லியானுமென்றன் மரபினரும் புகுந்திடுவான் பொருவில்
கங்கை, தன்னிலுறப் படிந்தனைய பலன்றினநீ தருதியெனிற் சார்த்துவந்
திண், டென்னையறி யாதகத்திற் புகுந்திருந்தென் கைவாளா லிறந்திட்டி
யாரும், வெந்நரகிற் புகப்பிரிந்தாய் நீயுமின்று வஞ்சனேதான் விளைத்திட்
டாயால். (21)

என்றரசன் புலம்பலுமவ் வேந்திழைநீ டிரங்கலும் பாங்கிருப்போர்கேளா
மன்றதெரு மாலினுட னிறும்பூதுங் கொடுகதழ்வின் வந்துருழ்ந்து
பொன்றுமறை யோன்றையு மாதிரையுங் குரிசிலையும் பொருந்தநோக்கி
வென்றிவடி வேலவனைப் புவிபுரப்போ யெவனிற்த விளைவென்றார்கள்.()

வண்ணமதிக்குடைவேந்தன்கங்கைதன்க்கந்தனன்செல்வகையுந்தான்வந்
தொண்ணுலைக் காத்ததுவு மன்றகத்தி னுற்றதுவு முலவுந்தன்னெஞ்
சென்னியது முடித்ததுவு மொன்றொழியா தெடுத்திசைத் தானியாது
சொல்வார், திண்ணமுறு மறையாரும் பிறர்களுமோர் திதுதெய்வச்
செயலேயென்றார். (22)

அனையமறைக் குலத்தினுறுமுறவினர்பின்மடந்தைதனை யன்பிற்நேற்றிக்
கனைகடலிற் கதிர்பிறந்த பின்பிறந்தான் மனதுடலைக் கனலின்மலை
புனைவித்துப் பிறவுமுள கடன்களுஞ் செய்வித்தனர்கள் புகலும்வேந்தன்
றனையுனையா னினிப்பிரியே னெனப்பிரமகத்தி வந்துதழிய தன்றே. (23)

வேறு.

நின்றிடு மெதிரோ நகைத்திடுங் குறுகுநீபழிதாவென வுரைக்கும்
வன்றறித்தடக்கை பிடித்திடு மிழுக்கு மடித்தித் தொழிற்துலதீக்குஞ்
சென்றிடுந் திரும்பு மருகினி லிருக்குஞ் சென்னியுண்ணெங்குவெய் துயிர்
த்துக், குன்றுறழ் புயங்கண் மெலிந் துவெம்பணிவாய் கொண்டிடு தேனா
நேரானான். (24)

ஆனினமருந்தத் துருவைகொய் தளித்தா னொருவி விளைநில னானீ
தானமெண் ணிலவத் தணர்தமக் கீந்தா னென்றினுந் தாழ்வா தறிந்து . '

தேனுரு வணசத் தொடையினோர் பலவார் செய்வதீர்த்தங்களிற் படிந்து
மானுறு கரத்தான்றனைப் பலதலத்தின் வணங்கிபுற் போமிஃதென்றார். ()

கொற்றவ நனனுக் கிசைந்திரதாதி குழுவுறு தானையினோடுந்
தெற்றென வெழுந்து திரிசிரார்பாவு சிரகிரி யிடத்துநன் கறிக்கு
முற்றுசீர்த் தீர்த்தம் படிந்துதாயான தாதையை முறைமை யின்வணங்கி
மற்றுள தலத்து மத்திறம் புரிந்து மருவின னிடைமரு தெல்லே. (௨௭)

வாருண தீர்த்தக் களையினுற் நிடுங்கால் வயங்குமாதவர் பலரீண்டிச்
சீருறு மிதனிற் படியிலுன்னடுக்கந் தீர்த்திடு மென்றன ரனைய
தாரணி புயத்தா நதனரிடை மூழ்கிச் சாற்றுமாங் கிலங்கிடு பரம
னேருறு பதங்கண் டிறைஞ்சினுனிறைஞ்சியெழுமுனந் தீர்த்தநங்குக்கம்.

சிறிதுள மகிழ்வுற் றங்குநின் றேகிச் சிற்த்தமாதன ரொடும்பூசத், துறை
யினுமுயர்காருண்ணியத்தடத்துந்தோய்ந்துதன்னியதிகண்முடித்து, மறை
யவர் தமக்கு நிதிபல வுதவி மருதநன் னீழல் வாழ்முக்க, ணிறைவனை
யெதிர்கண் டிறைஞ்சினு னெழுந்தாங்கி லங்கு பொற்கோயிலுட் புகுந்
தான் (௨௯)

புகுந்திடு பொழுதினெடிய கோபுரத்தின் புறத்திரமடநின் றதன்னவன்பாற்
றிசுழ்த்வன் பிரமகத்தி வல்லிருணேர்செலுங்கொலோசோதிதன்முன்னர்
மிகுந்திடு பொறைதீர்த்தவன் றனையொத்து வேந்தனுள்ளடைந்துதன்னி
தழி, யுகந்த செஞ்சடிலக் கரும்பினை விழியாலுண்டு பேரின்ப முற்றன
ளுல். (௩௦)

அண்ணலே தனியே நறிவிலா திழைத்த வடுபழி தீர்த்தெனை யாண்ட
புண்ணியமலையே புகழருட் கடலே புனிதநீ சரணமுண்டகத்தின்
கண்ணுறுமுனிவற்கண்ணினும்வாக்கைக்கண்ணுறு கனல்யா யுணர்ந்தோர்
ரெண்ணிடத் திருக்கு யிடைமரு திருக்கு மிருக்குமனஞாதனேசரணம். (௩௧)

வில்லிடுங் கயிலை வரைதனை யெடுத்த விறலுடை யிலங்கையர் பெருமான்
வல்லுட னெரிந்து வாய்தொறு மிரத்தம் வார்த்தாற்றிட மலர்ப்பதத்தீதார்
மெய்விர னுதியான் மெல்லென வழுத்து வித்தகத் தலைவநீ சரணஞ்
சொல்லுறு முமையான் புரிதவ நோக்கித் தோன்றிய சோதிநீசரணம். (௩௨)

சலந்தானுடலந் தடிந்திடக் கணத்தோர் தாளினிற் சமைத்த சக்கரத்தை
வலம்புரித் தடக்கை மால்விழியனைய மலரடி புனைந்திட நோக்கித்
துலங்கிடு மவனுக் குகந்தினிதளித்த சுடர்மதிச் சடிலனே சரண
மில்ங்குமிற் கொடிசென் றிரவிதேர்தடுக்குமிடைமருதிறைவனே சரணம்.

எனவிரு கரமுஞ்சிரமிசைக் குவித்தாங் கிதைய்நெக்குருகநின்றேத்திக்
கனமுறு வரங்கள் பெற்றகன்றனைய கவின்பதியிடைச்சில் வைக
லினமுற விருந்துபின்பு தனன் கருற்றிரு நிலம் புரந்திருந்ததன் பின்
புனிதவெண்கயிலை மருவிலீற்றிருந்தான் புகழ்மரு திறைவனின்னருளால்.

அஞ்சத்துவகீடுநக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

தேவவிரதச் சருக்கம்.

வேறு.

அவமதிக் குழுக் குறும்பெனு மடவிரன் கெறிந்து
சிவமெனும் பயிர் வளர்த்திடு செழுமனப் புனத்தீர்
தவனனுக்கெனும் பிரமகைவர்த்தனக் தன்னிற்
புவனமுய்த்திடப் புகல்கதை நனியினிப் புகல்வாம். (க)

மேவு முப்பதிற் றிரண்டாட்டிய கலைவிரிவும்
யாவொண்ணமு முணர்ந்திடு முணர்ச்சியுமிமையாத்
தேவர்தம்முட னசுரர்க்கு முறவுறு திறனும்
பாவைபாகன் கணிகை யிசைத்திடலு நீள்பரிவும். (உ)

எவர்களா லுந்துன் புறமையு மறிந்தவை யிசையு
மவரிடத்திலுற் றுணர்ப்பது மருந்தவ வலியும்
புவன மெங்குமுற் றொரு நொடிப் பேர்தில் வந்திடலு
நவிலு மிபாவையு மெய்திய நாரத் முனிவன் (ங)

தாமரைத்தலை யுறைந்திடு சதுர்முகக் கடவுண்
மாமலர்ப் பதஞ் சென் றெ திரன் பொடும் வணங்கி
யேமவில்வரைச் சிலையினானிதுறை தலங்க
ளாமவற்றின் முன்னலகில் வுரைத்தனை யையா. (ச)

அன்னவற்றினு ஞாயர்சல மெத்துணை யவைக
ளின்னதின்னதென் றுணர் வின்றெனக் கிவணறைதி
யென்னவோதின னேகிமத் திருப்பவ னிசைந்து
பன்னுமத்தலம் புகலுதுங் கேளெனப் பகரும். (ரு)

பூட்டி டெண்ணிலாப் பிறவிசெய் புண்ணியவசத்தா
ஒட்டமூன்றினுன் கதையினைக் கேட்கவுண் னாடுங்

கேட்டமாணவ னூற்றொருதலை முறைகிளக்கும்
வீட்டினுற்றிடச் செயுமிடை விளங்கு தன்னுடனே. (க)

ஆயதன்மையாந் சிவகதையா னுனக்கறைய
நீயுகந்துளங் கேட்பதி னீடினியானுந்
தூயனாகினேன் சுருட்டுவெண் டிராக்கடல் சூழ
மேயபாரிடைச் சிவத்தல மெண்ணில விளங்கும். (எ)

எண்ண வற்றுளேழா யிரத்தீரிரு தூறு
நண்ணு மேன்மையன் னவற்றுளாயிரத் திருநான்கான்
டண்ண லெய்திடுதூறவற் றறுபத்தெட் டவற்று
ளொண்மை மேவுநாலாறவற் றுயர்ச்சியோ டொட்டாம். (அ)

பேசிடன் னவைகைலை நீடருணையாம் பிறங்கல்
காசி காளத்திகூடல் வண்புலீச் சரங்கமலை
வாசமார் பொழிலிடை மருதவ்விடை மருது
மாசில் பூண்முலை யுமையவண் மனமெனத் திகழும். (க)

ஆகியிற்பர னுமையவட் களுதியா மனைய
மாதலத்தினைக் காட்டுவான் கைலைமால் வலாநின்
றாதரத்தொடு போந்தன னதன்முனவ் வசலம்
போதலுற்றவ னிருந்தது புகழ்மரு தாகி. (கௌ)

வாசநீடுமம் மருதினை மணிவிழி நோக்கிற்
றேசிலங்கிடு கயிலையின் நெரிசனப் பலன
மாசையால் வலமியற்றினு மிறைஞ்சி னுமதனைப்
பூசைசெய்யினு மம்மலைக் கியற்றலே போலாம். (கக)

சிறக்குமவ்விடை மருதினிற் பிறக்குதல் செயினு
மிறக்கினுங் கணமிருக்கினு மெதிர்படிந் திடினு
நெறிக்கணேருற நோக்கினு நினைக்கினு மதனை
மறக்கொடும்பவ மகன்றிடு மருவுநீ டின்பம். (கஉ)

சாற்று மத்தலத்திறையவன் றந்தைதாய் குரவர்க்
காற்று வெவ்வினைத்துரோகமு மகலுமோர் வளவன்
மாற்றில் சீரொருதென்னவன் மற்றொரு வேந்த
னேற்ற பாதகப் பிரமகத்திகளு மாங்கிரிந்த. (கக)

அன்னவன்பதி மருவுதிர்த்தங்களோ ரளவு
துன்னிடாவவை யாவையுஞ்சுரநதி பொருவு
மன்னுபுண்ணிய மணுவொரு மேருவின் வளரு
மென்னுபாதக மியற்றினு மிலங்கிடாதம்ம. (கச)

அத்தலந்தனில் விபண்டக முனிவரனாவில்
சுத்தமாதவர் சூழ்ந்திடச் சூழிருநான்கா
யுய்த்திடுஞ் சதுரயுகமினி துறைந்தனன் நவத்திற்
சத்தியோர் புறந்தனிலுறு தானுவைப்பணிந்து. (கரு)

சொன்னமாதவ விபண்டகன் சோதிதாளடைந்த
பின்னெடும் பகலகன்றபின் னேகியப்பேரூர்
மன்னுமீசனைப் பூசைசெய்செழிற் சுருமதியி
ன்னன்னொய்திடு முயர்விழா நடாத்தினோராமும். (கஈ)

வேறு.

அதிகவளந் தருமனைய விடைமருதி லெமைப்போல்வா ரளவிலாத
விதிகளுமன் னவர்களைத் தஞ்சதராகப்பெற்ற ருளச்சதரு மேவி [ற்றூர்
மதிதரித்த செஞ்சடையோன்றனைப் பணிந்து தாம்வேண்டும் வரங்கள்பெ
முதியனவாமவையனைத்துமெண்ணிறந்தவாயுடையோர்மொழியவேண்டும்.

வேறு.

நீடுமச்சுவ மேதமென் றொருவல நிகழுங்
கூடியங்கதில் வலஞ்செயில் விழிபெறுங் குருடன்
வாடன்மேவுறு குட்டமும் வறுமையுங் கயமு
மோடுமற்றுள துன்பமு மலகையு மோடும். (கஅ)

புவனமேத்திடை மருதுறை யிறையவன் பொருளைக்
கவர்தலுற்றிடி றோரணுக் கடைஞராய் தூறு
பவமடைந்துபின் னூறுருநாயினுற் பவித்துத்
துவளலுற்றுமேற் புழுவதாம் பிறவியிற் றொடர்வார். (கஆ)

முந்திவ்வொரு மறையவன் முதல்வனாலயத்து
நந்துதிப நெய்கவர்து மேற்புழுவதாய் நண்ணிச்
சுந்தரம்பெறு பூசநீர்தோய்ந்த வன்பதந்தோய்ந்
தந்தவானுல கடைந்தன னமரர்கள் போற்ற. (உ௦)

மேவுபூசமு மித்தகை வியனுடைத் தென்றான்
பூவினன்றனை நாரதன்போற்றி மற்றன்னன்
யாவனாகவன் சரிதைகளியாவு மின்றெனக்குத்
தாழ்விலா வகைசாற்று கென்றன்விதி சாற்றும். (உக)

இயங்குமாதவன் சோலைவெள் ளிணர்த்துக் டோய்ந்து
தயங்குமிந்துவிற் றோன்றிடச் சரோருகங்குவிந்து
பயங்குலாவு சேதாம்பல்கள் பகலின்வாய் திறக்கு
நயங்கொள் சண்பகவதியெனத் திகழுமோர் நகரம். (உஉ)

கிளக்குமத் திருநகரினிற் கிளர்மறை யொலியுந்
துளக்குமொன் மனைத்துவசமுந் துதைத்துவின் முகட்டை
யளக்கும் வேதியர் வீதிகள் பலவுள வவற்றோர்
வளக்கொள் வீதியில் வினதனென்றுள னொருமறையோன். (உ௩)

சொற்றிடத் தனிவேதியன் நனக்கொரு துணைவி
மற்றவட்குறு மியற்பெயர் மாலினியென்ப
வெற்றிவேலை நீடிதுசத்தி யிலையெனவேலை
சுற்றுமாரிலஞ் சொலவறுதுணை மதவிழியான். (உ௪)

திருவினமிக்கவன் வனப்பினி லிரதியிற் சிலைவேண்
மருவுசிறிநடை யிரதியுநாணுமம் மடந்தை
பொருவின் முற்றிழை யொடுநகை முகத்தொடும்போந்து
தெருவினுற்றிடு மடிக்கடி திகழ்கடை நிற்கும். (உ௫)

சேர்வையாதுதல் வசிகரதிலகத்தி னுணுந்
போர்வையா மலர்க்கூந்தலினுணுமேற் பூட்டும்
வார்வையாமர் வெம்முலைத் துணையானு நீள்வாட்கண்
பார்வையானு மாதவையுந் கைவசப்படுத்தும். (உ௬)

அடுத்த காழுகர் மகிழ்வுற வணிபெறு தனங்கள்
கொடுத்த வாங்கிடு வாணிகம் புரிந்திடுங் கூடித்
தடுத்தகாதல னிசைந்து தன்மொழி வழிசரிப்பத்
தொடுத்தமந்திர மருந்துகளிசைத்தனன் சூழ்ந்து. (உ௭)

அந்தவாணுதல் வயிற்றினின் றவதரித்த வன்றான்
முந்துணாத்திடு மறையவ னினையவன் முனைத்து
நந்தலில்லதோர் பிறையென நாடொறும் வளர்ந்தான்
மைந்தன்வஞ்சகன் றந்தைபான் மறைபயின் நிமிமால். (உ௮)

வேறு.

தேவவிரதனவனம மொரு நாளுணாத்தல் சிந்தையினின்
மேவுற்றிலது கண்டிதனி வெகுண்டான் றுறையவன் றன்னைத்
தாவில்கம்பத்திடைப் பாசந்தன்னுந் பந்தித்துற நிறுத்திப்
போவதானுன் புறநாட்டிற் பொருந்துங் கயவர்கணங்களொடும். (உ௯)

அங்கணிலகுபதி தொறுஞ்சென்றங் கங்கிசைந்த களவியற்றித்
திங்கட்பிறை நீள்வணாத்தலையிற் றெரிவதெனத் தண்போரோறிச்
சங்கயிருந்த பிறைக்கதிற்றறளஞ் சொரியும்வயற் பொன்னித்
துங்கவள நாடணந்த தனிற்றுலங்கு மருதாரிடைப் புகுந்தான். (௩௦)

அந்நாளி ல்கும்விழாவதனா லந்நாட்டி லகும்பனிதரோடும்
பொன்னாட் டிணையுஞ் சரர்குலமும் பூதகணமும் புடைசூழ
மின்னாட்சடையோன் பவனிவரும் வியப்புநோக்கி யவனெதிரோ
துன்னாநின்றான் றண்டபுடைசூழ் சோரமுடர் தூர்த்தரோடும். (௩௧)

கண்டான் கதிர்செய்மணி முடியுங்கவினார் மகரகுண்டலமு
மெண்டானிசையாக் கனகவிலை யெய்துந்தாள மணிவடமுந்
தண்டாவயிரக் கங்கணமும் தயங்குமணிப் பொற்கவசமுமே
ஹண்டாமெவையும் பணிவமாமானேங்கு மருடமுதற்பணியும் (௩௨)

இந்தப்பணிமாத்திரங் கொடுநாமேகல் பெரிதன்றின்னுமுறு
மெந்தப்பணியுங் கொளல்வேண்டு மிதற்காலயத்தி னதிகாரங்
குந்தத்தடக்கைப் புரவலன்பாற் கோடல்வேண்டு மெனத்தனைக்கு
முந்தப்பெரியோருடன் சூழ்ந்தானவரு மதுதானெறியென்றார். (௩௩)

வேறு.

கிட்டினாரசன்றனை யிவ்வாலயத்திற் கிளர்தரு மெவர்களுந்தங்கட், கிட்ட
டமாம்படியே நடத்துகின்றனர்க் கெனக்கதன் விசாரணையுதவிற், றிட்ட
மாவியற்றும் பூசையும் விழாவும் திருப்பணிபலவுறான் செய்வேன், மட்ட
விழலங்கள் மன்னவென் றுணர்த்தான் மன்னனு மிசைந்தது கொடுத்தான்.

அன்னவனிடையின் றுலயத்தடைந்தா னணிகளராலயமதலின்
முன்னுறு மெவருமன்னவனரசன் மொழிப்படி யணைந்தவாறுணர்ந்து
துன்னினார்குமுத் தன்வரவவர்க்குச் சொல்லினான் கேட்பனகேட்டான்
றன்னுரை கடவாதடக்கினான்சிலரைச்சிலர்தமைத்தமுவினன்மொழியால்.

வேறு.

சந்தமுறுமறுகிடத்தோர்மனையினிடைக்குடிபுகுந்தான்றணிப்பொற்கோயில்
வந்தினையோன் பரிசனமுந்தனையகலாத் துணைவர்களு மருங்கிலீடச்
சிற்தைதனிற்கரவடமுங் கரமதனிற்செபவடமுந் திகழநாளு
நந்தலிற்ன் னதிகாரமங்கொரு மண்டபத்திருந்து நடத்துகிற்பான். (௩௪)

சிலபகலினியிருக்கு மிடத்தினொடு பணியிடமுந் தேர்ந்தான் றேர்வுந்
றிலகும்வையாவு மொருநிசியினிடைக்க வந்தேகற்கிலக்கம் வாயா
தலகுபெறு பதனோக்கித் தனக்கயனோக்கி பதத்தினமருநாளில்
வ்லமருங்கி னூழ்வினையாற் பிளவையெனு மொருவிண்ண மருவிற்றம்ம. ()

ஆயதனிலியனுநா தாலயத்துளிருந்திடம்போ தருகார்தீப
நேயமதிலொரு துளிதொட்டதன் மீதுதடவினன்மே னிசுவந்துற்ற
தேயதனின் மனைக்குறுங்கா னெறிதனிலோர் பணிதீண்டிற்றேகனு'ற்றான்
காயழற்கட் பிறையெயிற்றுக் கிங்கரப்பின்னங்கு நின்றுகாலன்றன்னார், ()

தூண்டெசுடர் நெய்யதனிற் றுளிகவர்ந்து மருவுசிவத் துரோகந்தன்னு
லாண்டிருபத் தெண்ணோடி நாகிடத்தும் வீழ்த்தாற்றியவனிமீது
மீண்டிழிஞ்ஞயுதித்து தூறுபவ தூறுபவம் வெய்யநாயாய்ச்
சேண்டிகழ் சீரிடைமருதிற் பின்புமலப்புழுவாகிச் சென்னஞ்செய்தான்.()

ஆங்கனைய வடிவுகொடு கிடந்திடுநாட் பூசலிழாவணைந்ததந்நா
னோங்குபுகழ்ப் பொன்னிபடிந் தொருமறையோ நகர்க்கணைய வொதுங்
குங்காலை, நீங்கரிய நெருக்கதனிலொருவர் மிசையொருவர் விழுநிகழ்ச்சி
நோக்கிப், பாங்குசிறி தொதுங்கினன்மற் றொதுங்கலுமப் புழுவின்மிசை
ப்பதம்வைத்தானால். (சு0)

பொன்னிதனிற் பூசநாட்படி யீரப்பதம்படலாற் புழுவினாக்கை [சண்
தன்னவிடுக்கிமை யோர்சமுருவணைந்து புடைவிரண்டுஞ்சுமர் செய்வாட்
மின்னிடைப் பொன்னமகளிர் துணைக்கவரி யிரட்டவெழில் விமானமேறி
மன்னுசுரர் கணத்தினொடுமளவில்பெருமகிழ்ச்சியொடும் வாளுதிற்றான்.()

வேறு.

இந்தவேதியன் முன்செய்த தீமையு மியமனூருந்
றந்தவெந்நாக மெங்குமலைந்ததும் பின்னுமீண்டு
வந்ததும்வாளுதிற் ற வளமையுமுணர்ந்தாயன்றே
நந்தகனென வோர்மைந்த னவிலவன்கதைமேற் சொல்வாம். (சுஉ)

தேவவிரதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நந்தகச் சுருக்கம்.

இழுமென்வெற் பருவிதன்னே டிழிந்திடு முத்தும் பொன்னும்
பொழிமதக்களிற்றின் கோடும்புணரிவால் வளையுமுர்ந்து
வழிமடைமறிக்க நோக்கிமள்ளாதங் காலிற்றள்ளங்
கழனிசூழ் விதேகநாட்டிற் காபிலமென்னவோளார் (சு)

அந்தவீண்பதியில் வாழ்வோனந் தணனொருவன் றூர்த்த
னந்தகனென்னும் பேராளுந்தக முடையானேந்த
பைந்தொடிய ணங்கினோர்கள் பாலர்கள் சிலலாமாய்த்து
முந்தவர் பணிகள்கொண்டான் முற்பவந்தனிலும் வெய்யான். (உ)

அன்னன் பணிகளீந்திட் டன்னமென் னடைப்பூங்கோதைப்
•பொன்னன னாவர்தம்மைப் புதுமணம் புரிந்தானம்

மன்னுமொவ் வொருவராக மற்றவன் மனைவியோனாக்
கொன்னுறு பகட்டினூர்திக் கூற்றுவன் கொண்டு சென்றான். (௩)

பிறர்மனை கற்பைமாய்த்தோர் பிறைதுதலானாக் கொன்றோ
ரிறையவர்க் கிடரிழைத்தோ ரியல்சிவத் துரோகஞ்செய்தோ
ரறைதருமிவர்கண் மன்றலெத்துணை யாற்றினாலு
முறையுட னுற்றவாற்ற முடிவாம் மகளிொல்லாம். (௪)

அவனுமிப்பவ மெலாமுன் னிழைத்தவனாதலாலக்
குவிமுலை மாதொல்லாங் கூற்றினூர் புகுந்தார்வல்லீ
தவறுமிச் செய்கைநோச்சிக் தளர்ந்திடு மன்றான் பின்ன
நவிலுறேன் வதுவைமீது நானெனத் திரிதலுற்றான். (௫)

திரிதருகாலை ஞாங்கர் தெரித்திடு துவசீன்ற
வரிமதவேற் கணாளோர் மாதினெநெறியினேக்கி
யரிவைநீ யெங்குற்றா யென்றாகியிற் பழகினுள் போல்
விரிசில கதைகளோகி மெல்லெனத் தொடிக்கை தொட்டான். (௬)

தொட்டலுஞ் சிறிது நாணந்தோன்றிட வொதுங்கினுன்சற்
றொட்டினனாகு மெல்லவயர் மறைக்குலத்தோ னீயான்
மட்டுவிற் பவரிற்றோன்று மடந்தையா விசைவன்மென்னக்
கட்டிரைத் திட்டாளந்தக் காரிகையவனை நோக்கா. (௭)

கோற்றொடி மாதிவ்வாறு கூறலுமனையோன் கேளாச்
சாற்றிடு நளினஞ்சேற்றிற் சனித்ததாற் குறையேதேனு
மேற்றதோ நலனும்பொற்பு மிசைந்திடு பொருள்களெங்குத்
தோற்றிலென் னுயிரோயென்று தொடர்ந்திடு மானசபூட்டி. (௮)

நம்புறுமவடன்னோடு நடந்துதன் மனையினுற்றாங்
கம்பலுற்றிடச் சேர்ந்தின்ப மார்ந்தினி திருந்தான் சின்னான்
பம்பிடு வசைக்குமியார்க்கும் பயந்திடானிருக்குங்காலை
வம்புறு மலர்ப்பூங்கோதை பயந்தனண் மகவொன்றாங்கு. (௯)

சொல்லிடு மதலையின்ற தொடர்பினிற் றோடமென்னு
மல்லனோயுற்றாள் பின்ன ரதுநிப மாகப்பற்றி
வல்லதன் றமர்கடேடி வந்துகண்டிழுத்துக் கொண்டு
செல்லுமா மென்னச்சென்றார் தென்றிசைக் காலதூதர் (௧௦)

ஏற்றவளிறந்த பின்னையிவடன்னைக் கொல்லவந்த
கூற்றுவனிதுவே யென்றக் குழுவியை யுடலிரண்டு
கீற்றறக் காலப்பற்றிக் கிழித்துநீர் கடுகவோடு
மாற்றிடைத் தூவிமிட்டா னல்லிடையினைய பூவி (௧௧)

கொன்றெறிந்த வன்பினில் லங்குறுகிடான் றுயரமெய்தி
யொன்றுநா மெண்ணத்தெய்வ மொன்றினை யெண்ணிற்றென்னுத்
தென்றிசை நோக்கிச்சென்றான் சென்றிடில் விடுமோபாவங்
கன்றிடின் மத்தநோவுங் கவனமும் நோவுஞ்சூழ்த். (௧௨)

அந்தவெம் பிணிகளோர் பாலலைத்திட வலைவுற்றாங்கு
முத்துறுகு வடுங்காடி மொழிசில நாடுநீந்தித்
தந்திவெண் மருப்பும் பொன்னுந் தளரமுங் காந்தட்போது
முத்துநீர்ப் பொன்னினாடுந் றொளிரிகை மருதுசேர்தான். (௧௩)

சேர்ந்தொரு வீதிதன்னிற் கிடந்தனன் மெரித்தநோயா
லார்ந்திடத் தினந்தைப்பூசு மாதலினங்கோர் பார்ப்பா
னார்ந்துறைப் பொன்னியாடிச் செல்கின்ற னிவனைக்கண்டு
சார்ந்தரு கிரக்கமெய்தி பெடுத்தனன் நடக்கைதன்னால். (௧௪)

இன்னிசைப் பூசநீர் தோய்த்தீர் மார்தடங்கை யின்னான்
றன்னுடற் பிணிகளோடு சார்ந்திடு மிவன்றன்பாவ
மென் னவோ திடுதுண்பஞ்சி னிராசிகட்கிலரும் வெய்ய
வன்னிபா யிருந்ததாங்கே மற்றினி யுணர்ப்பதென்னோ. (௧௫)

தாங்கிய பிணிகளியாவஞ் சரிதலுமுணர்வு தன்னோ
டோங்கிய மகிழ்வும் பொற்பு முற்றெழுந் திருந்தானன்ன
னீங்கிவண் கிடந்தாய்முன்ன றொச்சூர் யார்நீயென்ற
னங்கவற் கெடுத்திச்சொன்ன னடித்ததன் செயற்கைமுற்றும். (௧௬)

அம்மறையவனுஞ் சூழற்றவரு மவ்வுரையைக் கேட்டு
விம்மிதமடைந்து பூசமேன்மை யீதென்று சென்ற
ரிம்மறையவனும் பொன்னிக் கேகிநீர் படிந்தேறுர்ந்த
செம்மலை வணங்கலுற்றான் நிகழ்கரு மலையென்றேந்தி. (௧௭)

பின்னருஞ் சிலநாளந்தப்பெரும்பதி யிடத்திலின்ப
மன்னுறவிருந்துமீது மருதநன் னீழல்வையும்
பொன்னலர் கடுக்கைவேணிப் புண்ணியனருளானீடு
நன்னர்செய் வெள்ளிவெற்பிண்ணி வீற்றிருப்பதானான். (௧௮)

இத்தகையவரும் பூசத்திலங்கெழிற் பொன்னிதோயந்தோர்
ரத்தமுங்காலுமேற்பட் டரனருளடைந்தா னென்னிற்
பத்தியிற் படருமாறு படர்ந்துமூழ் கினர்களிட்ட
சித்திபெற் றிடுவொண்ணத் தெரித்திட வேண்டுங்கொல்லோ. (௧௯)

என்றிருக் கிறைவன்கூற நாரதனிலங்கவ் ழூர்க்குச்
சென்றிடுதிருஞ்சென்று செய்திடு திறனுமூழ்கிந்

தன்னிடு பயனுநன்கு துலங்கிடச் சாற்றுகென்ற
 னன்றிசைக் குதுங்கேளென்ன நவின்றிடுங் கலைமாள்கேள்வன். (௨௦)

நந்தகச்சருக்கம் முற்றிற்று.

உ
 சிவமயம்.

புசமகிமைச்சருக்கம்.

ஆதிநாளினி லுரோமச னிடைமரு தமர்ந்த
 சோதிநாயகன் மனமகிழ் தூய்விழா புரிதற்
 கியாதூநா னெனத்தேடி மற்றிது வெணநாட்டு
 மாரிடத்தினை யுடையது மன்னுதைப் புசம். (௧)

மருவுசித்திரை முதலிய மதிதொறு மினிய
 திருவிழாவுற நடந்திடு மத்திறந் திகழெவ்
 வொருவரி யாவரு மின்புறவு ஞர்நுவித்தனர்கள்
 விரவுமன்ன வற் றுயர்ந்தது மேவுதைப் புசம். (௨)

நத்தனாதியாங் கடவுளர் கணங்களு நவிலுஞ்
 சித்தர்மாதவர் பூதர்கந்தருவருந் திணைக்கண்
 மொய்த்த மாதவர் குலங்களுமுது புகழ்ப்புச
 மெத்தினத்துறு மெனத்தின மெண்ண லுற்றிருப்பார். (௩)

அந்தநாளாயர் தீர்த்தநல் கந்தநாளாக
 முந்தைமற்றதற் கொருபதாய் மொழிந்திடுதினத்தி
 னந்தலில் விடைக்கொடி யுயர்த்தெழில் விழாநடக்குஞ்
 சந்தநீடு மவ்விழா நிகர்தரா தலத்தினளும். (௪)

பதியினெங்கணு மெழில்புரிந் தியாவரும் பலவாம்
 விதமுறுங்கலன் புனைந்துறுகினை யொடுமேவிக்
 குதுகலத்துடன் றிரிவர்கள் குலமனையாவும்
 புதுமணம் புரிந்திடுமனைபோ வினிதிலங்கும். (௫)

ஏகநாயகன் மறுகிடைப் பவனியுந் நெய்து
 மோதைகேட்கு முன்மைந்தரு மகளிருமோது
 வாகுநீண் மனையவரவர் செய்தொழின் மறந்து
 மோகமெய்தி மந்நெய்து வரவன்றிரு முன்னர். (௬)

வென்றிமால் விடையாதிய ங்நிகண்மீது
 துன்றுமியாவரு மகிழ்வுறநீடுலாத் தொடங்கும்

கன்றுமானுறுங் கரனெழிலவ மவங்களின்மு
னென்றுகண்டவர் கண்ணுறார் பெயர்த்துவேறென்று. (௭)

மின்னுறுங் கருமுகிலொலித்திடு வதும்வேலை
முன்னுறேதையும் பல்லியமுழுக்கினு ளடங்குந்
துன்னதென்பர்கள் போற்றிடு துதியினு ளடங்கு
மன்னபேரொலிய ரகவென்பது ளடங்கும். (௮)

மண்டபத்தின் மீதினுமெழின் மாளிகைமீதுங்
கொண்டன்மேவு கோபுரத்தினு மரத்தினங்குலவு
வண்டலத்தினு மசைவற நிற்பர்கள் மகிழ்வா
லண்டர்நாயகன் நிருவெழிலேக்குறு மவர்கள். (௯)

அரக்கர்வானவர் மானுடரசுரர்க ளியக்கர்
பெருத்தமெய் யுடைப்பூதர்கள் பிறசீவர்மகளிர்
வருக்கமிபாவரும் விராவினர் மறுகிடைமிடைவார்
நெருக்கினு துலரிடித்திட நிற்பர்கணிபுபர். (௧௦)

அவ்வெழிற் நிருவிழாவினுக்கே கிடுமறிஞர்
திவ்வியந்தரு போனகஞ்செழு மறையவர்க்கும்
உவ்வியங்கை யானடியர்க்கு நல்கிமேற்பஞ்ச
கவ்வியம்புறத் தகத்தினுங் கலந்திடச்செய்து. (௧௧)

நல்கியாத்திரா தானமு நான்மறைபவர்தஞ்
சொல்லுறும் விடையேற்றுமேற் சுற்றமுடனையுஞ்
செவ்வமைந்தருந் துணைவருந் தொடர்ந்திடச் சிவன்றூள்
புல்லுநெஞ்சொடு மகிழ்வொடும் போந்திடவேண்டும். (௧௨)

போனபின்னரத் தலத்துறை புண்ணிய தீர்த்த
மானவற்றெலாம் படிந்தெழுந் தங்ஙன முதவுந்
தானமுங் கொடுத்ததற்கு மேற்றனி மருதிடத்து
ஞானமுர்த்தியைப் பணிந்திட வேண்டுமு னனனுந். (௧௩)

பணிந்து பொன்னெடு துகில்களும் பணிகளுமினிய
மணங்குலாவுறு வில்வமு மலர்களும் பிறவு
மிணங்கு மன்பொடு தத்தமக்கியைந் தனவுதவி
யணங்கு பாகனைப் பூசனையாற்றிட வேண்டும். (௧௪)

சிதவிடைக் கொடியேற்று நாண்முற் றசதினமு
மிதமளித்திடு பொன்னி தோயந்திடை மருதிடத்து

மதிதரித்தவற் பணிந்தெதிர் மௌனமாய் வலம்வந்
துதவல்வேண்டு மெய்யன்பர் கட்கோதனம் பிறவும்.

(கரு)

அனுதினம் புகழறிஞர் பாலத்தல புராணம்
வினவியன் னவர்க்கிருநிதி வீசிட வேண்டும்
புனிதனன்புறு கூவினத் தருமுதற் புனல்விட்
முனிதுசூழ்ந்தெதிர் போற்றியென் றிறைஞ்சிடல் வேண்டும்,

(கசு)

பன்னுபூசநா ளாண்டிறை தீர்த்தங்கள் பலவு
முன்னர் மூழ்கிமேற் பொன்னியின் மூழ்கியந்தணர்க்குச்
சொன்னதானமு மளித்துமேற் றாய்விடை மீது
மன்னுமேக நாயகன்றனை வணங்கிடல் வேண்டும்.

(க௭)

பத்துவைகலு முபவசித்திருந்து மேற்படு நா
ளத்தனன்பர் சூழிருந்தன மருந்திடல் வேண்டு
மித்திறத்து பவசித்திடற்க சந்தரா மென்னிற்
றுய்த்திடத் தகும்பால் பழந்நாயுறுண் பிண்டி.

(க௮)

புகலுயித்தகை நோற்றிஃதற் புவிமிசை யவர்க்
ளகமதிற்ருநித் தவையெலா மொல்லையி னடைந்து
சுகமுறப்பல நாளிருந்தற்கு மேற்றாய
திகழ்மதிச் சடைப்பரன் பதம்பெறுவது திண்ணம்.

(க௯)

எகவாரமுன் போர்பல னெய்துவ ரளவில்
வாகுமைநதர் வேண்டிஃற ருவர்வரைந்திடல் வேண்டு
மீகைவேண்டிஃறார் துயிலுடனென் னெய்மூழ் கிடுதல்
பாகுவெள்ளிலை விடுத்திடில் வினாவினிற் பலிக்கும்.

(௨௦)

மன்னுதம்பதிக் கேருநான் மருதநாய கன்றன்
முன்னருற்ற துமதிபெருச் சென்றுமுற் குலத்தோர்க்
கன்னரல்கியவ் விடைமரு தண்ணலுக் கிசையப்
பன்னுமர்ப்பிதஞ் செய்திடிற் புரண பலனே.

(௨௧)

இந்தவா றன்றித்தத்தமக் கிசைந்தவா றெய்திச்
சந்தநீன் விழானோக்கினோர் தாமுமேற் சூழ்ந்த
பந்த பாசமும் பினிகளும் பற்றறத் தொலைந்து
நந்துநீ ளிடையின் புறநனுருவர் கயிலை.

(௨௨)

இத்தலக் கதைபடிப்பவர் கேட்பவ ரொவர்க்கும்
பத்துநூறு கன்னிகையரு மனைகளும் பசவுந்

தத்தஞ்செய்திடு பலன்களுஞ் சகத்திர வருடந்
துய்த்தலின்றி மாதவம் புரிபலன்களுந் துன்னும். (௨௬)

என்னநான் முகனிசைத்தலு நாரத னிறைவ
துன்னியானு மத்தலத் தெழிற் பொன்னிநீர் தோய்ந்து
மன்னுமீசனைப் பணித்து சிவ்வாங்களு மடைந்தே
னின்ன மான்மிய மறிகிலேனின்னு நன்கறிந்தேன். (௨௭)

இலங்கு பூசமு மணிமையினெய்திடு திறத்தா
னலங்கொ ளந்நகர்க் கெய்துகேளுளை யென்றிறைஞ்சிச்
சலங்கொடாமரை மேலினான் விடைகொடு சார்த்தான்
புலன்க லோந்தையும் வென்றிடு புனிதர்களுடனும். (௨௮)

வேறு.

தண்ணருந் தவர் தம்மொடு
நண்ணி யந்நகர் நாரதன்
விண்ணி னோங்கிசை மெய்விழாக்
கண்ணி னோக்கிக் களித்தனன். (௨௯)

பொன்னி மாநதிப் பூசநீர்
தன்னி னும்புறஞ் சார்ந்திடு
தென்னி சைத்திடு தீர்த்தமும்
துன்னி யின்புறத் தோய்த்தனன். (௩௦)

மேய வச்சுவ மேதமாந்
தூய நீள்வலஞ் சூழ்ந்தனன்
சேயி னத்தன் றிருப்பத
மேயு மன்பொடி றைஞ்சினான். (௩௧)

திறத்து றுந்துதி செய்தனன்
சுறித்திடும் வரங் கொண்டன்
செறித்தி டோகைதினை னத்தனன்
புறத்தி னெய்துழிப் போயினான். (௩௨)

வேறு.

இணங்கிடெழிற் பூசமான்மிய மிஃதாமிதுகாறு மினிதுநீடு
வணங்குலவு பிரமகைவருத்தனத்திலுதைத் தனவாமன்னுமீது
குணங்குலவு மற்றுமுள புராணங்கள் புகல்காதை கூறவெண்ணி
புணங்கிய மீனுயிர்மருவியு ருத்திராகிய கதையின் டோதுவாமால். (௩௩)

பூசமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

உணங்கன் மீனாயிர் பெற்றசருக்கம்.

உருத்திர புவனத்தன்னி லோதிடு மலகிலாத
வுருத்திர ருளர்மற்றந்த வுருத்திரர் தம்மிற்கோடி
யுருத்திரர் செயலொன்ற லங்கொருபுடை யிருந்தார்தங்க
ருருத்திர நோக்கியெண்ணு தொருவரோ டொருவர்சொல்வார் (க)

பரமனை நிகர்வோ நாமப்பரனும் வேறல்லனம்மி
லொருவனே யாகுமென்ன வுரைத்தன ரஃதோர்ந்தீசன்
மருவுமற்ற வணானோக்கி மதித்திடா தெம்மைநீவீர்
கருதிய திறத்தான் மீனாய்க் கடலினுற்றலை வென்றான். (உ)

வாசமென் கடுக்கைகூடு மறைமுத லினையகூற
மாசறுமவருமஞ்சி வணங்கினின் றேத்தியெங்க
ளீசனே மதுவுண்டோர் களியாறாயு மதித்திடாமற்
பேசுமாறென்ன வீங்குபேசினோ மதமேற் கொண்டு (ஈ)

கருணைசெய் தெளியவெம்மைக் காத்தியென் றிரந்தாரீசன்
றிருவிடை மருதினீவீர் தெரித்ததாமென்று சென்றான்
பண்மொழிப் படிமற்றன்னோர் பாவையிற் சிறுமீனாகித்
திரிதாலுற்றார் சென்று திகழொருகுழுவாய் மன்னோ. (ஊ)

சிலபகல் சென்றபின்னர் சிவபரனாறனால் வேலை
யலைதரு கோடிமீனு மாங்கொரு திமிலனேகி
யிலகொரு வலைபிற்பற்றி யெடுத்தான் குணக்கியோலை
பொலிதருபாயினாடு பொதிந்தொரு பொதிசெய் திட்டான். (஋)

சாற்றிடு மதனையங்கோர் சிறுமகன் ருதையில்லான்
போற்றிடு சத்திமுத்தத் திருப்பவன்போந்து பொன்னிற்
தேற்றி யங்கிடுமோ ரேற்றினேற்றி மற்றகனைக்கொண்டு
தோற்றுதற் போல்வார்தம்பின் றொடர்ந்தனன் சென்றான்மன்னோ. (ௌ)

தெரித்திடு மொருநான் சாய்ந்து திகழுவான் பிறையும்வாழைக்
குருத்துமோர் கதலிபோலக் குலவிடை மருதினெய்தி
மருத்தடங் கண்ணிமார் கன்மருவு மாலையத்தின் றென்பான்
ஊருத்திரதீர்த்த வாவிக்கொரு புடைதள்ளி யாங்கு. (எ)

உடனணைந் தவர்களுோடு முறங்கின னவர்களியாருங்
கடன்மிசை யிரவிடோன்றுங் காலேமுன் னெழுந்துசென்றார்
திடமிலனா னவர்பச் சிறியனும் வழித்தான் பார்த்தான்
குடவயிலேடி நின்றுகூவினா னழுது மீண்டான்.

(அ)

ஆங்கெதிர் கண்டோர்தம்மை யழைத்தன னெவருநேரார்
நீங்கிநின் றினியென்செய்வா னெழுதுளமருநங் காலே
மோங்கு ருத்திரர்க்குமுன் னாளுநாதகிடு முழையினாலே
வாங்குவின் மேருவாகு மருநநாயகன் மற்றெய்தும்.

(ஆ)

வேறு

பின்னலொன்றினிற் சுற்றியமகுடமும் பெரிதுந்
துன்னுறப் புனைநீறு மேற்றுவள முந்தாலும்
பன்னுகுல வெம்படையு மோர்வெண் பொடிப்பையும்
மன்னவந் தெதிரிநின்றன் வயங்குகோ வணத்தான்.

(க௦)

தனியனாகிநீ யழுவதென் சாற்றுக வென்ற
னனையன் சத்திமுத்தத் துறுபரதவ னடியே
னெனைவிடுத்தன றோகினொன் னுடனணைந்தோ
ரினைய மீன்பொதி யேற்றுவார்க் காணென் வேறென்றான்.

(க௧)

கொன்றையா னுனதேறுடன் குறுகிநின் னாருக்
கின் னுநாலோ நின்னன்னையக் கொணர்ந்து மீனிதனை
மன்றகோடி கண்ணுறப் பொதிவாய் திறவிப்போ
தென்றிசைத் தன்னனை யவன்றிறத்தன னிசைநது.

(க௨)

அகிலகாரணன் திருவினையாடலி யாரறிவார்
புகலுமீனெலா முயிர்கொடு பொதியினின் றெழுந்து
தகுமவ்வாவியிற் பாய்ந்தொரு கணத்திடைத் தம்மை
நிசுரிலாச் சலசரங்களாய் நிலவியாங்குடனே.

(க௩)

முண்டநாட் டமீரிருபுய முதலிய வடிவங்
கொண்டு ருத்திரராகி யோர்வாவியிற் கோடி
யெண்டெழுஞ் சுடராதவ றொழுதன்போ லெழுந்தாங்
கண்டர் போற்றிட விமானமுற்றர னுலகடைந்த.

(க௪)

நீடு புண்ணியஞ் செய்திடு நீர்மைய ரேனுங்
கேடு வந்திடுங் கால மெய்திடின மதிசெகுவர்
நாடு வெம்பவ மலகில நவில்பவ ரேனுங்
பீடு பெற்றீடுங் காலமேற் பெறுவர் நன்மதியே.

(க௫)

தினாத்தடங் கடற்கயல்க ளாய்த்திரிந் துலர்ந்தாங்கு
விரித்திந் தனிவாவி யாய்வினங்கு தன்னிடஞ்சே
ருருத்திரப் பெயரினார்க்கு முன்னுரு வுதவியதாற்
றெரித்திடன்னவர் பெயர்கொடு திகழுமத் தீர்த்தம்.

(க௯)

அன்ன தீர்த்தத்தினருகினி லமர்ந்திடு மீசன்
மன்னு நல்லுயிர் போயின வுனங்கலாமீன்கள்
துன்னு மாவியுமுருவமுந் துலங்கிடும் வண்ணம்
நன்னர்செய் தாலினன்ம நாயகனென நவிவ்வர்.

(க௯)

ஈசனாந்தமை மதித்திடாது ருத்திர ரிசைத்த
காசினாற்கடன் மீனமாய்க் கவினிடை மருதுற்
ரூசிலாததம் வடிவுபெற் றிலங்கிய தறைந்தேம்
பேசுவா மினித்தமனிய வளவனீள் பெருமை.

(க௯)

உணங்கள் மீனியிப்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பொன்னுருவச் சோழன் சருக்கம்.

திறந்திடப்பொதி மீனெலா முயிப்பெருச் சென்ற
தறிந்துமீன் விலைச் சிறுமகனச் சமும்வியப்பும்
பிறந்த நெஞ்சினன் செஞ்சடைப்பிராண முன்னோக்கி
யறைந்திடப்படு விஞ்சையோ வையநீ செய்தாய்.

(க)

பாமுறுஞ் சமையிலையேற் பரித்திடு மிணைய
வெருது துள்ளுமாவிதாகியா நென்செய்வே நென்றான்
மருதவாணனிங் கிலகுமிட்டிகை பெலாம் வாரி
யுருவுறப் பொதியடக்கிநீ வரிந்திடென் றுரைத்தான்.

(உ)

வள்ளல் சொற்படி கற்களைவாரிமுன் முறியா
வுள்ளுறப் பொதிந்தடக்கினு னோதுமெம் பிராண
மெள்ளவை தெடுத்தேற்றலும் விமலனுங் கூடித்
துள்ளுறதெரு தேற்றியூர் தன்னிடே கென்றான்.

(ங)

அணையனேகனு மீசனு மாலயத் தடைந்தா
னினைதலுற் றவன்றானுறு மெழிற் பதியடைந்து
வினையினெய்தியம் மனைக்கிடை மருதிடை யுற்ற
தனையுரைத்தனன் கேட்குமுன் னணையவ டளர்ந்து.

(ச)

இறைவன் மாளிகை யடைவுற வெதிர்முறையிட்டா
ளறைகழற் றனியபையன் மற்றவடனை யழைத்துன்
குறையெவன் புகலஞ்சலை யென்றனன் குலவு
சிறுவனோடு மற்றனையரு மிறைஞ்சினர் தெரிப்பார்.

(௫)

கூடுதனாபுகழ்க் காவல் கூறிடை மருதி
னீடுசெஞ்சடை யொருசுவ னேர்ந்துறு பொதியின்
வாடன்மீனெலா முயிர்பெற வாவியின் விடுத்து
மாடுதுன்னு செங்கலிற் பொதிவாய்ந்திடச் செய்து.

(௬)

வரவிடுத்தன னிற்றைநா னென்றனர் மன்னன்
விரவுவிம்மிதத் துடனந்த வியன்பொதி தன்னை
மருவினோக்குவ மென்றவண் வந்துகோக்குற்றா
னிருநிதிப் பொதியாக நீடிவங்கிய தன்றே.

(௭)

செங்கலியாவையும் பசும்பொழைத் திகழ்வது நோக்கி
யங்கமேவுறு விதிர்ப்பின னரன்றிரு விளையாட்
டிங்கிசென் றறிந்தவர்களுக்கிது மருதிறையோ
னுங்களுக் கருணித்யமே கொண்டினென் றுடைத்தான்.

(௮)

ஆடையாதிய வரிசைகள் பின்னரு மளித்துப்
பாடல்வண்டு சூழிசழியும் பணியும்வெண் மதியுஞ்
சூடுமெம்மரு தீசனைத் தொழுவனின் நென்னத்
தேடுபொன் னெழின்மக வொடுஞ்சென நென் மருதூர்.

(௯)

அனகனம்புயச் செய்யதான் னணிந்து நின்றைய
தனியனே னருட்டாதை மூதாதை யாதியர்க
ளுநதருட் கிசைத்தொண்ட ராயுறைத லுற்றதன
வெனையு நின்னடிக்கடிமையா யிசைத்திட வேண்டும்.

(௧௦)

ஞாலமீதிலென் மரபின்னு நடத்திலங்கு சற்கோர்
காலிலாமையா லறம்பல வியற்றியுங் காண
தேலவோர் நிதிமகவு செய்திவன் வளர்க்கின்றேன்
கோலுமன்னதற் கருளுதியாவி நீ கொடுத்து.

(௧௧)

என்றிரகைநன் மற்றதற் கிடைமரு திறையோ
னென்றுமோதிடா திருத்தலகண் டெனங்கன் மீனினத்தித்திற்
கின்றுநல்கினே யுயிரினிதெனது பொன் மதலை
யொன்றிடும்படி யருள்கிலை யெனக்கசி வற்றான்.

(௧௨)

இதழிவேணிய னருள்செயும் வளவனின் னீகை
மதலைபெற் றிடும்படி யுயிர்வழங்குது முனக்கீண

தெவிடாதென வளவனுஞ் சிறிதுள முகந்து
மதிதரித்தவ மீதுநின்மன மெனப் புகன்றான். (39)

சென்னியுண் மகிழ்ந்திட வுயர்தேவர் தங்கணங்கண்
பன்னுகற்பகச் செழுந்துணர் மலர்மழை சொரியச்
சன்னிதித்தலை மருவிய தமனிய மதலைக்
கெண்ணை யாண்டிடம் மருதிறையவ னுயிரீந்தான். (40)

ஈசனருயி ரளித்தலு மிலங்குமம் மதலை
தேசவாவுபொற் சோழனுப்த் திகழ்ந்தினி செழுந்தாங்
காசிலாலையஞ் சூழ்த்தர னடிமல ரிறைஞ்சி
மாசிலா மறைமொழி கொடுவழுத்தி முன்னின்றான். (41)

முன்னிறைஞ்சி நின்றருமறை முழக்கிடுந் தனிப்பொற்
சென்னி சென்னிமே லெம்பிரான் றிருப்பதம்வைத்திட்
டுன்னுமஞ் செழுத்தடை வுந்தன்னுண்மையு முழைத்துப்
மன்னுமை வகைபாசத்தி னியல்பையும் பகர்ந்தான். (42)

பகர்ந்துசோதியா யிலங்கலும் பரவுபொற் சோழன்
றிகழ்ந்திடத் தனிச்சோதியுட் புகுந்தன் றெரிந்தோர்
மகிழ்ந்துவாழ்த்தின ரிமைப்பிலோர் மலர்மழை சொரிந்தார்
சகந்தனீர் பணிந்தெழுந்து நின்றாசன் முன்சாற்றும். (43)

விந்திலாமலே விளைந்திடச் செய்திடும் விமலா
கத்தனேனினையன்றியோர் துணையிறி தறியே
னித்தராதலத் தென்வழி யிலங்கிடற் கினுமோர்
புத்திரன்மர வேண்டி யருள்கெனப் புகன்றான். (44)

வயவரிக் கொடியா யொருமக வளிக்குதுநீ
நயனுறும்படி நமதுபொற் கோயிலி னன்கு
செயவுதற் திருப்பணி யெலாஞ்செயப் புகுகென்ன
வியனுதற் திகிரிப்படை விடைபவனி சைத்தான். (45)

யாவர்கண்ணினு மெவற்றினும் மிருத்தினி திலங்குந்
தேவதேவரீ யத்திறஞ் சேயுத வினையே
லேவுதற் கெளிதா மெனக்கென்ற னன்வளவன்
பாவைபங்கனோர் நந்தனனுத வினன்பரிந்து. (46)

அந்தநந்தனன் வெண்ணகைச் செய்யவா யனிரீ
டிந்துவாணுதற் கொம்புள ளெழில்வயிற் றுதித்து
நந்தலில்லதோர் பிறையென நாடொறும் வளர்ந்து
வந்துமாமரு திறையவன் மலரடி பணிந்தான். (47)

பரவிநிற்கு மப்புதல்வனை நோக்கி யெம்பரம
 னரசர்தம் பிரான்வருகென வழைத்து நற்கோயின்
 மருவுகாவிரி சேணுற வடபுறத் தொதுக்கித்
 திருவுறும் பணிபல குயிற்றிடுகெனத் தெரித்தான். (௨௨)

தெரித்தமாற்றமு மனையவன் நிருவடி மலரும்
 விரிதொழுந்திடு மகிழ்ச்சியு மனத்துற மீண்டு
 பரித்திடும் புகழ்தந்தை முன்பகர்தலு மவனு
 முரித்தினோனான் பரமன் முன்னுரைத்ததுந் தனக்கு. (௨௩)

காவன்மன்னவ னிசைத்ததுங் கேட்டனன் களிகூர்ந்
 தேவிபெண்ணில் வெம்புதங்க டம்மையோ ரிரவின்
 மாவியற்புகழ்ப் பொன்னியை வடபுறத் தொதுக்கித்
 தூவினமிக்கநீர் கொண்டிடக்கொள்ளிடஞ் சமைத்தான். (௨௪)

அற்பினோயர் சிற்பதூலறிந்நவர் தமைக்க உப்ப்
 பொற்பின் மேம்படு துகிலொடு பூண்களுமுதவி
 விற்பொலித்தி நகரநீர் விதித்திடு மென்றான்
 முற்பணிந்து சென்றன ரவர் பணிசெய முயன்று. (௨௫)

நெடியவீதிகள் காவணநிகழ் சிறு வீதி
 கொடி கொண் மாளிகை மணிமதில் கோபுரநெற்றி
 படிபயின்றிடு மண்டபம் பாடல்செய் சாலை
 நடநவின்நிடு மரங்கொடு நகைநிலா முற்றம். (௨௬)

தருமசாலைகள் சாளர முதலிய சமைத்துப்
 பரமனாலயத் தமைதிருப் பணிகளும் வகுத்தார்
 மருமலர்த் தொடைமன்னவர்க் கிறைநவனுண் மகிழ்ந்து
 திருமலிந்திடு நகர்க்குறு சாந்திமுன் செய்து. (௨௭)

முறையினிற் குடியேற்றினான் முதலவன் றனக்கு
 நிறைவிதிப்படி பூசையு நித்திய விழாவு
 மறுவில் பக்கமுற்றிடலொடு மதியுறு விழாவும்
 நறுமையுற்றதைப் பூசநான் விழாவது உடாத்தி. (௨௮)

முன்னிறைஞ்சிரின் நேத்தினான் முக்கண னீண்டு
 மன்னவன் பணியாவையுங் கொண்டன மகிழ்வுந்
 நென்னுணக்கினி நார்தரத் தருவர மென்ற
 னன்ன மன்னனின் னடித்துணையருள் கெனவுரைத்தான். (௨௯)

இன்னுந் சிலபகல் புவியிடத்து வாழ்ந்திடுதி
 பின்னனிச்சூதும் பதமெனப் பின்னாவ்வகையே

தன்னடிக்கண் வைத்தன நவனுட நவன் டந்தை
யென்னு மன்னவன் தன்னையு மிடைமருதீசன்.

(க.0)

கனகச்செம்பிய னிருபர்தங் காவலனிவர்கள்
சனகனும் புரவலனிவர் தங்களை ஊங்கி
யனகனொரு முனிவனை யடுத்திடு ஞமலி
பனகவேணிய னருள்பெறு காதைமேற் பகர்வாம்.

(க.க)

பொன்னுநவச் சோழன் சநந்தம் முற்றிற்று.

உ

சிவாயம்.

சுணங்கன் கதிபெற்ற சநந்தம்.

முன்புறு சென்மர்திடை நரனாகி முக்கண்ணு
னென்புறு கோயிற்கண் ணதிகார மாற்றுங்கால்
வம்புறு வெவ்வினை செய்திறளுலே மறுமைக்கட்
னென்புறு வெம்பவமெண்ணில வெய்தித்தோன் நோர்நாய்.

(ச)

சங்கமறைத் திடுவேலை யுதித்ததனை மீதி
லெங்குமலைந்து வருநாளெழி லிடைமரு நெய்தித்
திங்கண் முடித்தோனடி பணிபங்கோர் சிவயோகி
தங்குமடத்துறு முன்பு கிடந்தது தளர்வோடும்.

(உ)

கண்டு பெருந்தவ னெஞ்சமிரங்கிக் கடைதோறு
மண்டி யிரந்தெதிர் கொண்டடையும் பலியதுதன்னி
லுண்டு மிகுந்தது செங்கையினல் குலனுணவுற்றுத்
தண்டரு மத்தலை யேயுறுமோர்புடை சாராதல்.

(ங)

மாதவனல்கிய பிச்சை ஆகர்ந்த வலியாலே
போதுறு காவிரி கங்கையில்ங்கு புகழ்காரிக்
கோதறு வென்றிக்கதிர் மணிவேற்கைக் குலமன்னன்
காதலியாக வுதித்தது மாதோ கவினீடி.

(ஃ)

அத்தனி வாணுதன் மின்னென முன்னுறுமறிவோடு
ரித்தமு முன்மதியென வளருற்று நிகழ்செய்தி
முத்த மதிக்குடை மன்னவனோக்கி முறைநோக்கிச்
சித்தமகிழ்ந் தாதவுற்றான் மணமுறை சென்னிக்கு.

(ரு)

மடமயிலன்றான் மணமிசை வுற்றவள் வன்றன்

னுடனுட லோரிருவகை யொன்றுயினொன வுரைசெய்யப்

படைமத வேரு மிரதியுமென்னப் பயில் காலே

யிடைமரு தீச்சினை வழிபடவோர் நாளென்னுற்று.

(௭)

காந்தன தனுமதிபெற்றோர் சிவிகையிற் கன்னியர்கணமோடு

நாந்தகமொளிர்தர வேந்தியவீரரு நணுகினர் புடைகுழ

வாய்த்திடு ஆரியே நங்க விரட்டுறவன் கவரிக்குலமுன்

னெந்திடுகிருறு காஞ்சியினின் ருங்கெழுந்தனன் செலவுற்றான்.

(௮)

புகழிடைமாமருதெல்லையணைநிசை பொன்னியி னினிதாழித்

திசுமுறுதியிதி முடித்தனன் கால்கொடு சென்றனன்மடமெய்தி

மகிழ்வொடு முனிவரனேருற கோக்கிவணங்கி நெனையிங்கு

மிகுபுகழ் மாதவவோர்த்தையோ வெனவின வினனெதிரின்னான்.

(௯)

வேறு

முனிவனோர்ந்திலன் மயிலனாய் மொழிந்திடு நீயே

யுனையறிந்திடும் படியென வுரைத்தன னனைய

சினவுவேற் கணையான் முனரின் பலிச்சேட

மினிதருந் தியிமாடத் தெதிர்கிடந்த ராயென்றான்.

(௧௦)

அதுசெவித் தலத்தனை நலமுனி வரனாகம்

பதறிவீழ்த்திடுந் கலைகளென் பயிறவ மென்றோ

திதிக்கொள் சாழினைபென் கொலோசேர் பலிச்சேட

முதவவுண்ட நாய்கொடும் பவமுற்றிடி நென்று.

(௧௧)

நனைகொள் கொன்றையஞ் சடையினு னவில்பலியடிசில்

வினைசெய் வெம்பவ மறுத்திடுமென்றன் மிசைத்தே

னனையகட்டினா மிச்சைபென் றறிந்திலனையோ

வெனையிவன் கெடுத்திடுவதற் கிசைந்ததோ வென்றான்.

(௧௨)

என்றநாளுடன் கோயில்புக் கிடைமரு திறையோன்

மன்றலந்துணைச் சரோருகமலர்ப் பதம்பணிந்து

மின்றயங் கிடைத்தடமுலை விளங்கொரு புறத்தோய்

துன்றுமன்பர்தங் கனைகணஞ் சோதியே சாணம்.

(௧௩)

அவனிரீர் சமுலநிலம் விண்ணாதவன் மதியம்

நவிலுமன் னுயினொன வொளிரநாயக சரணம்

பவநிரஞ்சன நிராமய பராபர விமல

வுவமையில் புகழிடை மருதிறை சிவசரணம்.

(௧௪)

ஏற்றிமும் பலியருந்தினர் தமக்குமே லெய்துந்

தோற்றமுண்டு கொலென்றன னிலையெனச் சொல்லி

மாற்றில் சோதியாய் விளங்கினான் பரனதின்மாதும்
போற்றுமா முனிவரனும் புக்கிலங் கினர்புகழ்ந்து.

(கச)

முத்துநோக்கிடு மன்னவர் முன்னவ னருளைச்
சிந்தைகொண்டனர் நின்றனர் சிந்தினர் விழிநீர்
கந்தமென்மலர் சொரிந்தனர் கண்ணிமைத் திடாபோ
ரந்தரத்திடை யெழுந்தன நாடிமோ னாந்தும்.

(கந)

போற்றுமா தவனுதவிய பிச்சையுண் புசித்திட்
டாற்றலா லொருசுணங்கன் மேலணங் கெனத்தோற்றி
யேற்றினூர்தி தாளடைந்த வாரிசைத் தனயினு
சாற்றுவாந் திரியம்பக முனிவான் சரிதம்.

(கச)

சுணங்கன் கதிபெற்ற சநீகம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திரியம்பகச் சருக்கம்.

மருவியகவின் மென்கொங்கை உணக்கநுண் மருங்குலோங்கு
பொருவில் சீர்மணிப்பூணீர் புகழ்க்கலை யீடுயொண்க
ணருளறு முகவண்கல்வி யமைந்தநெஞ் சுதவிச்செங்கைத்
தருமமாத் தினிதவாமுந் தண்புனற் பொன்னிராட்டில்.

(க)

பாங்குறு நகரமொன்றிற் பனவர்தங் குலத்திற்கோன்றி
யோங்கிடு மொருவன்போலு முயர்திரி யம்பகன்மற்
றாங்கவனாமமன்னு னருமறை முசனூல் யாவுந்
தாங்கிடு மனத்தன்சோதி தாளிணைக் கன்புபூண்டோன்.

(உ)

குலனுடனருளுந் பெய்வங் கொள்கையு மேன்மைதானுங்
கலைபயி நெய்விவினோடுங் களங்கறு பதங்கனாங்கு
நிலன்மலை நிறைகோல்பூவி னிலவுறு குணனுமன்பு
முலகிய லறியும்வல்ல வொருகுரவனைக் கண்டேத்தி.

(ஈ)

நனியுறு தாகமுற்றோர் நறியநீர் நாடுமாறுந்
துனிதரு பிணியினுழந்தோர் மருத்துவந் துருவுமாறுந்
தனிமுதிர் வெயிலிற் சாந்தோர் தண்ணிழறேடுமாறு
மெனவினை யகற்றியின்ப மீந்திடு குரவற்றேடி.

(ச)

வேறு.

அனைய னின்னருடாங் கினுனவனடிப் பிரியா
வினையுமுப் பொருளிராசியு நிகழ்ச்சியாய்ச் திடுங்கான்
மனமதிற் றெளிவுருமையிற் செம்மைமுன் வணங்கு
யினமுமுண்டு கொலென்றன னுண்டென வுரைத்தான்.

(ரு)

சனமுதம்படி யின்னுமுண் டென்றலுங் கருத்தின்
மனையை மைச்சனா மனைவியை மற்றுள்பொருளை
வினையிழைத்திடு மலகைகண்டக நலபோல் வெறுத்துப்
புனித மெய்தி யிக்குரவனே பொருனெனக் குறித்து.

(௬)

நடக்குராளிடைப் புகன்றிடு நற்றவ னருளா
லடுத்த பஞ்சினிற்றழ லெனவகத்தின் மெய்ஞ்ஞான
மடுத்ததங்ஙனம் வயங்குநான் மாதவனுள்ள
திடத்தின்மேவு சிற்பரத்தினிற் றெடர்ந்தமை தேர்ந்தான்.

(௭)

ஆகுமத்திறந் தெளிந்தினியை யலிவ்யுடல் விட்
டேகுமென்றயல் பிரித்திடா னிருந்தழி யனையோன்
முழுமுற்றது புனலெனத் தருவதென் றதற்குப்
போகலுற்றனன் மருங்கொரு போதுறு வாயி.

(௮)

சென்று நீர்கொடு திரும்பிடச் சிறுவனாதாழ்ப்ப
மனற மற்றதன்முன்பு முன்னிசைத்ததே வாய்மை
யென்றிடம் பொருணிலத்திடை யிலங்கிட வெழுதி
மின்றயங்கு வேணிபன்பத மடைத்தனன் மேலோன்.

(௯)

மாதவத்தினோன் புவியிடை வரைந்தவன் கயிடை
யோதுமோர் சழைக்கடத்தி யாங்கியல்பின் வந்துற்றான்
காதினோலையில் வரைந்தணிந் தனளதைக் கலைத்துப்
போதல்செய்தனன் சிறிதயல் பொருந்துறு குடிசை.

(௧௦)

வந்து நோக்கினன் மாதவனிலமையும் வயங்கு
முந்து மண்டலத் தெழுதிய தழிவறுமுறையுஞ்
சந்த முற்றகைப் புனலொடு வழிவிடு சலமுஞ்
சந்த மற்றவனடி மிசைவீழ்த்தனன் றிகைத்து.

(௧௧)

விழுத்துமண் மிசைப்புரண்டனன் கலுழ்த்தனன் மெல்ல
வெழுந்துபின் னுளந்தெளிந்தன னென்செய்வான் மறைதான்
மொழிந்த வாறுமேற் செய்கடன் முழுவதுஞ்செய்தா
னழிந்திடவ் வெழுத்தின்ன தென்றறிந்திடற் காய்ந்தான்.

(௧௨)

துன்றினார் சொலாலனைய மெல்லியலெதிர் தொடர்ந்து
வென்றிமாதவன் செலும்பொழு தாங்குமே வற்றோர்
சென்றியாரொன வினவினான் நெரிவைநான் சென்று
நின்றுளே னுண்மை தீட்டினனென்றன ணோர்து.

(௧௩)

அந்தவழசகங் கேட்டலுமிக மகிழ்த்தவனா
நந்துமத்தின முதற்குரு வெனத்தனி நயந்து
சிற்தையுட்கொடு பிரிவிலனாகியே திரிவான்
கந்தவார் குழலனைய வாணுதலுளங் களிப்ப.

(௧௪)

இன்னணந் திரிபவனவ ளாடிடு மிடத்திற்
பன்னுமந்திர வலியிறந் பணைகளும் வடமு
முன்னாப் பூணிடுந்தம்மிலே பறைகளு முழங்கும்
பொன்னளிப்பர் கண்டவர்க்கப் பூவையு மருள்வான்.

(௧௫)

விரவுகாளைய னரிவன்வரு விருப்பினை யறிவா
னரிவையே வலின்வைவர்க ளமப்பர்கள வற்றைக்
குரவனாற்று தண்டனை யெனக்கொடு மகிழ்ந்திருக்கு
முருவினிற்றழும் புருமைகண்டவர் வியப்புறுவார். (௧௭)

செழியவேதிய ரிவனையோர் தினஞ்சிலர் வெளியின்
விழியினோக்கிந் கூத்தியோ டயின்றனை மிகவென்
றிழிவுபேசவுஞ் சலிப்பிலனெறம் பெணுயிரமேற்
கழுதையும் பரந்திடுமெனக் கட்டுனாத் தகன்றான். (௧௮)

சுற்றுநாள் பலமுயலினத் தொடங்கு மெவ்வினையும்
பற்றுநாள் பலனெய்தி னன்றோவெதிர் பலிக்கு
முற்றுசீர்த் திரியம்பக முனிவற்கித் தலைநா
ளிற்றதத் தனிக்குரு வருனெய்து தற்கம்ம. (௧௯)

கூடுமோர் பசுலடைந்ததோர் சொற்றவ னவைமு
னீயிறங் கழைவடத தின் மீதிலங்க நின்றனையா
ளாடும்போதுநீர் தருகென வம்பொளீர்க் கவச
நீடுறுங்கரத் துற்றது நெல்லியங் கனிபோல். (௨௦)

நச்சவாள் விழிப்பிடைதுதல் கரத்தினீர் நனுக
வச்சமுற்றுள மிரங்கின ளிறங்கின ளனைய
விச்சைவேதிய னருகுறமே விபன்ன வன்ற
ஞச்சியுற்றிடப் பணித்தன ளோலையை யுடவி. (௨௧)

மன்னிநீ வருவிருப்புநின் மகிமையுஞ் சிறிது
முன்னமோர்ந்தும் வாளாவுறு மூடரினிருந்தே
னென்ன வோதினும் பெண்ணறி விழிதகைத் தன்றோ
துன்னுமென பெரும்பிழை பொறுத்தருன்கெனச் சொன்னான். (௨௨)

அத்தபோதன னவளையுங் குருமொழி யதையு
முப்த்தினைஞ்சியங் வெழுத்தினை மோக்கமுன் னுரைத்த
சத்தமேபுக லுண்மைமற் றன்னதைத் தழுபு
சித்தமேசிய மெனத்தொகுத் திருந்தது செரிந்தான். (௨௩)

அனையதன் பொருணுட்ப முந்திட்பமு மறிந்து
நினைவின் மேற்படக் குருபரனருளினை நினைந்து
தனைமறந்துநின் றுணர்த்தச் சலதியிற் படிந்து
வனைதலுற்றிடு மோவியத் துறைந்தனன் மாதோ. (௨௪)

அந்தவாணுதலே வலினவளை விட்டகலுற்
றந்தண்மா மலரிதழி வாளரவம் வாழ்வேணி
யந்தமில்லரன் றனையுமை யவளுடனிலகு
மந்தமார் பலபதிகள் சென்றிறைஞ்சின னதன்பின். (௨௫)

வினையகற்று தைப்பூச நாள்வியன் விழாவிழைந்து
தனையிலங்கிடப் பூசனைதான் புரிந்திடுப
வனைநல் வெண்பொடி பூசநாதியை யிடமருதி
னிணிதிறைஞ்சவேள் பூசண்ணாதுவ னியன்றான். (௨௬)

மாலினோங்கிய சிகரிகண் மதிமருங்கண்டு
சால்புமேலிடு மத்தலத் தனிமயிரு கண்டு
சிலமைந்தனுக் கருளியைத் தீரங்கொள் கற்கண்டு
பாலெனுஞ் சொலாவிடத்தனைப் பணித்தனன் கண்டு. (௨௬)

உள்ளநெக் குருகுற்றிடத் துதித்துநின் றுசந்து
வள்ளவார் குழைப்பனை முலையுமை யெதிர்வணங்கிப்
பள்ளமுற்றிடு தீர்த்தங்கள் பலவினும் படிந்து
தென்னெழிற் றடந்தேர் முதற்சிறப்பெ லானோக்கி. (௨௭)

விரவுபூசநாள் பொன்னியிற் படிந்திட மேலிக்
கருதுமால் விடைமேல்வரு கண்ணுத ல்லையோ
னருதுபற்றினன் வருதலுமவன்றனைப் பலாகள்
சுருதிவாணர்கள் குழாங்கொடு சூழ்தனர் புகல்வார். (௨௮)

வேணுநாடகிக் கடிமையாய்க் கழுதைகண் மேய்த்தும்
புணியிஞ்சுமை சமந்துமாங் குழந்தை புருந்து
மானுறும் புதழ்ப்பூச நீராடவு மருகத்
தாலுவின பதம்பணி யவுத்தொ தொழிபெறார். (௨௯)

நிறைபெருந்தவ முனியென்னிலை மருகிடத்தி
னுறையுமீசனே யறிவனென்றிசைத்தன னுனக்கின்
றறைவனே யவனென்றன மறைவரைக் கொருந்
மறைதலுற்றிடச் செய்துபின் கேண்மென யருந்தான். (௩௦)

இகழ்த்திடப்படு கூத்தியோ டயின்ற பாபெங்கு
மகழ்த்திடேன மொத்திலேந்த விவ்வந்தனன் பூச
முகத்துமுகவு நின்னடியவர்கள் பாணறவுந்
தருங்கொலோ விடைமரு துறைசங் கராவென்றார். (௩௧)

அண்ணன் னடிக்கன்பு செய்பாவமு மறநென்
றெண்ணினால் கண்மற்றிசைப்பது சரதமே யிறையோ
னுண்மை மாதவரிடத்துள் முருகிடு மன்றே
வண்ணவானிளங்கன் றினுக்கிரங்கு தன்மான. (௩௨)

எற்றின் மீதெழிற் பொன்னியந் துறையுறையிறைவ
ஞற்றல்சாலிவ னெனக்குமெய் யன்பனா நீவிர்
சாற்றாமன்னவை தகுந்தகுந்தகுமென வுரைத்தான்
போற்றுகியாவருங் கேட்பவின் பொருந்திய மொழியால். (௩௩)

நீசலந் திடையோல மிட்டித்திறம் விதித்த
போதி லெம்பிரானருளினைக் கருதியப்புனித
மாதவத்திரியம் பகன் வருகென வழைத்துப்
பாதபங்கய முதவினன் பரமனி டருளால். (௩௪)

எண்ணுமீதலத் தொலியையு மெதிர்முனிவரனைக்
கண்ணுமுமையு நோக்கினர் கலைமறை வல்லோ
ருண்ணடுங் கினாரிங்கின ருருகிரீர் சொரிந்தார்
விண்ணினர் மலர்சொரித்தன ரியாவரும் வியந்தார். (௩௫)

அந்தரத்திடை முழங்கின வைவகை யொலியுஞ்
சந்தமாலபன் புரந்தான் றபங்குபா ரிடங்கண்
முந்துநின்றான் கருணையை முன்னினர் துதித்தா
ரிந்தமான்மிய மெவ்வுணுண்டிச பெறுதவத்தீர். (௬௬)

என்றுருதமா முனிவரனிகைச்சலு மெதிறோ
துன்றுமாதவச் சவுனகராதியோர் துதிசெய்
தின்றுகாறு மோர்த்திலம் புலித்தல மகிமை
யொன்று மிப்பொழுது துணர்ந்தன மோங்குநின் னருளால். (௬௭)

எடுத்தவாககையின் பயனினி செய்தின மின்னுங்
கடுத்ததும்பிய மிடற்றினைக் கருதுமத் தலத்தி
லந்தினைநுஞ் சிடப்பெரி. மிங்காசுர முடைபோர்
தொடுத்திழன் னதற்கொரு நெறிபுகல்கெனச் சொன்னார். (௬௮)

சொல்லிடன்னரை நோக்கிசேமற் சூதனீர்வினாதன்
மல்லன்மானிய மத்தல மருவிலீ றொனனிற்
செல்லுறாத வுர்க்கியனெறி சேடிய கொக்கு
நல்லசெண்ணினீ றெண்ணினை நாமுமித்திறனே. (௬௯)

மாதவத்தினீர் வருகென வுரைத்தனன் மகிழ்வுந்
சேரதுமத்தலத் தொழவுறு விருப்பெனு முயர்சேர்
மீதிலேறினர் மாசுவரிபாவரும விளம்பு
சூசனயினன் சூதனுமுனி வரன் றுலங்க. (௭௦)

கங்கையாதிய தீர்த்தங்கன் படிந்தனர் கலத்து
செங்கையான் றிருத்தலங்களிற் சென்றினி தினையோன்
பங்ஙயத் துணையடிகளிற் பணிந்தனர் படர்ந்து
திங்களுர் பொழிலிடை மருதெனும் பதிசேர்ந்தார். (௭௧)

சேர்ந்துகாவிரி முதலிய தீர்த்தங்க டோய்த்து
கூர்ந்திடந் நகர்வளன் முனிகூறிய வவற்றி
ஊர்ந்திடா யிரமடங்கு கண்டதிரய மிகவுற்
றேந்து நல்லெழின் மணிகழாலய மெய்தி. (௭௨)

புணைமுலைக் கொடிபுரிதவப் பயனெனத் தோன்றி
டிணையில் சோதியைக்கண்டு முன்னிறைஞ்சின றொழுத்து
தணிவிலன் பினின்றேற்றியத் தனிமுத லருள்பெற்
றணையிலானந்த வாரிவீழ்த் சமுந்திமென் மிதந்து. (௭௩)

சருதிடேக நாயகன்றனை யாண்டிடு களிற்றை
மருதவாணனைக் கயிலையென் றிசைத்திடு மருதைக்
கூவவார்குழற் பெருங்லமாமுலைக் கொடியைப்
பாவலுற்றனர் சென்று சென்றவரடி பணிந்து. (௭௪)

சுற்றுமூவல னெய்திவே லிறையையுற் சொழுது
மற்றுமாங்குள தேவர் கடம்மையும் வணங்கிப்
பெற்றுமன்னவர் திருவருள் பின்னுமத் தலத்தே
யுற்றிடுந் தவம்புரிந்து நீளமகிழ்த் திருந்தார். (௭௫)

திரியம்பகம் சருக்கம் முற்றிற்று.

